

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

THE BOYS OF
CASTLEVIEW
COVE

LINCOLN

• VII NICOLSON •

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılmak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

LINCOLN

CASTLEVIEW COVE'UN ÇOCUKLARI - 1. KİTAP

VH NICOLSON

© 2022 VH Nicolson Tüm hakları

saklıdır.

Yayıncı: Kristina Fair Publishing Ltd

Bu kitap bir kurgu eseridir. Karakterler, isimler, kuruluşlar, yerler, olaylar ve olaylar yazarın hayal gücünün ürünüdür ve gerçek hayatta yaşayan veya ölmüş kişilerle herhangi bir benzerlik tamamen tesadüfidir.

Bu kitabın hiçbir bölümü, kitap incelemelerinde kısa alıntılar dışında, yazarın yazılı izni olmadan, bilgi depolama ve erişim sistemleri dahil olmak üzere, herhangi bir elektronik veya mekanik yolla çoğaltılamaz.

Düzenleme: Kimberly Dawn.

Kapak resmi:© Shutterstock, Fotoğrafçı anetta.

*Annem için.
Tanıdığım en komik, en enerjik ve en güçlü kadın.*

İÇİNDEKİLER

Yazarın Notu

Bölüm 1

Bölüm 2

Bölüm 3

Bölüm 4

Bölüm 5

Bölüm 6

Bölüm 7

Bölüm 8

Bölüm 9

Bölüm 10

Bölüm 11

Bölüm 12

Bölüm 13

Bölüm 14

Bölüm 15

Bölüm 16

Bölüm 17

Bölüm 18

Bölüm 19

Bölüm 20

Bölüm 21

Bölüm 22

Bölüm 23

Bölüm 24

Bölüm 25

Bölüm 26

Bölüm 27

Bölüm 28

Bölüm 29

Bölüm 30

Epilog

JACOB - Ön İzleme - Bölüm 1

(Düzenlenmemiş) Teşekkür

Yazar

VH Nicolson'un diğ er eserleri

YAZARIN NOT

İÇERİK UYARILARI VE TROPES İÇİN LÜTFEN QR KODUNU TARAYIN.

BÖLÜM 1

LINCOLN

Erkekler spor salonunun soyunma odasından hızla çıkıp, bu saatte burada olmasını beklemediğim birine rastlayınca hayatımın en büyük korkusunu yaşıyorum.

"Hay aksi, beni korkuttun." Elimi, şimdi hızla atan kalbime götürdüm. "Bu gece işe başladığını bilmiyordum." Kafam karıştı ama yeni temizlik görevlisine hoş geldin demek için elimi uzattım ve ona çekici gülümsememi gösterdim. "Rio, yarın sabah erken başlayacağını söylemişti." Başımı eğip, önümdeki çarpıcı siyah saçlı kadına kaşlarımı çattım.

Spor salonu müdürü Rio, yarın üst yönetimle önemli bir toplantı öncesi derinlemesine temizlik yapılması gerektiğini söylemişti. Ama temizlikçinin toplantı sabahı geleceğini söylediğinden eminim.

Onu yanlış anlamış olmalıyım.

Sıkı tuttuğu paspas sapını bırakıp koridorun duvarına dayadıktan sonra narin eliyle elimi sıktı.

Ellerini bırakmam gerektiğini fark edene kadar çok uzun süre tutuyorum, ama bırakmıyorum.

Ellerinde temizlik işinden kalma bir iz yok; çok yumuşaklar.

Ve çok güzel. Aslında, şimdiye kadar gördüğüm en büyüleyici kadın.

Vay canına!

O bir bomba.

Sarışınlara bayılırım ve o hiç benim tipim değil, ama gözlerimi ondan ayıramıyorum.

Koyu çikolata rengi uzun saçlarını omzunun üzerinden gergin bir şekilde atarken, altın tozu serpilmiş gibi görünen derin kahverengi hipnotik gözleriyle bana bakıyor. Gözlerindeki altın rengi parıltılar bir an için beni büyüledi.

Bakışlarımızı kırmak için boğazını temizliyor.

Anında elini bırakıyorum, geri adım atıyorum ve cildini saran spor kıyafetiyle inanılmaz kıvrımlı vücudunu izliyorum.

Üç şey birden beni vurur. Göğüsleri, ince beli ve dolgun kalçaları.

O, en mükemmel kum saati vücuduna, cennet gibi kalçalara ve avuçlarımla sıkıca kavramak isteyeceğim bolca kışına sahip.

Vay canına. Çok seksi.

Bakmayı kes. Hemen.

O bir stafi.

Muhtemelen Los Angeles'a yakışacak bir aktris ya da manken adayı. Kesinlikle o X faktörüne sahip.

Şöhret ve servet, bu bölgedeki çoğu insanın peşinde olduğu şey, Amerikan rüyası. Keşfedilip bir sonraki Hollywood yıldızı olma şansı.

"Ziyaretçi defterine imza atmaya gerek yok. Bu akşam sadece ikimiz varız." Sıkıcı spor salonuna bakıyorum. Her zamanki gibi hayalet kasaba gibi.

Burası 24 saat açık bir spor salonu ama geceleri kimse gelmez çünkü ne içi ne de dışı pek çekici değil. Loş ışıklandırma ve güvenlik eksikliği üyeleri uzak tutuyor.

Çok eski ve babamla birlikte İskoçya'daki otelimizde kurduğumuz beş yıldızlı spor salonuna hiç benzemiyor.

Yanımdaki çekici kadına, yani en yeni çalışanımıza bakıyorum ve sıkı, kıvrımlı vücudunu tekrar baştan aşağı süzerim.

Vay canına, ne güzel bir vücudu ve ne güzel bacakları var. Bu büyüleyici kadın, tüm kıvrımları tam yerinde ve o, şey, o... mükemmel. "Sen biliyorsun bil bil giymek spor spor kıyafet sadece spor salonundayız diye, değil mi?"

O da bana fincan tabağı büyüklüğündeki çikolata rengi gözleriyle bakıyor. "Evet." Yavaşça gözlerini kırpmıyor.

Tanrım, gözleri gerçekten parıldıyor mu?

Kendine gel, Lincoln.

Onu daha iyi görebilmek için beyzbol şapkamı ters çeviriyorum. "Bu arada, ben Lincoln. Çalışma vizem altı hafta sonra sona eriyor, bu yüzden sadece önümüzdeki beş hafta yardım edeceğim. İskoçya'ya dönmeden önce bir hafta izin alacağım."

Sabırsızlanıyorum.

Babamı yatıştırmak için sadece altı ay seyahate çıktım. Babam, "*dünyayı gör, kendini bul*" diye ısrar ediyordu. "*Hayat, otel tatil köyünden ibaret değil. Yirmi bir yaşından beri tek yaptığın çalışmak. Git, eğlen.*"

Yirmi dokuz yaşında, otuzuna yaklaşırken, ona ona seyahat etmek için çok yaşlı olduğumu söylemeye çalıştım, ama o ısrar etti ve yıllardır beni bunu yapmam için zorluyor.

Sonunda pes ettim ve onun benim için doğru olduğunu düşündüğü şeyi yaptım. Ama onun ve yeni karısı Eva'nın evlenmesini bekledim, çünkü onun sağdıcısıydım, ve sonra Eva benim kız kardeşimle hamile kalınca tekrar erteledim. Bu yüzden, babam, dedem ve benim birlikte sahip olduğumuz otel ve spa tesisinde bana ihtiyaçları olduğu için bekledim.

Babam kız kardeşim Thea'nın doğumundan sonra bir yıl izin aldı, ama izni biter bitmez iş seyahati vizesi için başvurmamı kesin bir dille emretti.

Onun kararı kesindi ve ben onu bunun için biraz seviyorum. Bir bakıma haklıydı. Otelden biraz uzaklaşmaya ihtiyacım vardı.

Üç buçuk ay boyunca onun istediği gibi seyahat ettim, ama çimlerin daha yeşil olmadığını keşfettim. Sadece deneyimler farklı. Farklı insanlar tarafından yapılmış farklı anıtlar, farklı binalar, her birinin kendi amacı ve yaşam öyküsü var. Restoranlar ise hepsi aynı, sadece farklı kalite ve tarzda yemekler servis ediyorlar. Plajlar da aynı, sadece deniz suyunun sıcaklığı farklı ve tabii ki köpekbalıkları var. Evet, İskoçya'da kesinlikle yok. Bir de kadınlar var. Kaliforniyalı kadınların güzel olduğunu itiraf etmeliyim. Aslında çok güzel. Ama Amerika'yı gezip tanıştığım tüm kadınlar arasında, kendimi onunla birlikte ve uzun mesafeli bir ilişki içinde hayal edebileceğim kimse olmadı.

Bunun dışında, *kendimi bulma* sürecinde kadınlarla çıkmama kuralı koydum ve buna sadık kaldım.

Babam birkaç ülke daha gezmemi istiyordu, ama ben hiç istemiyordum. Planım Amerika'yı keşfetmekti. Washington, DC, New York, San Francisco, New Orleans, Las Vegas gibi bilinen yerleri gezdim. Sonra tabii ki görülmesi gereken yerleri de ziyaret ettim: Grand Canyon, Özgürlük Anıtı, Yellowstone... Bilirsiniz işte.

Ama sonra dört hafta önce Kaliforniya'ya yerleştim. Kotamı doldurmuştum ve seyahat hayatından çekildim. Bir süre sonra sıkıcı olmaya başladı.

Çalışma vize sürem dolmadan önce, Los Angeles'ın batısında bulunan Santa Monica'ya yerleşmeden önce birkaç hafta Los Angeles'ı gezdim. Burayı çok sevdim

ve evimi hatırlatan plaja çok daha yakınıam.

Bir sabah srf yaparken tanıştığım ve çok yakınlaştığım sörfü Rio, yöneticisi olduğu spor salonunda yardım edip edemeyeceğimi sordu. Srf ve gneşlenmekten tamamen sıkıldığımı fark etmişti. Sürekli meşgul olmaya alışkın birinin yapabileceği tembelliklerin bir sınırı var ve vize sürem dolmadan İskoçya'ya dönersem babamın beni hemen geri göndereceğinden korktuğum için vize sürem dolana kadar burada kalmaya kararlıyım.

Rio, personel eksikliği olduğunu söyledi. Ben de bu fırsatı kaçırmadım. Canım çok sıkılıyordu ve son birkaç haftadır nihayet beynimi kullanmak harika oldu. Her hafta üç kez gelen yaşlı beyefendi Maurice'in giriş şifresini her ziyaretinde sıfırlamak için olsa bile. Dikkatimi dağıtacak ve haftaların daha hızlı geçmesini sağlayacak her şey iyi geliyordu.

Geçici işim mükemmel bir zamanlamaya denk geldi ve geri sayım başladı.

Yakında eve döneceğim.

Ailemi, özellikle de küçük kardeşlerim Hamish ve Archie ile bebek kız kardeşim Thea'yı görmek için sabırsızlanıyorum. Döndüğümde on sekiz aylık olacak.

Babam beni henüz on yedi yaşındayken doğurdu. Doğru olanı yaptı ve annemle evlendi, ama birbirlerini hiç sevmедiler.

Ben dünyaya geldikten sonra, sevgili annem bağlanmak istemediğine karar verdi ve babamla beni bırakıp gitti. Babam, annemin ayrılmasından birkaç ay sonra hızla boşandı ve ancak kısa bir süre önce kendisinden çok daha geç olan Eva ile evlendi.

Birbirlerine deli gibi aşıklar. Şimdi iki üvey erkek kardeşim ve benden yirmi sekiz yaş küçük bir kız kardeşim var. Garip bir dinamik ama iyi anlaşıyoruz ve onları zlyorum. Bu yüzden çoğu gece onları görüntülü aramaya çalışıyorum.

Altı hafta.

Beş hafta çalışıp, bir hafta izin yapıp İskoçya'ya döneceğim. Ailemi tekrar göreceğim için çok heyecanlıyım.

"Ee." Ellerimi çırpıyorum.

İşe odaklanmam lazım, eve ya da sikime değil, çünkü bu muhteşem kadını gördüğümde sikim yeniden canlanmış gibi. Aylardır ilk kez birine ilgi duyuyor.

Sakin ol, oğlum. Şimdi değil.

Nefesimi içime çektim. "Yarın yeni bir alıcı geliyor. Anlaşılan çok zor bir kadın ve burayı pırıl pırıl yapmamız gerekiyor." Kollarımı havada daire şeklinde çevirerek devasa spor salonunu işaret ettim. "Aslında onun için dışarıdaki çimleri yeşile boyamak zorunda kalmadığımıza şaşırdım." Bunu kendime saklamalıydım. "Adın Lucy, değil mi?" Bana sırtarak başını salladı, gözleri yaramazlık dolu. "Harika."

Kaç yaşında acaba? Bana yaşıt gibi görünüyor.

Pek konuşkan değil. Belki ilk vardiyası olduğu için gergindir.

"Bu tarafa gel. Sana her şeyin yerini göstereyim." Önce personel odalarının olduğu yere doğru yöneldim. "Ama temizlik dolabını bulmuşsun." Duvara yaslanmış olan paspası işaret ettim.

Lucy'nin bana iki kelime bile etmediği spor salonundaki kısa turumun ardından, onu temizlik işlerine devam etmesi için bırakıp resepsiyon alanına geri dönüyorum.

Spor salonunu resepsiyondan ayıran büyük dikdörtgen pencereden, dizüstü bilgisayarımın ekranında bana bakan hesap tablosuna konsantre olamıyorum ve gözlerimi alamadığım sessiz kızı, görevlerini zarifçe ve kolaylıkla yerine getirirken izliyorum.

Terle kaplı spor salonu aletlerini temizlememesi gerekirdi. O, o büyük kahverengi gözleriyle, minik tanga külotuyla yatağında uzanmış, bana ona bakmam için yalvarıyor olmalıydı.

Kes şunu, Lincoln. Kadın kuralı yok.

Ve muhtemelen bir erkek arkadaşı vardır. Kimse o kadar güzel bir kıcı olup da erkek arkadaşı olmaz. O kıcın tadına bakmak lazım. Ben olsam her gün tadına bakardım. Spor aletlerini temizlemek için eğildiğinde onu izliyorum. Lanet olsun, o sulu kıcına dişlerimi geçirmek istiyorum.

Yırtıcı bakışlarımı hissederek aniden arkasını dönüyor. Gözlerimiz bir anlığına birbirine kilitleniyor. Gözlerini yere indirip dalgalı koyu renkli saçlarını kulağının arkasına itiyor.

Onu istiyorum. Altı hafta, Lincoln. Aptal olma.

Masamın altındaki spor şortumun içinden sikimi avuçlarım. Uzun zamandır seks yapmadım ve şimdi sikimin tekrar eğlenmeye karar vereceği zaman değil.

Dört buçuk aydır kadın görmedim. Memleketimden arkadaşlarım Jacob ve Owen bana inanmıyor ama bu gerçek.

Kendime seks yasağı koydum.

Aslında babamın işaret etmesiyle fark ettim ki, kadın seçiminde pek seçici değildim ve babamın malikanesinin en alt katı, tek gecelik ilişkiler için bir konveyör bandına dönmüştü.

Ne salak bir adamdım.

Playboy statümü sıfırlamam gerektiğine karar verdim. Seyahat etmek bunu yapmak için mükemmel bir fırsattı ve bu seyahat sırasında kendime bir söz verdim: kadınlardan uzak durmak.

Penisim elimle çok iyi tanışmış durumda. Ama gerçek şeyin yerini tutmuyor.

Kafamı sallayarak kendime geri döndüm ve derin bir nefes aldım. Tamam, Lincoln, hesap tablosu, sonra yeni sahibi ile yarınki tüm ekip toplantısının gündemine hızlıca bir göz at.

Lucy davet edildi mi?

Onunla tekrar konuşmak için bir bahane uydurarak, kendimi spor salonunun ana bölümünde buluyorum.

"Lucy, Rio seni yarınki ekip toplantısına davet etti mi?"

"Evet, biliyorum." Bana dönerek, mavi kağıt havlu rulosu ve parlak pembe bir dezenfektan şişesi tutuyor.

"Harika. Saat dokuz buçuk tam. Yeni patronu kızdırmak istemeyiz, değil mi? Özellikle de dedikleri kadar sert biriye."

"Anlaşıldı." Bana bir metre genişliğinde küstah bir gülümseme attı. Tanrım, o deli gibi güzel.

Kendine çok iyi bakıyor, orası kesin. Bronz ten, fit vücut, karın kasları, kalçaları, kaşları, her şeyi.

Oh, ve şeftali gibi kışından bahsetmiş miydim?

"Gerçekten çok güzelsin. Bunu biliyor muydun?"

Düşünmeden haykırıyorum.

Ne halt ediyorum ben?

Dolgun dudaklarını ağzına çekip, büyük baykuş gözleriyle bana bakıyor.

Özürlerimi yağmur gibi yağıdırıyorum. "Siktir, bunu söylediğim için özür dilerim. Kahretsin, küfür ettiğim için de özür dilerim. Güzel kadınların yanında beynimden geçenleri ağzımdan çıkarma eğilimim var. Kahretsin, bunu da söylememeliydim çünkü sözleşmelerimizde personel ile ilişki kurmama ve cinsel taciz yasağı maddesi var. Siktir. Söylediklerimi unut. Tekrar küfrettiğim için özür dilerim. Sana asılmıyordum. Şey, belki asılıyordum, ama burada, ağırlık sehpası üzerinde seninle sevişmek istediğimi söylemedim." *Kahretsin.* İki elimi de dur işareti yaparak kaldırıyorum. "Öyle düşünmüyordum."

Öyleydim.

"Ve yine küfür ettim. Üzgünüm." Vücudum bir fırın gibi yanarken, beyaz tişörtümün yakasını sinirli bir şekilde ileri geri sallıyorum.

Sus, sus, sus.

"Demek istediğim, şey, bence sen gerçekten

—

"Güzel." Cümlemi o tamamladı.

Asla İskoçya'ya geri dönemeyeceğim. Haftaya cinsel taciz suçlamasıyla mahkemede olacağım.

Başımı sallayıp, ağzımdan daha uygunsuz sözler çıkmasından korktuğum için dilimi tutuyorum.

Başparmağımı omzuma doğru kaldırıyorum. "İşe dönsem iyi olacak. Söylediklerimi unut. İşin biter bitmez kapatalım, çünkü görünüşe göre aylardır gece saat 10'dan sonra bu spor salonuna kimse gelmiyor." Hoş olmayan ortama bakınıyorum. "Bu spor salonunu nasıl yenilerdim." Aklıma fikirler geliyor.

Beni zor durumda bırakıyor. "Evet, ne yapardın?"

Ona mı, spor salonuna mı?

Bana söylediği en uzun cümle bu ve benim aletimi tahrik eden tatlı, uyumlu Amerikan aksanını seviyorum.

Şimdi değil, Lincoln.

"Öncelikle, iç ve dış mekanlara güvenlik kameraları takın. Geceleri kapılara güvenlik görevlileri yerleştirin. Şuraya kadınlara özel bir bölüm ayırın." Kolayca bölünebilecek köşedeki alanı işaret ediyorum. "Dışarıda daha iyi aydınlatma. Yerlerin boyanması ve modern donanımlar gerekiyor. Soyunma odalarındaki duşlar acilen yenilenmeli, bir de dans stüdyosu var. Yaylı zemin iyi olur. Bence yerel cheerleader takımları burayı kiralar. Etkileşimli dokunmatik ekranlı fitness aynaları da olsun, böylece fitness dersleri verilmediği için insanlar sanal eğitmenlerle egzersiz yapabilirler.

Bence insanların üyelik almamalarının başlıca nedeni budur. Ben olsam aynasız bir bölüm de eklerdim. Vücuduna dikkat edenler için. Bu daha fazla üye çekerdi.

Yine Lucy'ye dönüyorum. Daha fazlasını yapardım. "Bu başlangıç. Burası harika bir yer olabilir."

"Vay canına, gerçekten iyi düşünmüşsün. İskoçya'da ne iş yapıyorsun?" Seksi sesi zayıf çıkıyor.

"Otelcilik." Beş yıldızlı bir spa ve otel resortunun ortağı olduğumu söylersem, kendimi şımarık bir pislik gibi göstermiş olurum. Belki de öyleyim, ama babam otelin her bölümünde çalışarak, catering, çamaşırhane, havuz bakımı, gümüş servis, etkinlik koordinasyonu ve fine dining gibi otelin işleyişinin her ayrıntısını öğrenmemi istedi. Oteldeki hissem bana verilmemişti; onu kazanmak zorundaydım ve kazandım. Orada canımı dişime takarak çalıştım. Herkesten daha çok çalıştım. Sevmeseydim yapmazdım.

Geri dönmek için sabırsızlanıyorum.

Altı ay seyahat. Babam ne düşünüyordu?

Aslında, onun ne düşündüğünü biliyorum. Kanatlarımı kırpmamış ve kendi hayat yolumu aramamı engellemediğinden emin olmak istiyordu. Oysa ben yaptığım işi seviyorum. Hayatımı ve memleketim Castlevue Cove'u seviyorum.

O bana başka bir şey sormayınca, aramızdaki zaman elastik bir bant gibi uzanıyor. Bu çok garip bir durum.

"Tamam. Seni yalnız bırakayım." Geriye doğru yürüyorum. "Ağzımın bozukluğu için özür dilerim."

"Söylediklerini çoktan unuttum." Ağzı yanlara doğru kıvrılıyor.

"Harika." Dönüp bacak bükme makinesine doğru yürüdüm ve sert, soğuk metale bacağım çarptı.

Derin bir zonklama, cildimin derinliklerinde keskin bir acı ile birlikte yayılır.

"Siktir," diye tısladım. Bu iz bırakacak ve ben lanet olası bir şeftali gibi morarırım.

Aferin, Lincoln. Çok akıllıca.

Arkamdan yumuşak bir kıkırdama duyuyorum, sonra soruyor, "İyi misin?"

Elimi havada rahatça sallayarak ona başparmağımı kaldırdım, ofise geri topallayarak girdim ve bacağıma iyice masaj yaptım. Zaten morarmaya başlamıştı. Biliyordum. Eve giderken morluk için Arnica kremi almam gerekecek. Babam ben küçükken bu kremi çok kullanırdı.

Lucy'nin önünde kendimi rezil etmek planlarım arasında yoktu. Beni tam bir aptal sanmış olmalı.

Sonraki bir saat boyunca başımı eğip Rio'nun benden hazırlamamı istediği üye katılım çizelgesini düzenledim. Bunun için elektronik bir sistemleri olmalıydı. Ona yatırım yapması gereken mükemmel bir sistem göstermişim ama beni başından savmış ve listeye ekleyeceğini söylemişti. Harika bir adam ama motivasyonu olmayan bir yönetici.

Dizüstü bilgisayarımı kapatıp Lucy ile tekrar konuşmak için kendimi hazırladım. Ana spor salonuna geri dönüp her yeri aradıktan sonra Lucy'nin gittiğini fark ettim.

Yapması gereken bir saatlik antrenmanını yaptı ve çekip gitmiş.

Hoşça kal demeden. Garip.

Muhtemelen ona yaklaşmamla onu korkuttum.

Kendime not: Lucy ile bir daha konuşma. Ağzını kapalı tut. Kapa.

Boş ver. Buraya kimse gelmiyor. Ben gidiyorum.

Eve dönmeye bir gün daha yaklaştım.

BÖLÜM 2

LINCOLN

"Günaydın," diye neşeyle personel odasındaki herkese selam veriyorum. Sönük *merhabalar* ve *heyler* mırıldanarak cevap veriyor.

Bu benim personel ekibim olsaydı, her sabah bağırarak ve tezahürat ettirirdim. Onları işlerinde en iyisini yapmaları için motive ederdim.

Ama onları yeniden eğitmek benim işim değil. Sonuçta bu geçici bir iş ve kimseye İskoçya'da beş yıldızlı bir tatil köyünün müdürü ve ortağı olduğumu söylemedim, çünkü bana farklı gözle bakmaya başlayacaklarından korktum.

Ekibin bir parçası olmak istiyorum. Öne çıkmak istemiyorum.

Burada amacım bu değil. Burada uyum sağlamak istiyorum.

Oteldeki ekibim, çalışanlarıma iyi baktığım için beni çok seviyor. Bölgedeki en iyi çalışan paketleri ve maaşları bizde. Hepsini tanıyorum ve işlerini yapabilmeleri için tam eğitim almalarını sağlamak benim görevim. Ama buradakiler, pek bir şey yapmıyorlar, sadece asgari düzeyde çalışıyorlar. Burada olmak için motivasyona ihtiyaçları var. Hem de acilen.

"Günaydın." Lucy sanki havadan ortaya çıkmış gibi belirir ve solumdaki boş koltuğa oturur. Etrafımı vanilya ve taze parlak armut kokusu sarar. Kokusu muhteşem. Pahalı.

Gözlerim yuvalarından fırladı. Vücudunu saran yumuşak pastel mor bir elbise giyiyor. Lanet olsun, muhteşem görünüyor

ve kıyafetini pahalı tasarımcı şeker pembesi renkli, öldürücü topuklu ayakkabılarla tamamlamış.

O bir hayalet ve dün geceye göre beklenmedik bir kontrast oluşturunyor. "Günaydın," diyor yine.

Şaşkın bir şekilde merhaba diyorum.

Nefes almayı unutmuşum galiba. Kelimeleri nasıl telaffuz edeceğimi ve göz kırpmayı da unutmuş olabilirim.

Koyu renkli saçları mükemmel bir şekilde düzleştirilmiş ve büyük, dolgun dudakları parlak, şeffaf bir parlaticıyla kaplı, bu da dudaklarını daha da büyük gösteriyor.

Bana kocaman bir gülümseme atıyor.

Evet, kesinlikle manken ya da oyuncu.

"Cehennemden gelen cadalog patronunla büyük toplantıya hazır mısın, Lincoln?"

Adım onun güzel dudaklarından dökülürken sikim seğirdi.

Koltuğumda rahatsız bir şekilde kıpırdanıyorum. Bugün benim yanımda daha kendinden emin görünüyor. Belki de dün geceki gibi yalnız olmadığımız içindir.

"Şey, ben öyle demedim." Kelimelerim dilimde dolanıyor.

"Öyle de yapabiliydin." Bana göz kırpmıyor. Göz kırpmıyor.

Bana.

Dün gecedan farklı.

"Seçmelere mi gidiyorsun? Aktris misin?" Gözlerim vücudunda dolaşıyor. Model olacak kadar uzun değil. En fazla 1,65 boyunda olmalı.

"Öyle bir şey." Bana küstahça sırttı.

O lanet olası bir baştan çıkarıcı ve o gülümseme, grup ortamında uygunsuz sayılabilecek şeyler yapmaya zorluyor benim aleti.

Rio odaya seslenirken, yüksek bir alkış bizi bakışma yarışmamızdan uyandırdı. "Harika, herkes geldi. Zamanında geldiğiniz için hepinize teşekkür ederim. Başlamadan önce birkaç söz söylemek istiyorum. Olasılıklara açık olun. Önemli gelişmelere hazırlıklı olun.

Değişiklikler olacak, ama bunların hepsinin daha iyiye olacağını unutmayın. Daha fazla uzatmadan, yeni yatırımcımız Violet West'e sözü devrediyorum. Onun planlarını duyunca çok şaşıracaksınız. Hazır olun, aklınız başınızdan gidecek. Parmaklarını havaya açarak. "Violet'e sıcak bir karşılama alalım." Alkışlar ve herkes alkışlara katılır.

Etrafa bakarak kimi kastettiğini anlamaya çalışıyorum.

Yanımda, Lucy narin parmaklarını uyluklarındaki yumuşak leylak rengi kumaşın üzerinde gezdirir, sonra ayağa kalkar. *Hayır, olamaz...*

Bana dönüp elini uzatarak

"Merhaba Lincoln. Tanıştığımıza memnun oldum. Ben top kırııcı."

Sen.

Onu.

Aldın.

Yap

Dalga mı

geçiyors

un?

BÖLÜM 3

VIOLET

Lincoln'ün yüzündeki o ifadeyi tekrar görmek için çok para verirdim.

Anladım.

Ona sırtıtarak karşılık verdim.

Ağzı açık kalmış, kaslı elini bırakıp iğne gibi ince topuklu ayakkabılarımla hızlı adımlarla sıkıcı personel ofisinin önüne doğru yürüdüm. Kışımı izlediğini biliyordum, bu yüzden biraz daha salladım.

Öpebilir.

Haftada üç kez spor yapmanın sonunda karşılığını aldım. Sonuçta öpülecek çok yer var, en azından kız kardeşim öyle söylüyor.

Lincoln dün gece benim temizlikçi olduğumu varsayarak ne kadar pislikti. Onun varsayımına uymak daha kolay olur diye düşündüm. Özellikle de bana "top kırıcı" dedikten sonra.

İşimde çok iyiyim ve sonuç alıyorum, ama bu beni cehennemden çıkmış bir patron kadını yapmaz.

Dün, yeni projemde fark edilmeden gizlice girmeye çalıştım. Spor salonunun akşamları bu kadar sessiz, hatta ölü gibi olduğunu hiç fark etmemiştim. Rio, gece katılımın az olduğunu ima etmişti, ama terk edilmiş demek daha doğru olurdu.

Spor salonuna girer girmez su şişemi yere düşürdüm. Temizlik dolabına koştum ve o sırada gece görevlisi olan ve şimdi adının Lincoln olduğunu öğrendiğim kişi beni elinde paspasla buldu.

Beni yeni temizlikçi Lucy sandığı için ona kızamam. İnkâr etmedim.

Sonra da benim İngiltere Kraliçesi olduğumu ima etti. Çimleri yeşile boyamak mı? İçimden "Hadi canım" dedim. O kadar da kötü değilim, değil miyim?

Aptal dedikodular.

Ve neden bu kadar yakışıklı?

Seksi, derin İskoç aksanı, kasları ve rüya gibi gözleri var. Bronzluğu da mükemmel. Buraya geldiğinden beri güneşin tadını çıkarmış belli. Ve her yeri lezzetli bir şekilde esmer. Gözleri, saçı, teni. İtalyan ya da Yunan, belki İspanyol. Her neyse, itiraf etmeliyim ki çok yakışıklı, ama benim zevkime göre fazla kendini beğenmiş.

Hiç benim tipim değil ve ben de kesinlikle onun tipi *değilim*. Eminim minyon sarışınlar daha çok onun tipi.

Gerçi dün gece bana güzel olduğumu söyledi. Ama muhtemelen tüm kadınlara öyle diyor; sonuçta buradaki ışık gerçekten berbat.

Yine de spor salonu için harika fikirleri vardı. Zeka ve kas gücüyle tam bir paket. Fikirlerinin çoğunu S&M Gym için zaten planlamıştım.

Tanrım, ne berbat bir isim. Onu da değiştiriyoruz.

Lincoln, İskoçya'da konaklama ve turizm sektöründe pazarlama veya yönetim alanında çalışıyor olmalı. İş kafası çok iyi, Rio'dan bile daha iyi. Takımım için çok değerli bir kazanç olabilir, ama Lincoln burada geçici olarak bulunuyor, bu yüzden bu bir seçenek bile değil.

Yazık, tam bir göz ziyafeti. Kadınlar ona bayılırdı.

Duvara dayadığım panoyu alıp ofisin önündeki şövaleye yerleştiriyorum.

"Teşekkürler Rio, ve bu harika tanıtım için teşekkürler. Şimdi üzerimde büyük bir baskı var." Ona gülümser ve herkese dönerek "Merhaba. Hepinizle tanıştığıma çok memnun oldum." derim.

Ben başlıyorum. "Ben Violet West, West Oracle Corporations'ın operasyon müdürlerinden biriyim. Rio'nun nazikçe ifade ettiği gibi, aslında yatırımcı ben değilim, yatırımcı babam Anthony West. Joseph ise satın alma ve operasyon direktörümüz. O patron ve *benim* patronum."

Patron olmadığım için rahatladım. Müdür, evet; direktör, hayır, teşekkürler. Joseph'in işi bende olsaydı, hiç bir hayatım olmazdı.

İşimde kararlıyım, ama kariyerimin geri kalanını babam için çalışarak geçirmek istediğimden emin değilim.

"Finans, pazarlama, sağlık, güvenlik ve kişisel gelişim gibi yeni satın almalarımızın tüm yönlerini yönetmekten sorumluyum. Hemen hemen her şey. İşimin amacı, birleşmenin sorunsuz ve pürüzsüz bir şekilde gerçekleşmesini sağlamak ve daha da önemlisi, hepinizin ihtiyaçlarının karşılanmasını sağlamaktır." İşimi seviyorum, ancak bu ay içinde aynı konuşmayı en az on kez yaptım. "Bugün buraya, S&M Gym için planladığımız şeyleri size tam olarak göstermek için geldim. West Oracle Corporations kısa süre önce Kaliforniya'da on sekiz benzer spor salonu satın aldı ve bu satın almanın bir parçası olarak S&M Gym de bunlardan biriydi. Öncelikle, S&M Gym markası artık yok. Sadomazoşizm adını kaldırıyoruz. Evet, spor salonunda acı veriyoruz, ama cinsel nitelikte değil, yoksa bugün size sunacağım sunum çok farklı olurdu."

Lincoln herkesten daha yüksek sesle güldü. "Üzgünüm." Başını salladı ve dudaklarını ağzına çekti.

Onun kadifemsi kahkahası, bacaklarımın arasında bir ateş yakıyor.

Odaklan, Violet.

"Bugünden itibaren o isim yok artık." Sunum panosunu ters çeviriyorum. "Bayanlar ve baylar, size

Urban Soul Studios'u."

Siyah, beyaz ve mor renkli metin tabanlı logoyu ortaya çıkardığımda, küçük ekipten hafif bir şaşkınlık sesi yükseldi. Basit, güçlü ve modern bir logo.

Tahtadaki logoyu işaret ediyorum. "Mor renk cesaret, güç ve maneviyatı simgeliyor. Urban Soul Studios'ta zihin, beden ve ruh için hizmetler sunacağız. Tamamen yeni bir marka, yeni bir program ve yenileme çalışması yapıyoruz. Bu mekândaki eski ve modası geçmiş her şeyin yerini modern fitness ve sağlık ekipmanları, yeni fitness dersleri, güvenlik ve etkinliklere ev sahipliği yapabilecek yeni dans stüdyoları alacak."

Sonraki yirmi dakika boyunca ilham verici bir sunum yapıyorum. Oda heyecanla doluyor.

Şu ana kadar, kıçlarına bir roket atılması gereken üç adam gördüm. Kokulu, yıkanmamış iş kıyafetleri giymek artık geçmişte kalacak, yoksa onlar kalacak.

Arka tarafta duran sarışın, coşkulu bir kız, soruları alırken elini havaya kaldırıyor.

"Evet?" diye soruyorum. "Adın ne?" diye gülümsüyorum.

"Merhaba, ben Judith." Kızarıyor. "İşlerimizin güvende olup olmadığını bilmek istiyorum."

"Harika bir soru, Judith. Motivasyonunuz, nitelikleriniz ve başarılı ve gelişen bir şirketin parçası olma arzunuz olduğu sürece, tüm işlerinizin güvende olduğunu garanti ederim." Nitelikler ifadesi, mevcut personelden ikisini değiştirmek için ihtiyacım olan boşluk. İnsan Kaynakları departmanı, üç yeni kişisel antrenör işe almak için hazır.

Judith bana gülümser. "Ben sertifikalı dans öğretmeniyim. Dans dersleri vermek isterim."

"Hallettim, Judith. Niteliklerini belirledim ve teklifte, her yaştan öğrenciye dans dersleri vereceksin."

"Evet." Parmak uçlarında zıplıyor ve ellerini önünde sıkıca tutuyor. O bir yıldız eğitmen olacak, bunu şimdiden hissedebiliyorum. Lincoln'ün onunla yattığına şüphe yok.

Tam onun tipi. İnce, sıkı vücutlu, sarı saçlı ve büyük göğüslü. Nedenini bilmediğim bir kıskançlık duyuyorum.

"Bu teklifler için yerimiz yetmez diye endişeleniyorsanız"—tekrar sunum panosunu işaret ediyorum—"buradaki kısmın bir uzantısı olduğunu göreceksiniz." Mimarların benim için hazırladığı 3D konseptleri işaret ediyorum. "Sağımızdaki bina. Onu da satın aldık. Urban Soul Studios, bu semtin en popüler spor salonu olacak. Bu sizin yeni başlangıcınız ve Amerika'nın en büyük 500 şirketinden birinde çalışacaksınız."

Çantamdan su şişesini çıkarıp serin sıvıyı bir yudum içiyorum. "Yarın hepimiz bir takım oluşturma gününe katılacağız. Bu, birbirimizi daha yakından tanımamız için harika bir fırsat olacak. Ayrıca babam Anthony West ile de tanışacaksınız. Hafta sonu izinlisiniz, pazartesi günü ise şehrin doğusunda bulunan merkez ofisimizde beş haftalık eğitime başlayacaksınız. Seyahatle ilgili herhangi bir sorun varsa lütfen bana gelin, sizin için gerekli ayarlamaları yapabilirim."

Bir yudum daha su içiyorum. "Yenileme çalışmalarını ben denetliyorum ve müteahhitler buradayken ben de burada olacağım, bu yüzden benimle konuşmak isterseniz beni burada veya e-posta yoluyla bulabilirsiniz. Toplantımızdan sonra, takım oluşturma etkinliğinin ayrıntılarını içeren bir grup e-postası göndereceğim." Konuşmamı bitiriyorum.

"Senin adına çok heyecanlıyım. The West Oracle Corporation'da çalışmak sana çok geniş fırsatlar sunuyor, çünkü artık tüm stüdyolarımızda çalışabilir ve şirketin tüm bölümlerinde pozisyonlara başvurabilirsin. Başka sorusu olan var mı?"

Lincoln dikkatimi çekmek için parmaklarını havada salladı. Elleri gerçekten çok büyüktü. Eller konusunda takıntılıyım.

Tabii ki *çok* uzun zamandır kimse bana dokunmadı.

"Peki ya ben?" Koyu renkli gözleri cevap için benimkilerle buluştu. "Ben sadece geçici sözleşmeli çalışıyorum. Hala bana ihtiyaç var mı?" Lincoln bana bakarak başını yana eğdi. Muhtemelen hayır dememi bekliyordu, ama ben "Evet" dedim. Çünkü ben cezalandırılmayı seviyorum. Ve bu, bana "top kırıcı" dediği için ona ödeşmiş olduk. "Rio önümüzdeki birkaç hafta boyunca yoğun yönetim eğitimi programını tamamlarken sen benim sağ kolum olacaksın. Bu iş sana uyar mı? Benim için ter dökmekten memnun olur musun?"

Onun ter atmasını izlemek isterim.

"Tabii." Adem elması yukarı aşağı hareket etti.

"Harika. Tamam o zaman. Bugün, taşıma şirketi yarın eski ofis mobilyalarını taşıyacağı için, dolaplarınızda ve masalarınızda bulunan eşyalarınızı toplamınızı istiyorum. Eski spor aletlerinin geri dönüştürülerek yerel okullara ve hayır kurumlarına bağışlanacağını duyunca sevineceksiniz."

Sonraki birkaç dakika boyunca, sözleşmeleri ve maaşları ile ilgili diğer tüm bilgileri ve onlara e-posta ile gönderilecekleri belgeleri açıklıyorum.

"Ve tabii ki, son olarak söylemek istediğim şey..." Son cümleyi kaç kez söylediğimi bilmiyorum. Sanki senaryodan okurmuşum gibi geliyor ama gülümsüyorum. "Hepinizle çalışmayı sabırsızlıkla bekliyorum. West Oracle Corporations'a hoş geldiniz. İşlerinizi halleder halletmez gidebilirsiniz, günün geri kalanı izinlidir."

İçimde herkesi için heyecan duyuyorum. Babam işinde acımasız olabilir, ama çalışanlarına nasıl bakacağını bilir. En iyisinden öğrendim ve çalışanların motivasyonunu, verimliliğini ve kârlılığını nasıl artıracığımı biliyorum.

Keşke iş kafasını ilişkilerine de uygulasa, çünkü bir kadını nasıl elde edeceğini hiç bilmiyor.

Bu yıl yedinci kız arkadaşıyla birlikte ve daha Temmuz ayındayız.

Cidden, bu adam beni şaşırtıyor ve annemi sinirlendiriyor. On beş yıl önce, ben on yedi yaşındayken boşandıklarından beri, birbirleriyle aynı fikirde değiller ve aralarında tek bir hoş söz bile geçmiyor. Annem nafaka miktarının yetersiz olduğunu düşünüyor, babam ise fazla olduğunu düşünüyor ve kız kardeşim Francesca, ikisini birbirine düşürmek için elinden geleni yapıyor. O, tanıdığım en büyük ispiyoncu ve ikinci kız.

Aynı anne ve babadan nasıl doğduğumuzu anlayamıyorum.

Francesca, beklentilerini ne kadar karşılayamadığımı hatırlatmayı sever. *Öğle yemeğinde salata yemelisin. Elma yememen gerekmez mi? Saçlarına sarı bukleler yaptırmayı hiç düşündün mü? Her gün benimle spor salonuna gelmelisin. Kişisel antrenör tutmayı hiç düşündün mü? Çok çalışıyorsun. Ne zaman yerleşip bir koca bulacaksın? Çok gürültücüsün, çok neşelisin...* falan filan. Onun için her şeyimde aşırıymışım, ama aynı zamanda hiçbir şeyim yeterli değilmişim. Söylemeye gerek yok, birbirimize hiç yakın değiliz. Hem de hiç.

Birkaç yıl önce, onun alçakça darbelerinden ve sözlü saldırılarından kaçınmak için her şeyi yapmaya karar verdim. Şanslıyım ki babam, onun West Oracle kalitesinde olmadığını karar verdi. Bu yüzden ona uygun zengin bir koca buldu, Richard, ya da benim ona taktığım adla Dick, ve Francesca'yı ona daha uygun bir yaşam tarzında tuttu: güneşlenmek ve alışveriş yapmak. Gerçi babamın, onu West Oracle imparatorluğundan uzak tutmak için zaman zaman ona para verdiğinden de eminim.

Francesca benimle çalışmadığı için çok minnettarım, çünkü o, birbiri ardına acımasız sözlerle tüm mutluluğumu yok etme yeteneğine sahip.

Sonraki bir saat boyunca yeni ekibime kendimi tanıtarak, tüm çalışanlarla tanışmaya özen gösteriyorum. Canayakın ve yaklaşılabılır olmak işimin önemli bir parçası; ancak bu işi bir süredir yapıyorum ve artık biraz sıradan hale geldi.

"Lincoln, bir dakika konuşabilir miyiz?" O, siyah sırt çantasını toplarken, odanın diğer ucundan ona sesleniyorum. Rio'nun yarınki işlerini hallettikten sonra, neşeyle ofisten çıkan son çalışanlara el sallayarak veda ediyorum.

Lincoln devasa vücuduyla bana doğru gelirken, bronzlaşmış, kaslı bacaklarına bakmadan edemiyorum.

Kalın baldırlı erkekleri seviyorum.

Futbol topu büyüklüğünde uylukları var. İşte bunlar çok lezzetli. Bilmediğim bir listeyi dolduruyor.

Ve uzun boylu, belki 1,93 metre. Güzel. Bir kutu daha işaretlendi.

Onun tipi olmadığım için rahatladım, aksi takdirde onun yanında gergin olurum.

Ofis kapısı kapanırken, Lincoln ilk konuşur ve özür diler gibi karanlık gözleri doğrudan bana bakar. "Dün gece söylediklerim için gerçekten üzgünüm. Saygısızlık etmek istemedim. Yerine gelmeyen sözler söylemek, küfür etmek, kimliği karıştırmak ve sana güzel olduğunu söylemek yanlış." Dudaklarını ısırır. "Personel davranış kuralları ve nezaket konusunda ne yapmam gerektiğini biliyorum. Lütfen içten özürlerimi kabul et. Benimle çalışmak istemersen de seni suçlamam."

Tanrım, onun İskoç aksanını çok seviyorum. Derin bir ses, ama R'leri sanki beni içine sarıyormuş gibi yavaşça yuvarladığı ve o boğuk tonu... Kendimi ona kolayca kaptırabilirim.

Onun konuşmasını durdurmak için elimi kaldırdım. O konuşurken konudan sapma eğilimi var ve onun aksanını çok sevmeme rağmen, sonuçta onun menajeri olduğumu unutmamam gerekiyor. "Sorun yok. Ne var?"

Yapılan yapıldı. Devam edelim." Kesik kesik ses tonumdan, Lincoln'un her şeyin unutulduğunu ve konuşacak daha önemli şeyler olduğunu anladığını umuyorum. "Teslimatları almanı, sorunları bildirmeni ve iyileştirilmesi gerektiğini düşündüğün alanları belirtmeni istiyorum. Rio, binayı avucunun içi gibi bildiğini söyledi. Dikkatli olduğunu ve senin hakkında sadece iyi şeyler söyledi. Seni eğitirken sana güveniyor ve iş yerinde ekstra bir çift göz ve kulak olarak gerçekten ihtiyacım var. Ara sıra bana kahve de getirebilirsin."

Gözleri eğlenceyle doldu. "Asistanın gibi mi?" "Evet, sayılır." Hiç asistanım olmadı. İstemiyorum İstemedim. Babam çok çalışıyorum diye ısrarla bir tane almamı istiyor ama ben kesinlikle kabul etmiyorum.

"Kuru temizleme de var mı?"

"Belki." Kimse benim kuru temizlememi almadı ya da kahve getirmedi. Onun sınırlarını görmek için onu sınıyorum. Görünüşe göre, Lincoln'ü hiçbir şey sarsamıyor.

Soluk mavi deri çantamdan ajandamı çıkarıyorum.

"O senin mi?" Lincoln burun kıvrıyor.

Çok renkli tek boynuzlu at desenli ajandamı savunmaya geçiyorum. "Ajandalar hayatın bir parçasıdır." Kalçamı sallıyorum.

"Seni gökkuşağı tek boynuzlu at seven bir kız olarak tanımamıştım." Lincoln gülmek için zorlanıyor. "Sade siyah bir ajanda yetmez mi?"

Gözlerimi kocaman açtım.

"Üzgünüm," diye tekrar özür diler.

Planlayıcıyı onun yüzünün önünde sallıyorum. "Kimse bu çirkin şeyi çalmaz." Bu apaçık bir yalan. Ajandada parlak renkli veya ışıltılı her şeyi severim. Hafta sonları, evimin 50 mil çevresindeki tüm kırtasiye dükkanlarının her reyonunu didik didik ararım. Bu benim zayıf noktam ve dolabımda hayatımı planlamak için en az on tane daha var. Hepsi yapışkan not defterleri, ekleri, ve ekstra özelleştirilebilir sayfalar

kendim ekleyebilirim. Ne diyebilirim ki? Ben kırtasiye delisiyim.

Takıntımı saklamak için yalanıma devam ediyorum. "Bu şey, punch kasesindeki piranha gibi göze çarpıyor. Hiçbir yere gitmiyor." Açtığımda, sevgili beyaz çay fincanı Pomeranian köpeğim Pom-pom'un fotoğrafı yere düştü.

Her şey çok hızlı oluyor. İçgüdüsel olarak, onu almak için çömeliyorum. Lincoln da aynı anda aynı şeyi yapıyor. Vücudumuz birbirine doğru eğiliyor ve kafalarımız çarpışıyor, çarpıştıklarında çok güçlü bir boş ses çıkıyor.

Elimi zonklayan başıma götürdüm. "Aman Tanrım. Ah!" Parmaklarımı saçlarıma geçirip ağrıyan yeri ovuşturdum.

Sağ kulağımda duyduğum yüksek bir inilti, Lincoln'un de rahatsız olduğunu fark etmemi sağlar. "Çok üzgünüm," diye mırıldanır.

Başımı çevirince, derin ve gizemli gözleri bana bakıyor. Birbirimizin aynası gibi, şişliklerimizi okşamaya devam ediyoruz.

"İyi misin?" diye sorar.

"Sanırım yaşayacağım."

"Emin misin? Bir bakayım."

Neden bilmiyorum, ama başımı öne eğiyorum ve onun kürek gibi ellerinin saçlarımı ayırmasına izin verip yeni oluşan şişliği incelemesine izin veriyorum.

"Ooooh, şimdiden yumurta büyüklüğünde olmuş. İyi olduğundan emin misin?"

"İyiyim. Alıştım. Kazalara çok meyilliyim," diye fısıldadım.

Saçlarımı düzelterip yerine koyuyor. Düşündüğümünden daha nazik.

Gözlerimiz birbirine kilitleniyor ve aramızda tuhaf bir elektriksel enerji geçiyor.

"Buna arnika sürmelisin. Babam çok işe yaradığını söyler." Uzun saçlarımdan bir tutamı kulağımın arkasına koyuyor ve sırtımdan sıcak bir titreme geçiyor. Ona bakmaktan kendimi alamıyorum.

"Dün gece bacağına onu mu sürdün?" Arnica'nın ne olduğunu bilmiyorum, ama eczaneye uğrayıp bakmaya karar veriyorum.

"Kullandım." Bana bakıyor.

O anda başparmağının yanağımın derisini okşadığını fark ettim. Ne zaman yüzümü avuçlamıştı?

Derin bir nefes alır, geriye yaslanır, elini çeker ve hemen ayağa kalkar. Dokunuşunun sıcaklığını şimdiden özlüyorum.

Lincoln'ün sisinden uyanmak için başımı hızla salladım. Sonunda çok hızlı bir şekilde geriye yaslandım. Yüksek pembe topuklu ayakkabılarımın üzerinde sendeledim, dengemi tamamen kaybettim ve geriye düştüm.

Sırtımın sert zemine çarpmasını önlemek için elimden ajandam uçar. Sayfalar her yere dağılır. Ayaklarım yerden kesilir ve sırt üstü yere düşerim, ayaklarım havada kalır. Yüksek sesle çığlık atarım.

Kahretsın. İç çamaşırım yok!

Yoğun saatlerden kaçınmak için köşedeki otelde kalmıştım. Toplantıya zamanında yetişebilmemin tek yolu buydu ve lanet olsun, temiz iç çamaşırı almayı unutmuşum.

Ayaklarımı hızla yere düz bir şekilde indirerek utanç verici halimi saklamaya çalışıyorum. Lincoln'ün yeni ağda yaptığım amımı görmemiş olması imkansız.

Bul

beni.

A.

Yeni. İş.

Hemen.

Gözlerimi kapatıyorum, yüzümü kaplamak için ellerimi yüzüme kapatıyorum ve yüksek sesle inliyorum. "Aman Tanrım! Lütfen bir şey görmedin de söyle!"

parmaklarımı hafifçe açıp Lincoln'ün tavana baktığını gördüm, yüzü domates gibi kızarmıştı.

Kesinlikle görmüştü.

"Hiçbir şey görmedim." Tavana bakmaya devam ediyor. Boğazını temizliyor. "Canın acıdı mı?"

"Ne gördün?" Onu ikna etmeye çalışıyorum.

"Hiçbir şey." O dişlerini gözlerini gözlerini ve ve alt alt dudağını dişlerinin arasına ısırıldı.

"Yalan

söylüyorsun."

"Söylemiyorum."

"Öyleyse neden bana bakmıyorsun?"

"Eh, elbisen yukarı kaymış olabilir diye, bilirsin?" diye kekeliyor.

"Gerçekten bir şey görmedin mi?" Vücudumun ısısı bir derece daha yükselir.

"Söz." Elini bana uzatır, boynu hala geriye eğiktir. "Artık bakabilir miyim? Sana yardım edebilir miyim?"

Yenilgiyi kabul eden bir iç çekişle, yardıma ihtiyacım var. Elbisem o kadar dar ki, aptal gibi görünmeden yerden kalkmam imkansız ve yeni spor rutinim popomu çok fazla büyüttü. Elbisem her zamankinden daha dar.

Kendime not: Squat yapmayı hemen bırak.

Bana ne düşünür? Ne kadar profesyonelce değil.

İki kolumu ona doğru uzattım ve o ellerimi tutup beni tüy kadar hafifmişim gibi ayağa kaldırdı. Sert göğsüne çarptım.

"Merhaba," diyor yumuşak bir sesle.

Gözlerine bakıyorum.

"Teşekkür ederim," diyorum fısıltıyla. "Bir yerin acıyor mu?"

"Sadece egom."

Lincoln bana kocaman bir gülümseme atıyor. "Ve kafandaki yumurta büyüklüğündeki şişlik."

"Tamamen unutmuşum." Ellerini bırakmak istemiyorum.

"Ben ilk yardım sertifikam var. Seni muayene etmeliyim." "Etmelisin." Ama ikimiz de kıpırdamıyoruz.

"Daha önce hiç Kaliforniyalı bir kız ayaklarıma kapanmamıştı." "Bu, birçok kızın kapandığı anlamına geliyor." Balık tutmayı bırak, Violet.

"Geçmişte olabilir, ama Amerika'ya geldiğimden beri yok, çünkü kendi isteğimle bir ara verdim."

Kaşlarım saç çizgime kadar yükseldi. Onun gibi bir erkeğin etrafında kadınlar sıraya girip onunla yatmak için beklememesi imkansız. O çok yakışıklı.

"Yani kadın yok, *erkek* yok mu?"

Sessiz odada sıcak ve zengin bir kahkaha yankılanırken göğsü titredi. "Ben kadınlardan hoşlanırım."

"Anladım." Boğazımı temizledim. "İyi bilmek. Şu anda kadın yok, erkek de hiç olmadı. Anladım." Neden umurumda ki?

Yere yapışmış gibiyim. Ondan uzaklaşamıyorum ve uzaklaşmak da istemiyorum.

"Ben de izinli miyim?" diye soruyor, hala ellerimi sıkıca tutarak.

"Evet. Sana iş programını verecektim. Ajandamda var, önümüzdeki birkaç haftanın iş akışını özetliyor, ama istersen sana e-posta ile de gönderebilirim. Beş hafta boyunca sağ kolum olacaksın. Ekstra bir çift el projeye çok yarar."

"Bunu zaten söylemiştin. *Sadece* proje için mi?"

"Evet." Gözlerimi kırpyorum. Gözlerim onun dudaklarına odaklanıyor. Çoğu kadının hayran olacağı, çok güzel bir üst dudağı var. "*Sadece* proje için mi?" diye fısıldayarak teyit ediyorum. Kafam pamukla dolu gibi, düzgün düşünemiyorum.

Lincoln yaklaşır ve tam beni öpecek sanırım derken başını yana çevirir ve yanağını

yanaklarına dayadı. "Seninle çalışmak bir hayalin gerçekleşmesi olacak. Neden biliyor musun?"

"Neden?" Her yerim yanıyor.

Sıcak nefesini kulağıma üfleyerek şöyle diyor: "Çünkü seyahatlerim sırasında gittiğim tüm yerler arasında Hollywood en sevdiğim yer. Yine de bir kez daha ziyaret etmek istiyorum, belki özel bir rehberle tur yaparım. Bir kez görmüştüm ama daha yakından görmek istiyorum."

Kahretsin, Hollywood ağıdamdan bahsediyor. Lanet olası bir Hollywood ağıdam var!

Kalbim göğsümde çarpıyor. "Görmedin demiştin." Uzaklaşmaya çalışıyorum ama Lincoln beni sıkıca tutuyor.

"Yalan söylemedim. Hiçbir şey görmedim." Masum bir ifadeyle bana bakar, sonra ellerimi bırakıp bir adım geri çekilir. "Yarın takım oluşturma etkinliğı var, değıl mi?"

Sadece başımı sallıyorum. Hala olduğıum yerde donmuş gibiyim.

Kalp atışlarımı hızlandıran atletik ve bronz tenli İskoç adamın, yere dağılmış plan defterimin tüm sayfalarını toplamasını izliyorum. Onları dikkatlice yanıımızdaki masanın üzerine düzgün bir şekilde yerleştiriyor.

"Bunu sen hallet. Her şeyi yerine koymak için özel bir yöntemin vardır herhalde." Dağılık ajandamı işaret ediyor. Gizlice onu yeniden düzenlemekten keyif alacağım.

"Evet, var. Teşekkürler." Dik durup elbisenin eteklerini düzeltiyorum.

"Ve bu." Gökkuşağı düzenleyicimin üstündeki Pom-pom'un fotoğrafını işaret ediyor. "Senin olmalı."

Tüylü, beyaz arkadaşımın fotoğrafına bakıyorum. "Öyle."

"Çok sevimli. Kuyruğı tüy süpürgesi gibi. Onunla "Yaramaz."

"Adı ne?" "Pom-pom."

"Mantıklı. Pamuk topuna benziyor."

"Islakken değil." Pom-pom'un tüylerinin altındaki sıska vücudunu hayal ederek hanımefendiye yakışmayacak bir şekilde burnumu çektim.

Lincoln,  arpıştığımızda omzundan düşen siyah sırt çantasını yerden alır ve kararlı bir şekilde bana doğru yürür. "Islandığında seni görmek için sabırsızlanıyorum, Violet." Derin sesi omurgamda titreşir. "Burada, birlikte çalışırken terlediğinde ne olduğunu biliyorsun."

Bunu kastetmemişt .

O yanımdan geçerken nefesimi tutuyorum ve arkasında keskin kokulu serin bir hava bırakıyor.

"Hâlâ bunu yapmak istiyor musun? Senin için çalışmak?" diye sorar arkamdan kendinden emin bir sesle.

Hayır. İstemiyorum.

Ona bakmaya cesaret edemiyorum. "Evet. Sadece iş." Gözlerimi sıkıca kapatıyorum. "Beş hafta.  abuk geçer." Sesim pek inandırıcı gelmiyor.

O göz alıcı adamla beş hafta geçirmek. Umarım çok uzun sürer.

Sanki düşüncelerimi okumuş gibi, "Keşke daha uzun olsaydı" diyor.

Onu neden burada tutuyorum ki? Bu berbat bir plandı.

"Yarın görüşürüz, Violet."

Kapı arkamdan kapanıyor ve farkında olmadan tuttuğum nefesimi veriyorum.

Ne yaptım ben?

Aptal, aptal Violet. Sadece aptal.

Uzun bir inilti çıkarırım.

Bu hayatımın en uzun beş haftası olacak. Lincoln'le geçireceğim.

Gördüğüm en yakışıklı  apkın.

Ancak, bu olabilir olmayabilir olmayabilir o kötü olabilir son A biraz zararsız flört. Yani, çok uzun zamandır

kimseden hoşlanmayalı çok uzun zaman oldu.
Ne zararı olabilir ki?

BÖLÜM 4

LINCOLN

Kayboldum.

Yüzde yüz kayboldum. Navigasyon cihazım bugün işe yaramadı.

On dakika önce gitmem gereken takım oluşturma şirketi Turn Key, buralarda bir yerde olmalı. Parmaklarımı deri direksiyona vuruyorum.

Siyah Camaro'mu kaldırıma çekip etrafa bakınıyorum. Her sokak birbirinin aynısı.

Neredeyim ben?

Posta kodunu yanlış mı yazdım? Telefonumu tekrar kontrol ediyorum.

E-postalarımı tekrar kontrol etmek için açtığımda, bir rakamı yanlış yazdığımı fark ettim. Tek bir rakam. Kahretsın.

Tamam, hadi bakalım. Bu sefer kodu doğru giriyorum. Hedefime sadece beş blok uzaklıktayım. Çok yakındım.

Bu sefer doğru yöne doğru sürerken, camları indirip klimalı arabamın içine giren ani sıcak hava dalgasının tadını çıkarıyorum. Uzamış saçlarımı elime alıp tarıyorum.

Son birkaç aydır saçlarımı uzattığım için iyi bir berbere ihtiyacım var. İyi bir tıraş da gerekiyor. Daha önce hiç uzun sakal bırakmamıştım; sakal ve keçi sakalı benim

Her zamanki görünüşüm ve sakalımı kısa ve keskin şekillendirmeyi severim, ama şu anda bundan çok uzağım. Yüzümdeki uzun kılları kaşıyınca aynaya bakıyorum. Plaj serserisine benziyorum ama sörf yapmaya olan sevgimle uyumlu, bu konuda doğal bir yeteneğim var gibi görünüyor, bu yüzden buraya çok uyum sağladım. Hayatım boyunca deniz kenarında bir kasabada yaşamış olmama rağmen, hiç sörf yapmadığımı hala inanamıyorum. Gerçi penisim bundan memnun olduğuna eminim. Kışın Kuzey'de sörf yapma düşüncesi Deniz'de sörf yapma düşüncesi, taşaklarımın vücuduma çekilmesine neden oluyor.

İskoçya çok güzel bir yer ve memleketimi seviyorum, ama çoğu zaman soğuk bir yer.

Kaliforniya güneş ve sıcaklığın adresi ve ben de elimden geldiğince her türlü sıcaklığı yakalamayı seviyorum çünkü Castlevue Cove'a ayak basar basmaz sonbahar gelecek, bu yüzden sıcak havanın tadını sonuna kadar çıkarıyorum.

Bir dakika kaldı, zihnim dalıp gidiyor.

Son yirmi dört saat kesinlikle ilginçti ve yurtdışı seyahatim birdenbire daha heyecanlı hale geldi.

Violet'in temizlikçi olduğunu düşündüğüme inanamıyorum. Kendime çok kızıyorum ve kendimi çok aptal hissediyorum. Cesaretini kaybetmeden, temizlikçi gibi davranarak spor salonuna fark edilmeden girmeye çalışıyordu.

Ancak spor salonu gece saat 10'dan sonra kimseye kapalı olduğu için bu zor bir işti.

Violet, namı diğer *Lucy*, spor salonundaki son birkaç haftamı gerçekten *çok* ilginç hale getirecek.

Dün gece duşta ne kadar mastürbasyon yapsam da, bu sabah sabah mastürbasyon yapmam, pembe ağda yapılmış amının görüntüsünü aklımdan silemedi.

Geriye düştüğünde bir şey gördüm mü diye sorduğunda dürüst oldum. *Teknik olarak* yalan söylemedim. Hiçbir şey görmedim çünkü o çıplaktı. Hollywood tarzı ağda ile tamamen çıplaktı ve

gördüğüm en güzel amdı.

Neden iş toplantısında külot giymemişti? Belki hiç giymiyordur. Eğer öyleyse, onunla bu kadar yakın çalışmak zor olacak. Hem de çok zor.

Düşük bir inilti çıkardım ve sweatpantolonumun içinde sikimi yeniden yerleştirdim.

Hayatımın büyük bir bölümünü takım elbise giyerek geçirdikten sonra, spor giysiler ve rahat kıyafetlerle rahatlamak ve dinlenmek çok hoşuma gitti. Seyahate çıkarken yanıma gömlek bile almadım. Yeni temel giyim tarzım, tişörtler ile eşofman altı veya şortlar. Bu şekilde giyinmek de daha kolay oluyor.

Bugünkü etkinlikler için, tüm personele gönderilen grup e-postasında, bazı etkinliklerin fiziksel, diğerlerinin ise zihin ve ruh için olacağı için takım oluşturma etkinliğine rahat kıyafetlerle gelmeleri talimatı verildi.

Harika bir gün olacak gibi görünüyor. Bu tür etkinlikleri çok seviyorum.

Otel kompleksimizde, yılda bir kez beş gün süren takım oluşturma günleri düzenliyoruz. Çok fazla personelimiz var, bu nedenle misafirlerimize rahatsızlık vermeden herkesin aynı gün izin alması imkansız. Ben ve babam için kusursuz hizmet çok önemli.

Otelimiz The Sanctuary, İskoçya'da kalan tek özel mülkiyetli, aile tarafından işletilen beş yıldızlı oteldir. Biz benzersiz ve işimizi doğru yapıyoruz. İnsanlarla kişisel düzeyde iletişim kuruyoruz ve İskoçya'da altı yıldızlı otel olmaya en yakın tek otel olmaktan gurur duyuyoruz.

Bunu başarmak için birkaç yıl daha gerekebilir, ancak babam ve ben bir hedef belirledik. Bir planımız var ve bunu gerçekleştiriyoruz. Büyükbabam, başarılarımızdan daha fazla gurur duyamazdı. Büyükbabam emekli olup sessiz yönetici olduktan sonra babam otelin tüm sorumluluğunu üstlendi ve ardından ben de tam zamanlı olarak işe başladım. O günden bu yana otel, güçlü konumunu daha da güçlendirdi.

Babam çok başarılı bir iş adamıdır. Tüm finansal işleri ve yönetim kurulunu o yönetir. Ben ise tüm personeli yönetir, otelin her gün saat gibi işleyişini sağlarım. Otelde çalışır, en iyi personele sahip olduğumuzdan emin olur ve en iyi müşteri hizmetini sunarım. İnsanlarla çalışmayı seviyorum, bu iş bana çok yakışıyor.

Bu bizi başarılı kılan şey. Babam ve ben bir ekibiz ve otele geri dönmek için sabırsızlanıyorum.

Gerçi Violet, kanımın damarlarında ve başka yerlerde de tekrar dolaşmaya başladı.

Dün spor salonundan çıktıktan sonra, Violet West'i Google'da aramakla çok fazla zaman harcadım ve onun hakkında birkaç şey keşfettim.

Birincisi, otuz iki yaşında ve iş dünyasında çok saygın bir iş kadını. Ayrıca eyaletteki en çok aranan operasyon müdürü, ancak her yıl aldığı düzinelerce teklife rağmen babasının işinden ayrılmak istemiyor. Sanırım babasına karşı bir tür sadakat duygusu beslediği için kalıyor. İkincisi, yerel bir çocuk bakım evini destekliyor. Üçüncüsü, sosyal medyada binlerce arkadaşı ve takipçisi var. Dördüncüsü, her fotoğrafında gülümsüyor, gülüyor ve eğleniyor.

Gözleri, baktığı her kamera lensinde parıldıyor. Doğal olarak büyüleyici ve onun hakkında her şeyi bilmek istiyorum.

Onun bana öyle bakmasını istiyorum. Ancak, dün kışının üstüne düşmeden önce benimle flört ettiğinden eminim. Bir anda utangaçlaştı, bir yabancıнын önünde kendini rezil ettiği için utanmıştı. Tanrım, ben de tanımadığım birine sikimi göstermiş olsaydım utanırdım. Ancak, nadiren de olsa, kilt giyerken yerel geleneğe katılıp çükümü göstermişliğim vardır. Birkaç içki içtikten sonra umursamayı bırakırsın, ama dün Violet'e acımıştım. Yumuşak bir çilek meyvesinden daha fazla kızardı. Kilt giydiğinde, bu bir tercihtir.

flaş. Bu seçim dün Violet'ten alındı ve o yere düştüğünde odada tek başıma kaldığım için rahatladım.

Onunla çekilmiş, galalarda, akşam yemeklerinde, gece dışarıda çekilmiş, birçok güzel erkek ve kadının olduğu düzinelerce fotoğrafı inceledim ve hayatında bir erkek olmadığını düşündüm.

Bu bilgi beni neden bir tür tatmin duygusuna kapıldığımı bilmiyorum.

Onun birçok çevrimiçi röportajını okuduktan sonra, herhangi bir ilişkiye girecek kadar *meşgul* olduğunu ve işine evli olduğunu ima ettiğini düşündüm.

Bu söze gülmeden edemedim. Birbirimize çok benziyoruz. Bir Noel gecesini çalışanlarımın hesap tablosuyla geçirdiğimi çok net hatırlıyorum.

Hadi ama, yapma. İyi bir tablo yapmayı seviyorum.

Ben de işimle mutlu bir evliliğim var, ama hayatımı paylaşacak birinin olması kadar istediğim bir şey yok.

Arkadaşlarım Jacob ve Owen'ın ikisinin de düzenli kız arkadaşları var, ama ben dünyanın öbür ucunda, bekar, yirmi dokuz yaşında seyahat ediyorum ve aşk hayatımda hiçbir ilerleme yok.

Babam umutsuz bir romantik ve hepimizin *bir ruh ikizi* olduğuna inanıyor.

Ben ise benimkini bulacak kadar şanslı olmadım.

Aslında, hiç aşık olmadım.

Bu beni acınası bir aptal gibi gösteriyor. Ve babamın da benim için üzüldüğünü hissedebiliyorum.

Aşksız Lincoln.

Castlevue Cove adlı küçük kasabamda aşkı bulmak, asla kazanamayacağım bir savaş gibi geliyor.

Artık ağır düşünceler yok, Lincoln.

On beş dakika önce olmam gereken sokağın köşesini dönüyorum.

Hiçbir şeye geç kalmam. Arabamı Turn

Key otoparkına girerken, hızla park edip arabadan atladığım için kendime kızıyorum.

Şık beyaz cam duvarlı binadaki yardımsever resepsiyonist, beni doğrudan takım arkadaşlarımın oturduğu toplantı odasına götürüyor ve kapıdan girerken beni tanıtıyor.

Tüm gözler üzerimde, herkes bana dönüp neşeyle el sallayarak ve sessizce merhaba diyor. *Üzgünüm* der gibi dudaklarımı oynatıp Rio'ya gözlerimi deviriyorum ve yarım daire şeklinde dizilmiş koltuklardan birine oturuyorum.

"Katıldığınız için teşekkürler." Violet bana bakar, sonra utangaçça gözlerini kaçırır. Dünkü olaydan kesinlikle utanıyor.

"Üzgünüm. Hala burayı tanımaya çalışıyorum. Şehrin bu kısmını bilmiyorum. Bir daha olmayacak." Özür dilerim. Babam bana her zaman kibar ve nazik olmayı öğretmişti. Hata yaptığımda kabul etmeyi ve maaşımı verenlere asla karşılık vermemeyi. Şu anda maaşımı Violet ödüyor.

"Ah, bu aksan buralara ait değil galiba." Yarım daire şeklinde duran, uzun boylu, sıska, gri saçlı bir beyefendi bana hoş geldin gülümsemesi atıyor.

"İskoç," diye onaylıyorum.

"Dünyanın çok güzel bir yeri. Bir kez gitmiştim. Kalbimin bir parçasını çaldı. Geri dönmeyi çok isterim." Ellerini çırpıp, sonra ovuşturur. "Hiçbir şey kaçırmadınız, değil mi..." Elini düz bir şekilde uzatır, sanırım adımı istiyor.

"Lincoln. Çoğu kişi bana Linc der."

"Harika, Linc, bugünkü programı konuşuyorduk ama ben herkesi eşleştirdim, sana Violet kaldı." Violet'e gülümsedi. "Violet genellikle odada dolaşıp herkesle tanışır ama bugün kişi sayısı tek. Bugün eşli çalışmak hoşuna gidebilir, Letty."

Letty mi?

"Andrew amca, bana Letty deme." Violet alaycı bir gülümsemeyle gözlerini devirdi.

Bunun da ailesinin işlerinden biri olması mantıklı. West Oracle Corporations her işe burnunu sokar.

Andrew ona küstahça gülümser. "Bana bir daha amca deme." Parmaklarını havada sallayarak ona işaret eder ve bu kolay sohbetle odadaki hava birden neşelenir.

"Anlaştık." Violet ona başparmağını kaldırarak onaylar.

Bugün yine muhteşem görünüyor. Saçlarını yüksek ve sıkı bir at kuyruğu yapıp, yüzü taze ve çilli. Sade siyah geniş paça pantolon, dar beyaz tişört ve saf beyaz kalın tabanlı spor ayakkabılarla giydiği her şey ona mükemmel uyuyor. Violet gibi birinin kişisel alışveriş danışmanı olduğuna eminim. Kusursuz.

Neden bu kadar güzel?

Teke tek partner çalışması yaparken gözlerimi onun boyun çizgisinin altına düşmemesi için eğitmem gerekiyor, çünkü o tişört onun inanılmaz göğüslerini hiç gizlemiyor.

Ben göğüs adamıyım ve onun göğüsleri dikkatimi çok dağıtır. Onunla ilgili her şey dikkatimi dağıtır.

Özellikle de amının neye benzediğini öğrendiğimden beri. Bugün nasıl konsantre olacağım?

BÖLÜM 5

LINCOLN

Sabahımız çok hızlı geçti. Çoğunlukla dışarıda, yüksek ve alçak halatlarda çalıştık, köpekbalıklarıyla dolu krem şanti üzerinde birbirimize yardım ettik. Aslında sadece kumdu, ama herkesin güvenli bir şekilde kıyıya ulaşmasını sağlamak eğlenceli ve heyecan vericiydi. Violet, halata uzanıp beni geçmek için bana dokunduğunda, kısa bir an için zaman durdu. Eğer durduysa, o kesinlikle fark etmedi.

Bana ne oluyor bilmiyorum, ama güçlü bir çekim beni ona doğru çekiyor ve gözlerimi ondan ayıramıyorum.

Buna karşılık, bütün gün bana karşı utangaç ve çekingen davrandı, göz teması kurmaktan kaçındı ve onunla nazikçe konuşmam da işe yaramadı, bu yüzden ona biraz alan vermek için bir adım geri çekildim. Benim yanımda kendini garip hissetmesini istemiyorum.

Yine de kazalara meyilli olduğu konusunda haklı; bu sabah iki kez tökezledi ve bir kapıya çarptı. Bu da onu daha da sevmeme neden oluyor, çünkü çok sevimli ve çok tatlı.

Sabahın en güzel kısmı Zombie Escape'di. Zombiler bizi *yemeye* çalışırken on bulmaca çözmemiz gerekiyordu. S&M Gym'de, pardon, Urban Soul Studios'ta en hevesli olan Judith,

Zombie Escape'de bir bulmacayı zamanında çözemediğimizde ve bir zombi arkadan atlayıp onu yakalayıp sürükleyerek tekmelemeye ve çılgılık atmaya başladığında neredeyse kalp krizi geçirdi.

Çok komikti. Şimdiye kadar harika bir gün geçirdik.

Bu küçük ekip beni gerçekten çok sevdi ve California'da günlerimin çoğunu birlikte geçirdiğim bu eklektik grubu özleyebilirim.

"Tamam, millet." Ekip koordinatörümüz Andrew odaya seslendi. "Bu sabah çok başarılı geçti. Eminim hepiniz çok eğlendiniz. Özellikle Jasper'ın köpekbalıklarıyla dolu kremalı pastada öldüğünü taklit ettiği anı çok beğendim. Oscar'ı hak ettin dostum." Andrew ona şakacı bir şekilde göz kırptı. "En son ne zaman kum havuzunda oynadınız?" Oda içindekilere baktı.

Buna kolayca cevap verebilirim. Buraya gelmeden önceydi. Küçük kardeşlerim Archie ve Hamish ile sahilde oynuyordum. Kan kardeşlerim olmayabilirler, ama kesinlikle öyle hissediyorum ve artık on yaşında ve çok uzamış olan Hamish ile altı yaşındaki küçük Archie'yi, kış aylarında bile her cumartesi düzenli olarak Castlevue Cove'da yapılan kumdan kale yarışmasına götürmeye özen gösteriyorum. Onlarla birlikte yapmayı en sevdiğim şey bu ve geçen yıl beş kez kazandık. Geri dönüp o kupayı tekrar kazanmak için sabırsızlanıyorum. Kazandıklarında çok heyecanlanıyorlar ve sonra her zaman Castle Cones'a dondurma yemeye gidiyoruz. Mükemmel bir gün geçiriyoruz.

İkisi birbirinin tam zıttıdır. Buz gibi sarı saçları ve mavi gözleri olan Archie daha ciddi biridir, ama bir kez gülmeye başlarsa onu durdurmak imkansızdır. Buna karşılık Hamish, Hamish'tir; fare kahverengi saçları ve büyük kahverengi gözleri vardır, çoğu gün görünüşüne hiç önem vermiyor gibi görünür, sanki çok renkli bir takas dükkanından çıkmış gibidir. Ayrıca çok canlı bir hayal gücü vardır ve bu özelliğini en çok sevdiğim yanıdır. Ancak okulda anlattığı bazı hikayelere inanıp inanmamakta sık sık tereddüt ederim. O bir palavracıdır.

Andrew şöyle devam ediyor: "İşin eğlenceli olması gerekir. Gününüzün çoğunu iş yerinde geçiriyorsunuz ve hayatınızın geri kalanını pişmanlıklarla geçirmek anlamsız. Bu sabah etkileşim, kahkaha ve bir ekip olarak birlikte çalışmanın yeni yollarını bulmaya odaklandık. Bu egzersizler, ne kadar özgür ruhlu ve neşeli insanlar olduğunuzu ortaya çıkardı. Birbirinizle uyum içindesiniz. Birbirinizi dinliyorsunuz ve birbirinizin hayatlarına ne kadar dahil olduğunuzu görünce çok etkilendim. Birbirinize olan ilginiz. Bu çok özel bir şey. Ama şimdi daha derine inmenin zamanı geldi. Birbirinizi daha iyi tanımak için. Bu öğleden sonraki egzersizler güven inşa etmeye, dürüst olmaya ve ne kadar cesur olabileceğinizi göstermeye odaklanacak." Andrew ellerini tekrar ovuşturur. "Bu sabah size eşlik ettiğim partnerinizi bulun. Derinleşmenin zamanı geldi. Hazır mısınız? Bir "hell, yeah" istiyorum. Havaya yumruk atar ve hepimiz gülerек onun "hell, yeah"ını tekrar ederiz.

Birkaç dakika koltuklarımızı değiştirip yerleştikten sonra, Andrew bize partnerlerimizin karşısına oturmamızı söyler.

Violet'in karşısına oturuyorum ve gözlerimiz birbirine kilitleniyor. Birbirimize bakıyoruz. "Merhaba." I feel her nerves around me. She makes me beni de gergin yapıyor. Hafif bir gülümsemeyle cevap veriyor. "Bugün kafan nasıl?"

"Senin dediğin gibi Arnica aldım." Çıkıntıyı bulup parmaklarıyla saçlarını okşadı. "Daha iyi. Teşekkür ederim."

"Tamam." Andrew bir sonraki etkinliğin kurallarını açıkladı. "Bu alıştırma 'üç yalan, iki gerçek' olarak adlandırılıyor. Partnerinize kendinizle ilgili üç yalan ve iki gerçek söyleyeceksiniz, onlar da sizin gerçekleri ve uydurmaları ayırt etmeliler. Kurallar: Gerçekleri öğrenmek için size istedikleri kadar soru sorabilirler. Süre 15 dakikadır ve yalanlarınız inandırıcı olmalı. Eğer elli yedi dil bildiğini söylersen kimse sana inanmaz. Bu egzersiz, ne kadar güvenilir ve güvenilir olduğunu göstermek için. Çalıştığın biriyle, yargılanma korkusu olmadan en içteki sırlarını paylaşmaya hazır mısın?"

Duraksar. “Cesur olmanın ve kırılganlığını göstermenin zamanı geldi. Paylaşmak için partnerine tamamen güveniyor musun? Bunu yapabilecek kadar cesursan, güvenin gerçek anlamını göstermiş olursun. İkiniz arasında söylenen her şey sır olarak kalır.” Andrew duvar saatine bakar. “Otuz dakikanız var, her birinize on beş dakika, zamanınız dolduğunda size haber veririm. Başlayın.” Andrew bizi başlatır.

“Ben başlıyorum.” Violet koltuğunda bir o yana bir bu yana kıpırdanıyor. Ağzının kenarını çiğnerken önce sola, sonra sağa bakıyor. Sonunda şöyle diyor: “Kırtasiye malzemeleri almayı çok seviyorum ve evimde bunlarla dolu özel bir dolabım var. Köpek süsleri koleksiyonu yapıyorum. Hiç aşık olmadım. Kız kardeşimle çok yakınız ve West Oracle'da çalışmaya başladığımdan beri ondan fazla asistanım oldu.”

Onu şüpheyle izliyorum. Poker yüzü çok iyi ama ben onun ipucunu arıyorum. Önce köpek süsleri hakkında sorular sorarak başlıyorum ve sonunda bunun bir yalan olduğunu anlıyorum.

“Son asistanının adı neydi?”

Cevap vermeden önce tereddüt ediyor. “Alfred,” diyor.

“Alfred mi?” Eğlencemi gizleyemiyorum. “Ne, Batman'in uşağı gibi mi?”

“Evet, tesadüfen aynı isimde.” Soğukkanlı görünmeye çalışıyor, ama ses tonu en az iki oktav yükseldi.

“Ondan önceki?”

“Geoffrey.”

Alaycı bir şekilde soruyorum, “*Bel Air'in Prensi'nin* uşağı Geoffrey mi?” İyi bir yalancı değil.

Dudaklarını ağzına çekip burnundan hava üfledi. “Bu konuda pek iyi değilim. Hanımefendiye yakışmadı, özür dilerim.” Pembe yanakları daha da kızardı.

“Yani yalanmış. O zaman kaç tane asistanın oldu? Birkaç tane mi?”

Kafasını sallar. "Hiç. Hiç asistanım olmadı. Çok meşgul olduğum için bir asistana ihtiyacım var ama istemiyorum. Bunun yerine, babamı memnun etmek için bir tür sekreterim var. Merkez ofiste çalışıyor ve sadece e-postalarımı düzenliyor ve takvimimi organize ediyor. Kahve getirip kuru temizlemeye götürmek gibi işleri yapmıyor." Gözlerinin kenarlarını kırıştıran, tüm yüzünü aydınlatan, kışkırtıcı bir gülümsemeyle bana bakar.

Midemde garip bir karıncalanma hissettim.

Ondan uzaklaşmak için koltuğuma geri yaslandım. O tehlikeli.

Benim aletim için tehlikeli.

Gözlerimi sıkıca kapatıp, yarı sertleşmiş ereksiyonumu yatıştırmaya ve görevimize odaklanmaya çalışıyorum. "Tamam, üç şey kaldı: kırtasiye, kız kardeş ve hiç aşık olmamış olmak," diye yüksek sesle sayıyorum.

"Bu yıl otuz iki yaşında mısın?" diye soruyor. "Beni araştırdın mı?"

Kahretsin. Onun hakkında bunu bilmemeliydim. "Evet.

Dün gece." "Takipçisin."

"Kapsamlı araştırma. Sen benim yeni işverenimsin."

"Geçici bir iş."

"Ve kimin için çalıştığımı bilmek istiyorum. Kadın ticareti yapıyor ve on beş seks kulübün olabilir, benden bilme."

"West Oracle öyle bir şirket değil." Bana doğru eğildi, gözlerini kısarak.

"İyi bilmek. Sadece kontrol ediyordum." Göz kırpıyorum. "Otuz iki mi?" "Evet." Dudakları sıkı ve ince bir çizgi halinde.

"Kesinlikle aşık olmuş olmalısın. Bence yalanın bu. Bu da demek oluyor ki, iki doğru cevabın, kırtasiye malzemelerini sevdiğin ve kız kardeşinle çok iyi arkadaş olduğun." Kendinden emin bir şekilde kollarımı kavuşturuyorum.

Violet bir zil sesi çıkarır. "Yanlış."

Kahretsin. Doğru bildiğimi sanmıştım.

"Hiç aşık olmadın ve kız kardeşinle en iyi arkadaşın olduğunu mu söylüyorsun?"

"Hayır." Tekrar başını salladı.

"Hiç aşık olmadın ve kırtasiye malzemelerini seviyorsun?" "Sonunda anladım."

Sormak zorundayım. "O zaman kız kardeşinle aranız iyi değil mi?" "Hiç iyi değil. Neredeyse hiç konuşmuyoruz."

"Neden?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Çünkü bana, onun mükemmel eş stereotipine uymadığımı söylüyor. Ve ben çalışıyorum. Yani, dünya nereye gidiyor? Kadınlar *çalışıyor*, kendi geçimlerini sağlıyorlar. Pff." Gözlerini devirerek beni güldürüyor. "Ve tabii ki, bir de görünüşüm var. Bana bir bak." Elleriyle vücudunu aşağı doğru süpürür gibi bir hareket yapıyor.

"Sana bakmadan duramıyorum."

Gözleri fal taşı gibi açılır. "Harika bir yalancısın ama seni çoktan çözdim. Eminim senin tipin büyük göğüslü sarışınlardır, değil mi? Sıra sende."

"Henüz değil." İlerlememizi engellemek için avucumu ona doğru uzatıyorum. "Bana inanmıyorsun?"

"Tanrı aşkına, neden bunu yapıyoruz?" Gözlerinde onaylamama parıldıyor.

"Andrew tamamen dürüst olalım dedi. Sana karşı tamamen açık olacağım."

"Tamam."

"Evet, sarışınları severim. Ama düne kadar sarışınlar benim tipimdi."

"Dün ne değişti?" Diye sordu.

"Şeftali gibi bir poposu olan güzel, busty bir esmer ayaklarıma kapandı ve tüm varlığımı sorgulamama neden oldu."

O, suskun kalır.

"Bu hala senin sıra Ben asla asla
asla hiç kimseye ifşa etmem."

işaret parmağımla kalbimin üzerine koydum. "Kız kardeşinle ilişkinizi anlat bana."

Bir dakika düşünür ve hala bana, az önce söylediğime inanmamış gibi bakar. "Tamam, şey, bana sürekli çok çalıştığımı hatırlatmayı seviyor. Çok konuştuğumu söylüyor. Sakinleşmem gerektiğini söylüyor. Sürekli çalışıp kendime bakmazsam asla bir erkek bulamayacağımı söylüyor. Her görüşmemizde henüz evlenmediğimi hatırlatıyor. Onun aksine benim salarım siyah. Beni kendisinin kopyası gibi görmek istiyor. Böylece mükemmel bir mayo vücudum olur. Violet, sen de bunu yapmalısın." Kız kardeşini taklit ederken sesi tiz ve cırtlak bir hal alıyor. "Oh, Violet, biraz rahatlamalısın. Violet, neden her gün spor salonuna gitmiyorsun? Oh Violet, daha büyük beden elbise almalısın, çok kıvrımlısın. Ama..." İşaret parmağını havaya kaldırır. "Tek haklı olduğu şey bu; çoğu kadından daha kıvrımlıyım ve—"

Violet şimdi saçmalamaya başladı. Cümlesinin ortasında sözünü kesiyorum. "Vücudunun her yeri mükemmel ve çok güzel bir vücudun var."

Bu onu susturur. Yine bana bakar.

Tekrar ediyorum, "Sen gördüğüm en güzel kadınsın." yle.

"Bunu sadece yeni patronun olduğum ve benim gözümde iyi görünmek istediğin için söylüyorsun." Dikkatsizce dudağını ısıırıyor.

Yanılıyor. "Bu dünyada geçirdiğim yirmi dokuz yıl boyunca, senin kadar güzel birini görmedim. Ciddiyim. Yalan söylemiyorum." Elimini havada sallıyorum.

"Her şey görünüşle ilgili değildir."

"Bunun tamamen farkındayım ve bu seni daha da çekici yapıyor. Akıllı, yetenekli, azimli, şefkatli. Daha sayabilirim."

Mükemmel Fransız manikürlü tırnaklarıyla boynunu kaçıyor. Onu tedirgin ettim ve övgü almaya pek alışık değil.

. "Bunları da dün gece mi öğrendin? Küçük araştırmanı yaparken mi?"

"Evet, öyle."

"Tamam." Violet alt dudağını ısıırıyor. "Başka ne keşfettin?"

O bana yaklaşıyor ve ben de ona yaklaşıyorum.

Gözlerimiz birbirine kilitlendi, birbirimize yaslandık. "Kameranın seni sevdiğini biliyorum. Dün gece sosyal medya hesaplarında seni izlemek için çok fazla zaman harcadım. Göz kamaştırıcısın ve enerjini ekrandan hissedebiliyorum. Kendimi kaybetmek isteyeceğim kadar güzel gözlerin var. Renklerini çok seviyorum. Hayatın mücevherlerinden biri olduğunu ve altın bir kalbin olduğunu öğrendim. Zamanını ve paranı, birkaç yıl önce kapanmak üzere olan bir çocuk bakım derneğine yatırıyorsun, ama sen onu ayakta tuttun ve o zamandan beri yüzlerce çocuğa yeni bir yuva buldun. Hayatını emanet edebileceğin sadece iki yakın arkadaşın var, Hannah ve Ruby, ve her ayın ilk cuma gecesi onlarla Xenon adlı bir gece kulübüne gidiyorsun. Harvard Üniversitesi sana onur derecesiyle birinci sınıf bir diploma verdi." Burun delikleri genişlemiş ve bana bu kadar çok şey bildiğim için mi kızgın, yoksa sosyal medya hesaplarını herkese açık yaptığı için kendine mi kızgın, anlayamıyorum. "Son bir şey daha. Kız kardeşin narsist gibi görünüyor, ama bence biraz daha derinlemesine araştırırsan, senin inanılmaz bir kadın olduğun için kıskandığını anlarsın. Sen cesur, kendine güvenen ve seksisin. Sen her şeye sahipsın, Violet West. O senden korkuyor. Kahretsin, ben bile senden korkuyorum, ama bu seni bir randevuya davet etmekten alıkoymuyor. Bunu yapmak istiyorum." Bu bir soru değil, gerçeği söylüyorum.

Ben konuşurken Violet'in yüzü yumuşadı. Gözlerimizi birbirine dikmişken, altın rengi gözleri benimkilerle dans ediyor. Şu anda yaptığımız şey bu gibi görünüyor.

"Kadınlara dokunmama kuralın ne oldu?"

"Kuralları ben koyuyorum ve az önce onları yırttım. Ama sadece senin için." Söylediklerime inanamıyormuş gibi bana bakıyor.

Trans halindeki bakışlarımızı kesen Violet, Andrew'un bağırmasıyla irkildi. "Değişme zamanı. Şimdi partnerinizin sırası. On beş dakika, millet."

Arkanıza yaslanıyorum. "İyi misin?"

Violet birkaç kez gözlerini kırptırdıktan sonra o da sandalyesine yaslandı. "Az önce söylediğin tüm o nazık sözler için teşekkür ederim." Sesi çok alçaktı ve toplantı odasındaki hafif uğultu sesinden onu duymakta zorlandım.

"Rica ederim." Derin bir nefes alıyorum. "Üç yalan, iki gerçek mi?"

"Evet." Yavaşça gözlerini kırptıyor. Dürüst sözlerim karşısında şoktan kendini toparlayamıyor.

"Dört dil biliyorum." Bu ilk yalanım. Aslında sadece iki dil biliyorum, İngilizce ve Yunanca. "Annem ben birkaç aylıkken babamı terk etti ve babam beni tek başına büyüttü, bu yüzden annemi hiç görmedim. Hiç aşık olmadım. İkizim var. Renk körüyüm."

Yalanıma hemen atladı. "Gözlerimin rengini sevdiğini söylemiştin. Renk körü değilsin."

"Aferin."

"İkiz olamazsın, yoksa *bizi* babam büyüttü derdin, *beni* değil."

"Dedektif West." Başımı salladım.

"Bu yüzden annenin seni bebekken terk etmediğini düşünüyorum. İki doğru cevabın, dört dil bildiğin ve hiç aşık olmadığın."

"Hayır."

Derin bir nefes alır, sonra şok içinde nefesini tutar, "Annen seni terk mi etti?"

"Bana öyle bakma." İnsanlar bunu öğrendiğinde, gözlerindeki acıma dolu bakışlara tahammül edemiyorum. Başlarını eğmeleri ve

yüzlerinde beliren acı ifadesi. Sanki bu beni değil de onları daha çok incitiyor. Babam inanılmaz bir adamdı. Hala da öyle. Bana ihtiyacım olan her şeyi ve daha fazlasını verdi. Hiçbir şeyden mahrum kaldığımı hissetmedim.

Ama bu kısmen yalan. Annemin beni kucaklayıp teselli etmesinin nasıl bir his olacağını hep merak etmişimdir.

"Sana ne bakıyorum?" Sözler dudaklarından dökülüyor.

"Acıma. Üzgün gözlerin, başını eğmen. Ben iyiyim. Babam, yaya ve dedem beni büyüttü ve bence iyi bir insan oldum."

O, sempatik vücut dilini düzelterek dik bir şekilde oturur. Kaşları çatılır. "Yaya mı?"

"Büyükannem Yunanlı. Büyükbabam İskoç." " sadece konuş çift dil mi biliyorsunuz? Yunanca ve İngilizce?"

"Aferin."

Violet bana bakarken sessiz kalıyor. Benim zarar görmüş olup olmadığımı anlamaya çalışıyor ve zihinsel jimnastik yaptığını görebiliyorum.

"Ben zarar görmedim Violet. Bende bir sorun yok. Ya da babamda. Annem..." Omuzlarımı silkiyorum. "Beni doğurduktan sonra, bağlanmak istemediğine karar verdi. On yedi yaşındaydı. Ben bir kazaydım ve o seyahat etmek istiyordu. Ben onun hayat planının bir parçası değildim ve bu yüzden bizi terk etti." Bunu rahatça söylerken, içim biraz acıyor.

Biraz terk edilme güvensizliğim var, ama bu hakkında konuşmak istemediğim bir konu. Her zaman herkes için neşeli ve kaygısız biri olmak çok daha kolay. Bazen bu üzgün adam o dönüşen sorunları sorunları hala hayatında bir anne olsaydı nasıl olurdu diye merak ediyor. "*Seni* terk mi etti?" Violet'in bu bilgiyle başa çıkmakta zorlandığını anlayabiliyorum.

bilgiyle mücadele

ettiğini

anlayabiliyord

um. "Evet."

"Baban mı?"

"Harika bir adam."

"Annemi hiç görmedin mi?"

"Asla. Eskiden dünyanın neresinde olursa olsun kartpostal gönderirdi, ama ben ergenlik çağında göndermeyi bıraktı. Lütfen benim için üzülme. Harika bir çocukluk geçirdim ve babam olağanüstü ve özverili bir adam. Onun sayesinde buradayım. Seyahat ediyorum."

"Açıklar mısın?" Yine öne eğildi, dirseklerini dizlerine dayadı.

Ben de onu taklit ettim.

"Anlatacak pek bir şey yok, gerçekten. Ama babamla birlikte çalışıyoruz."

"Otelcilik sektöründe mi?"

"Evet. Üniversiteden mezun olduğumdan beri onunla çalışıyorum. Aşkını yeniden buldu ve hayata bakışı tamamen değişti. Benim de kendimi bulmamı istedi. Birlikte çalışmanın hala istediğim şey olup olmadığını anlamamı istedi. Ama dünyayı görürsem, kendimi keşfedersem ve kendi hayallerimin peşinden gidersem pişmanlık duymayacağımı düşündü. Aslında bunu kendisi için yaptığını düşünüyorum. Suçluluk duygusundan. Aile şirketine çalışmak her zaman bir zorunluluktuk. Bizim işimiz bu, ama o benim bunu pişman olabileceğimi düşünerek bu çılgın fikri ortaya attı. Ve beni gönderdi. Kelimenin tam anlamıyla. Kendi hayat maceramı yaşamamı istedi. Ama ben evimi, ailemi seviyorum ve İskoçya'ya dönmek için sabırsızlanıyorum."

Violet gözlerimin içine bakarak kaşlarını çatı. "Neden çalışıyorsun? Neden buradasın ki? Seni anlayamıyorum."

"Sıkıldım. Bu gidişle profesyonel sörfçü olacağım ve güneşlenmek hiç bana göre değil. Çalışmayı seviyorum." Gülümsüyorum. "Biraz sana benziyorsun."

"Aynı hamurdan yapılmışsınız."

"Öyleyiz. Bu bana heyecan veriyor. Meşgul olmaktan hoşlanıyorum. İnsanları mutlu etmekten, başkalarını motive etmekten. Seyahat etmek fikrimi değiştirmede, ama vize sürem dolana kadar burada kalmazsam, babamın beni geri göndereceğinden eminim."

altı hafta daha burada kalacağım." Sesim alçaldı, çünkü birbirimize yaklaşmıştık. Burunlarımız birbirinden sadece birkaç santim uzaktaydı.

"Babanı gerçekten seviyor musun?" diye fısıldadı.

"Evet. O milyonda bir adam. Benim için en iyisi, onun istediği şeydir. Benim için fedakarlıklar yaptı."

"Seni doğurduğunda da on yedi miydi?"

"Evet. Annemle aynı yaşıydı. Liseye birlikte gitmişler. Arkadaşları gece kulüplerinde eğlenirken, o bana yatmadan önce hikayeler okur ve erken yatarı."

"Ve o gitti mi?" O gerçekten inanamıyor.

"Kendi hayallerinin peşinden gitmek için, evet. On sekiz yaşında babamdan boşandı."

"Ve sen iyi misin?"

"Mutluyum. Ama şu anda seninle birlikte olmak daha mutlu."

"Gerçekten mi?" diye sordu kız.

"Evet." Hiç kimseyi bu kadar çok öpmek istememiştim. Violet bana daha önce hiç hissetmediğim duygular yaşıyor. Kalbim, kardiyo egzersizi yaparken bile bu kadar hızlı atmıyordu.

Yönünü değiştiriyor. "Hiç aşık olmadın mı?" "İşime evliyim."

"Ben de."

"Biliyorum."

"Beni gerçekten tanımıyorsun."

"Seni tanımak istiyorum. Her yönünü. Hala oyun oynuyor muyuz?"

"Evet?" Kahve rengi gözlerini kırptırır. "Sana üç gerçek daha söyleyebilir miyim?"

"Evet." Görünmez bir saç telini kulağının arkasına sıkıştırdı.

Siktir et, kaybedecek bir şeyim yok. Kovulursam umurumda değil. Sadece birkaç haftalığına buradayım. Paraya ihtiyacım yok, ama o bunu bilmiyor.

"Birincisi, seninle çıkılmak istiyorum. İkincisi, sana olan ilgim beni deli ediyor. Üçüncüsü, dün hiçbir şey göremedim çünkü tamamen çıplaktın." O nefesini tuttu. Sesimi daha da alçaltım. "Bonus gerçek. Gördüğüm en güzel şeydi."

"Gördün mü?" O nefesini tuttu.

"Her şeyi. Artık sonsuza kadar beynime kazındı. Tek düşünebildiğim şey bu."

"Unutmalısın."

"Unutamam."

Fısıldarım.

Ağzıma bakıyor. "Dudakların çok güzel."

"Seninkiler daha güzel."

"Mükemmel bir cupid yay." Hipnotize olmuş gibi.

Gülümsemem dudaklarımı genişçe açıyor. "Öpüşmek için daha iyi."

"Ve mükemmel beyaz dişler." Dikkatini ağzıma odaklamış durumda.

"Isırmak için daha iyi." Dudaklarımı yalıyorum.

"Dil." Büyülenmiş gibi.

Daha da yaklaşp kulağına doğru eğiliyorum. "Yalamak ve yasak gizli hazineleri tatmak için daha iyi." Hafif bir inilti sesi çıkarıyor.

"Zaman doldu!" Andrew bağılıyor ve ikimiz koltuklarımızda geriye sıçırıyoruz.

Violet hızlıca ellerini siyah pantolonunun uyluklarından aşağıya doğru kaydırıyor, mükemmel at kuyruğunu düzeltiyor ve sonra eliyle yüzünü havalandırıyor, duymadığım sözler mırıldanıyor. O anda sertleşmiş meme uçlarının tişörtünün ince kumaşını deldiğini fark ediyorum.

Benden hoşlanıyor. Beni etkisine almasına izin verdiği için kendine kızıyor. Eminim normalde kimseyi kendine yaklaştırmaz.

Parası olan ve babası güçlü bir iş adamı olanların nasıl olduğunu çok iyi bilirim. Her zaman başarıdan yararlanmak isteyenler vardır. Arkadaşlarım liseden beri yakın arkadaşlarımdır, ama

daha önce çıktığım kadınlar gelip gidiyor, tıpkı gelgitlerin çekim gücü gibi. Yaşadığım lüks evi, sürdüğüm Porsche'yi, pahalı takım elbiselerimi, şarap ve yemekleri seviyorlar, ama hepsi yüzeysel şeyler.

Onlar benim gerçek beni tanımıyorlar; tanımak da istemiyorlar, ama benim hakkımda oluşturdukları imajı seviyorlar. Para her zaman ön planda ve başarı merdivenini tırmanırken güvenmek gittikçe zorlaşıyor. Violet gibi, arkadaşlarımı yakınımnda tutuyorum ve diğer herkesi dışarıda, içeriden bakanlar olarak görüyorum.

"Herkes yarım daire şeklinde geri çekilsin ve bu alıştırmayı tartışalım." Andrew bize talimat veriyor.

Rio bana bakar ve kaşlarını çatıyor. "İyi misin?" diye soruyor.

Onu sakinleştirmek için başparmağımı kaldırıyorum.

Penisimin şu anda yarı dik olduğunu ve tek istediğimin Violet'i köşeye sıkıştırıp ağzını benim ağzımla tecavüz etmek olduğunu ona söyleyemem, değil mi?

Sonuçta o patron ve görünüşe göre artık benim sikimin de patronu.

BÖLÜM 6

VIOLET

Oh, kahretsin.

Gördü. Her
şeyi.

En azından ağda yapmıştım, aksi takdirde çok utanç verici olurdu. Güzel olduğunu söyledi. Daha önce kimse vajinamı güzel dememişti.

Dün külot giymediğim için beni tam bir sürtük sanıyor olmalı.

Şimdi tekrar dışarıdayız.

Güneş gözlüklerimin arkasından Lincoln'ü izliyorum.

Bugün herkes gibi basit bir eşofman altı ve tişört giymiş, ama en iyi markaların kıyafetlerini giymiş. Eşofmanları da çok yakışmış, fazla yakışmış. Tasarımcı kıyafetleriyle göz kamaştırıyor ve bileğinde çok pahalı bir vintage saat takıyor. Bu çok şey ifade ediyor.

O beni Google'da aradıysa, ben de onu arayabilirim, değil mi? Bu adil olur.

Sen kimsin, Lincoln Black?

Gözlerim, Rio ile rahatça sohbet ederken göğsünün üzerinde kavuşturduğu şişkin kol kaslarına takılıyor. Lincoln çok yakışıklı. Yunanlı ve hatta dilini de konuşuyor. Ne kadar etkileyici.

Bu kadar güzel bronzlaşmasına şaşmamalı. Soyunun genleri sayesinde zaten bir avantajı var.

Rahatça gülüyor, güçlü parmaklarıyla dağınık, koyu renkli saçlarını okşuyor. Sadece birkaç hafta içinde ekibiyle çok iyi anlaşmış. Herkese uyum sağlamış. Öğle yemeğinde amcamı bile büyülemiş. O bir bukalemun gibi, o anda neyi nasıl söyleyeceğini çok iyi biliyor.

Bu adam bir cazibe merkezi.

Gerçek ve yalan oyununda bana söylediği sözler, içimdeki derin güvensizliğe dokundu ve aklımdan çıkmıyor.

Düzenlediğimiz bu takım oluşturma günleri, benim için takımı analiz etmek, insanların potansiyelini belirlemek ve takımın genel havasını araştırmak için bir fırsat. Ancak bugün, yeni çalışanımız Judith'in öğleden sonra atıştırmalık sırasında bana söylediklerine konsantre olamadım, çünkü tek düşünebildiğim Lincoln'ün sözleriydi.

"Güzel bir esmer kız ayaklarıma kapandı ve tüm varlığımı sorgulamama neden oldu. Seninle çıkmak istiyorum. Sana olan ilgim beni çıldırtıyor."

Benden hoşlanıyor. O içten sözlerini söylediğinde midem sanki bir Olimpiyat jimnastikçisi ters takla ve takla atıyormuş gibi hissettim.

O da samimiydi. Bunu hissedebiliyordum. Lafını esirgemiyor ve bu özelliğini çok seviyorum.

Flört etmek. Bu, çok uzun zamandır yapmadığım bir şey. Düşününce, çok uzun zamandır.

Belki birlikte tadilat yaparken tekrar sorar.

Gizlice öyle olmasını umuyorum. Benden hoşlanıyor ve bu beni gururlandırıyor.

Ama önce insan kaynakları ile konuşmam gerek. Son ihtiyacımız olan şey bir çalışan skandalı. *Geçici* personelimizle çıkabilir miyim? Onlara söylemem gerekir mi? Sonuçta Lincoln sadece birkaç hafta burada kalacak.

Eğlenceli olabilir.

Babam sık sık beni iş arkadaşlarının oğullarıyla evlendirmeye çalıştı, ama açıkçası hepsi de çok sıkıcı tiplerdi. Preppy tipler hiç benim tipim değil. Beni sınayacak, zorlayacak, her konuda benimle aynı fikirde olmayacak, ama benim de çalışmaya ihtiyacımı anlayacak birini istiyorum.

Son çıktığım Chad iyi biriydi, ama kendimi onunla bir gelecek hayal edemedim.

Her zaman bir gün bir kocam ve bir ailem olmasını hayal ettim. Ama Chad bunu yapmak istediğim kişi değildi ve iş ile aileyi birleştirmeyi istediğimi hiç anlamadı.

Hiçbir zaman aynı sayfada olmadık ve neden bu kadar uzun süre dayandığımı bilmiyorum.

Öte yandan, Lincoln işime olan bağlılığımı anlıyor çünkü o da işine aynı tutkuyla bağlı. Henüz İskoçya'da ne iş yaptığını öğrenemedim. Benim gibi o da açıkça hırslı, ama ailesi için çalışmayı benden daha çok seviyor gibi görünüyor. Bu yüzden ona hayranım.

Ve tabii ki Chad ile olan ilişkimiz... Seks, iğrenç, sadece seksti. İki yıl boyunca sadece **seks**. Ne düşünüyordum ki?

Lincoln'ün görünüşüne bakılırsa, kadın vücudunu iyi tanıyor ve bunun doğru olup olmadığını öğrenmek için can atıyorum. Gönüllüyüm. Nereye yazılacağım?

Bir yıldır hiçbir şey yapmadım ve açıkçası, pembe titreşimli arkadaşım artık işini yapmıyor. O siyah eşofmanının altında ne olduğunu denemek istiyorum ve görünüşe göre, oldukça büyük bir şey var.

Bu adam nereden geldi?

Arabama biner binmez telefonumu çıkarıp onu arayacağım. Lincoln hakkında her şeyi öğrenme arzusu merakımı ve iç çamaşırlarımı yakıyor.

Hayır, külotlar değil, onlara ihtiyacım var. Bir çalışanımıza daha teşhircilik yapma riskini alamam.

Öğleden sonra molamızın ardından babam kendini tanıtmak için uğradı. Uzun kalmadı, hiç kalmaz, ama "*Benim, bu benim yüzüm, West Oracle'a hoş geldiniz, hepinizle tanıştığımıza memnun oldum*" gibi bir şey söylemeyi sever.

Çoğu zaman çok meşguldür, geçen ay onu neredeyse hiç görmedim.

Amcam Andrew bizi bugünün son etkinliği olan inanç atlayışı için dışarıya çıkardı.

Eyvah, yüksekte pek hoşlanmam. Ayak genişliğinde totem direğinin tepesine çıkmak için otuz metrelik merdiveni tırmanmak zorunda olduğumu düşününce kalbim göğsümde zıplıyor.

Beni en çok korkutan kısım bu değil. O ince direğin tepesinden atlamak, tuhaf görünümlü bir bağlama kemeriyle bağlanmak ve sonra havada asılı kalırken o kemerin vücudumun ağırlığını taşıyacağına güvenmek.

Sonra, rüzgarda sallanan, tam önümdeki trapez salıncağına tutunmam ve o direktan atlayıp ona ulaşip tutunacak kadar uzağa atlayacağıma güvenmem gerekiyor. Kulağa cehennem gibi geliyor.

En iyi kısmı ise, partnerimle aynı anda atlamam gerekiyor.

Hayır.

Olmaz. Çok korkutucu.

Peki ya salıncakta tutunamazsam ne olur? Bağlama kemerim beni ölümden kurtarabilir mi? 30 metreden yere çakılma kabusları görüyorum. *Bu* beni en çok korkutan şey. Bu düşünce beni titretip başımı döndürüyor.

Bu günün en büyük zorluğu. Ama amcam ne kadar denemem için yalvarsa da, bu benim için çok zor ve henüz yüzleşemediğim bir şeytan.

Bu görevi tamamlamak için cesaretli olan insanlara şapka çıkarıyorum.

Ancak ben o kadar cesur değilim.

Sadece düşünmek bile terletiyor, ki bu ince tişörtüm ve palazzo pantolonumla hiç de çekici değil. Üst dudağımda ter damlacıkları beliriyor ve ellerim yapış yapış oluyor. Kararımı verdim. Hayır, yapmayacağım.

Babamın kardeşi Andrew amcam ve onun harika ekibi herkesi hazırlarken, ben kollarımı kavuşturup kenarda izliyorum.

Her bir ikili ekibi direğe tırmanırken, birlikte çalışırken, iletişim kurarken, birbirlerini cesaretlendirirken, cesaretle atlarken ve tekrar aşağı inerken gözlemliyorum.

Bence bu, Urban Soul Studios için şimdiye kadar kazandığımız en iyi ekiplerden biri. Motivasyonları yüksek, iyi iletişim kuruyorlar ve öğrenmeye istekli ve hazırlar. Onları gerçekten çok seviyorum. Hatta biraz tembel olduğunu düşündüğüm Rio bile bugün beni yanılttı. Tek ihtiyacı olan şey, West Oracle gibi onu motive edecek, harekete geçirecek, maaşını artıracak, daha fazla sorumluluk verecek ve birinci sınıf bir yönetim eğitim programına sokacak biriydi. Ve işte, heyecan ve motivasyon tavan yaptı. Çok heyecanlı. Dün gece bana e-posta göndererek bunu söyledi.

Solumdaki açık futbol sahalarına bakarak hayal kurmakla meşgulken, İskoç bir ses beni irkitti.

"Sen katılmayacak mısın?" Bana sırtıarak gülümsüyor.

Kahretsin, Lincoln koşum takımında devasa aletini saklamaya hiç çalışmıyor. Erkeklik organı bolca. Biri yardım çağırırsın.

"Violet!"

Hmm, şimdi ne diyeyim?

Teşekkür	Tanrı	gözlerim	bakışım
	gizlenmiş	gizlenmiş	gözlük
	gözlüklerimin		

"Eh, hayır. Yüksek yerlerden pek hoşlanmam da." *Kendine gel, Violet. Sen profesyonel bir iş kadınısın.*
"İnançla atlamak demek istedim."

"O zaman bunu kendim mi yapacağım?"

"Evet. Beni asla yaparken yakalayamazsın." Bu pozisyonundan gökyüzünde kaybolmuş gibi görünen devasa direği daha iyi görebilmek için boynumu geriye doğru eğiyorum. "Çok yüksek." Burnumu kırıştırıyorum.

"Bana güveniyor musun?" "Şey."

"Gerçek ve yalan oyunumuzdan sonra bile mi?" "Güveniyorum. Bu... Ben..."

"Sana asla bir şey olmasına izin vermem. Bunu daha önce de yaptım." Lincoln elini uzattı. "Güven bana. Bunu benimle yap."

Oh, hayır, hayır, hayır, hayır. "Yapamam. Çok korkuyorum. Ya çimlerin üzerine yapışırsam ve o zavallı insanlar kırımın yüzümden çıktığını görürlerse ve bu, beyinlerinde sonsuza kadar yaşayacak kabusların sadece başlangıcı olursa? O zavallı insanlar terapiye ihtiyaç duyacak. Ömür boyu! Ve çok yüksek ve ya tepeye çıkıp atlayamazsam ve, ve, ve..."

Ne olduğunu anlamadan, Lincoln yüzümü avuçladı. "Nefes al, Violet, nefes al."

Elleri beni sakinleştiriyor. Güneş gözlüklerimi başımın üstüne kaydırıyor, sonra başparmağıyla yanağımı nazikçe silkeliyor. "Nefes al, ver. Derin nefes al," diyor ve beni mini krizimin eşiğinden çekiyor.

Saatler sürmüş gibi hissederek onu taklit ettim, nefes alıp verdim, tekrar tekrar, yavaşça.

"İşte böyle, Violet. İyi misin?"

Kalbim ağır göğsümde yavaşlar.

"Evet." Onun koyu renkli gözlerine bakıyorum. "Senin göz rengini de beğendim." İtiraf ediyorum.

"Öyle mi?" O sırtarak başını sallar. Bir adım geri çekilirim.

"Özür dilerim. Bunu söylememeliydim." Personel etkinliğindeyiz. Son yirmi dört saat içinde farkında olmadan lobotomi geçirmiş olmalıyım.

"Violet." Lincoln bana onun tarafına bakmam için işaret ediyor.

"Gel benimle. Yukarıya." Gökyüzünü işaret ediyor. "Korkularınla yüzleş. Benim için yapma. Kendin için yap. Beyninde yarattığın şey sahte bir korku. Kafanda bütün bir hikaye uydurdun, ama kavrayamadığın veya anlayamadığın şey, bir adım atmanın sana vereceği heyecan, coşku ve başarı duygusu. Tarif edemediğim bir duygu, ama her yerde hissedeceksin. Bana güven, tamam mı?"

Parmaklarımı oynatıp avuçlarımı ovuşturuyorum. "tamam itiraf korkuy korkuy ve göster Herkesin önünde kendini savunmasız bırakmak, Violet. Bugün yaptığımız şey buydu, aramızda güven inşa etmek ve sonra benim sana o direğin tepesine çıkmaya, atlamaya ve avazın çıktığı kadar bağırmana yardım edeceğime inanmak. Bu, hayatında yapacağın en iyi şey olacak ve yıllar boyunca herkese anlatacaksın. Söz veriyorum. Lincoln, küçük parmağını bana uzatıyor.

Benimle küçük parmak sözü vermek istiyor; bu çok sevimli. Dudaklarımı ısırıyorum. "Beni koruyacak mısın?"

"Yüzde yüz bakacağım." Küçük parmağını havada tutuyor.

"Ve düşmeme izin vermeyeceksin?"

"Asla." Kafasını sallar, koyu renk saçları alnına düşer.

Aklımda binlerce şüphe dolaşırken, fikrimi değiştirmeden onun küçük parmağını benimkiyle tutuyorum. Küçük parmağımı sıkarak beni göğsüne çekiyor.

Bana bakar. Uzun boylu erkekleri seviyorum. "Aferin kızım." Göz kırpar.

Bu iki basit kelime, amımı heyecanla doldurur; günün sonunda külotum sıırılsıklam olacak. O çok seksi ve dikkatimi dağıtır. Ayrıca, vücudunun sert her yerinin bana bastırıldığını hissedebiliyorum.

Uyurken kesinlikle lobotomi yapılmış olmalı; aksi takdirde, yanımızdaki ölüm tuzağına tırmanmayı kabul etmem imkansız.

"Hadi yapalım, Violet."

"Uyluklarım kemer halkalarından geçmez. Ağırlığımı taşıyabilir mi?" diye patladım.

"Kapa çeneni kadın, bacakların ve kalçaların harika, sen çok güzelsin kızım. Kendin hakkında bu saçmalıkları nereden uyduruyorsun? Vücudun inanılmaz ve spor salonunda bacak ve kol antrenmanında kaldırdığım ağırlıklardan daha hafif görünüyorsun." Beni azarladı ve derin bir şekilde kaşlarını çattı. "Eğer bunları kız kardeşin söylüyorsa, onu tanıma şerefine nail olursam ıslak bir ringa balığıyla suratına tokat atarım," dişlerini sıkarak söyledi.

"Kipper mi?" Burnumu kıvırıyorum.

"Evet, Violet, kokulu, yapışkan, ıslak bir ringa balığı." Omuzlarımdaki kayışları sıkılaştırır.

Öğleden sonra molasında içtiğim suya cesaret hapları katılmış olmalıydı, çünkü ne olduğunu anlamadan bir anda kendimi 30 fit yüksekliğindeki direğin dibinde, Lincoln'ün yanında, emniyet kemeriyle bağlanmış halde buldum. *30 fit*... Bayılmak üzereyim.

Amcam Andrew, ben donanımı takarken sürekli benimle konuştu ama kulaklarımdan yüksek bir çığlık sesi geliyordu, bu yüzden bana söylediği tek kelimeyi bile tekrarlayamıyorum. Metal kelepçeler, bağlar ve ne olduğunu anlamadığım türlü türlü saçma sapan şeylerle donatılmış aptal koşum takımına adımlarımı attığımdan beri bu ses hiç kesilmedi. İçimde bir çöküntü yaşıyordum, o yüzden eğitmenlerin ne dediklerini dinlemedim.

"Violet." Sağımdan boğuk bir ses geliyor. Sanırım bu beni çağıran ölüm meleği.

"Violet!" Lincoln beni irkiltir. "Bana bak." Ona bakarım.

"Sen önce atla, ben hemen arkandan atlayacağım. Bunu binlerce kez izlemiştir. Birlikte tırmanacağız. En tepedeki direğin üzerine çıkmak için takım olarak çalışmalıyız. Oraya çıktığımızda ikimiz de üçe kadar sayacağız, sonra atlayacağız. Trapez salınacağına tutunmak için kendini öne doğru it. Boşluğa atlıyoruz

ama bunları görüyor musun?" Yeleğimi çeker. Başımı sallarım. "Salıncağı kaçırsan, bu kayışlar seni tutar. Düşmezsin. Hafifçe düşersin, sonra aşağıdaki eğitmen tarafından yere indirilirsin. Tamam mı?" Lincoln başını sallar, bana da kabul etmem için işaret eder.

Umarım babam cenazemde beyaz zambaklar ve siyah parlak bir tabut istediğimi bilir. Ayrıca, "Over the Rainbow"un yavaş Hawaii versiyonunu hep çok sevmişimdir. Cenazemde bu şarkıyı çalmalarını istiyorum.

"Violet, hepsini yazdın mı?" Lincoln cenaze planlarımı bölüyor.

"Sanırım."

Lincoln gülümser. "Hadi. Yapalım şunu. Önce sen. Ben arkandan geliyorum."

"Ya direğin tepesinden düşersem? Seni ezerim. Kıçım yüzüne yapışır." Bu düşünceyle çılgık atarım.

"Ne güzel bir ölüm. Cennet gibi."

O ortamı yumuşatmaya çalışırken koluna vuruyorum. Beni rahatlatmak için tuhaf bir yöntemi var.

"Hadi, oyalanma da direğe tırman Violet." "Çok otoriterisin."

"Sadece bu direğe çık ve onu fahişen yap. Düşmanınla yüzleş. Bunu yapabilirsin, her adımında arkanda ben varım."

"Kıçımı izliyorsun."

"Güzel bir kış."

"Çok yuvarlak."

"Mükemmel."

"Bunu kıçımı izlemek için mi yapıyorsun?" "Senin dediğin gibi, beni çözdün."

"Tanrı aşkına." Direğe ilk adımımı atıyorum. "Önce bana hiçbir şey görmedin dedin." Bir adım daha atıyorum. "Sonra *her şeyi* gördün ve Hollywood'a gitmek istediğini söyledin. Cidden mi? Bu, olabilecek en ucuz replik. Seni anladığımı sanmıştım."

Ama sonra yapmadım ve şimdi yine senin sadece kıcıımı görmek istediğini düşünmeye başladım." Üç adım daha yukarı çıktım. "Kadın kuralı yok. Bu duyduğum en büyük yalan. Eminim seyahat ederken bir sürü kadınla yatmışsındır. Son zamanlarda aynaya baktın mı? Aylardır bir kadınla birlikte olmadığın imkansız. Çok yakışıklısın. Fazla yakışıklısın." Yukarı doğru ilerlemeye devam ettim. "Garip bir şekilde dikkat dağıtıcı. Parlak bir gülümseme, uzun boylu, çok uzun boylu ve bahse girerim bugün giydiğin tişörtün altında altı paket karın kasın vardır. Senin kadar seksi olmak yasadışı olmalı." Yukarıdaki ayak dayama yerini kavradım ve tekrar yukarı çıktım. "Sonra odada bana güzel gözlerin olduğunu söylüyorsun. Sen çok tatlı dilli bir yalancısın. En azından ben öyle düşünüyorum." Tırmanmaya devam ediyorum. "Sonra bana güzel bir vajinam olduğunu söylersin." Dört basamak daha yukarı çıkıyorum. Onun tatlı sözlerine inandığım için kendime kızıyorum. "Sen de diğer erkekler gibisin, değil mi? Tek bir şeyin peşindesin." Acı içinde adım adım yukarı çıkıyorum. "Vay canına, burası çok sıcak." Aşağıya bakmamaya kararlıyım, ellerime odaklanıyorum. "Sen bir sapık mısın? Kısa sürede hakkımda çok fazla bilgi edindin. Ne kadar aptalım. *"Seninle çıkmak istiyorum"* saçmalığını yutacağımı mı sandın? Öfkeyle ayakkabımı ayak deliğine sokuyorum.

Arkamdan gelen bir kıkırdama, Lincoln'ün ne kadar yakın olduğunu fark etmemi sağladı ve kahkahası kalbimin hızla atmasına neden oldu.

"Ve bilgin olsun, dün spor salonunun köşesindeki otelde kaldım çünkü sabah trafiğini atlatmak istedim ve temiz iç çamaşırı almayı unuttum. Tamam mı? Memnun oldun mu? Tanımadığım insanlara öylece iç çamaşırımı gösterme alışkanlığım yok."

"Hoo-ha?"

"Evet, Lincoln. Benim hoo-ha'm." Bir adım daha. "Bana kızgın mısın?"

"Evet."

"Hiç bilemezdim," dedi ifadesiz bir yüzle. "Zirveye ulaştın."

"Ne?" Ne dediğini anlamak için dudaklarını okuyabilmek için aşağıya baktım. Burası daha rüzgarlı ve duymayı zorlaştırıyor.

Ne kadar yükseklikte olduğumuzu görüyorum. "Aman Tanrım, Lincoln!" Aniden başım dönüyor ve midem bulanıyor, başımı geriye doğru çeviriyorum.

"Öne doğru bak. Ellerine odaklan."

"Burası öleceğim yer, değil mi? Cenazeme zambak çiçekleri getirilmesini söyler misin lütfen? Ve kız kardeşim cenazemde ağlarsa, o gözyaşları timsah gözyaşı olacak. O kız benim öldüğüme sevinecek. Ve lütfen Pom-pom'a bakacak birini bul. O benim bebeğim." Sanırım ağlamaya başlayacağım.

"Ölmeyeceksin. Şimdi beni dinle, Violet," Lincoln arkamdan yumuşak bir sesle konuşuyor. "Kendini direğe çekeceksin. Ama ayakta durabileceğin yer sadece bir ayak genişliğinde, yani ben kendimi çekince sen sabit durmalısın. Anladın mı?"

"Bunu yapamam," diye ağlıyorum.

"Yapabilirsin. Bir departmanı yönetiyorsun, birleşmeleri organize ediyorsun, pazarlıklar yapıyorsun. Sen dikkate alınması gereken bir güçsün. Ölçülemez bir güce sahipsin ve güçlü ve kendine güvenen bir kadınsın, Violet. Bunu yapabileceğini biliyorum. Aklına koyduğun her şeyi yapabilirsin. Sana inanıyorum. Şimdi, kendi zamanında, yavaşça kendini yukarı çek. Yerden sadece 60 cm yukarıda olduğunu hayal et. Güvendesin. Her şeye hazırsın ve cesursun. Ben senin için buradayım."

Onun sözlerini tekrar ediyorum. "Kendime güveniyorum. Güçlü bir iş kadınıyım. Bunu yapabilirim. Her şeyi yapabilirim."

"Bunu yapabilirsin." Lincoln arkamda çok yakın hissediyorum. "Bunu yapabilirim."

"Kendine güveniyorsun."

"Kendime güveniyorum."

"Seksisin."

"Seksi miyim?"

Gerçekten mi? "Sen inanılmazsın." "Ben inanılmazım." "Sen mükemmelsin."

"Ben mükemmelim." Kendimi yukarı çekiyorum. Tanrım, hareket edecek çok az yer varken bu çok zor. Başımı geriye doğru eğip, tek gözümü açarak sadece ayaklarıma bakıyorum, sadece ayaklarımdan yerini görmek için aşağıya bakmamaya kararlıyım.

"Sen yeterlisin."

"Ben yeterim."

"Vücudunu seviyorsun."

"Vücudumu seviyorum." Bunu söylemek zor geliyor. "Olumsuz iç sesini bırakıyorsun."

"Olumsuz iç sesimi bırakıyorum." Direğin tepesinde sallanıyorum. "Kendin olduğun için özür dilemeyi bırakmayı seçiyorsun."

"Kendim olduğum için özür dilemeyi bırakmayı seçiyorum."

"Sen güzelsin." Lincoln aniden yanımda belirir ve güçlü kollarıyla belimi sarar, hafifçe sallanır.

"Ben güzelim," diye fısıldıyorum, ona sıkıca tutunarak.

"Öylesin. Söylediğim her şeyin arkasındayım. Her bir kelimesinin. Babam bana her zaman dürüst olmayı öğretti. Sana yalan söylemem. Seninle çıkmak istiyorum. Çok güzelsin ve çok cesursun. Zirvedesin. Başardın." Beni kendine çekiyor.

"Aşağıda herkes bizi izliyor. Bana sarılıyorsun." Kalbim daha hızlı atmaya başlar.

"Bunu yapmalıyız. Yer yok."

Zirveye çıktığıma inanamıyorum. "Başardık." "*Sen* başardın Violet. *Sen* yaptın."

"Sadece senin sayende," diye fısıldıyorum, hayatım pahasına ona tutunarak.

canımı dişime takarak ona tutunuyorum.

"Hayır, senin sayende. Bunu kendin başardın."

"Başardım." Büyük bir başarı duygusu hissediyorum.

"Sen yaptın. Şimdi, benimle birlikte bir inanç sıçraması yapmaya hazır mısın?" Sıcak hava etrafımızda dönüp dururken, gözlerimin içine bakıyor.

Benden salıncağa mı atlamamı istiyor, yoksa onunla birlikte bilinmeyene mi atlamamı?

"İkisi de, Violet. Hazır mısın?"

Ne utanç verici, bunu yüksek sesle söyledim.

"Hayır!" Bağırmam rüzgarda kayboluyor çünkü ışık hızından daha hızlı bir şekilde bana daha sıkı sarılıyor, elini havaya kaldırıyor ve sanki Batman gibi ikimizi de küçük direğin yanından yana doğru atlıyor. Trapeze uzanmak için uzattığı kolunu görüyorum.

Onun çılgınlığı karşısında çığlık attım ve ani bir sarsıntı beni irkitti. Yukarı baktığımda Lincoln'ün bir eli direğin üstüne tutunmuş, diğer eli ise hala belime sarılmıştı.

"Seni tutuyorum, Violet."

Nefes nefese kalmışım. "Çok güçlüsün." Gergin bir şekilde gülüyorum ve Lincoln'e bir koala yavrusu gibi sarıldığımı fark ediyorum. "Az önce çok tehlikeli bir oyun oynadın."

"Senin için bu adımı atmam gerekiyordu, güvenilir olduğumu kanıtlamak için." O çok sakın.

"Dikkat dağıtma sanatında ustasın."

"İşe yaradı. Bugün kendin için ortaya çıktın. Ve söylediğim tüm o şeyler. Bunların hepsi doğru olduğu için her gün kendine tekrarlamalısın."

"Tamam."

"Sen çok güzelsin. Seni öpmek istiyorum." Lincoln dudaklarına bakıyor.

"Ben de seni öpmek istiyorum," diye fısıldadım. Hiç kimseyi bu kadar çok öpmek istememiştim.

"Evet de."

"Neye?" Kaşlarımı çatıyorum.

"Benimle çıkmak."

Cevap vermekte tereddüt etmiyorum. "Tamam," diyorum, onun beni güvende hissettirdiği için havada on metre yükseklikte olduğumuzu umursamadan.

bana güven hissettirdiği için umurumda bile değil.

Birbirimize sonsuzluk gibi gelen bir süre boyunca bakıştık.

Lincoln anımızı bozar. "Elimi salıncaktan çekeceğim. Biraz düşeceğiz. Ani bir sarsıntı olacak, ama karabinan, metal klipslerin bizi yerinde sabitleyecek. Böylece aşağıdaki ekip bizi yere indirebilir. Tamam mı?" Bana seksi bir gülümseme atar.

"Evet." Ona güveniyorum.

Ellerini bırakıyor ve birlikte düşerken göğsümden yüksek bir çığlık çıkıyor. Lincoln diğer kolunu omuzlarıma doluyor, yüzümü göğsüne çekiyor ve baharatlı, keskin kokusuyla beni sarıyor. Birlikte havada sallanırken adrenalin damarlarımdan akıyor. Bugün beni buna ikna ettiğine inanamıyorum.

"Çok cesursun, Violet." "Beni koruduğun için teşekkür ederim."

"Her zaman."

Daha fazla konuşmadan yumuşak bir şekilde yere çarptık.

Lincoln'ü bırakıp titrek bacaklarımı sabitlerken, tekrar sağlam zemine basmış olmanın rahatlığıyla nefes alıyorum.

Ellerimi önüme doğru uzatıyorum ve sanki sıfırın altındaki bir havada duruyormuşum gibi titriyorlar.

"Violet, başardın. Sonunda." Amcam Andrew bana doğru bağılıyor ve havaya yumruk atıyor.

"Harika hissediyorum," diye bağııyorum. Yalan söylemiyorum, gerçekten harika hissediyorum. "Bundan sonra herkese içki ısmarlıyorum." Aklımı kaçırdım.

Herkes kahkahalara boğuluyor ve Andrew amcamın etrafında yarım daire oluşturuyor. "Lincoln, Violet'in koşum takımını çıkarabilir misin, sonra bize rapor vermeye gelir misin?"

Lincoln bir saniyede yanımda.

Ben hala nefes almaya çalışırken o koşum takımımı çözüyor. Yirmi kutu enerji içeceği içmiş gibi hissediyorum.

"Beni çözüyor musun?" Başım dönüyor, nefes alamıyorum.

"Seni bağlayıp burada tutmayı tercih ederim," diyor ciddi bir yüzle, sesini alçak tutarak. "Bunu başka bir güne sakla." Sert elleriyle göğsümü okşuyor ve dokunuşuyla meme uçlarım sertleşiyor.

"Bu koşum takımı göğüslerimi sıkıyor." Oldukça acıtıyor.

Lincoln inliyor. "Beni kızdırıyorsun. Bu koşum takımının içinde sıkışmış haliniz inanılmaz görünüyor."

Nefes nefese göğsümden kız gibi bir kıkırdama çıkar. "Senin aletin beni kızdırıyor. O kayışların kasıklarının etrafında nerede olduğunu çok belli." Bağları kurcalamayı bırakır. "Aşağıda epey bir şey var, Lincoln Black." Aklımı kaçırmışım, biri beni bağlasın.

"Beni izliyor muydun?" Gözlerini kısıyor. "Görmemek imkansız."

Göz kamaştırıcı gülümsemesi parıldıyor. Muhteşem bir gülümsemesi var ve çok gülüyor ve şaka yapıyor. Onun kaygısız ruhunu seviyorum. "Özgürsünüz, Bayan West." Bir adım geri çekildi.

Omuzlarımda rahatlama hissediyorum.

Kendimi tutamıyorum, ona doğru atılıyorum ve kollarımı boynuna doluyorum. "Bugün bana çok güzel şeyler söyledin, Lincoln. İnançla bir adım atmama yardım ettiğin için çok teşekkür ederim."

Beni bırakmıyor ve kulağıma fısıldıyor, "Daha önce ciddiydim. Seninle birlikte bir adım atmak istiyorum, Violet."

"Ben de istiyorum. Bu gece? Sen ve ben." Daha önce hiç bir erkeğe bu kadar açık davranmamıştım.

"Cuma gecesi. Planın yok mu?"

"Şimdi var, seninle. Buradan çıkınca mesaj atarım."

"Numaran bende yok." Kaşlarını çatı.

"Var. Dosyan var." "Sinsi."

"Düzenli. Beni bırakmalısın. İnsanlar bakıyor." Onu takdir dolu kucaklamamdan kurtardım.

"Benden iki yaş büyüksün. Bunu da dosyada görmüş olmalısın." Bana sırtarak gülümsedi.

"Biraz daha yaşlı bir kadına yetişemeyeceğinden mi korkuyorsun?" Gözleri yaramazca parladı. "Saat yediye hazır ol.

Seni alacağım. Adresini mesaj atar mısın lütfen? Bu sefer kaybolmamaya çalışacağım."

Yere düşen emniyet kemerini çıkarıp çimlerden aldım.

"Rezervasyon yapabilir miyim?" Onu seveceğini düşündüğüm bir yere götürmek istiyorum. Turistik olmayan, şehirden uzak, ama okyanus manzarası muhteşem bir yer.

"Sen ne istersen, Violet. Seninle vakit geçirebileceğim sürece, ne yapacağımız ya da nereye gideceğimiz umurumda değil."

Saat yedi olsada gelmesin.

BÖLÜM 7

LINCOLN

"Uzun konuşamam. Dışarı çıkıyorum." Otel odamda telaşla dolaşıyorum.

"Kiminle? Gömlek giydin mi? O yeni mi?" Babamın sesi, dizüstü bilgisayarındaki video görüşmesinden odanın diğer ucuna kadar geliyor. "Randevuna mı gidiyorsun? En son ne zaman gömlek giydin?" Sesinde mizah ve hafif bir alaycılık var. "Saçını kestirmişsin ve uzun sakalların da gitmiş. Kesinlikle randevun var."

Siyah gömleğimin son düğmelerini ilikledikten sonra, ekranın karşısına geçmek için yumuşak yatağın kenarına oturdum.

"Tüm sorularının cevabı evet, öyleyim." Tıraş losyonumu alıp boynuma biraz sıktım. Kahretsin, acıyor. Aylardır tıraş olmamışım. Sakalım ve bıyığım tam istediğim gibi oldu; kısa ve keskin, çünkü bu gece Violet'e şık görünmek istiyordum.

"Kadınlarla çıkmama kuralın ne oldu?"

"Şeyler değişir. Ama bu sadece bir randevu." Babamla çok yakınız. Her şeyi birlikte konuşuruz; benden çok da büyük değil, bu yüzden hayatımı, flört maceralarım da dahil olmak üzere, onunla paylaşıyorum. Ama Violet'in *benim için* bir randevudan *daha* fazlası olduğunu ona söylemiyorum.

Babam eğlenerek siyah kaşlarını kaldırdı.

Bu akşam Violet'i tavlamak için çaresizim. Onu daha iyi tanımak istiyorum.

Ayrıca, önümüzdeki birkaç hafta boyunca onunla çalışmak zorundayım. Aramızda garip bir durum oluşmasını istemiyorum. Yani tek gecelik bir ilişki söz konusu olamaz.

"Ama sadece birkaç hafta kaldı. Dayanamaz mısın?" Babam bana gülümser ve başını eğirir. Babama ne kadar benzediğim inanılmaz. Sanki aynaya bakıyorum.

"Yatman gerekmiyor mu?" Onu başımdan savarım. "Sizin için çok geç oldu. Ya da erken." Saate bakarım; burada akşam altı buçuk, yani İskoçya'da sabah ikibuçuk.

"Bugün Eva, kız kardeşleri, Hunter ve Fraser ile hayvanat bahçesindeydik. Tam bir katliamdı." Esniyor. "Yedi çocuk."

Eva üçüzün biridir. Kız kardeşi Eden, profesyonel golfçü Hunter King ile üçüz erkek çocukları vardır ve diğer kız kardeşi Ella, lise aşkı olan profesyonel golfçü Fraser Farmer ile evlenmiştir. Fraser ve Ella'nın bir erkek çocukları vardır. Eva'nın iki oğlu ve benim küçük kız kardeşimle birlikte, gürültücü, neşeli ve çok eğlencelidirler ve hepsi babamın hayatını değiştirdiler. Eva ile tanışmadan önce yalnızdı ve sürekli çalışıyordu. Artık benim kadar onu seven ve ona değer veren insanlar var.

Giderek büyüyen ailemizi çok seviyorum.

Babam devam ediyor. "Okulda hizmet içi eğitim günü vardı. Archie ve Hamish hayvanat bahçesini seçti. O lanet olası yer için yıllık bilet almalıydım. Ya da hissesi."

Kardeşlerim hayvanat bahçesini çok sever. Aklıma bir fikir gelir ve bu yılın sonlarında Hamish ve Archie'nin doğum günleri için bir fil evlat edinmeye karar veririm. Buna bayılacaklar.

"Hepimiz eve döndük ve havuz partisi yaptık. Sonra şarap açtık, bir şişe iki şişe oldu, gerisini bilirsiniz. Bugün seni özledik, çocuklar da özledi. Eden'ın bize yaptığı berbat barbekü yemeğini çok beğenirdin." Boğazına takılan bir şey var, beni güldürüyor. "Gerçekten berbattı. Ve

herkes burada kaldı. Yetişkinler daha yeni yatmaya gitti. Hepimiz dans ediyorduk. Eva ile dans etmeyi seviyorum." Kıkırdar. Bence biraz çakırkeyif.

Sabahleyin şafak vakti küçük kız kardeşim Thea için kalkmak zorunda kaldığında pişman olacak.

Eva'nın sesi arkasında bir yerden fısıldayarak bağırıyor. "Knox, sabahın bu saatinde kiminle konuşuyorsun?"

"Şşş, çocukları uyandıracaksın. Linc ile konuşuyorum," diye fısıldadı.

Yüzü aniden ekranda belirir. "Ah, Lincoln. Nasılsın?" Cevap vermeme izin vermez. O da birkaç kadeh şarap içmiş, belli oluyor. "Bugün babanı dinlenmeye zorladım. Sen gittiğinden beri sadece birkaç gün izin aldı." Omzunun üzerinden yanağına öpücük kondurur ve saçlarını şakacı bir şekilde okşar. "Bugünkü kargaşayı gizlice çok sevdi."

Babam gözlerini devirdi.

Eva, babamın boynuna kollarını doladı. "Çok yakışıklı görünüyorsun Lincoln. Şanslı bayan kim?"

"Adı Violet."

"Güzel isim," der Eva.

"O gerçekten çok güzel. Çok güzel." Yüzümün tamamının aydınlandığını hissedebiliyorum.

"Oh, lanet olsun." Eva gülümsüyor.

"Evet, o bakışı biliyorum," babam Eva'ya şifreli bir şekilde konuşuyor. "Ne bakışı?" Kafam karışıyor.

"O 'o doğru kişi' bakışı." Eva sırtlıyor.

"Tamam anne. Neyse ne."

"Bana anne deme. Lise arkadaşımın bana anne demesi garip." Burnunu kırıştırıyor.

Haklı, lise arkadaşımın babamla evli olması hala garip. Eva babamdan on dört yaş küçük, ama birbirleri için daha mükemmel olamazlardı. Lisede benden üç sınıf ilerideydi, ama büyürken hep aynı plaj partilerine giderdik, bu yüzden birbirimizi çok iyi tanıyoruz.

Castleview Cove, herkesin birbirini tanıdığı küçük bir kasabadır. Büyürken, okulda hangi sınıfta olduğun hiç önemli değildi, hepimiz birbirimizle iyi anlaşır ve birlikte takılırdık.

Babam Eva ile çıkmaya başlamadan önce, onu güzel buluyordum ve bunu ona da söylemişim. Şimdi o zaman yaptıklarımı ve söylediklerimi düşününce utanıyorum. O gerçekten çok güzel. Hala öyle düşünüyorum ve babamın ona neden aşık olduğunu anlayabiliyorum, ama o bize birbirimiz için yaratılmadığımızı söylediğinde haklıydı. O her yönüyle babam için yaratılmıştı ve ben de babamı onun gibi sevdiği için onu seviyorum.

"Üzgünüm, Eva. O 'o kişi' olamaz." Kaşlarımı çattım. Bu ikisi bu gece çok fazla şarap içmiş. "Sadece altı hafta daha burada kalacağım." Uzun mesafeli ilişkiler imkansız gibi geliyor. "Kaliforniya'da ailesinin şirketinde operasyon müdürü olarak çalışıyor. Oldukça zeki bir kız. West Oracle Corporations'ı duydun mu, baba?"

"Evet. ABD merkezli. Fortune 500 şirketi. Hatırladığım kadarıyla Anthony West adında bir adam tarafından yönetiliyor."

"Bugün tanıştım."

"Vay canına. Seni babasına tanıştıırıyorsa ciddi olmalı." Bana göz kırpmıyor.

Ah, mesele şu ki, babama Kaliforniya'da tam zamanlı bir işte çalıştığımı söylemedim. Yardım ve gönüllü çalışma, evet. Çalışma, hayır.

Başımı sallıyorum.

"Nasıl bir kız?" Eva'nın gözleri parıldadı.

Yeni aldığım siyah kot pantolonun bacaklarını ellerimle okşarım. "Esmer."

"Vay, sarışın değil mi?" diye sorar babam.

Onu duymazdan gelip devam ettim. "Altın kahverengi gözleri var. Çok güzel. Akıllı. Ne kadar komik olduğunun farkında değil. Ondan gerçekten hoşlanıyorum."

"Oh, evlat. Kesinlikle aşık olmuşsun." Eva benimle alay eder, sonra hıçkırır. "Yatağıma gitmem lazım."

"Oh, ne güzel. Sabırsızlanıyorum." Babam kameraya gülümser.

"Şimdi değil, Knox." Tekrar hıçkırıyor.

Parmaklarımı ağzıma sokup kusuyormuş gibi yapıyorum. "Bunu duymak istemiyorum. Gidin siz ikiniz. Yarın ararım."

Babam Eva'nın elini tutar ve alyansını öper. Eva'nın babamı nasıl değiştirdiğini seviyorum. Ona çok aşık. Buna tanık olmak çok güzel. Ben de bunu istiyorum.

"İyi geceler, Linc. Randevunun tadını çıkar." Babam el sallayarak veda ediyor.

Eva da bana el sallar. "Eve dönmeni sabırsızlıkla bekliyoruz. Baban seni çok özledi." Dudaklarını bükerek.

Bu, şimdiye kadar en uzun ayrılığımız.

Başımı sallıyorum. Ben de onu özledim.

"Öyleyim. Seni seviyorum, oğlum," diyerek duygularını teyit eder. "Ben de seni seviyorum, baba. Yarın konuşuruz."

"Tüm ayrıntıları istiyorum," diyor Eva ve ikisi de telefonu kapatırken el sallayarak veda ediyorlar.

Dizüstü bilgisayarımın ekranında bir mesaj uyarısı belirir.

Bilinmeyen: Merhaba! Ben

Violet. :) Onun iletişim bilgilerini

kaydediyorum.

Ben: İyi akşamlar, Bayan West. Çıkmak üzereyim. Adresiniz nedir?

Hemen adresini gönderir.

Tabii ki, evi şehrin en lüks sahil yolunda ve onun kadar zengin biri için bu çok mantıklı.

Ben: Sizi almaya geliyorum.

Violet: Sabırsızlanıyorum. Dışarıda buluşalım, yoksa Pom-pom sana havlayıp durur. ;)

Bu inanılmaz kadının bu gece onu dışarı çıkarmamdan gerçekten mutlu olması bana tuhaf geliyor. Eminim her yerden, onu yatağa atmak için can atan, güçlü yöneticilerden düzinelerce teklif almıştır.

Gerginim. Genelde randevulara çıktığımda hiç telaşlanmam, ama bu gece kendimi o kadar rahat hissetmiyorum ki, güvenli bölgemin çok dışındayım.

Aynada kendime bir bakıyorum, yeni kestirdiğim saçlarımı parmaklarımla tarıyorum ve çekmecedен araba anahtarlarımı alıyorum.

Cüzdan, var. Kredi

kartı, var.

Prezervatif.

Cüzdanımdan çıkarıp çekmecenin üzerine koyuyorum. Amerika'ya gelmeden önce oraya koymuştum. Tekrar almalı mıyım diye tereddüt ederek elimi üzerinde gezdiriyorum.

Bu gece kafamın sikimin yerine karar vermesine izin veriyorum. Çenemi göğsüme indiriyorum. "Kafan, sakin değil, Lincoln."

Siktir et, otelde kalacak.

Sikim şu anda benden nefret ediyor, ama Violet'e tek gecelik bir adam olmadığımı göstermeye kararlıyım. Castlevew Cove'dan ayrıldı ve geri dönmeyecek.

Yeni bir sayfa açtım.

Yeni bir adam oldum.

"Senin evinin önündeyim." Telefonumu sıkıca tutarak sırtıyorum. Kalbim ketçap şişesinin sonunu açarkenki kadar hızlı atıyor.

Beyaz üç katlı sahil evinin cam kapısını açıyor ve arkasında kapıyı çarpıyor. Bana doğru yürürken telefonuyla ilgileniyor ve ağzım kuruyor.

Bana doğru kıvrılarak yaklaşıırken, kalçaları sağa sola sallanıyor. Beni baştan çıkarıyor ve o leziz vücudunu nasıl giyinmesi gerektiğini çok iyi biliyor. Şeffaf leylak rengi gömleğinin altından, düğmeleri açık yakasından koyu mor renkli dantelli sütyeni görünüyor ve muhteşem ve dolgun göğüslerini sergiliyor. Yaklaşıırken göğüslerinin üst kısımları sallanıyor.

Şeytan benim için cehennemde yer ayırdı çünkü bundan sonra duşta mastürbasyon yaparken göreceğim tek şey o güzel göğüsler olacak.

Gömleği dar siyah deri pantolonunun içine sokulmuş ve siyah parlak bang bang topuklu ayakkabılar giyiyor.

Lincoln "The Playboy" Black'i Castlevew Cove'da bıraktığıma çok pişmanım.

Onu tekrar serbest bırakmak istiyorum.

İnliyorum ve o beni duyuyor.

"Beğendin mi?" Göz kırıyor.

"Harika görünüyorsun." Sikişmek istiyorum.

Beni karşılamak için soluk gri renkli garaj yolunda topuklu ayakkabılarıyla gürültüyle yürürken yüzü ıslıl ıslıl parlıyor. Sanki dünyanın kraliçesiymiş gibi yaklaşıırken siyah ferforje kapılar sihirli bir şekilde açılıyor ve çok katlı, mimari şaheser niteliğindeki evinin dışına adımını atarken kapılar arkasından sorunsuzca kapanıyor. En üst kattaki balkonundan panoramik manzara nefes kesici olmalı.

Ferris çarkını, iskeleyi ve tahta kaldırımları görebildiğine hiç şüphem yok. Her gün uyanmak için ne harika bir manzara.

Violet durdu.

"Neredesin?"

"Tam karşımda duruyorum."

Sokağı yukarı aşağı bakıyor. "Hayır, seni görmüyorum."

"Çok komik."

Telefonunu kulağından indirir. "Merhaba," der yumuşak bir sesle. "Farklı görünüyorsun."

Telefonu kapatıp telefonumu kot pantolonumun arka cebine koyarım. "Tamam, farklı mı, yoksa pek de farklı değil mi?"

"Tamam, farklı." Bana bakmaya devam ediyor.

Kahretsin, sanırım plaj serserisi görünüşümü beğendi. Beni olduğumdan daha kötü bir çocuk gibi gösterdi.

Sakalımı ve uzun saçlarımı bırakmalıydım.

Şimdi yüzümü görebiliyor. Beğendiğinden emin değilim.

Violet

Kahretsin.

Uzun sakalı olmadan daha yakışıklı. Şimdi jilet gibi kesilmiş kısa sakalı, keskin çenesini daha da belirgin hale getiriyor. Saçını da kestirmiş. Saçları, başının her iki yanından mükemmel bir şekilde kazınmış, ancak üstte şekillendirmek için biraz uzun bırakılmış. Siyah bukleleri geriye taranmış ve tek bir saç teli bile yerinden oynamamış.

O çok çarpıcı.

Lincoln, siyah Camaro'suna rahatça yaslanmış ve her haliyle pahalı bir kötü çocuk gibi görünüyor. Siyah tasarımcı kot pantolon, siyah süet botlar, siyah gömlek, güneşten bronzlaşmış ten ve arabası kadar pahalı bir kol saati. Sahte değilse tabii, ama sahte olduğunu sanmıyorum.

Meme uçlarım sütyenimin yumuşak dantel kumaşına sertleşiyor. Hiç kimse bana böyle bir etki yapmamıştı ve bacaklarımın arasında garip bir sıcaklık hissediyorum. Külotumun yanıp yanmadığını kontrol etmeliyim. Yanıyormuş gibi hissediyorum.

"Yine bakıyorsun." Lincoln arabasından kalkar ve elini bana uzatır.

"Evet." Minik elim, onun sıcak, kürek gibi elinde kayboluyor. Tam şaplak atmak için ideal bir boyut. *Oops, bu düşünce de nereden geldi?*

spark of electrical energy flows between us.

He

Elimi sıkarak onaylıyor. O da hissediyor.

Daha önce gösterdiğim cesaretimi koruyorum. "Sakalın olmadan daha da yakışıklı olduğun ve saçlarının yeni yapılmış olduğu için seni sevmeli miyim, yoksa kasabadaki tüm kadınlar bu gece seninle çıkmak isteyecekleri için senden nefret etmeli miyim, karar veremiyorum."

Başını geriye atarak gülüyor. "Teşekkürler, egomu okşamak için her şeyi yapıyorsun. Bir an yüzümü beğenmediğini sandım." Diğer elini sinirli bir şekilde saçlarından geçiriyor. "Takım oluşturma günümüzün ardından alışveriş merkezine gidip çok ihtiyacım olan saç kesimini yaptırdım, tıraş oldum ve randevumuz için yeni kıyafetler aldım. Soluk bir tişört ve eşofman altı ile olmaz diye düşündüm. Seni etkilemek istedim."

Demek ki kadınlardan gerçekten vazgeçmiş. Giysileri daha önce tertemiz görünüyordu, soluktan çok uzaktı.

"Ah, demek oraya gitmişsin. Neden takımın geri kalanıyla içki içmeye gelmedin diye merak etmiştim."

"Giyecek hiçbir şeyim yoktu." Omuzlarını düşürdü ve gözlerini devirdi. "Bir erkek ne yapabilir ki?"

"Bana mı anlatıyorsun? Ben de bu eski şeyleri giydim." Giysilerimi işaret ettim.

"Buna bir saniye bile inanmıyorum." Sesinde alaycı bir ton vardı ve elimi tutup beni arabanın arkasına götürdü.

"Ben berbat bir yalancıyım."

"Ben de. Şimdi nereye gidiyoruz, hanımefendi?" Lincoln yolcu kapısını açar ve ben tökezlemeden ya da düşmeden arabasının koltuğuna oturmak için tüm zarafetimi toplarım.

"Indigo Zen." O kapıyı kapatırken çantamı yere koyuyorum. Arabasının içi tertemiz. Sevdığım yeni deri ve cila kokusu var.

Lincoln arabanın önünden koşarak dolaşıyor ve ben onun atletik vücudundan gözlerimi alamıyorum. Bu gece büyük ikramiyeyi kazanmışım.

İskoçya'nın neresinde böyle erkekler yetiştiriliyor? Hemen tatil rezervasyonu yapmalıyım.

Lincoln sürücü kapısını açar ve arabasının içine atlar, bağımlılık yapan keskin kokusu bana doğru eserek duyularımı aşırı hızlandırır.

Kokusu o kadar güzel ki, yiyebilirim.

"Evin çok havalı." Pencereden evime bakıyor.

"Babamın evi. Ailece hafta sonları birlikte vakit geçirmek için almıştı ama annemle ayrıldıklarında birkaç yıl boş kalmış. Şimdi ben yaşıyorum ve ona bakıyorum."

"Ne berbat bir iş olmalı. Acı verici geliyor." "Gün doğumu ve gün batımı en kötüsü." İç çekiyorum.

"Tahmin edebiliyorum."

İkimiz de kahkahalara boğuluyoruz.

Lincoln arabasının çalıştırma düğmesine basıyor ve motor gürültüyle çalışmaya başlıyor.

"Araban kızgın bir ayı gibi ses çıkarıyor."

"V8 motorlu. Sesiyle adeta bir canavar. Onu da benimle birlikte göndereceğim." Gösterge panelini okşadı. "Her zaman bir Amerikan muscle car istemişimdir. Çok güzel."

"Bunu yeni mi aldın?"

Başını bana çevirip sorar. "Parayı nereden bulduğunu mu merak ediyorsun Violet?"

"Hayır, ben, sadece..."

"Spor salonunda çalışan bir plaj serserisi bunu nasıl alabilir?"

Kahretsin. "Beni yakaladın. Merak ediyorum."

"Param var." Başka bir şey söylemiyor. "İskoçya'da *turizm* sektöründe çalıştığın için mi?"

" " Yüzünün yüzü parladı parladı yüzü yüzü iki iki ve iki

birleştirir. "Ah, beni mi aradın?"

Yüzümü buruşturup gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

"Ve hiçbir şey bulamadın mı?" O benim bulgularımı doğruladı.

Ya da hiçbir şey bulamadığını.

Kollarımı havaya kaldırıyorum. "Tek bir özel sosyal medya hesabın var, başka hiçbir şey yok. Seri katil bile olabilirsin!" Biraz fazla yüksek sesle bağıyorum.

"Sosyal medyayı sevmiyorum." "Bu garip," diye homurdanıyorum.

"Ama akıllıca da. Sen çok açık birisin. Yeterince zeki olsaydım, bir sonraki yumurtlama gününü bile tahmin edebilirdim. Ve *eğer* ortalıkta bir seri katil *varsa*, özellikle de sürekli yer paylaşımı yapıyorsan, ilk seni hedef alır."

Gözlerim fal taşı gibi açılır. "Ne?" diye bağıyorum. Bundan sonra "check-in" yapmayacağım.

"Mahremiyetimi seviyorum."

"Sadece özel bir Instagram hesabın var; üç kişiyi takip ediyorsun ve kimse seni takip etmiyor." Hala inanamıyorum.

"Paylaşım yapmak için kullanmıyorum, sadece istediğim en son spor ayakkabıların ne zaman çıkacağını öğrenmek için kullanıyorum." Alaycı bir şekilde göz kırpmıyor. "Ama bir aile grubumuz var. Görmek ister misin?"

Telefonuna uzanıyor.

"Görmeme gerek yok." Kollarımı göğsümün önünde kavuşturuyorum. "Maceralarının fotoğraflarını böyle mi paylaşıyorsun? Özel bir grup sohbetinde gizli mi saklıyorsun?"

"Evet. Kim benim fotoğraflarımı görmek ister ki? Kimse benim ne yediğimi umursamıyor. Ben de başkalarının ne yediğini umursamıyorum. Neden benim yemeğimi umursasınlar ki? Yemeğin veya gün batımının fotoğrafını çekmenin anlamını da anlamıyorum, sadece anın tadını çıkar. Fotoğrafını çek ve sakla, yaşlandığında bakıp güzel günleri hatırla. Ve *"bakın ne kadar harika bir ailemiz var"* ya da *"aman Tanrım, bakın hepimiz tatildegiz; siz evinizde sefil hayatlarınızı yaşarken biz çok daha iyi vakit geçiriyoruz"* diye yüzlerce fotoğraf yüklemek ne alaka? Oysa gerçekte, evdeyken karı koca sürekli kavga ediyor, komşularına yetişmek için her yıl lüks tatillere çıkıyorlar...

Jones ailesi kim olursa olsun - ve gerçekte, garajlarındaki arabayı aslında karşılayamadıkları için gözleri boynuna kadar borca batmışlar, ama finans sektöründe çalışan komşuları bir tane aldığı için ondan daha hızlı bir tane istiyorlar. Siktir et. Hayır, bana göre değil. Arkadaşlarım zaman zaman bana bu saçmalıkları gösteriyor. Sanki insanlar artık sevilmek için çaresizce ihtiyaç duyuyorlar.

"Vay canına. Arabana çok yakışmış. Kızgın ayıyı uyandırdım." Göğsümden çıkmaya çalışan kahkahamı saklamak için ağzımı kapatıyorum. Söylediği her şey doğru, hepsi. Katılıyorum. Ama bir anlığına huysuz bir ihtiyara dönüştü.

"Kahretsin, az önce ne fark ettim biliyor musun?" diyor ciddi bir yüzle.

"Neymiş?"

"Babam gibi oldum. Artık resmi."

Artık dayanamıyorum ve kahkahalara boğuluyorum.

Üzerime eğilir ve kapı koluna uzanır. "Gülmeyi kesin yoksa dışarı çıkın Bayan West. Eğer devam ederseniz, sizi dizimin üstüne yatırıp poponuzu şaplaklamak zorunda kalacağım."

Kıkırdamam bir anda kesilir ve gözlerimi onun gözlerine dikerim, artık göğüslerimle aynı hizadadır.

Elini uzatıp yüzümü avuçlar, sonra başparmağını alt dudağımın üzerinde ileri geri gezdirir. Ağzımı açıp parmağını ağzıma almak için can atıyorum. Yapmıyorum, ama çok istiyorum. Çok.

Çok, çok istiyorum. Ve onun bana dokunmaya devam etmesini istiyorum.

Gözleri koyulaşır, siyah elmaslar gibi görünürler. "Oh, şimdi böyle mi? Bu hoşuna gitti mi, Violet?"

İnkâr etmiyorum ve başımı sallıyorum.

"Bu daha çok üçüncü ya da dördüncü randevuda yaşanacak bir şey değil mi?" "İlk," diye fısıldadım.

Nefesini çekip geriye yaslanır.

Neden beni öpmek için bu fırsatı değerlendirmediydi? Daha önce beni öpmek istediğini söylemişti.

İnleyerek, kot pantolonunun içinden görünen kalın aletini yeniden düzenledi. "Violet West, sanırım senin dolgun ve baştan çıkarıcı dudakların büyük bir sorun haline geldi. Senin için iyi davranmaya çalışıyorum."

"Bana iyi davranmana gerek yok." Neredeyse nefes nefeseyim.

"Ama ben kendime iyi davranmam lazım." Hayal kırıklığı tsunami gibi üzerime çöküyor.

"Şimdilik, Violet, sana iyi davranacağım. Sabırlı ol." Lincoln fren pedalını bırakıp evimin önündeki park yerinden çıkıyor. "Nereye gidelim, Bayan West? Bana yol gösterin."

Bana şımarık bir göz kırpmıyor.

"Sokağın sonuna kadar git ve sağa dön." Kendimi rahat bir pozisyona getiriyorum.

Yedek külot getirmeliydim; şimdiden sıırılsıklam oldular. Lincoln ile kelime oyunları oynamak yeni favori sporum oldu.

BÖLÜM 8

VIOLET

Lincoln ve ben, okyanus manzaralı masamıza oturduğumuzdan beri sohbet etmeyi bırakmadık.

İşimle ilgileniyor ve bana en az otuz soru sormuş olmalı. Ne iş yaptığımı, hangi şirketleri satın almaya karar verdiğimizi, ne tür işler satın aldığımızı, hepsiyle ilgilendi ve genel iş yapış biçimim konuşmamızın büyük bir bölümünü oluşturdu.

O, hayatıma ve işime ilgi gösteren ilk erkek.

Her dakikayı sohbetle doldurduk ve onun komik seyahat hikayelerine, yol boyunca tanıştığı tuhaf insanlara çok güldüm. Katie adında bir kızla tanıştı. Kızın saç düzleştiricisi patlamış ve saçlarını yakmıştı, bu yüzden saçlarını kestirmek zorunda kalmıştı. Sonra temiz iç çamaşırı getirmeyi unutan bir adam vardı, iç çamaşırlarını kaldıkları hostelde yıkadı ama sabah ihtiyaç duyduğunda kurutacak bir yer bulamayınca mikrodalgaya koydu ve mikrodalgayı ateşe verdi, tüm hostel tahliye edildi.

Lincoln, yatağının altında hamam böcekleri bulduktan sonra hostellerden hoşlanmadığını söyledi. Seyahatleri boyunca yerel otellerde kaldı

. Bu konuda kendini beğenmiş gibi davranmadı; onu anlıyorum. Ben de biraz lüksü severim.

Seyahatleri sırasında yaptığı bazı çılgın şeyleri yapamayacağımı açıkça itiraf ediyorum. Grand Canyon Skywalk Glass Bridge'e çıktı ve en kötüsü Nevada'daki Stratosphere SkyJump'tı. Las Vegas'ın ortasındaki binanın 108. katından atladığını sanki hiç önemsemeden söyledi. Düşündükçe midem bulanıyor.

Lincoln için 30 fit yüksekliğindeki tahta direk hiçbir şeydi. O bir cesaret adamı ve seyahat deneyimlerinden en iyi şekilde yararlanmış, benim sadece hayal edebileceğim şeyleri yapmaya cesaret etmiş.

Bana gezdiği yerlerin fotoğraflarını gösterdi ve mükemmel bir gece geçirdik. Rahat, eğlenceli ve zaman geçtikçe ona karşı ilgim giderek arttı.

Kendini beğenmiş biri değil, olmadığı biri gibi davranmaya çalışmıyor ya da benden bir şey istiyor gibi görünmüyor ve *bunu* çok ferahlatıcı buluyorum. Beni hiçbir şeyden kaçırmıyor ve saçmalıklarımı yüzüme söylüyor.

Tatlı sipariş etme zamanı geldiğinde, kız kardeşimin sesi kafamda çınladı ve sipariş vermememi söyledi, ama Lincoln izin vermedi. Benim için sipariş verdi ve bunun tartışmaya açık olmadığını çok net bir şekilde belirtti. Daha önce çikolata yediğimi söylemem, görünüşe göre bir mazeret değildi. Ona göre, puding için her zaman yer vardır. Bunun için ayrı bir yer olduğunu, bunun bilimsel olarak kanıtlandığını ve buna *tatlı midesi* dendiğini iddia etti. Bunu araştırmalıyım, böylece sonunda kendim için bir kanıtım olur. Tatlı, her öğünün en sevdiğim kısmıdır, ama nadiren sipariş ederim.

Tatlıdan sonra cesaretimi toplayıp ona memleketinde ne iş yaptığını sordum.

Şu anda ağzım açık bir şekilde oturuyorum.

Daha da öne eğildim. "Babanız ve siz beş yıldızlı bir otel mi sahipsiniz? İskoçya'da mı?"

"Evet."

"Büyükbabanla mı?"

"Evet."

"Ve sen yönetmensin?" Turkuaz mavisi kadife restoran sandalyesine yaslanıyorum.

"Evet. Üçümüzün ortak. İskoçya'daki tek özel, aile tarafından işletilen beş yıldızlı otel. Şu anda altı yıldızlı otel olmak için çalışıyoruz. İskoçya'da tek olacağız." Bu konuda heyecanlı görünüyor. "Hakkımda aradığın bilgileri bulmak için biraz daha derin araştırma yapmalıydın. Google iyi bilgileri bulurdu. Sosyal medya değil."

Çenemin yere düşmemesi için kendimi zor tutuyorum.

Onu anlayamıyorum. "Neden S&M Gym'de çalışıyorsun?"

"Sıkıldım. Söyledim ya, çalışmayı seviyorum." Sanki açıklaması mantıklıymış gibi omuzlarını silkiyor. Açıkçası, mantıklı değil.

"Sen bir ucubesin."

"İşkolik bir tuhaf." Beyaz parlak masa üstünden telefonunu alır, birkaç kez ekrana dokunur, sonra bana aradığı şeyi göstermek için telefonu bana doğru çevirir.

Tabii ya, işte orada. Lincoln Black, The Sanctuary Hotel and Spa Direktörü.

"Bu sensin," diye

bağırıyorum. "Evet, o."

"Takım elbise giymiş."

"Takım elbise giymiş," diye onayladı.

Otelin resimlerini kaydırıyorum. Bu dünya dışı bir yer. Siyah-beyaz mermer zeminler elmaslardan daha parlak. Seksi bir satranç tahtası gibi. "Vay canına." Göğsümden yumuşak bir hayret nidası çıkıyor.

Lincoln daha sonra bana Castlevue Cove hakkında her şeyi anlatmaya başladı. Burası İskoçya'nın doğu kıyısında küçük bir sahil kasabası. Golf sahalarıyla dünyaca ünlü olan bu kasaba, babamın çok seveceği bir yer ve dünyanın en büyük golf turnuvalarından biri olan The Championship Cup'a ev sahipliği yapıyor.

daha önce duymuştum, ama nerede yapıldığını bilmiyordum.

İnternette ve kendi koleksiyonundan memleketinin yüzlerce fotoğrafını çıkarır ve nefes kesici manzaralar gözler önüne serilir.

Kasabanın yükseklerinde yer alan 13. yüzyıldan kalma kale, canlı yeşil golf sahaları, limanı çevreleyen pastel renkli şirin evler, kilometrelerce uzunluktaki iskele ve altın rengi vahşi kumsal. Sanki bir filmde çıkmış gibi. Lincoln, nesiller boyunca aktarılan geleneksel aile işletmelerinin sayısını da paylaştı. Arnavut kaldırımli sokaklarda yer alan küçük evlerden oluşan sıkı sıkıya bağlı topluluk, tarihle iç içe.

Lincoln, ziyaret edilebilecek en iyi yerler hakkında sayısız hikaye anlatırken ben dikkatle dinliyorum. Hemen uçağa atlayıp orayı ziyaret etmek istiyorum.

Castleview Cove'un tüm körfezini gören yüksek bir kayalığın üzerinde, en önemli yer olan The Sanctuary Hotel and Spa bulunuyor. Manzara muhteşem olmalı. Lincoln bana yakın zamanda hazırlattıkları bir tanıtım videosunu da gösterdi.

İzlerken sinekleri yakalayamadığıma şaşırdım; nefes kesici güzellikte. Her yer siyah-beyaz mermerle kaplı. Beyaz zeminler ve siyah kapılar, en az on evim sığabilecek kadar büyük, kar beyazı bir giriş. Sıcak kristal aydınlatma, beyaz armatürler, her şey beyaz, arada sırada siyah dokunuşlar. Otelleri başka bir dünyadan gibi. Beş yıldızlı ve tüm yıl boyunca tamamen dolu olmasına şaşmamalı.

Hayranlık uyandırıcı.

Bir veya üç seanslık tedavinin ardından lüks abanoz chill-out odasında dinlenmek, bu hafta yapabileceğim bir şey. Ancak şu anda yavaşlamak benim için bir seçenek değil. En son ne zaman masaj yaptırdığımı veya sadece dinlenmek için yüzdüğümü hatırlamıyorum.

Lincoln, web sitesine tekrar bakmam için telefonunu bana uzatıyor. Ekibi Tanıyın bölümüne geri dönüp onun fotoğrafını arıyorum.

Fotoğraflardan birinde babasının yanında duruyor. Vay canına, ne yakışıklı bir adam. Adını okudum. Knox Black. Adı bile seksi. Lincoln, olağanüstü bir aileden geliyor. Zengin bir aileden.

"Sen s ikiz ikiz İkiniz ikiniz de aynı aynı Armani takım elbise giyiyorsunuz."

"Öyleyiz ve öyleyiz." Diye içini çekerek cevapladı.

Telefonundan başımı kaldırıyorum. Dirseği bükülmüş, yanağını eline dayamış ve iyi ruh halinin bir anda düştüğünü hissediyorum.

Ah, anladım. Anlamaya başladım. Telefonunu masanın üzerine geri koyuyorum.

"Sence bu, seni sevme derecemi değiştirir mi, Lincoln?"

Omzunu kulağına doğru kaldırır.

"Açıkçası umurumda değil. Seni olduğun gibi seviyorum. Seni ilk gördüğümde senden hoşlandım. Ofiste düştüğümde de hoşlandım. Nazik ve saygılıydın. Şort ve tişörtle rahat halini sevdim. Takım elbise giydiğinde de seni seviyorum. Şu anki halini seviyorum. Doğruluk ve yalan oyununu oynadığımızda seni daha çok sevdim. Bugün o aptal direğin tepesine çıkmama yardım edip, beni aşağı çekerek erken mezarıma gömdüğünde merakım daha da arttı."

"Ölmedin ki."

"Ölebilirdim."

Sırıttı.

Elimi masanın üzerinde kaydırıp avucumu yukarı çevirerek onu elimi tutmaya davet ettim. Kabul ederek beni şaşırttı.

"Senin her şeyini seviyorum. Seni daha yakından tanımak istiyorum. Güven bana, tam olarak nasıl bir şey olduğunu biliyorum. Yüzeysel arkadaşlar ve benimle çıkmak ya da sürekli arkadaş olmak isteyen erkekler, anlıyorum, gerçekten. Benimle görülmenin onların profilini yükselteceğini, popülerliklerini artıracaklarını düşünüyorlar. Para ile sahte arkadaşlıklar gelir ve bu da insanların en kötü yanlarını ortaya çıkarabilir."

Başparmağını avucumun üstünde ileri geri sürter.

"Seni sen olduğun için seviyorum. Komik, şefkatli, çocuksu yakışıklılığın ve sadece babanı mutlu etmek için seyahate çıkmış olman, bana ne tür bir adam olduğunu gösteriyor."

Kaşları yukarı kalkar.

"Gerçek bir aile adamısın. Aileni seviyorsun. İşini seviyorsun. Güçlü bir iş ahlakın var ve annesi seni küçük bir çocukken terk etmiş biri için oldukça dengelisin. Haftada bir kez, bağış yaptığım yetimhaneyi ziyaret ediyorum ve o küçük ruhların onarılamaz zihinsel hasarlarına tanık oluyorum. Ama sen. Sen oldukça özelsin. Ve güçlüsün."

"Bunu babama borçluyum."

"Öyle, ve seni çok iyi yetiştirmiş. Sen farklısın ve Kaliforniya'da olduğun sürece seninle daha fazla randevuya çıkmak istiyorum." Elini sıkıca sıkıyorum. "Buradaki yemekler bu akşam pek iyi değildi. Bir sonraki randevumuzda ne yapacağımıza sen karar ver."

"Yemek umurumda değil. Seninle olmak her şeye değer."

"Bu gecenin bitmesini istemiyorum," diye açıkça itiraf ettim. "Ben de. Dans edebilir misin?"

"Dans etmeyi çok severim."

Heyecanlanıyorum. "Hayır, *gerçekten* dans etmeyi?"

"Salon dansı gibi mi?" "Öyle sayılır. Bana güveniyor musun?"

"Bugünden sonra mı? Her zaman."

Lincoln cüzdanından platin kredi kartını çıkarır. Onun hakkında daha fazla bilgi edindikten sonra, kartının altın ya da platin olacağı belliydi.

Garsonu çağırır, hesabımızı hızlıca öder ve dans etme heyecanıyla restoranı hemen terk ederiz.

Restorandan çıkarken, Lincoln'ün sıcak elini belimde hissediyorum. Beni cam kapıdan dışarı çıkarırken, sıcak akşam havası yüzümüze çarpar.

"O deri pantolonla sıcak değil misin?" "Hayır. Ben doğma büyüme Kaliforniyalı bir kıyım. Bugün o kadar da sıcak değildi."

sıcak değildi."

"Bugün hava 25 derece." Elini belimin yanına getirip sıkıyor. Muhtemelen gevşek yerlerimi hissettiğini bilerek içimden çekiliyorum.

"Eh, çoğu günden daha serin," diye alay ediyorum, tüm güvensizliğimi bastırmaya çalışarak.

Arabaya neredeyse varmışken, arkamızdan bir ses benim adımyı çağırıyor. Dönüp bakıyorum ve Chad'in kendinden emin adımlarla bize doğru geldiğini görüyorum. Eminim nereye gidersem peşimden geliyor.

"O kim?" Lincoln ağzının kenarından soruyor.

"Eski erkek arkadaşım."

Yanımda kaskatı kesildi, dikleştii ve eminim birkaç santim uzadı ve genişledi. "Senin tipin değil."

"Değil."

"Preppy."

"Erkek şovenisti."

"Misyoner pozisyonu mu?"

"Her seferinde. Saat gibi, haftada bir."

"Bir haftada ? Siktir birgünde günde çok çok az Ne sıkıcı."

Günde bir kereden fazla mı? Hay sıçayım, anneme de biraz getir, çok teşekkürler.

"Orgazmlar sadece bir söylentiymiş," Chad yaklaşırken fısıldıyorum.

Lincoln burnunu çekip gülüyor ve ben kahkahayı patlatıyorum.

"Selam Violet." Chad öpücük vermek için eğilir ama Lincoln beni kendi tarafına çekince vazgeçer. Lincoln'ün yanında hiç şansы yok. Boyu sadece 1,70 civarında ve ona kıyasla oldukça zayıf görünüyor. Daha yakından bakınca saç çizgisinin geri çekildiğini fark ediyorum.

"Seni görmek güzel," diyor, Lincoln'ün vücudumu saran eline bakarak.

Keşke ben de aynı şeyi söyleyebilseydim. "Oh, biliyorum. Seni en az bir haftadır görmedim." Geçen hafta sonu Xenon'da kulüpte idi. Chad dans etmez ve kulüplere gitmez, ama son zamanlarda benim sık gittiğim yerlerde görünüyor. Karı arıyor. Biliyorum. Dans pistinde onun meraklı bakışlarını gördüm. O ve iki berbat arkadaşı, Jeremy - ya da Jezza, kendisi öyle çağrılmayı seviyor; daha çok bir pislik gibi - ve sonra Ryan var, o Chad ve Jezza kadar kötü değil, ama hepsi aynı. Üçünün de acilen karıya ihtiyacı var. Aile işlerinin itibarını kurtarmak ve babalarının tahtının varisi olmak için. Hepsi babaları için çalışıyor ama neredeyse hiç iş yapmıyorlar. Ben üçünün toplamından daha çok çalışıyorum.

"Bir şeyler yemeye mi gidiyorsun?" Aslında onun ne yaptığı umurumda değil. Sadece kibarlık yapıyorum.

"Evet, Jezza ve Ryan'la buluşacağım."

"Üçlü Üçlü mü? Güzel." Lincoln'ün ses dikenli sarkastik sarkastik bir tonda, ama yüzü ifadesiz kalıyor.

Gülmemek için dudaklarımı içime çekmek zorunda kaldım.

Chad kaşlarını çatıyor. "Hayır, öyle bir şey yok." Chad bana sanki "*Bu pislik de kim?*" der gibi bakıyor.

"Kaba davranışımı bağışla." Elimi Lincoln'ün göğsüne koydum.

Vay canına, ne kadar sert. Gömleğinin altından kaslarını gerer. Bana bakar ve dudaklarını yalar. Aramızdaki gerginlik dayanılmaz hale gelir.

Neden hahabeni öpmedi?

"Bu Lincoln. Lincoln, Chad ile tanış, Chad, Lincoln ile tanış."

Chad, Lincoln'ün elini sıkmak için uzanır ama hemen pişman olur. Lincoln, elini aşırı sıkarak Chad'i acıttığı halde hiçbir şey söylemez.

"Tanıştığımıza memnun oldum *Chad*, seninle oturup sohbet etmek isterdim. Ama kızımı

kızımı götürmem gerekiyor."

Kızım.

"Sohbet etmek mi?" Chad kaşlarını çattı. "Kulağa iğrenç geliyor."

"Oh, bu İngilizce'de küçük sohbet anlamına gelir. Vaktimiz yok." Lincoln hemen beni arabaya yönlendirir.

"Nereye gidiyorsunuz?" Chad arkamdan bağırıyor.

"Özel kulüp," Lincoln cevap veriyor.

Öyle mi? Ne heyecan verici!

Chad'in arkamızda homurdandığını duyuyorum. Mutlu değil ve muhtemelen "chewing the fat"ın ne anlama geldiğini bilmediği için sinirli. Her şeyi bilen biri ama bu sefer bilmiyor.

"Hoşça kal Chad," diyorum. "Erkek arkadaşlarınla iyi eğlenceler."

"İyi espri." Lincoln kulağıma gülerek fısıldıyor ve tüylerim diken diken oluyor.

"Onlar benim erkek arkadaşlarım *değil*." Eminim ki az önce çocuk gibi ayaklarını yere vurmıştır.

"Hoşça kal, *Chad*." Lincoln aşırı abartılı bir gülümsemeye neşeyle el salladı.

Lincoln'ün beni desteklemesi ve benimle dalga geçmesi hoşuma gidiyor. Aynı mizah anlayışına sahibiz.

Bu onu daha da sevmemi sağlıyor.

"Neredeyiz?" Daha da eski görünümlü kırmızı ahşap kapının üzerindeki yıpranmış ahşap tabelaya bakıyorum.

"Gel."

"Burası güvenli görünmüyor." Hayat belirtisi var mı diye boş sokağı baştan sona gözden geçiriyorum. Hava kararmış. Etrafta kimse yok, müzik sesi bile duyulmuyor. "Bu taraf güvenli değil," diye fısıldıyorum.

O da fısıldayarak cevap veriyor, "Neden fısıldıyoruz? Etrafta kimse yok. Cesur ol. Hadi, Petal." Beni kapının önüne çekip

kapının önüne.

Petal mı?

Lincoln telefonunu çıkarır, bir uygulamayı açar ve kapının köşesine tutar.

"Gizli kamera. Sadece üyeler için." Kamerayı işaret ediyor.

Daha iyi görmek için gözlerimi kısar ve hurdalığın kapısı açılıp boş sokağa İspanyol tarzı müzik sesleri yayılınca irkilirim.

"Ses geçirmez kapı." Elimi çeker.

"Burası bir seks kulübü mü?" Elimi Lincoln'ün elinden çekip bir adım geri atarım.

Kısa bir kahkaha atar. "Hayır."

"Emin misin?"

"Evet. Hayatımda hiç seks kulübüne gitmedim."

"Yalancı."

"Yalan söylemiyorum. Arkadaşlarımla iki kez striptiz kulübüne gittim, evet. Seks kulübüne hayır. Seks için para ödememe gerek yok, Violet."

"Çoğu kadın ayaklarına kapanıyor diye mi?" Neden birden sinirlendiğimi bilmiyorum. Kollarımı göğsümün önünde kavuşturuyorum.

"Kıskandınız mı, Bayan West?"

"Hayır." Dudaklarımı büzüyorum. *Kıskanıyorum.* Bu bana yabancı bir duygu.

Lincoln iki parmağını kameraya doğru uzatır ve "İki dakika" der.

Ve kapı tekrar kapanır.

Bana doğru yaklaşır ve yüzümü nazikçe avuçlar.

"Evdeyken, geçmişte birkaç kızla yatmış olabilirim. Ama ben değiştim. Değişmek istedim. Aylardır kimseyle yatmadım. Ayrıca seks için para da ödemedim. Hiç. Kulağa iğrenç geliyor." Başını sallar. "Senden hoşlanıyorum ve sadece senden. Violet West, Tanrı seni mükemmel yaratmış, çünkü sen gördüğüm en güzel kadınsın. Her yönünle mükemmelsin. Seni evime götürüp, kıyafetlerini çıkarmak v e

Bu seksi kıyafetleri çıkar ve bu güzel vücudunun her bir muhteşem detayını öğren, çünkü geçen gece spor salonuna adımını attığın andan beri senin için sertleşiyorum. Dudaklarını ağzıma yaklaştırıyor. Şimdi kollarını aç, çünkü kolların göğüslerini daha da yukarı itiyor ve bu da benim sikimi senin lezzetli göğüslerinin arasına sokup sertçe sikmek istememe neden oluyor. Nefesi cildime çarpıyor.

Kahretsin, bunu yapmak istiyorum. Beni seç.

"Ama bu gece seni bir randevuya çıkaracağım. Unutulmaz bir randevuya. İşinin ne kadar yoğun olduğunu unutmak, rahatlamak ve eğlenmek için. Benimle. Sakin ol, tatlı çiçek."

"Tamam," diye itaatkar bir şekilde kabul ediyorum.

Kapalı gözleri dudaklarıma düşer. "Seni öpebilir miyim?"

"Öpmezsen ölebilirim," diye fısıldıyorum. O sırtlıyor ve kollarım yanlarıma düşüyor.

Bu öğleden beri beklediğim an.

Sonunda, yumuşak dolgun dudakları nazikçe benim dudaklarıma bastırıyor. Düşük bir inilti çıkarıyor. Dudaklarımı keşfederken, ilk başta nazik davranıyor. Ağzını hafifçe açtığında, benim dudaklarım da ona karşılık veriyor ve ağzımı açarak dilinin ağzıma girmesine izin veriyorum.

Bu, daha önce hiç yaşamadığım bir öpücük. Yumuşak ama kararlı, yavaş ama yer yer hızlı, eğlenceli ama anlamlı.

Aramızda bir şey değişiyor. Onu aniden vücudumun her yerinde hissediyorum ve heyecan damarlarımdan akıyor.

Lincoln, büyük elini onun başının arkasındaki saçlarına soktu. boynuma ve çek beni sert sert ağzına ağzıma Benim için imkansız olduğunu düşünmeme rağmen öpücüğümüz daha da derinleşiyor. Kollarımı boynuna doluyorum, onu kendime yakın tutuyorum, sonra sertliğini kalçama hissediyorum. Hafifçe hareket ediyorum ve o ağzıma inliyor. Dillerimiz birbirini yalıyor ve alay ediyor. İrade savaşında, öpücüğümüzü derinleştirerek o kazanıyor. daha daha dahadaha O ez yüzümüzü yüzlerimizi

birbirine bastırıyor ve onun narenciye kokusu beni boğarken nefes alamayacağımı hissediyorum.

Diğer elini sırtımdan aşağı kaydırıp kalçamı avuçlayarak pelvisimi kendine doğru iter. Zevkten bir inilti ciğerlerimden çıkar. "Lincoln," diye iç geçiririm. "Seni istiyorum."

"Mmmm, seni çok istiyorum," Lincoln öpücükler arasında mırıldanıyor. "Senin için çok sertleşmişim."

İkimiz de artan heyecanımızı gizleyemiyoruz. O tekrar inliyor ve ben de içimde derin bir heyecan dalgası hissederek inliyorum. Uyluklarımın arasında oluşan gerginliği gidermek için pelvisimi onun pelvisine karşı ileri geri hareket ettiriyorum.

"Bunu yapmaya devam edersen boşalacağım. Dur." Beni azarlarken nefes nefese, hareket etmemem için parmaklarını kalçalarımın üzerine geçirir. "Kahretsin, bu gece yapmayacağıma söz vermiştim."

Öpücüğümüzün ateşini azaltıp hızını yavaşlatıyor. "Bu gece bunu yapacağıma kendime söz verdim," diye karşılık veriyorum ve niyetimi açıkça belirttim.

Başını eğip çenemi ısıyor. "Sen şeytani bir kadınsın."

"Öyleyim." Boynumu öptüğünde ve sonra kulakımı alaycı bir şekilde ısırdığında nefesim kesildi.

"Lezzetli bir vücuda sahip, sıkmak istediğim kötü bir kadın." Dudaklarımın üzerine dönüp beni öper, dilini ağzımın derinliklerine sokar.

O kocaman kollarıyla sırtımı sararken, ben de parmaklarımı saçlarına geçiriyorum.

"Bütün gece seni öpebilirim," diye itiraf ediyorum, öpüşmemiz her geçen saniye daha da yasak hale gelirken.

Lincoln kaotik karşılaşmamızı sakinleştirerek ağzımın kenarını, sonra şakağımı öper ve kulağıma fısıldar, "Seninle dans etmeyi daha da imkansız hale getirdin. Sertleşmişken dans edemem."

"O zaman benim eve gidelim." Ne kadar cüretkar olduğum umurumda değil. Ben ne istediğini bilen bir kadını — onu istiyorum.

"Beni kışkırtma." Alnını alnıma bastırıyor. "Ben kışkırtmaya çalışıyordum." Utangaç bir gülümsemeyle gülümsüyorum.

"İnan bana, biliyorum." Yumuşak dudaklarını son bir öpücükle dudaklarıma bastırıyor. "Hadi dans edelim. Bu delicesine çekici vücudunla neler yapabileceğini gösterme zamanı." Başparmağını şişmiş alt dudağımın üzerinde gezdirip nazikçe öpüyor, sonra geri adım atıp vücudumu baştan aşağı süzüyor.

Başını sağa sola salladı. "Oft. Çok seksi." Neredeyse kendi kendine konuşuyordu.

Kendime olan güvenim gökyüzüne fırladı ve zirveye ulaştığında havaya yumruk attı.

Onu günlük hatırlatıcım olarak işe almalıyım, bütün gün bana sürekli olumlu sözler söylemesi için. Bu gece kendimi milyon dolarlık hissediyorum ve hepsi onun sözleri sayesinde.

Benden hoşlanıyor, beni seksi buluyor.

Vay canına, bu adam bir kadını nasıl tırmanmak isteyecek hale getireceğini biliyor.

Kapı sihirli bir şekilde tekrar açılır ve karanlık merdivenlerden aşağı ineriz. Bu noktada merdivenlerin nereye çıktığı umurumda değil.

Çünkü çünkü o seksicehennem cehennem
öpmekten ben ölür bir şanslı

BÖLÜM 9

VIOLET

Lincoln, dansçılarının arasında ilerlerken elimi sıkıca tutuyor. Solumuzda ve sağımızda insanlara el sallıyor, geçerken ellerini sıkıyor. Birkaç kişi şakacı bir şekilde yüzünü okşuyor ve saçlarını karıştırıyor, yeni görünüşünü takdir ediyorlar. Herkesi tanıyor gibi görünüyor. Beni ateşli vücutların arasından çekip çıkarmak zorunda kalıyor, çünkü her adımda gördüklerime inanamıyorum.

Dans ediyorlar. Erotik dans. Aslında öyle değil, ama herkes dans pistinde birbirine sürtünerek seks yapıyor gibi görünüyor. Salsa mı bu? Tanrım, Lincoln benden bunu mu istiyor?

Burada sadece birkaç aydır yaşayan biri olarak, hayatım boyunca burada yaşamış olan benden daha iyi biliyor.

Buranın varlığından bile haberdar değildim.

Seksi çiftleri daha iyi görebilmek için yavaşlıyorum. Elimin hafifçe çekilmesi, yürümeye devam etmem gerektiğini hatırlatıyor.

Müzik o kadar yüksek ki, barın arkasındaki şişelerdeki sıvılar zıplıyor. Egzotik müziğin girdapları, marakaslar, tiz gitar, conga'ların rahat temposu, enerjik bir ses kokteyli ve kalçalarımın otomatik olarak katılmak istediğini hissediyorum.

Kulübün tamamı çığ ahşapla kaplı ve paslı çivilerle birleştirilmiş. Gümüş folyo kaplı klima boruları, bakır borular ve aydınlatma kabloları tavan boyunca uzanıyor. Her bir geçici ışık, kırmızı veya turuncu renkli ince bir filmle kaplıdır ve bu da rahat kulübü daha sıcak ve derin bir şekilde şehvetli gösterir. Duvardaki her girintide benzersiz, parlak renkli soyut resimler asılıdır ve kulübün bir tarafında, koyu kırmızı deri yarım daire şeklindeki koltuklar, ruhlu müziğin üzerinde birbirlerine bağırarak neşeli insanlarla doludur.

Ağzımdan bir "vay" sesi çıkıyor.

"Beğendin mi?" Lincoln kulağıma bağırıyor.

"Çok güzel. Ben de öyle dans etmek zorunda mıyım?" Önümüzde dans eden seksi çifti işaret ediyorum. Kadın, partnerinin kalçalarına kendi kalçalarını sürterek kendinden geçmiş bir halde. Bacaklarından birini kaldırıp partnerinin kalçalarına doluyor. Adam kadını geriye doğru eğip, başı aşağıda kalacak şekilde yarım daire şeklinde döndürüyor, sonra kadını kendine doğru çekiyor, kadının bacağı hala adamın beline dolanmış halde. Yüz yüze gelirler ve tekrar kalçalarını birbirine vurmaya başlarlar. Adamın eli kadının uçuşan eteğinin altına kayar ve eminim ki kadının çıplak kalçasına tutunmuştur. Çok eğlenceli ve çok seksi görünüyor.

Eteğim olsaydı keşke.

"Böyle dans etmek ister misin?" Lincoln beni sapıkça bakışlarımdan kurtarır.

"Burası gerçekten seksi insanlarla dolu." Dudaklarımı ısırıp etrafa bakıyorum.

"Biliyorum. Bu yüzden seni buraya getirdim; buraya çok yakışıyorsun." Lincoln eğilip dudaklarıma küçük bir öpücük kondurdu. Sonunda barajı açtık. Onun beni öpmeyi hiç bırakmamasını istiyorum.

Ayrıca onu işaret edip herkese onunla birlikte olduğumu söylemek istiyorum. O çok yakışıklı.

"Onlar gibi dans edebilir misin?" Sorarken kendimi aptal hissediyorum. O buraya üye, elbette edebilir.

Ooooh, başka bir kadınla dans etmesini istemiyorum. Ben olmak istiyorum.

"Evet. Üç yıl önce hiç dans edemezdik ama benim Üvey annem dans öğretmeni ve yılda üç kez otelde dans kampları düzenliyoruz. Hizmetini satmak için onu iyi tanımalısın. Geleneksel salon danslarında pek iyi değilim ama salsa ve kizomba dans edebilirim. Gençken çevrimiçi hip hop dersleri de almıştım. Ama hepsini kendi kendime öğrendim.

"Anladım." Kizomba'nın ne olduğunu hiç bilmiyorum. "*Dirty Dancing* gibi bir tatil mi?" Kulağa eğlenceli geliyor.

Başını sallayıp gülümsüyor. "Sana öğretebilirim."

Küçük bir "Tamam" diyorum.

Bugün benim için ilklerin günü oldu. Önce tamamen yabancı birine kız kardeşimin benden nefret ettiğini ve hiç aşık olmadığımı söyledim, sonra o yabancı tarafından 10 metrelik bir direğin tepesinden atıldım, sonra o yabancıya ilk randevumda şaplak yediğimi söyledim ve şimdi tüm bu güzel insanların önünde o yabancıyla müstehcen danslar yapacağım. "Biraz sakarım."

"Anladım. Alkolsüz bir içecek ister misin? Arabamı bırakmayı düşünüyordum. Yarın alabilirim."

"Tekila." Cesaret içkisine ihtiyacım var.

Lincoln gülüyor, sonra sipariş vermek için bara dönüyor. Bir mıknaş gibi, ben de geri dönüyorum. Bu güzel insanların dansını izlemek, nasıl dans ettiklerini öğrenmek istiyorum.

Müzik yavaşladı ve tüm çiftler dans pistinde birbirleriyle sevişiyor gibi görünüyor. Pardon, dans ediyorlar demek istedim. Seksi, çılgın bir kokteyl gibi.

Parlak vücutlar loş ışık altında parıldıyor, eller kalçalarda, kollarda, sırtlarda, popalarda, hepsi müziğin ritmine göre hareket ediyor ama kendi balonlarında birbirlerine dalmışlar.

Gözlerim solumdaki bir çiftte takılır. Kadın başını geriye doğru eğerek partnerini dokunmaya davet eder. Adam kabul eder ve elini kadının boynunun arkasından göğüslerinin arasına indirir

kavrayarak karnına doğru kaydırıyor, sonra kolunu onun ince beline dolayarak onu kendine doğru çekiyor.

Ben de Lincoln'le olmak istiyorum. O da bana öyle dokunsun istiyorum.

Çok tahrik oldum.

Yüksek topuklu ayakkabılarımın topukları üzerinde olabildiğince hızlı bir şekilde dönerek, bardaktan tuzu alıp elimi, sonra Lincoln'ün elini kapattım ve shot bardağımı kaldırdım. "Dans etmek istiyorum."

Lincoln bana kaşlarını oynatıyor.

Seksi gözleri beni delip geçiyor. "Üçten sonra, Violet." Hazır mısınız? Bir... İki... Üç.

Hep birlikte başlarımızı geriye atıp shot'ları içiyoruz, ardından limon dilimlerini ağızımıza atıp emiyoruz.

Bardağı bara vurarak, "Woo hoo! Bir tane daha." diye bağıriyorum.

Lincoln başını sallar ve sırtarak iki parmağını V şeklinde kaldırır. "İki tane daha lütfen." Parmaklarıyla shot bardaklarımızı işaret ederek barmen'e siparişimizi verir ve barmen shot bardaklarımızı beceriksizce doldurur.

"Bu sefer daha yavaş." Lincoln, tuzluğu bardaktan alırken göz kırpar. Öne eğilir ve çok nazikçe ince gömleğimin yakasını geri çeker. "Başını yana eğ."

Ona ne yaptığını sormadan, başını eğip dilini köprücük kemiğime yapıştırıyor. Beklenmedik hareketine irkiliyorum. Cildime biraz tuz serpiştiriyor ve yapışmamış birkaç tanecik dantelli sütyenimin içine düşüyor.

Biraz geri çekildi ve gözlerimiz kilitlendi. Sözlere gerek yoktu. Başım hala yana eğik dururken, beklentiyle nabzımın hızlandığını hissettim. Boynumdaki damarın attığını görmüş olmalıydı.

Barın üstünden yeniden doldurulmuş shot bardağını alır.

Bir anda üzerime çullanır, önce köprücük kemiğimi yalar. Dilini yavaşça boynumdan yukarı doğru sürükler ve çeneme geldiğinde tekila shotını içer, sonra hızla ağzını ağızımla kapatır ve dilini ağızımın derinliklerine sokar.

Tadı narenciye, biber ve günahın karışımı gibi.

Çiğ ve vahşi bir tutku, birbirine yapışmış vücutlarımız arasında sığıyor.

Lincoln öpüşmeyi bırakıyor, neredeyse nefes nefese. "Sıra sende."

Başımı sallayarak şehvet dolu düşüncelerimi uzaklaştırmaya çalışıyorum.

Lincoln'ün elini elimde tutup avucunu yukarı doğru çeviriyorum ve işaret parmağına ince bir çizgi halinde döküyorum. Yavaşça, şekerli likörle dolu shot bardağımlı alıyorum.

Lincoln gözlerini benden ayıramıyor. Dikkatle izliyor, bir sonraki hamlemi görmek için sabırla bekliyor.

Hızlıca, işaret parmağındaki tuzu yalayıp, içkimi içiyorum, sonra parmağını tekrar ağızıma alıp sertçe emiyorum.

Dilimi parmağının etrafında döndürerek yanaklarımı içime çekiyorum ve Lincoln'ün gözlerine bakıyorum. Parmağını ağızıma sokup çıkardığımda göz bebekleri büyüyor. Gözlerinde saf arzu parlıyor ve parmağını ağızımdan çıkarıyorum. Müzik olmasaydı, parmağını sertçe emdiğim için çıkan pop sesini duyardınız.

Lincoln beni kollarına çekiyor ve beni öpecek sanıyorum, ama elimi tutup ikimizin arasına çekiyor, ellerimizin pozisyonunu gizliyor. "Hissediyor musun, Violet?" Elimini sert, kalın penisi üzerinde gezdiriyor. "Bana yaptığın şey bu." Sertleşmiş ve benim için hazır, ve biz bir barda. Aman Tanrım, daha önce hiç halka açık bir yerde risk almamıştım, ama burada kimse beni tanımıyor. Tekila etkisini göstermeye başlamış olmalı, tüm duyularımı bulanıklaştırıyor ve ben onun siyah kot pantolonunun üzerinden okşuyorum, onu daha da sertleştiriyorum.

Yumuşak nefesleri kulak kepçemi okşuyor, sonra inleyerek aramızdaki elimi çekiyor. "Şeytani kadın."

içinde ihtiyaçla doludur ve dudaklarımdan kocaman bir gülümseme kopar. *Beni istiyor.*

"Hadi dans edelim, sanki bu *onu* sakinleştirecekmiş gibi." Kasıklarını işaret edip kendini düzeltir.

Gözlerim onun devasa boyuna bakmaktan kendini alamıyor. Bunu yapılacaklar listeme ekliyorum.

Lincoln elini uzatıyor.

"Çantamı ne yapacağım?"

Lincoln çantamı alır, barmene yüz dolarlık bir banknot uzatır ve barmen duvardaki gizli bir bölmeyi açar. Benim durduğum yerden göremediğim bir panele bir kod girer, çantamı içine koyar, sonra hızla kapatır ve tekrar kilitler.

"Her şeyi düşünüyorsun." Dikkatimi tekrar Lincoln'e çeviriyorum ve o da gözlerini kısarak beni izliyor.

Onun bakışlarını her gördüğümde, kıyafetlerimin altında nasıl görüldüğümü hayal etmeye çalıştığını düşünüyorum. Tanrım, bu çok korkutucu. O çok yakışıklı ve erkeksi, ben ise... şey, ben benim.

Elini belime dolayarak beni kalabalık dans pistine çekiyor.

Karşılıklı duruyoruz, o dizlerini hafifçe bükerek beni kalın kollarına çekiyor. "Etek giymeliydim." Etrafıma bakıyorum.

"Violet, bana bak." Çok ciddi. "Sadece bana odaklan. Başka kimseyi görme. Mükemmel bir kıyafet giymişsin, çünkü bu sayede bunu yapabiliyorum." Bacaklarını bacaklarımdan arasına sokar, boyuma uyum sağlamak için eğilir. Yaklaşır, kalçalarımı kendine doğru çeker. Artık her iki elinin de popomda olduğunu fark ediyorum.

"Kizomba yavaş ve sabittir. Yerde yumuşak hareketlerle ilerlersin. Tabii bu gece burada pek yer yok. Sana temel hareketleri göstereceğim, sonra ne olduklarını öğreneceksin, ama ben yönlendireceğim ve senin tek yapman gereken beni takip etmek. Tamam mı?"

Başımı sallıyorum. Ona çok yakınım ve amım onun heykel gibi bacağına sürtünüyor.

Sonraki üç şarkı boyunca Lincoln bana temel hareketleri öğretiyor ve ben de oldukça hızlı öğreniyorum.

Kalça çarpışmaları, el sürtünmeleri ve yanaklara dokunmalar, Lincoln'ü tuvalete çekip onu deli gibi sikmek istememe neden oluyor. Çok dikkatimi dağıtıyor. Eğer bu gece iyi olmamı istiyorsa, yanlış yoldan gidiyor.

"Sen her şeyi yapabilen insanlardansın, değil mi?" Lincoln keşifçi ellerle omurgamın tabanını okşuyor.

"Piyano çalmayı hiç öğrenemedim. O konuda berbatım." Kollarımı boynuna doluyorum, bileklerimi birbirinin üzerine atarak ensesinin arkasında sabitliyorum.

Şarkı değişir ve herkes sevinç çığlıkları atar. Bir anda kalabalık insanlar dans pistine akın eder, koltuklar boşalır ve dans pisti dolup taşar. Çok sıkışık bir ortamdır, ama Lincoln beni daha sıkı sarar, sanki koruyucummuşum gibi. "Bu şarkı güzel mi?"

"Evet, çok seviyorlar. Adı "Lento". *Yavaş* anlamına geliyor. Birlikte dans etmek için mükemmel bir şarkı. Sen sadece keyfini çıkar."

Işıklar daha da kısılır ve neredeyse karanlığa gömülürüz.

Kollarında rahatlayarak, yumuşak vücuduma sert vücudunu hissediyorum. Birlikte hareket ediyoruz, kalçalarımız yavaşça sallanıyor ve sürtünüyor. Şakaklarımız birbirine değiyor, dans ediyoruz ve bu, bir erkekle yaptığım en romantik ve seksi şey.

Çok samimi ve Lincoln'ün kalbinin benimkinin yanında attığını hissedebiliyorum.

O sola sağa, ileri geri hareket ediyor. Ben onun hareketlerini takip ediyorum.

Kulağımın hemen yanında, Lincoln müziğe eşlik ederek mırıldanıyor.

Tizleri mükemmel.

Bacağı hala benim bacaklarımın arasında dururken, hareket etmeyi bırakıyor. Beni kaslı kollarıyla sıkıca tutarken, diğer elini düğmeleri açık şeffaf gömleğimin açık kısmına koyuyor ve beni nazikçe iterek geriye doğru eğilmemi işaret ediyor.

Haftada bir yoga dersi almam iyi olmuş, ama pek esnek sayılmam.

Elini göğsümden çekmiyor, sadece beni orada tutuyor ve bu, vücudumun merkezini geniş uyluğunun üstüne daha sert bir şekilde bastırıyor.

Tüm ağırlığımı üstüne alarak beni geriye doğru eğiyor.

Başım aşağıda, sallıyorum ve saçlarım arkamda bir şelale gibi yere çarptığında iki elimi saçlarımın arasından geçiriyorum. Kendimi çok canlı ve güzel hissediyorum.

Elini çıplak tenimde daha aşağı kaydırarak, parmaklarını göğüs çukuruma ulaştığında açarak vücudumu geriye doğru yuvarlar. Dik durduğunda başını eğip göğüs çukurumun üstünden göğsüme ve boynuma kadar öpücükler yağdırır.

Dili, beni ağızıyla keşfederken cildimi gıdıklıyor. Klimaya rağmen, vücudum zevkten erimiş gibi.

Tekrar sallanırken bana sürtünüyor ve benim için ne kadar sert olduğunu hissediyorum.

Denizin öteki yakasından gelen bu güçlü, vahşi adamın beni, mükemmel West ailesinin pek de mükemmel olmayan kızı Violet West'i sevmesi aklımı başımdan alıyor.

Lincoln yeni bir sayfa açtığını çok net bir şekilde ortaya koydu. Kadınlara verdiği izin yasağını benim için kaldırıyor mu?

Umarım öyledir.

Aramızda ne olacağına dair hiçbir beklentim yok, ama bugünkü takım oluşturma etkinliğinden beri beni özel hissettiriyor. Onunla her şey farklı. Yeni, eğlenceli, heyecan verici. Kendimi değerli hissediyorum.

Boynumu ısıyor, hafifçe ısıyor ve daha önce hiç böyle bir şey hissetmemiştim. Kimse beni bu kadar tutkuyla öpmemişti. Kimse benim vücudumu tanımak için zaman ayırmamıştı. Ama Lincoln benim nelerden hoşlandığımı zaten biliyor gibi.

Ve vücudum onun dokunmasından gerçekten *hoşlanıyor*.

"Benim eve gelir misin?" Şimdi benim yerime tekila konuşuyor.

"Bunun iyi bir fikir olduğunu sanmıyorum." Lincoln kaşlarını çatıyor.

Kalbim durdu. Bunların hepsi bir oyun muydu?

Yüzüm utançtan kızarıyor. "Tamam. Sanırım artık eve gitmek istiyorum."

Onun reddiyle, şehvetle dolu bu sis bulutundan anında uyanıyorum.

"Emin misin?" Kaşları çatılır.

"Evet, eve dönüp Pom-pom'u çıkarmam lazım. Çantamı alıp tuvalete gideceğim. Ön kapıda buluşuruz. Taksi çağırır mısın?"

O endişeli bir ifadeyle başını sallar. Ağır bir kalple kalabalığın arasından geçip çantamı alıp tuvalete kaçarım.

Merdivenlerden yukarı çıkarken, onun sinyallerini nasıl yanlış okuduğumu anlayamıyorum. Beni istediğini söyledi ve vücudu da beni istediğini hissettiriyor. Beni istediğimi biliyor.

Neyse, önümüzdeki beş hafta onunla çalışmak eğlenceli olacak. Bu düşünceyle derin bir nefes alıyorum.

Lincoln taksinin kapısını açmış, kaldırımında beni bekliyor. "İyi misin?"

"Evet." Omuzlarımı geriye doğru çekip vücuduma biraz pozitif enerji topladım.

Taksi yolculuğu, tüm akşamın tam tersi bir atmosferde geçiyor ve ortamı bıçakla kesebilirsin. Lincoln bana tek kelime etmiyor ve evime kadar tüm yol boyunca dizini yukarı aşağı sallıyor. Son beş dakikadır tırnağını ısıyor.

Evimin önüne geldiğimizde, ona harika bir akşam için teşekkür edip, eğilip yanağına hızlıca bir öpücük konduruyorum. "Takside kal. Ben kendim girerim. Pazartesi görüşürüz."

Yerinden kıpırdamadı. Beni dikkatle izledi ve yumuşak bir şekilde iyi geceler dedi.

Beni istediğini
sanmışım. Belli ki
yanılmışım.

Bu akşam ne oldu? Her şey nasıl bu kadar mükemmeldi, sonra birdenbire böyle oldu?

İçeri girip Pom-pom'u hızlıca tuvalete çıkardıktan, makyajımı temizledikten ve hızlıca duş aldıktan sonra, başım yastığa değdiği anda zihnim hiç olmadığı kadar uyanık hale gelmişti.

Telefonumun zil sesi beni irkiltmişti. Sabahın birinde kim arıyor olabilir ki?

Telefonu şarj aletinden çıkarıp komodinin üzerinden alabilmek için fişi çektim. Ekranı, beyaz harflerle yazılmış onun adı aydınlattı.

Lincoln.

İç çekip aramayı kabul ettim. "Alo."

"Özür dilerim."

"Ne için?"

"Bu gece için."

"Harika bir gece geçirdim." Yalan değil; o benim evime gelmek istemediğini söyleyene kadar harikaydı.

"Sen pislik gibi davranana kadar

harikaydı." "Önemli değil."

"Önemli değil. Sadece..."

"Biliyorum. Kadınlardan uzaklaşıyorsun. Neyse." Alnımı ovuşturuyorum. "Herkesle yatan adam birden iyi biri olup benimle yatmak istemiyor. Sorun değil, anlıyorum. Belki de fazla üstüne gittim. Ne aptalım."

"Öyle değil," dedi yumuşak bir sesle. "O zaman nasıl?"

Birini tanımlamak için ne kadar güzel bir ifade. *Tamamen çarpıcı kum saati vücudu, acı verecek kadar mükemmel bir vücut.*

Bana söylediği tatlı sözler, karnımın alt kısmında kelebekler uçuşmasına neden oluyor.

Pom-pom havlarken, aynı anda telefonda bir köpek havlaması duyuyorum. Küçük bir şey olmasına rağmen, ses seviyesi oldukça yüksek.

Dinlemek için nefesimi tutuyorum. O anda uzaktan gelen okyanus dalgalarının hafif uğultusunu duyuyorum.

Dışarıda mı?

Yorganımı geri atıp yataktan atlıyorum ve perdelerin aralığından dışarıya bakıyorum. Tabii ki, karanlıkta evimin önünde bir ileri bir geri yürüyor. Sinirli ve endişeli görünüyor, saçlarını elleriyle karıştırıyor.

"Burada sadece altı hafta kalacağım, Violet. Neden İskoçya'da yaşamıyorsun, ya da neden ben senin memleketinde doğmadım, ya da neden seninle yolları kesişti ki?" Ben onu izlerken, kaldırımından bir taş alıp öfkeyle yolun karşısına fırlatıyor. Taş, karanlıkta kayboluyor. "Baban neden o lanet spor salonunu satın aldı?" Cevap beklemeksizin sordu. Kaderin bizi bir araya getirmesinden dolayı sinirliydi. Ben de aynı şeyi düşünmüştüm.

Saçını çeker. "Aramızda beş bin mil var. Araştırdım, biliyorum. Bu gece sana çıkma teklif ettiğim için kendime kızgınım. Tek başardığım şey, seni daha çok istemem oldu. Neyim var bilmiyorum. Daha önce kimseye karşı böyle hissetmemiştim."

Sessiz kalıyorum.

Ben de aynı şekilde hissediyorum.

"Hayat çok adaletsiz. Senden gerçekten hoşlanıyordum. Sana karşı bir şeyler hissediyordum." Göğsünü sıkıyor.

Sevdiğin mi?

Bizden geçmişteymişiz gibi bahsediyor.

Bir dakika bekledikten sonra boğazımı temizliyorum. "Ben de kızgınım." "Öyle mi?"

"Evet. İçten dışa mkemmek bir adamla tanıştım, her şeyi yapıp kalbini ve benim kalbimi korumak için her şeyi yaptı. Ama sen bir şeyi unuttun."

"Neyi unuttum?" diye fısıldadı.

Üç kat merdiveni hızla inip, beyaz fayanslarla kaplı zeminde koşarak geçtim.

n kapının kilidini açıp kapıyı açtım ve duvardaki alarmin yanındaki düğmeye basarak elektrikli kapının kilidini açtım ve ona giriş izni verdim.

Bana dönerek yüzünü bana çevirir.

Benim onun evimin önünde durduğunu anladığını bilmiyordu.

"Bu tek taraflı bir karar değil. Bana karar verme ya da söz hakkı vermedin. İki kişiyi ilgilendiren bir karar verdin ve ben seninle aynı fikirde değilim." Açık kapının içinde duruyorum.

Telefonu hala kulağına yapışık halde, yavaşça garaj yolundan yukarı doğru yürüdü.

"Neyine katılmıyorsun?" Gözleri ay ışığında parıldıyor.

"Bize bir şans vermiyorsun. Aramızda ne olacağını görmek isteyip istemediğimi sormadın. Ya da en azından birbirimize özel olmayı düşünmeyi. Böylece kendi kendine koyduğun aptalca yasağı da iğnememiş olurdun. Belki de sonsuza kadar birlikte olacağın biriyle yeni bir maceraya atılacaktın." Onu sınıyorum. "Ya sadece altı haftalık bir eğlence olursa? Ne nemi var? Maceracı ruhun nereye gitti? Hayatta tek bir şansımız var ve hata yaparsak, birlikte yaparız. Ama denemezsen asla bilemezsin."

"Sanırım seninle altı haftadan fazlasına ihtiyacım olacak."

şimdi kapımın eşiğinde, mor pijama şortum ve leylak rengi tişrtmle bana bakıyor. Birdenbire bacaklarımın çok çıplak olduğunu, sütyen giymediğimi ve kızların güneye baktığını fark ediyorum.

Ve biz birbirimizden sadece yarım metre uzakta olmamıza rağmen, hala telefonunu kulağına tutuyor.

"Ben de seninle altı haftadan fazla zaman geçirmek istiyorum, ama sen tam bir pislik çıkabilirsin. Bu gece pisliğin sekizde biriydin."

Gerçekten güldü ve sonunda telefonunu indirdi. Ben de benimkini indirdim.

Sonlandırma tuşuna basıp telefonu arka cebine koyuyor.

"Sadece sekizde biri mi?"

Omzumu kulağıma kaldırıyorum. "Eh, gecenin geri kalanı fena değildi."

"Yani gecenin sekizde beşi *fena* değildi?"

"Evet, sanırım." Onu taklit ederek alay ettikten sonra konuyu tekrar konuya döndürdüm. "Ayrıca, ben de çok uzun zamandır seks yapmadım. Altı hafta birlikte olmak eğlenceli olabilir. Daha önce günde bir kereden fazla diye bir şey söylemiştin. Nereye imzalayacağım?" Sırıttım. Vücudumdan biraz utangaç olabilirim, ama seksi seviyorum. İyi olduğunda, iyidir. Sadece uzun zamandır iyi bir seks yapmadım. Yıllar önce üniversitede Daniel adında biriyle olmuştu, çok uzun zaman önce. Yeterince bekledim. Şimdi benim zamanım.

Lincoln da benim hakkımda en içten düşüncelerini paylaştı. Beni olduğum gibi seviyor ve bunu hem seksi hem de tatlı buluyorum.

Ben Violet West ve mükemmel bir kum saati vücudum var.

Bu cümleyi bir yapışkan nota yazıyorum, böylece Her gün kendime bunu tekrar tekrar söylüyorum. Beni kendimden daha değersiz hissettirdiği için kız kardeşime lanet olsun.

Kafasını sallar. "Sen, Violet West, 30 metrelik direkler senin düşmanın, ama sen benim sonumun.

"Senin inanç sıçraman mı?" "Evet."

Elimi uzattım.

"Kabul ediyor musun? Yoksa bütün gece sözlü jimnastik mi yapacağız?"

'İN 10. BÖLÜMÜ

VIOLET

O almıyor.

Bunun yerine bana doğru adım atar, evimin içine girer, beni bir adım geri çekilmeye ikna eder, sonra bir ayağıyla flamingo gibi kapıyı kapatır ve otomatik kilit bizi içeride hapseder.

Bana atılıyor, dudaklarını dudaklarıma sertçe çarpıyor ve aynı anda beni havaya kaldırıp kollarına alıyor. Telefonum elimden kayıp yere düşüyor. Kırılmış mı, kırılmamış mı umurumda bile değil.

"Çok ağırsın." Onu öpmeyi bırakırken, otomatik olarak ağzımdan çıkan sözler dökülüyor.

Ellerini kalçama koyarak gözlerini kısıyor. "Bacaklarını bana dolan."

Onun talimatını yerine getiriyorum, ayaklarımla sırtını kavriyorum ve tüm gücümle ona tutunuyorum.

"Yeni bir kural koyalım. Artık kendine olumsuz şeyler söylemek yok," diye mırıldanır.

"Tamam." Şu anda her şeye razıyım.

Beni duvara çarptı ve ciğerlerimdeki tüm hava boşaldı. "Sen, Bayan West, ağır değilsin. Ya da kız kardeşinin sana söylediği diğer saçmalıklar. Bu arada, onu tanımak için sabırsızlanıyorum. Çok eğlenceli birine benziyor." Burnunu çeneme sürterken sesi alaycıydı.

Derin bir nefes alarak beni içine çekiyor. "Sen benim pazı kaslarımı çalıştırmak için mükemmel bir ağırlıktasın. Seni sikim üzerinde yukarı aşağı kaldırırken spor yapacağım."

"İki iş birden."

"Aynen öyle." Pelvisini benimkine doğru itti, sonra ağzıma saldırdı, dokundu, tattı ve yaladı. Parmaklarımı saçlarında gezdirerek onu kendime yaklaştırdım.

Bu öpücük bu geceki diğerlerinden farklı. Dans ya da tekila ile bitmiyor; gelecek için vaatlerle ve "*işte bu*" tavrıyla dolu. Olan oluyor.

Lincoln

hizalı merkez, dudaklarımdan küçük bir inilti kaçmasına neden oluyor.

Onun büyük, sıcak eli şortumun kumaşının altına giriyor, parmakları çıplak sırtımı keşfediyor, sonra bir avuç dolusu kıcımlı sıkıyor ve sertçe sıkıyor.

Evin açık alanlarında duyabildiğim tek şey, dudaklarımızın birbirine yapıştığı ses ve ağır nefes alıp verme sesleriydi.

Uzun parmakları amımın dış kenarını bulur. İlk başta nazikçe tenime dokunur, sonra ıslak etimi bulur. Başımı hafifçe geriye atarım ve parmakları şimdi şişmiş alt dudaklarımdan üzerinde gezerken nefesimi tutarım.

Kendini kontrol edemeyen adam, ağzıyla boynuma saldırır ve ıslak girişimi bulan usta parmakları sertçe ısırır. Düşük ve uzun bir inilti çıkararak, dişleri benim için ateş gibi olan tenimi sıyrırken parmağını amıma daldırır.

"Sırılsıklam olmuşsun, Petal," diye mırıldanıyor boynuma.

"Sadece senin için." Parmağını sürerek kendimi duvara doğru yukarı aşağı itiyorum. Tüm vücudum buna karşılık titriyor.

"Siktir. Kondomum yok. Sende var mı?"

"Yok."

Alnı alnıma yaslandı. "Bu gece seninle bunu yapmayacaktım."

"Çok ikna edici olabilirim."

"Çok iyi biliyorum," diye homurdanıyor.

Gözlerimizi birbirine kilitliyoruz. "Ben temizim. Bir yıldan fazladır seks yapmadım ve doğum kontrol iğnesi oluyorum. Saat gibi," diyorum ona.

"Ben temizim. Aylardır temizim. Seyahate çıkmadan önce test yaptırdım ve kimseyle birlikte olmadım. Emin misin?" Kaşları çatıldı.

Yavaşça başımı sallayarak gülümserim; onun megavatlık gülümsemesi bana da yansır.

"Bunu mu yapıyoruz?" Parmağı hala içimdeyken, yavaşça ileri geri hareket ettiriyor.

"Evet. Ooooh, çok iyi."

"Siktir, seni yatırıp güzel amını iyice görmek istiyorum. Nereye gidiyoruz?" Kötü ağzıyla cildimi ısıırıyor.

"Asansör."

Aniden geri çekildi. "Asansörünüz mü var?" Sırıttı. "Ne kadar lüksün." Parmağını içime daha derine soktu.

"Ah." O bunu yaparken konsantre olamıyorum. "Kapa çeneni ve yürü."

Uzun boylu vücudunu tamamen koridora sokar ve aniden arkamda göremediğim bir şeye dikkatini vererek olduğu yerde durur. Parmağını çıkarır ve aniden hissettiğim boşluktan inlerim.

"Koridorda dört ayaklı tüylü bir tampon duruyor. Bize bakıyor." Diye fısıldadı. "Siyah papyon takmış."

"Papyon onu çok akıllı gösteriyor. O tampon değil."

"Pamuk şeker mi?"

"Kapa çeneni ve yürü." "Bir bulut mu?"

"Oh Tanrım Tanrım eğer eğer başlamazsan başlamazsan harekete yol asansöre doğru"

köpeğim izlerken seninle seks yapacağım."

Gözleri fal taşı gibi açıldı.

"Öyle düşünmüştüm. O tarafa." Omzuma başparmağımı kaldırdım. Pom-pom'un yanından geçerken Lincoln ona geniş bir mesafe bıraktı. "Isırmaz."

"Sahibine dokunmamdan hoşlanmayabilir," diye fısıldadı. "O umursamaz. Ama ben umursuyorum. Öyleyse, Tanrı aşkına, şu lanet asansöre gir." Biraz geri çekilip, avucumla duvardaki çağrı düğmesine basıyorum ve fırçalanmış çelik kapılar açılıyor. "Pom-pom, yatağına geri dön," diye Lincoln'ün omzunun üzerinden bağırıyorum. "Ve sen de." Ellerimi onun yakışıklı yüzünün iki yanına koyuyorum.

"İçeri gir ve beni öp."

Hala güçlü kollarında, asansöre adımını atıyor. Paneldeki üç rakamına basarak, bizi en üst kattaki yatak odama götürmesini söylüyorum.

Onun sıcak, güçlü dudakları tekrar tutkuyla dudaklarıma saldırıyor.

"Çok otoriter." Açık ağzıyla boynuma yumuşak öpücükler konduruyor.

"Henüz hiçbir şey görmedin." Ona daha iyi erişebilmesi için başımı yana eğiyorum.

"Senin için sikim daha da sertleşti. Bana ne istersen yapmana izin vereceğim."

"Dayanamıyorum." Karşılık olarak boynunu öpüyorum, hafifçe ısııyorum. "Boynunun öpülmesinden hoşlanıyor musun?" Limon kokulu derisi duyularımı doldurur.

"Yaptığın her şeyi seviyorum."

Kapılar açılır açılmaz, yatak odamın ortasındaki yatağıma ulaşması sadece dört uzun adım alıyor.

"Yatağın kenarına otur," diye emrediyorum. Hala onun üzerinde otururken, dönüp ikimizi aşağı indiriyor.

Dudaklarımız birbirine yapışık, onu yatağa doğru iterek öpmeye devam ediyoruz.

"Yukarı çık." Nefes nefeseyim.

Beklenmedik bir şekilde, sırtını yatağa dayayarak kendini bana doğru itiyor. Kalın giysili penisi klitorisime değdiğinde, ağzımdan beklenmedik bir kelime karmaşası çıkıyor.

"Affedersin, ne dedin?" Diye sırtıtarak soruyor. "Çok iyi geldi," diye fısıldıyorum.

Ellerini yanlarımdan yukarı doğru kaydırarak, lila rengi bluzumu yavaşça başımdan çıkarır.

Bu gece bana söylediği her şey - *vücudumu sevdiğini, onu tahrik ettiğimi, benim için ne kadar sert olduğunu* - onun etrafında çekingenliğimi yenmem için bana güven verdi.

"Bu meme uçları yalanmak için yalvarıyor, Petal. Lanet olsun, çok güzeller." Başını öne eğip meme ucumu ağzına alıyor. Dilini meme ucunda gezdiriyor, mükemmel bir basınçla ısıyor, sonra tekrar tekrar yalıyor, hassas meme ucumu alaycıcı okşuyor.

Nefesimi tutarak parmaklarımı saçlarına geçiriyorum.

Diğer meme ucuma geçip dilini hızla ileri geri hareket ettiriyor. Ellerini ağır göğüslerimin üzerine koyup diğer meme ucuna geri dönüyor ve dişlerinin arasında nazikçe ısıyor.

"Bunlara doyamıyorum." Onları nazikçe sıkıyor. "Meme uçların muhteşem."

Göğüslerimi her zaman çok büyük bulmuşumdur, özellikle de elbise alırken, ama Lincoln onları seviyor gibi görünüyor. Randevumuz boyunca birkaç kez onları izlediğini fark ettim.

"Bu geceki kulübün adını hatırladın mı?"

"Agastopia mıydı?" Ne aptalca bir soru. "Anlamını biliyor musun?" Meme ucumu dilinin ucuyla hafifçe dokundu ve cildimde zevk dalgaları yayıldı.

"Hayır." Kafamı sağa sola salladım. Aklım tamamen boşalmıştı.

"Birinin vücudunun belirli bir kısmına hayranlık duymak anlamına gelir."

Tamam.

"Seninkine takıntılıyım. Her bir parçasına."

Tanrım, bu adamı bana kim gönderdi? Uzak bir ülkeden gönderilmiş. Derin İskoç aksanıyla konuşurken sesli harfleri atlıyor, ilahi bir vücuda sahip üstün bir varlık ve bana karşı delice bir takıntısı var gibi görünüyor. Onu alabilir miyim?

Meme ucumu ağzına daha da çekip yumuşak etimi ısırıyor. Her yalamada, yoğun bir zevk sıcak tenimi sarar ve onu tatmak için bir dakika bile bekleyemem.

Onu kendimden uzaklaştırıp uzanmasını söylüyorum. "Ne yapıyorsun?" O bana uzanıyor.

"Sadece uzan ve zevkine bak." Yatağın aşağısına doğru kayıyorum.

Ağız sulandıran vücudundan kıyafetlerini çıkarırken beni hayranlıkla izliyor.

Siyah gömleği ilk çıkan giysi oluyor. Üstteki üç düğmeyi açıp gömleği başından çıkarıyorum. Gömleği çıkarmama yardım etmek için hafifçe oturuyor.

Gözlerim, güneşin öptüğü derin ve ortaya çıkan karın kaslarından bir türlü kopamıyor.

"Aman Tanrım." Nefesim kesiliyor.

Evimin dışındaki yollarda ve kumsallarda düzinelerce yakışıklı erkek yürüyor, ama ne kadar yakışıklı olurlarsa olsunlar, onlar Lincoln değil. Onda, tam olarak tanımlayamadığım özel bir aura var. O, bir parçası olmak istediğim, inanılmaz canlı, eğlenceli ve seksi bir enerjiye sahip ve onu bir dondurma gibi yalamak istiyorum.

Her bir çukuru öptüğümde göğsünden derin bir inilti çıkıyor ve benim nazik öpücüklerimden titriyor.

Daha aşağıya iniyorum.

Önce kot pantolonunun üst iki düğmesini yavaşça açıyorum, kotun altındaki vücudunu düşününce ağzım sulanıyor.

Çabuk ol, Violet.

Hızlı bir hareketle, diğer düğmeleri milisaniye içinde açtım. Kalın tasarımcı kumaşını kalçalarından aşağı kaydırarak yere düşürdüm.

Onun karanlık, ateşli bakışları bana doğru iner ve cildimi yakar. Onun için çok azgıyım.

"Komando," diye mırıldanıyorum, sonra dudağımı ısırıyorum.

Dudaklarında eğlenceli bir gülümseme beliriyor. "Bütün gece öylesin."

O hareketli bir sanat eseri; bronzlaşmış teni ve göğsünü kaplayan küçük koyu renkli tüyler ve ağız sulandıran karın kasları. Gözlerim aşağıya kayıyor. Adonis kemeri mükemmel bir V şekli oluşturuyor ve şimdiye kadar gördüğüm en büyük penise doğru işaret ediyor. Gözlerim bacaklarının arasındaki kalın, dik penisine kilitleniyor. Dudaklarımı yalamadan edemiyorum, onu ağızımda tatmak için can atıyorum.

"Ağda mı yaptın?" Eğlenerek kaşlarımı kaldırıyorum.

"Arkaya, torbaya ve çatlağa. Tek yol bu. Dokun da hisset, pürüzsüz ve hijyenik." Göz kırıyor.

O çok tuhaf ve bu onu daha da sevmemi sağlıyor.

Ayaklarının arasına diz çökmek için hareket ediyorum. Bekleyemeyecek kadar sabırsız, kendini yumrukluyor. Elinin ileri geri hareketini hayranlıkla izliyorum.

"Sıra sende." Göz kırıyor. "O ıslak şortunu çıkarırken seni izlemekten zevk alacağım."

Bir kolunu başının arkasına koyan Lincoln, kendini yavaşça pompalıyor.

Karanlık gözleri ve nefes alış her uzun strokta daha da ağırlaşıyor, kalın başının üzerinde ön sıvı parıldıyor. "Sikim senin için damlıyor Violet. Şimdi bana o güzel amcığı göster."

Gözlerimi onun sikinden ayıramadan, yataktan ayağa kalkıyorum. Ben onun üzerinde dikilirken, gözleri vücudumdan hiç ayrılmıyor. Altımda sallanan yataktan düşmemeye dikkat ederek, şortumu geniş kalçalarımın altına doğru indiriyorum.

Şortumun arasından bacaklarımın arasında oluşan koyu renkli kumaş parçasını ve onun için ne kadar sertleştiğimi görmüş olmalı.

Onu sertleştirenin ben olduğumu bilerek, kendinden emin bir şekilde ayağa kalkıp bacaklarımı genişçe açtım.

"Siktir." Dişlerini sıkarak bana bakar ve kendini daha sert bir şekilde mastürbasyon yapmaya devam eder.

"Hollywood'da özel turuna hazır mısın, Lincoln?" Her iki elimi de ateşli tenimin üzerinde gezdirip alt dudaklarıma indiriyorum, sonra onları onun için ayırıyorum.

Büyülenmiş gibi izliyor.

"Çok güzel." Kendi kendine konuşuyor.

"Senin için çok ısıldım, Lincoln." Amım beklentiyle titriyor. Bana dokunmasını istiyorum. Parmağımı klitorisime bastırıyorum ve aramızda bir enerji patlaması oluyor. Gözleri benden hiç ayrılmıyor.

"Lanet olsun. Dayamayacağım. Aylardır yapmadım ve sen çok seksisin. Sana ihtiyacım var." Hala beni izlerken tıslar.

Yavaşça tekrar bacaklarının arasına diz çöküyorum. "Henüz değil. Sabırlı ol, Lincoln."

Hayal kırıklığıyla inliyor ama sikini pompalayıp duruyor.

Ellerimin ve dizlerimin üzerinde yatakta sürünerek, penisi karnıma sürtünür ve boğazından uzun bir inilti çıkar.

Onun ince, heykel gibi vücudunu öpüyorum.

Önce karnını, sonra karın kaslarını yalarım. Elini çeker ve parmaklarını uzun, koyu renkli saçlarımın arasına geçirir.

Yumuşak, anlamlı öpücükler yağdırarak, mükemmel V şeklindeki kaslarının üzerine doğru aşağıya doğru ilerlerim. Sonunda tek bir hareketle kökünden ucuna kadar yalarım, sonra onu ıslak ağzıma çekerek onu titretirim.

"Oh, lanet olsun," diye bağırır Lincoln, iki eliyle yüzümün yanlarını tutarak.

Ağzımın içine giriyor, yumuşakça itiyor, ama kendini tuttuğunu biliyorum.

"Çok iyi, bebeğim, çok, çok iyi."

Nazik ellerimle önce yavaşça, sonra biraz sıkarak testislerini masaj yapıyorum. Elimini aşağıya doğru kaydırıp parmak uçlarımla daireler çizerek masaj yaparken, onun penisini daha sert bir şekilde yalayıp emiyorum.

"Oh, lanet olsun," diye inliyor.

Onun tatlı sikinin tadı, tuzlu tadı ile karışarak dilimi dolduruyor.

Başparmağı yanaklarımdan üzerinde tekrar tekrar okşuyor ve bu vahşi anımızda çok hassas bir duygu yaratıyor.

Dilimi onun başının etrafında gezdirirken, bu anı fırsat bilip parmaklarımdan birini ağzıma alıp ıslatıyorum, sonra onun sert penisini tekrar ağzıma alıp emerek dikkatini dağıtırken.

Parmağımı onun kasık bölgesinde geriye doğru gezdiriyorum ama bu sefer daha geriye gidiyorum, bu sefer büzülmüş halkasını bulmak için. Başlamak için etrafında daireler çiziyorum. O, iki eli hala yüzümün iki yanında, dik bir şekilde ayağa kalkıyor ve penisini ağzımdan çıkarıyor. "Ne... Ne yapıyorsun?"

"Gözleri fal taşı gibi açılır.

Ama hala sıkı halkasına bastırmış parmağımı hareket ettirmiyorum.

"Bana güveniyor musun?" Koyu renkli gözleri bana şüpheyle bakıyor.

Cevap vermek için en az on saniye bekledi, bu süre aramızda yoga bandım gibi uzadı.

"Siktir et." Yüzümü bırakıyor. Fikrini değiştirmeden onu tekrar ağzıma çekiyorum ve ıslak parmağımı onun sıkı deliğine sokuyorum.

Daha derine iterek, varlığından haberi bile olmayan erojen noktasını bulmaya çalışıyorum.

"Ne oluyor lan?" Çarşafı sıkıca kavrar.

Dilimi kullanarak onu ağzımın derinliklerine çekiyorum, parmağımı bir santim daha içeri sokuyorum, mide duvarına doğru kıvrıyorum ve aradığımı buluyorum. Biraz bastırıyorum ve

o inliyor. Tekrar bastırıyorum, sonra bir kez daha bastırıyorum ve o gevşemeye başlıyor.

Sanki günah çıkarıyormuş gibi, odanın diğer ucuna doğru bağırır, "Daha önce kimse bana bunu yapmamıştı. Tanrım, bana ne yapıyorsun? Neden bu kadar iyi geliyor?"

Devam ediyorum, ama sonra onu emirken parmaklarımı gizli G noktasına daha sert bastırıyorum, hızlı ve yumuşak bir şekilde, eliyle kendini sikmesi için ıslak bir kanal oluşturun.

G-noktasını masaj yapmam, emmem ve onun ağzıma nazikçe girip çıkması arasında inlemeleri daha da yüksek oluyor.

Onun sikini emmeyi bırakıp parıldayan başını öpüyorum. "Kendini tutuyorsun, Lincoln. Bırak kendini ve benim için boşal."

"Seni incitmek istemiyorum."

"Ben dayanabilirim. Şimdi ağzımı sik."

Dudaklarım onun sikini kapattı ve onu ağzımın derinliklerine emdim.

O nefes nefese kalır. "Sen küfür eden türde bir kız değilsin, ama o güzel dudaklarından çıkan '*siktir*' kelimesi çok seksi."

Parmağımı tekrar kıvrıp, parmak ucumla onun tatlı noktasını hafifçe vuruyorum.

parmak ucuyla dokundum. O, uzun ve boğuk bir inilti çıkardı. Kontrolünü tamamen kaybettiği anda başını geriye attığı anda yukarı baktım.

"Ah, lanet olsun. Geliyorum."

Ellerini yüzümün iki yanına sıkıca tutuyor. Kendini boğazımın derinliklerine itiyor, sonra boşalırken kükrüyor. Tuzlu tadı ağzımı doldururken, penisinin boğazımın arkasına dokunduğunu hissediyorum ve onu yutuyorum.

Onun derin inlemeleri ve kalça hareketleri beni çok tahrik ediyor, ben de boşalmam lazım.

Onu yüksekte aşağı indirmenin tadını çıkararak, onu orada yatmaya bırakıp nefes almasına izin verdim.

Parmağımı onun sıkı deliğinden çıkardım, sonra penisinin ucunu öptüm, bu onu irkiltti.

Sonra inleyerek ellerini yüzüne götürdü. "Ne oldu lan?" Parmaklarının arasından bana baktı, neredeyse utanmış gibi. "Canını acıttım mı? Çok derine girdimse özür dilerim. O kadar agresif olmak istemedim."

Karnına nazikçe bir öpücük kondurdum. "İstemeseydim sana ağzımı sikmeni söylemezdim." Gülerek yataktan kalkıp bitişikteki banyoya koştum. "Temizlenene kadar iki saniye." Parmaklarımı havada salladım.

Omzumun üzerinden bakınca, ellerini gözlerine bastırıldığını gördüm ve "Lanet olsun" dedi.

Yatak odasına tekrar girdiğimde Lincoln yataktan kalkmamıştı. Hâlâ orada, az önce ona yaptığım şeyi anlamaya çalışıyordu.

Onun muhteşem vücudunun üzerine sürünerek çıkıyorum. "Hoşuna gitti mi?"

Beni belimden tutup kaslı kollarıyla ters çevireceğini beklemiyorum.

"Siz, Bayan West, başınız büyük belada." Boynumdaki deriyi ısıırıyor. "Beni böyle şaşırttığınız için size bir ders vermem gerek."

"Öyle mi?" Ellerimi onun güçlü sırtına kaydırıyorum; sırtı bir futbol sahası kadar geniş.

"Sen, tatlı Petal, o kadar da tatlı değilsin, ama bir sürü baharatlısın ve ben bunu çok sevebilirim." Son *T* harfini, hi-hat zilinin sesi gibi telaffuz etti.

"Öyle olacağını düşünmüştüm," diye karşılık verdim.

Başını kaldırdı, koyu renkli gözleri benimkilerle buluştu. "Bunu daha önce hiç yapmadım."

"Öyle mi?" Yanağını parmağımla okşuyorum. "Bana ne yapıyorsun?"

"Senin bana yaptığın şeyin aynısını. Sanırım."

Bana bakmaya devam ediyor. "Seni tatmam lazım. Seni çok iyi yalayacağım, Petal."

Onun böyle bir şey söyleyeceğini beklemiyordum.

Vücudumun aşağısına doğru ilerlerken, güney yönünde yumuşak öpücükler bırakır. Hareket ederken ısırır, yalar ve ısırır. Onun sert olduğu yerlerde ben yumuşak, onun bronz olduğu yerlerde ise ben ondan çok daha az güneş yanığıyım.

Amımın yakınına gelince, bacaklarımın arasına rahatça yerleşiyor. İç uyluklarımı öpüyor, sonra diğerini.

"Dudaklarını aç," diyor. Kendimi onun için açıyorum.

Yaklaşarak bana son bir kez bakar ve "Gördüğüm en güzel am seninki" der.

Aman Tanrım. Biri beni cennete mi gönderdi?

"Her yerin güzel. İçinde de." Sert dilini ıslak çekirdeğime sokuyor, beni ele geçirirken tüm oda dönüyor.

"Ve dışarı." Ağzını açtığında dikkatle izliyorum, sonra kalın, usta dilini kullanarak beni arkadan öne doğru yalıyor, kalçalarım yataktan kalkıyor.

Kürek büyüklüğündeki elleriyle beni sabitlerken, klitorisimi okşadı ve neredeyse o anda boşalacaktım.

"Bacaklarını daha fazla aç."

Onun için kendimi daha da açıyorum ve onun dokunuşlarında kendimi kaybederek zevkli bir gerginlik hissediyorum.

Ne olduğunu anlamadan, tüm ağzı beni yutar, dilini hassas tomurcuğumun üzerinde ileri geri hareket ettirir. Dolgun dudakları ve dili parmaklarıma değerek uyarılmamı artırır.

Parmağını sokar, sonra bir tane daha.

"Bundan sonrasını ben halledeyim." Bir eliyle benim elimi çekip, beni sıkıca tuttu, bir elini kalçalarımın ve karnımın üzerine koyarak beni sabit tuttu. Bu sırada diğer eli vücudumun içinde girip çıkmaya devam etti. Kalın parmaklarıyla beni lezzetli bir şekilde doldurdu.

Seksin tam da böyle olması gerektiğini hayal ediyordum. Nihayet, ne yaptığını bilen ve beni olduğum gibi seven birini bulmak için bunca yıl geçmesi gerekti.

"Oh, Linc, boşalacağım."

"Parmaklarıma ve yüzüme boşal, dilimin üzerine boşal," diye emrediyor.

Parmakları daha derine giriyor ve içimdeki gizli, muhteşem noktayı ovmaya başlıyor. Tatmin olmak için ona doğru eğiliyorum. Kalın parmakları hızlanıyor. Hareket etmeyi bırakıyor, parmaklarını içimde derinlerde tutuyor ve vajinamın içinde ne yaptığını bilmiyorum ama dilini klitorisimin etrafında dolaştırması ve parmaklarının iç duvarlarıma sürtünmesi arasında vücudum titriyor.

Boşalıyorum.

Hiç bu kadar zor olmamıştı.

"Lincoln," diye bağıriyorum, ayak parmaklarım çarşafıya kıvrılıyor.

Tamamen kendimi bırakmış bir halde, bugüne kadar tutunduğum her şeyi bırakıyorum çünkü o bugün kanatlarımı çözdü ve ben uçuyorum.

Nefes nefese, tiz bir inilti göğsümden çıkıyor. Kendi sesim gibi gelmiyor; hiç bu kadar özgür hissetmemiştim.

Saçlarını tutan çılgın ellerim, ağzını amıma bastırıyor ve onun derin bariton inlemeleri benim yüksek soprano inlemelerime katılıyor. O, klitorisimi ve ıslak merkezimi okşamaya devam ederken, dalga dalga ilahi bir zevk vücudumu sarar.

Vücudum milyonlarca parçaya ayrılırken ve mutluluk parıldayan, sıcak tenimde dans ederken, bu en büyük mutluluktur.

Sıkıca kapalı gözlerimin arkasında, beyaz ve altın rengi paparazzi flaşları duyularımı kör ediyor.

İnişe geçerken nefesim kesiliyor. Lincoln hala hassas olan klitorisimi nazikçe öpüyor ve beni kıvrandırıyor.

"Ooooh, çok güzel." Başını bacaklarımla arasına sıkıştırıyorum, bu onu güldürüyor. Sıcak nefesi şişmiş amımı dolduruyor. Kalçalarımı ağzına doğru hareket ettiriyorum. O kadar tahrik oldum ki, tekrar boşalmam lazım.

Bunu davet olarak kabul ederek, her şey çok hızlı oluyor. Yatağın üstüne çıkıyor, meme ucumu ağzına alıyor, eliyle kalçamı kavriyor, bacaklarımla beline doluyor ve

sikini içime soktu. Derin. Gözlerim geriye yuvarlandı ve onun hoş geldin saldırısına haykırdım.

"Ah, sik beni, evet." diye inliyor.

Bir an kendini tutarak, benim onun boyutuna alışmamı sağlar.

Ve şükürler olsun, dayanıklılığı var.

"Daha önce hiç kimseyle ten tene temas etmemiştim. Harika hissettiriyorsun. Çok ıslaksın ve çok sıkısın." Boynundaki damarlar gerginlikten şişmiş, sanki kendini tutuyormuş gibi.

Aramızda kıvılcımlar uçuşurken ikimiz de büyük bir inilti çıkardık. Lincoln başını geriye attı ve gözlerini sımsıkı kapattı. "Yine sertleştin mi?" Bu nasıl mümkün olabilir? eski sevgililerim hiç bu kadar iyi değildi. Her zaman seksi sevmişimdir, ama kimse benimle aynı hızda gidemedi ya da beklentilerimi karşılayamadı. Ama Lincoln, o tam da bu yüzden bana gönderildi. Yıllardır kaçırdığım şeyi bana göstermek için.

Gözlerini indirir. "Ofiste bana göğüslerini gösterdiğinden beri senin için zor oldu." Yavaşça çekilir, sonra son üç kelimesini derin darbelerle vurgular, ağzımı açık bırakır. Aramızdaki ateş, irademizi alevler içinde bırakır.

Ona yapışırım. "Daha sert sik beni," diye yalvarırım. "Doldur beni."

Çenesi gevşer ve kasıtlı olarak beni o kadar sert siker ki, her kalça hareketinde ağır göğüslerim yukarı aşağı zıplar. Beni yatağın üzerine iter ve ben arkamdaki beyaz ferforje çerçeveye tutunarak kendimi ona doğru iterim.

Daha fazlasını isteyen kalçalarım yükselir ve ona verdiği kadarını ona veririm.

"Siktir, Violet. İnanılmazsın." Benden çekildi.

"Dön. Dizlerinin üstüne çök." Sert sesi çaresizce geliyor. "Sana istediğini veriyorum."

Şaşkın bir şekilde karnımın üstüne dönünce, o hızla kalçalarımı havaya kaldırdı.

Kıçımı tokatladı, ben de çığlık attım, ama bu cildimde hoş bir acı bıraktı ve ben buna bayıldım.

Sikini tekrar içime soktu ve ben tüm bu sertliğe tıslayarak, hissettiğim zevkli gerginliğin her dakikasını severek.

Ecstasy, sıvı güneş ışığı gibi vücuduma akıyor.

"İstedğin bu değil mi, Violet?" Beni birkaç kez daha tokatladı ve bu, içimden bir heyecan dalgası yayarak, heyecanımla onun penisini kapladı.

İsteğimle tutarsızım; kelimeleri bir araya getiremiyorum.

"Oh, bunu gerçekten seviyorsun, değil mi?" Bana son bir şaplak atıyor, sırtımı kamburlaştırıyor ve ben kendimi tamamen ona teslim ediyorum, omuzlarımı yatağa doğru itiyorum.

"Lanet olsun, muhteşem," diye mırıldanıyor.

"Seni görmem lazım," diye nefes nefese söylüyorum.

Hızla beni ters çevirip tekrar içine giriyor, kalın sikiyle beni derinlemesine dolduruyor.

"Sen, Violet West, çok talepkarsın." Bana tekrar tekrar giriyor.

Lincoln bacaklarımı tutar ve kalçalarına dolamamı emreder. Elleri belime koyar ve acımasızca beni siker. "Sikimi alışını seviyorum."

Her sinir uçum harekete geçer ve orgazmımın parıltısı yeni bir yaşam formuna bürünmek üzeredir.

"Sikimi seviyor musun, Violet?" diye homurdanıyor. Konuşamıyorum.

Hızla yükseliyor. Yukarı bakıyorum ve o da beni izliyor, çenesi sıkı. Gözlerimiz kilitleniyor.

"Bırak kendini ve benim için boşal. Şimdi," diye homurdanıyor.

Ateş içimde daha da şiddetli yanıyor ve bunun son olduğunu biliyorum. İşte şimdi bana sahip olduğu her şeyi, ihtiyacım olan her şeyi verecek.

Ferforje parmaklıkları bırakıp onu kendime çekiyorum ve dudaklarını dudaklarıma yapıştırıyorum.

Dillerimiz dans ediyor, dişlerimiz çarpışıyor, kaygan vücutlarımız birbirine eriyor, o ise beni derin ve sert bir şekilde sikiyor. Testislerinin amıma çarpmasını hissediyorum ve duyuyorum ve bir başka kasıtlı itmeyle, uyluklarımın arasında bir sıcaklık dalgası patlıyor, orgazmım vücudumda patlarken içimden geçiyor.

Gözlerimin arkasında çok renkli yıldızlar patlar ve bir an için her şeyi gün gibi net görürüm. Saf berraklığın canlı bir anı, bu inanılmaz adamı bulmanın kaderimde olduğunu fark ederim.

Amım onu her yerinden sıkıyor, iç duvarlarım onu sağarken, orgazmım boyunca beni sikmesi için ağlayarak ağzına bağıyorum.

"Oh bebeğim, bu gördüğüm en seksi şey." O kalçalarını içime pompalayıp duruyor.

Gözlerimi tekrar açtığımda, altın rengi kıvılcımlar görüşümü kapladığı için düzgün göremiyorum.

Çılgın tutkuyla birbirimize sarıldığımız anda, sırtında tırnaklarımı gezdirdiğimde tıslar. Bacaklarımı ona daha sıkı sararak, tırnaklarımı sert kalçalarına batırır ve onu da boşalması için teşvik ederim.

Aramızda biriken kinetik enerji neredeyse dayanılmaz hale geliyor.

Daha hızlı beceremezdi, denese bile.

Lincoln hafifçe geriye yaslanıyor ve tüm dikkatini bana veriyor, sanki ruhumun derinliklerine bakıyor gibi.

O kadar yakışıklı ki. Onunla bunu yaptığımı inanamıyorum.

"Gel, Lincoln." Kalçalarımı eğiyorum.

Sert vuruşlarla kalçalarını içimde dalgalandırmaya devam ederken, nefes alış hızlanır. Son bir yüksek iniltiyle boşalır ve beni kendinden geçirir.

"Violet, ahh, siktir." Başını geriye atarak göz teması koparır.

Adım onun dilinden dökülürken içimi derin bir tatmin kaplıyor ve az önce yaptığımız şeyin büyüklüğü ve bunun bana hissettirdikleri karşısında kalbim çarpıyor.

Sanki o benim için yaratılmış gibi.

Tatlı ve hüzünlü duyguların karışımı midemi hafifçe bulandırıyor ve bundan hoşlanmıyorum.

Altı hafta. Olamaz.

Üzerimdeki bu inanılmaz adamdan gözlerimi alamıyorum. Çenesi gevşemiş, parlak göğsü sert nefeslerle inip kalkıyor, sanki yıllardır bunu yapıyormuşuz gibi az önce benim adımı söyleyen adam.

Yüksekten inerken kalın penisi içimde atıyor. Odadaki tek ses, ağır nefeslerimiz.

Duygularımı bastırıyorum. Sonuçta, bunun sadece eğlenceli olabileceğini söyleyen bendim.

Peki neden birdenbire öyle hissetmiyorum?

Lincoln'ün başı öne düşer. Ağzı benimkini bulur ve beni çok nazik ve samimi bir şekilde öper.

Sıcak bedenlerimizi birbirine yapıştırarak, boynuma şefkatle burnunu sürter. "Sen benim eksik parçam gibisin." Bunu yüksek sesle söylemek istediğinden emin değilim. O kadar sessiz ki.

Nefesimi tutuyorum ve kalbim göğsümde çarpıyor.

O anda anlıyorum, onun derinlerinde, terk edilmiş küçük çocuk hala yaşıyor.

Benim gerçek hayatta kaybettiğim çocuk. Onu güvende tutmak ve kırık parçalarını iyileştirmek için her saatimi onunla geçirmek istiyorum.

Yumuşak dudakları boynumu öper.

Bizi yan yatırıp bacaklarımı kalçalarına doladım. Yüzümü, yanaklarımı, şakaklarımı öpmeye devam etti.

İ onun güçlü kollarında hissediyorum kendimi çok hayran ve tamamen değerli hissediyorum.

Hiç hiç daha kimsenin hiç para bana bana özel ilgi gösterdi.

Yavaşça öpüşüyoruz.

O ağızımın kenarını açıp dilini ağızıma soktuğunda inliyorum.

Birbirimizi alay ederek öpüşürken, birbirimize olan arzumuz yeni bir seviyeye ulaşır ve öpücüğümüz derinleşir. Dilimi ağızına alır ve birbirimizle ne kadar uyumlu olduğumuzu hissedince karnımda kelebekler uçar.

Son birkaç gündür aramızda yanan ateşi söndürüp birbirimizin hayatından çıkmamızı sağlayacağını düşünmüştüm, ama öyle olmadı. Tek yaptığı ateşi daha da parlak ve sıcak hale getirmek oldu.

Benden çıkıyor ve ben inliyorum.

"Hadi duş alalım, sonra gecenin geri kalanını seni ağızımla ve sikimle boşaltarak geçireceğim. Senin her yerini yalamak istiyorum, benim tatlı Petal'ım." Konuşurken çok sessiz, neredeyse fısıldıyor.

Benim tatlı Petal'ım.

Kalbim durdu.

"İskoçya'ya dönmek için can atıyordum. Şimdi ise gitmek istemiyorum," diye mırıldanıyor.

"Kader bizimle oyun oynuyor."

"Kaderden nefret ediyorum. O benim dostum değil." Beni kendine çekerek, bağımlılık yapan kokusuyla beni sarar.

"Benim de değil."

Altı hafta.

VIOLET

Çıldırılmışım.

Soluk leylak rengi sabahlığımı belime bağlarken, ışık hızıyla üç kat merdiveni iniyorum.

Sabah güneşi camdan yapılmış evime giriyor. Burası benim evim olsaydı, pencerelerin yarısını kapatırdım. Zaten çok sıcak.

Merdivenlerin altında, kuvvetle klimayı birkaç derece düşürdüm ve homurdandım.

Gitti mi? Cidden
mi?

Dün gece yaptıklarımızdan sonra. Benim yatağымda.
Saatlerce.

Bunun gerçek olamayacak kadar iyi olduğunu biliyordum. Beni istediğini elde etmek için seks için kullanıyordu. Sanki "*oooh, seks yapmıyorum; sen farklısın; oh, çok seksisin...*" gibi davranıyordu. Ne saçmalık ama.

Bu sabah boş bir yatakta uyanmak, ondan beklediğim bir şey değildi.

Onun daha iyi biri olduğunu sanmıştım.

Onun farklı, iyi kalpli bir adam olduğuna inandığım için kendime daha çok kızgınım.

Omzumu duvara yaslayıp başparmağımı ısırıyorum.

Gözlerim kendiliğinden kapanıyor ve başımı duvara yaslayarak destek alıyorum. Çok yorgunum. Bu sabah yorgun uyanmak beni mutlu etmişti. Lincoln'ün beni her pozisyonda siktiği olağanüstü bir gecenin ardından, tatmin olmuş ve daha fazlasını isteyen bir şekilde uyanmıştım. Ama Lincoln'ün giysileri ve telefonu da dahil olmak üzere her şeyinin gitmiş olduğunu fark ettiğimde, sanki iğne batmış ve mutlu balonum patlamış gibi oldum.

Öylece gitmiş. Not yok. Hiçbir şey yok. Sanki hiç tanışmamışız gibi.

Rüya mı gördüm? Sonuçta saat geç olmuştu, belki de erotik karşılaşmamızı hayal etmiştim.

Ancak bunun hayal ürünü olmadığını biliyorum çünkü yatağım onun kokuyor. Limon, limon ve portakalın taze kokusuyla uyandım. Kokusu o kadar güçlüydü ki, beni uyandıran şey oydu.

Bıraktığı tek şey kokusu. Pislik.

Daha sonra yatağımın kenarına oturup havayı koklayarak onu hatırlamam gerekebilir.

Ne kadar da acınası bir halim.

"Sen uyuyor uyuyorsun mi mısın?"

Lincoln'ün esprili sesi aniden koridorda yankılanır.

Gözlerim birden açılır.

Kendi düşüncelerime o kadar dalmıştım ki, ön kapının açıldığını duymadım.

Omuzlarım rahatlayarak düşer. O burada.

Beni affet, lütfen onun hakkında düşündüğüm tüm kötü şeyleri geri al.

Lincoln, dün geceki kıyafetleriyle, Pom-pom yanında, açık ön kapımın içinde duruyor. Arkalarındaki güneşin silüetiyle, ikisi de ayakta durmuş bana bakıyor.

"Pom-pom'u yürüyüşe mi çıkardın?" Çok şaşırdım. Onun burada olmasına şaşırdım, köpeğimin burada olmadığını fark etmediğime şaşırdım. Ben kötü bir köpek annesiyim. Ayrıca, neredeyse hiç tanımadığı köpeğimi yürüyüşe çıkardığına ve Pom-pom'un onunla gittiğine de şaşırdım.

"Evet, dışarı çıkmak için sızlanıyordu, ben de onu yürüyüşe çıkardım. Meğer minik köpeklerin çok az yürüyüşe ihtiyacı varmış. Elli adımda bitkin düştü. Çoğu zaman onu taşımak zorunda kaldım." Pom-pom'a bakıyor. "Onu daha sonra kesinlikle dışarı çıkaracağım. Kızların ilgisini çekiyor." Lincoln'ün megavatlık gülümsemesi tüm yüzünü aydınlatıyor.

Pom-pom'un tasmaından siyah deri tasmaını çıkarmak için eğilir ve kulağının arkasını iyice okşar. Pom-pom, eğilmiş dizine atlamaya çalışır ama boyu yetmez. İkisi birlikte çok tatlıdır.

Ponpon çok dikkat çekiyor. Lincoln'ün benim minik beyaz tüylü köpeğimi gezdirdiği görüntüler beni kahkahalara boğuyor.

"Ne komik?"

"Hiçbir şey." Kafamı sallayıp duvardan uzaklaşıyorum.

Pom-pom bana doğru koşarak geliyor. Onu kucağıma alıp çok
kucak kucaklarım. Hatta Pom-pom
kokusunu Lincoln Lincoln'ün tıraş
losyonunun kokusunu alıyor. Ona bunun ne olduğunu
sormalıyım. Garip bir şekilde

bağımlılık

"Beni gördüğüne şaşırmış gibisin." Lincoln tüm boyuyla ayağa kalkar ve kollarını önünde kavuşturur.

Dudaklarımı ısırıyorum, şimdi kendimi aptal gibi hissediyorum.

"Ah, gittiğimi sandın. Kaçtım sandın." Başını yukarı aşağı sallıyor. "Sana bunu asla yapmam."

"Sadece..."

"Önemli değil. Açıklamana gerek yok. Not bırakmalıydım."

"Bırakmalıydın."

"Hiçbir yere gitmiyorum, tatlı Petal."

Evet, gidiyorsun. Birkaç hafta sonra gidiyorsun.

Şüphemi hissederek, bana doğru büyük adımlarla yaklaşıp ayaklarımın ucuna dikildi. Topuklu ayakkabılarım olmadığı için ondan çok daha kısaydım. Artık takıntım haline gelen kocaman elleriyle yüzümü avuçladı, sonra yumuşak dudaklarıyla beni öptü.

"Bu sabah taze sikilmiş ve son derece sevimli görünüyorsun, Petal." Beni tekrar öper. "Kahvaltı ve diş fırçası almaya gittim." Bana göstermek için kahverengi bir kağıt torbayı havaya kaldırır. Huh, onu tuttuğunu fark etmemişim bile.

"Aç mısın?"

"Açlıktan
ölüyorum."

Elimi tutup beni evimin içinden mutfığa götürüyor. Her şeyin yerini biliyor gibi görünüyor.

"Ben uyurken evimi gezmişsin, değil mi?"

"Evet. Elektrikli kapının şifresi duvarda yazıyor. Onu değiştiren iyi olur. Ayrıca ön kapının anahtarını salondaki konsol masasında buldum. Hırsızlar için işi çok kolaylaştırıyorsun. Büyük büyük büyük teyzen Brenda'nın safir nişan yüzüğünü, Mercedes E Class cabrio'nun anahtarlarını ve köpeğini çalmak istedim, ama sonra düşündüm ki..." Kahverengi çantayı paslanmaz çelik mutfak tezgahına koydu ve kendini bir insan terazisine dönüştürdü. "Altı hafta boyunca istediğin kadar güzel kadın ya da hapis." Seçeneklerini tartarak bir yandan diğer yana eğildi. "Zor bir karardı. Ama hapishaneye girmek için çok yakışıklı olduğumu düşündüm." İşaret parmağını havaya kaldırdı. "Seks yapmak için fırsatlar bol olurdu, ama iyi anlamda değil."

Göğsümden bir kıkırdama çıkar. Hapishane için fazla yakışıklı. "Sen çok garip ve kaba birisin." Pom-pom'u yere geri koyar ve bebek mavisini kadife bar taburelerinden birine atlarım.

"Dün gece benim kabalığımın şikayet etmemiştin. Kimseyi kandıramazsın Bayan *Oh, Lincoln, daha sert sik beni.*"

Daha sert." D n geceki ses tonumu taklit ederek sesini yükseltiyor.

Yanaklarımın hafifçe kızardığını hissediyorum.

"Hiçbir şey yap gerek gerek gerek Violet.
Ben çok sevdim." Arka cebinden cüzdanını çıkarır — Prada, *güzel* — telefonuyla birlikte ve tezgahın üzerine koyar. "Büyük-büyük-büyük teyzen Brenda, Onun yüzüğünü alırsan mezarına girersin.

Bana şaşkınlıkla baktı. "Gerçekten Brenda adında bir teyzen var mı? Şaka yapıyordum."

Kahkahayı patlattım. "Seninle dalga geçiyorum."

Gözlerini devirdi. "Çok iyi. Ama senin arabana binmek için her şeyi verirdim. O inci beyazı rengi çok güzel. Babam araba koleksiyoncusu."

" yle mi? Ne arabaları var?"

Lincoln yanaklarını hava ile doldurur ve en az on araba sayar.

Vay canına!

"Baban günlük olarak P1 McLaren mi kullanıyor?" O süper arabanın en az iki milyon dolar olduğ n  biliyorum.

"Evet."

"Peki sen ne kullanıyorsun?"

Sesi romantik ve duygusal bir tona bürünür ve "Siyah bir Porsche 911 GT." der. İ ini çekerek ekler. "Onu seviyorum."

"Onu  zl yor musun?"

"Evet. Castlevew Cove'da en güzel kırsal yollar var. Geniş virajlar, sessiz uçurumlar, dar tepeler. Onu oradan oraya savurmak için mükemmel." Sanırım memleketini  zl yor. "Senin büyük otoyolların gibi değil, bizim trafiğinin en yoğ n olduğ  saatlerde traktörlerin arkasında sıkışıp kalıyoruz. En az beş dakika gecikirsen, bütün günün mahvolur." Sahte bir sinirle homurdanıyor, sonra gülümsüyor.

Beş dakikalık trafiğinin en yoğ n olduğ  saatler cennete benziyor.

 antadan iki kahve ve iki taze jambonlu ve peynirli omlet çıkarır.

"Bunları nereden aldın?" Hala sıcacıklar. "Sunrise Snacks, köşeyi dönünce."

"Oraya hiç gitmedim."

"Daha fazla dışarı çıkmalısın. Orada harika krep ve pastırma yapıyorlar. Çok lezzetli." Gözleri parıldayarak, yanında durduğu çekmecedен bıçak ve çatalları rahatça çıkarır.

Orada olduklarını nereden biliyordu?

"Çıkmadan önce çatal bıçak var mı diye baktım. Senin gibi patron kadınlar evde yemek yiyip sürekli çalışmazlar, değil mi?" Bana alaycı bir şekilde göz kırpmıyor.

"Tam isabet. Beni çok iyi tanıyorsun."

Şaşkın bir şekilde otururken, omletimi tabağa koyar, kremayı ve şekeri önüme koyar ve kahvaltımı servis eder.

Aynı şeyi kendisi için de yapar, sonra yanıma oturur.

"Çıkmadan önce buzdolabını kontrol ettim. İçinde yumurta ve jambon ve süt vardı, alerjin yok herhalde." Omletimi işaret ediyor.

Henüz çatal bıçak almamıştım. Çok şaşkındım. "Sen yemiyor musun?" Yemeğine daldı.

"Eh, evet. Sen, şey, burada, benim mutfağımdasın. Köpeğimi gezdirdin ve bana kahvaltı hazırladın." Bana bakıyor. Kimse bana bakmaz. Kendime bakarım. Her zaman.

"Ve...?" Ne demek istediğimi anlamadı. "Sen diğer erkekler gibi değilsin."

"Ben özelim."

Gülümsüyor. Haksız değil.

Kahveme biraz krema ve iki şeker koyuyorum.

"Tatlıya düşkünüm," diye kendimi savunuyorum.

"Kimin umurunda? Ne istersen ye. Ne istersen yap. Hayat çok kısa." Siyah kahvesinden bir yudum aldı. "Ye." Çatalını yemeğime doğru uzattı. "Tüm gücüne ihtiyacın olacak. Bugün sana yaramaz şeyler yapmayı planlıyorum"

. Arabamı alıp otele dönüp duş aldıktan sonra buraya geri geleceğim. Umarım planın yoktur."

Omletimden bir ısırık alıyorum, sonra bir ısırık daha. Vay canına, çok lezzetli. Yeni kahvaltı mekanımı bulmuş olabilirim.

Aylarca birlikteymişiz gibi rahatça yemek yiyoruz.

Onu sadece birkaç gündür tanıyorum, nasıl olabilir bu?

"Bugün planım yok. Otelde mi kalıyorsun?" Dosyasında farklı bir adres vardı ve Rio'nun boş odasını kiraladığını söylediğinden eminim.

"Evet, ucuz bir yer. The Blue View'u biliyor musun?"

"Biliyorum." Ve geceliği yaklaşık beş yüz dolar. "Altı hafta daha mı?" Ağzım açık kalıyor. Ama o benim ne kadar şok olduğumu fark etmiyor.

"Evet. Lüksü seven bir adamım. Rio'nun boş odasını artık kiralayamazdım. İki gün önce taşındım. O pek temiz biri değil ve her gece farklı kadınları eve getiriyordu, bir de partiler vardı. Kendi alanımı seviyorum." Başını çevirip bana baktı, yüzümde şaşkınlık vardı. "Ne?"

"Önümüzdeki birkaç hafta için konaklama masraflarına yirmi iki bin dolardan fazla para harcıyorsun."

"Matematikte hızlısın."

"Bu benim güçlü yanımdır."

"O kadar da fazla değil. Babam oranın sahibini tanıdığı için bana indirim yaptılar. Seyahat ederken neredeyse hiç para harcamadım çünkü burada birkaç işte çalıştım ve bu parayla hostel, motel ve diğer masraflarımı karşıladım. Uçak biletim zaten ödenmiş ve aylardır ilk kez dün giydiğim kıyafetleri aldım. Arabam sayılmaz. O bir yatırımdı." Göz kırpar. "Ah, bir de saç kesim ve tıraş." Artık kısa olan sakalını ve keçi sakalını kaşır.

"Beğendim. Seni daha da yakışıklı yapıyor."

"Yakışıklı mıyım?"

"Biliyorsun ki yakışıklısın."

Sanki yalan söylemişim gibi başını sallıyor. Gülüp şaka yapıyor olabilir, ama onun da kendi güvensizlikleri olduğunu hissediyorum.

"Makyajsız halini seviyorum." Çatal ve bıçağını masaya bırakıp, buhar çıkan kahvesinden bir yudum alıyor. "Ne kadar güzel olduğunu gerçekten bilmiyorsun, değil mi?" Dilini dişlerinin üzerinde gezdiriyor.

"Bugün kendini sevme günü mü?" Kaşlarımı kaldırıyorum.

"Gel." Lincoln taburesini geriye itiyor, sandalyemi döndürüyor ve ben de en hanımefendi olmayan şekilde yüksek sandalyeden atlıyorum. Çıplak ayaklarım mermer zemine çarpıyor.

"Bu arada, evin gerçekten çok güzel. Mutfağını çok beğendim. O yumuşak mavi renk harika. Döndüğümde mutfağını yenileyebilirim," der ve beni elinden tutup evin içinden geçirir.

Dekorasyonun sahibi olmak isterdim ama yapamam; hepsi babamın eseri. Ya da babamın iç mimarının eseri demeliyim.

Lincoln beni ilk merdiven basamağına çekip, en üste çıktığımızda durur. Beni döndürür, sırtımı göğsüne dayar, böylece ikinci kattaki aynalı duvarın önünde dururuz.

"Ne yapıyoruz?"

Bornozumu çözüyor ve yere düşmesine izin veriyor. Bornoz ayaklarımın etrafında toplanıyor ve beni tüm çıplaklığım ile ortaya çıkarıyor.

Dudaklarımı içime çekip parmaklarımla oynamaya başlıyorum. Oh, bu çok rahatsız edici.

"Kendine bir bak, Violet." Arkamdan kulağıma fısıldıyor. "Burayı..." Elini belimin kıvrımına yerleştiriyor. "Çok küçük ve çok seviyorum. Ellerim tam oturuyor." İki elini de belime doladı. "Kalçaların çok seksi." Her zaman çok büyük bulduğum kalçalarımı okşadı. "Çoğu kadının imrenebileceği bir vücudun var." Parmak uçları cildimi okşadı ve karnımın altında kelekler dans etti. "Cildin pürüzsüz ve sıkı; ben

"Spor yaptığını anlayabiliyorum." Elini karnıma doğru hareket ettiriyor ve devasa avucunu karnımın üzerine koyduğunda irkiliyorum. "Karnın var. Çoğu kadının karnı vardır, Violet, ama sen farklı olduğunu düşünüyorsun. Dün gece etrafına bakındığını gördüm, kendinden şüphe duyuyordun, kıyafetini sorguluyordun çünkü dün gece insanlar sana bakıyordu. Haklısın, sana bakıyorlardı." Omzuma öpücük kondurur. "Nedenini biliyor musun?"

Konuşmadan başımı sallıyorum.

"Çünkü dün gece kulüpteki en seksi kadın sendin. Kendine bir bak."

Karanlık gözleri aynada benimkilere çarptı.

"Saçların ipeksi pürüzsüz; insanlarla konuşurken ve heyecanlandığında gözlerin parlıyor. Dün o direğe atladığımızda gözlerinde neşe gördüm. Kendinle gurur duyuyordun. Ben de seninle gurur duydum."

"Sen beni attın."

"Potayto, potahto." Beni görmezden geliyor. "Cildin parlıyor. Baştan ayağa tertemizsin. Gülümsemen ciğerlerimdeki havayı çekiyor, ve buradaki bu kısım." Saçımı omzumdan çekip, eğiliyor ve kulağımın arkasına bir öpücük konduruyor, beni nefes nefese bırakıyor. "Bu kısmı seviyorum. Ve bu kısmı." Omzuma öpücük konduruyor. Bir öpücük daha.

Bana dönüyor ve ne hissettiğimi bilmediğim küçük bir gözyaşı yanağımdan akıyor. Hayatımda ilk kez kabul edildiğimi hissediyorum.

Kendimi olduğum gibi kabul ediyorum.

Yönetim kurulunda kendimi iyi idare edebilirim. İşimi biliyorum. Beynimi büyük işler için kullanabilir, stratejik kararlar alabilir, bütçeleri dengeleyebilir, insanları koordine edebilir ve başka kimsenin yapamayacağı hareketli parçaları birbirine bağlayabilirim, ama olumsuz iç sesim, kendimi gerçekten sevmemi engelleyen garip bir etkiye sahip. Kaç konferansa katılmış olursam olayım, konu hiçbir zaman ben olmadım. Daha çok insanları nasıl yönettiğim, onların daha iyi performans göstermesini nasıl sağladığımdı.

Bunca zaman, *onların değil, kendimin* üzerinde çalışmam gerekiyordu. " " He bends to kiss my clavicle and keeps

güneye doğru ilerliyor. Büyük göğsümü nazikçe ağzına çekip meme ucumu öpüyor. "Göğüslerin kışkanılacak kadar güzel. İnan bana, dün gece kulüpteki kadınlar bunları istiyordu. Sıkı göğüsler, ama sen öyle olmadığını düşünüyorsun, biliyorum. Meme uçların pembe renkte ve beni onları sakız gibi ısırarak istememe neden oluyor." Hafifçe ısırıyor. "Gerçekten sertçe emmek istiyorum." Dişlerinin arasında oynuyor.

Çırpınan göğsümden bir kıkırdama çıkarır.

Ayaklarını yere sağlam basarak, alnımı öptü. "Asla yalan söylemem. Her gün aynanın karşısına geç ve kendine sevdiğin dört şeyi söyle. Kendini daha az eleştirir hale geleceksin ve beynin kendine güven için yeni sinir yolları oluşturacak ve kendinle daha mutlu olacaksın. İşe yarıyor. Biliyorum çünkü ben de yaptım."

"Öyle mi?" Ona bakarak gözlerimi kırıştırdım.

"Evet. On sekiz yaşlarındayken terapiye gittim. Babam, annemin bizi terk ettiğini ve bunun benim ya da onun suçu olmadığını kaç kez söylese de inanmıyordum. Bende bir sorun olduğunu düşünüyordum. Beni sevmiyordu. Ancak bazı basit egzersizler ve birkaç terapi seansından sonra bazı şeyler değişti. Ama bu değişim benimle başladı. İçimde ve dışımda kim olduğumu anlamak için çaba sarf etmem gerekti. Egon, seni yerinde saymak için her şeyi yapar. Kız kardeşinin geçmişte sana söylediği ve muhtemelen hala söylediği tüm saçmalıklara inanmanı ister, ama şu anda onun kazanmasına izin veriyorsun. Siktir et."

Yine arkama geçiyor. "Şimdi aynaya bak ve bana ne gördüğünü söyle."

Omuzlarımı geriye doğru çekerek göğüslerimi öne çıkarır ve derin bir nefes alırım. Gözlerim bir cevap arar. "

Ayak bileklerim güzel." Ayak parmaklarımı yukarı kaldırıp ayak bileklerimi gösteririm. "Topuklu ayakkabılarla çok seksi görünüyorlar. Sıradaki."

"Bacaklarımın uzunluğunu seviyorum."

"Mm-hmm. Harika bacakların var. Başka?"

"Aslında belimi seviyorum. Bugün daha ince görünüyor." Kollarımı iki yana açıp ileri geri dönerek aynada kontrol ediyorum. Fena değil.

"Ve dişlerimi seviyorum. Hiç dolgum yok." Dişlerimi göstererek, inci gibi beyaz dişlerimi sergiliyorum.

"Bir tanesini atladın."

"Dört dedin." Zihnimde tekrar sayıyorum, ayak bilekleri, bacaklar, bel, dişler. Dört tane saydım.

"Bunu unuttun." Lincoln elini göğüs dekolteme kaydırıyor.

"Senin göğüsleri söyleyeceğine güveniyorum." Kafamı yana eğiyorum ki kolunu omzuma atabilsin.

"O değil. Kalbin, tatlı Petal. İçinde çok güzel bir kalp var. Hayır işlerine katkıda bulunuyorsun, çocukların aidiyet duygusu kazanmalarına yardım ediyorsun. Onlara ikinci bir şans veriyorsun. Kız kardeşin sana kötü şeyler söylüyor, ama sen ona karşılık olarak kötü bir şey söylediğini hiç duymadım. Sen, Violet West, çok güzel bir kalbe sahipsin."

Gözlerimden sıcak gözyaşları akar.

"Bence biz bir sebepten dolayı tanıştık." Yüzüne dikkatle bakıyorum.

O da onaylayarak başını sallar.

"Vizen gerçekten altı hafta sonra mı bitiyor?"

"Evet."

"Tüm boş zamanımı seninle geçirmek istiyorum."

Kollarında dönüp parmak uçlarına yükselerek onu öptüm.

"Ben de."

"Beni yatağa götür Lincoln. Vücudumu ne kadar sevdiğini göster bana."

İkna etmeye gerek yok. Beni kollarına alır ve merdivenlerden yukarı, yatak odama taşır. O günün geri kalanında

günün geri kalanında, dilini ve ağzını kullanarak vücudumu ne kadar takdir ettiğini bana kanıtladı.

Her şeyi.

İnlemelerimiz ve hırıltılı nefeslerimiz sıcak havayı dolduruyor.

"Başlığa tutun." Nefesleri ensemdede hızlanıyor ve omurgamda şok dalgaları yaratıyor.

Lincoln arkamdan içime girerken, ellerimi beyaz metal çubuklara doladım.

Sanki daha fazla yaklaşamayacakmışız gibi, beni sertçe göğsüne bastırarak becerir. Kafamı çevirip çenemi yukarı kaldırır, böylece beni öpebilir. Dili ağzıma saldırır. Benimki onun dilini karşılar ve ikisi mükemmel bir uyumla dans eder.

"Bunu bütün gün yapabilirim," diye boğuk bir sesle söylüyor.

Onun yetenekli parmak uçları klitorisimi bulduğunda, anlaşılmaz kelimeler ciğerlerimden dökülüyor.

Çimdikliyor, sonra nazıkçe daireler çiziyor ve ben dayanamayana kadar bunu tekrarlıyor. Bu, şimdiye kadar yaşadığım en olağanüstü zevk.

Hiçbir erkek Lincoln gibi bana bakmamıştı. Bütün gün beni öncelikli tuttu, her seviştiğimizde benim ilk orgazm olmamı sağladı.

Bir elimi başlıktan çekip arkama uzanarak onun kalçalarını buluyorum, onu kendime çekiyorum ve iç duvarlarımı sıkarak onu daha derine çekiyorum.

"Oh, lanet olsun." Kasları gerildi. Yaklaştığını biliyorum.

Lincoln parmak uçlarıyla klitorisimin etrafında hassas daireler çizmeye devam ediyor; bu, arkamdaki hareketlerinin tam tersi, kalçalarını hipnotize edici bir ritimle çılgınca döndürüyor.

Beni boşalmaya doğru sikerken hiç bu kadar vahşi bir teslimiyet hissetmemiştim.

"Oh Tanrım, Linc. Geliyorum. Benimle gel," diye nefes nefese söylüyorum.

Kıvılcımlar dönüyor dönüyor yan
sıcaklığa dönüşür ben gelmişsert
titreyerek dalgalar halinde.

Kendimi onun kalın sikine geri iterek, bu anı paylaşmamız için çaresizce onu da boşalması için teşvik ediyorum. "Ah, Siktir, Violet." Onun utanmaz inlemeleri dolduruyor yatak yatak

Vücudumuz birbirine kaynaşmış, sıcak nefesi ensemin derisini ıslatıyor ve parmakları kalçalarımın derinlemesine girerken, içime girip çıkıyor ve kendini vücudumun derinliklerinde tutuyor.

Orgazmım defalarca patlıyor, her zamanki kendime hakimiyetimi tamamen yitiriyorum. Vücudum titriyor ve daha önce hiç bilmediğim bir zevk vücudumu kasıp kavuruyor.

Biraz çekip tekrar içeri giriyor, iç duvarlarım onu mengene gibi sıkarken o da bir inilti daha çıkarıyor.

Onun ince vücudu, beni yüksekte indirirken sıcak kollarıyla beni sarar.

Lincoln, ağzı açık bir şekilde omzuma yaslanmış, arkamda hafifçe nefes alıyor.

Yanlara doğru hareket ederek dizlerimi yataktan hafifçe kaldırıyorum, kanın tekrar akmasını sağlamaya çalışıyorum. Lincoln omzumu o kadar şefkatle öpüyor ki, kalbim göğsümde tuhaf bir şekilde atıyor.

Sıcak ve kaygan vücudumdan kayarak çıkar.

Tüm vücudum jöle gibi oluyor ve öne eğilip başlığın kenarından tutunurken, orgazmın etkisiyle ellerimin titrediğini fark ediyorum.

"Bu kışını kalıba alıp, ismine uygun metalik mor renge boyayıp oturma odamın duvarına asmalıyım. Siktir, ne güzel kışın var. Burayı..." Ellerini kalçalarımın genişlediği belimin eğimine doğru kaydırıyor. "Buna takıntılıyım. Yaşayan bir sanat eseri gibi." İki eliyle belimi kavırıyor. "Çok küçük."

Arkamda duran bu güçlü, nazik dev adam üzerinde bedenimin sahip olduğu güce hayranım.

Mükemmel bir uyum içinde, ikimiz de yataktan birlikte kalkıyoruz.

Çok yorgunum, ama çok ihtiyacım olan bir duşun ardından, battaniyenin altına kıvrılıp öğleden sonranın çoğunu uyuyarak geçiriyoruz.

Uykulu bir şekilde yorganıma sarılırken, Lincoln'ün dün geceki kıyafetlerini tekrar giydiğini izliyorum.

"Gitmek zorunda olduğum için üzgünüm, ama cumartesi geceleri yapmam gereken bir iş var. Rio'nun arkadaşına yardım ediyorum ve bundan kaçamıyorum."

"Sorun değil." Esniyorum. "Bu gece için bir planımız yoktu, sen ve ben. Kız arkadaşlarımla dışarı çıkacağım." Rahat yatağında uzanıyorum. Her yerim ağrıyor. Bu hoş bir ağrı, yatak odasındaki jimnastik maratonumuzun kanıtı.

Lincoln telefonunu siyah kot pantolonunun cebine sokar ve yanından araba anahtarlarını alır.

"Arabamı alıp duş alıp üstümü değiştirmem lazım. Tanrım, acele etmeliyim." Kol saatine bakar.

"Sana taksi çağırdım. Seni ben götürmek istedim."

"Biliyorum, ama bu gece çıkmadan önce biraz uyuyabilirsin. Sosyal medyada her yere koyduğun iki arkadaşınla mı çıkacaksın?"

"Evet, Hannah ve Ruby."

Şakacı bir şekilde üstüme atlar. "Umarım Hannah ve Ruby'ye benden bahsedersin. Yatakta ne kadar iyi olduğumu, aletimin ne kadar büyük olduğunu ve..."

"Kıcını parmaklamayı ne kadar sevdiğini."

Alnını omzuma dayadı. "Lütfen onlara bunu söyleme." Sesi yatak örtüsünün altında boğuk çıkıyordu.

Sanki birden aklına bir şey gelmiş gibi, başını geriye atarak gözlerime baktı. "Bunu nereden öğrendin?"

Ellerimi saçlarında gezdiriyorum. "Daha önce hiç yapmamıştım. Bir derginin seks köşesinde bir nasıl yapılır rehberi okumuştum. Aklımda kalmış ve hatırladım. Sende denedim, işe yaradı, çok sevdim."

İnler.

"Tamam, bunu sadece bana denediğini bilmek kendimi daha iyi hissettirdi." Saati tekrar kontrol eder. "Ah." Dudaklarıma aceleyle bir öpücük kondurur ve yataktan geriye doğru fırlar. "Gerçekten gitmem gerek. Kızlarla iyi eğlenceler. Unutma, büyük alet." Göz kırpar. "Yarın görüşürüz, tamam mı? Sörf yapabilir misin?" Duvardaki asansör düğmesine basar.

"Yürüyerek daha çabuk gidersin."

"Ama o zaman seninle yirmi saniye daha fazla vakit geçirebilirim. Yapabilir misin?"

"Hayır."

"Harika, yarın sen ve ben."

Dar bir dalış kıyafetine girmenin midemi bulandırdığını söylemek üzereydim, ama dilimi ısırdım.

Vücudum güzel.

Asansör kapısı açıldı.

"Yarın görüşürüz." Elini salladı.

"Oh, Lincoln!" Kapılar kapanmak üzereyken ona sesleniyorum. Parmakları iki paslanmaz çelik kapının arasından görünerek kapıları aralıyor.

"Evet."

"Kovuldun." "Ne!"

diye bağırır.

Yan dönüp kendimi yukarı itiyorum ve başımı elime dayıyorum. "Duydun beni, kovuldun. İş politikamızı kontrol ettim. Çalışanlar arasında ilişki yasak."

"Beni kovamazsın!"

"Az önce kovdum. Geçici sözleşmen artık geçersiz ve Urban Soul Studios'ta hizmetlerine artık ihtiyaç yok."

"Hayatımda hiç kovulmadım!"

"Sen kendi otelin müdürüsün. Kendini kovamazsın."

Ellerini kapının iki yanına dayamış, koyu renkli vücudu girişin tüm alanını kaplıyor. Ağzı açık kalmış.

Yatağında oturup mantığımı sürdürürken, onun daha önce verdiği terazi benzetmesini taklit ediyorum. "Ya altı hafta boyunca akıllara durgunluk veren seks ya da birlikte çalışmak. Zor bir seçimdi. Seks ya da seks yok." Görünmez bir topu jingle ediyormuş gibi kollarımı ileri geri sallıyorum.

"Sen çok acımasızsın." Gözlerini kısıyor.

"Ve sen tanıdığım en tuhaf insansın, seyahat etmek için zamanın varken çalışmak istiyorsun. Babanı aramalıyım. Senin *bir işin* olduğunu biliyor mu ki?"

"Ooooh, you are a meanie. Are we having our first
kavga mı yapıyoruz?"

"Evet."

"Ben sen seni Onun gözleri parıldadı
yaramazlık yaramazlık söylediklerinin farkında değil.

"Ben de senden nefret ediyorum." Üzerime sarılmış
battaniyeyi biraz indirdim ve göğüslerimi ortaya çıkardım.

Sadece beklediğim gibi beklediği gibi gözleri
gözleri düş düşüyor diğer diğer yeni
takıntısına.

Dudaklarını yaladı ve odama geri adım attı. "İyi bir seçim yaptın. Aferin. Evet, daha fazlasını istiyorum." Tamamen
dikkatim dağılmış, Asansör asansör
yolculuğuna kapısı kapandı. "Ah, lanet
olsun." Asansöre atladı ve kapanan kapıların arasına sıkıştı.
kapıların arasına sıkıştırır.

"Yarın görüşürüz." Kapılar kapanırken gülüyorum.

Sonunda zemin kata ulaştığında, merdiven boşluğuna doğru seslenir. "Yarın öfkeli bir barışma seksi yapabilir miyiz?"

"Evet," diye bağıryorum aşağıya.

"Ve spor salonunda sana yardım edebilir miyim? Çalışan olarak değil, gönüllü olarak. Yoksa seni çok az göreceğim."

"Evet!" Onu anlayamıyorum. Aslında, anlayabiliyorum. Çalışmaktan hoşlanıyor, benden daha çok gibi görünüyor.

"Bu arada, Pom-pom koridora kakasını yapmış. Beni kovduğun için başına gelen bu."

Yüzümü ellerimle kapattım ve yüksek sesle inledim.

Bu akşam dışarı çıkmadan önce yapacağım şekerleme suya düştü.

Lincoln'ün kahkahaları evimi dolduruyor. Kapının kapanma sesi onun çıktığını gösteriyor.

Vay canına, Lincoln Black.

Bu ayın planlarında kesinlikle yoktu, ama görünüşe göre benim önceliğim oldu.

LINCOLN

Arabamı almaya taksiyle gidiyorum.

Telefonumla oynarken, İskoçya'daki iki arkadaşına grup mesajı atmaya karar verdim.

Ben: Hiç bir kız sana oral seks yaparken kıcını parmakladı mı?

Anında cevap geldi. Biliyordum.

Owen: İki haftadır senden haber almadık ve konuşmamızı başlatmak için ilk mesajın bu mu?

Jacob: Ne oldu... Hey, nasılsın? Ya da basit bir "Seni özledim" bile yeterdi. Biraz ısınmana, biraz sıcaklığa ve sarılmaya, biraz ön sevişmeye ihtiyacım var.

Owen: Bu tek cümleyle beni kayganlaştırıcı kullanmadan kıcımdan sikmiş oldun. Hiç beklemiyordum.

Jacob: Çiğ.

Owen: Acıttı.

Çocuklarımı özledim. Kendi kendime gülüyorum.

Ben: Ciddiyim. Onlar yaptı mı?

İkisi de cevap vermiyor.

Ben: Ciddi bir soru soruyorum çocuklar. Tavsiyenize ihtiyacım var.

Owen: Ah, siktir et, evet, ve soru şuyrsa, zevk aldın mı? O da büyük bir evet.

Jacob: Benim için değil, çocuklar, korkarım. Bana bunu yapan kız beni kayganlaştırmamıştı ve ben de beklemiyordum. Biraz bu konuşma gibi.

Owen: Vay canına.

Jacob: Acısını hisset.

Jacob ve Owen ilkokuldan beri arkadaşlarım ve onları kardeşlerim gibi seviyorum. Kan kardeşleri olmayabilirler, ama büyürken her günümü onlarla geçirdim, conkers oynadık, bisiklete bindik, sahilde yengeç avladık. Yaz tatilleri en güzel zamanlardı.

Hatta aynı üniversiteye bile gittik. Hepimiz farklı işletme bölümlerinde okuduk, ama iyi günde kötü günde birbirimizin yanından ayrılmadık, sonunda mezun olduk ve ailelerimizin şirketlerinde çalışmaya başladık. Jacob, babasının marka ve tasarım ajansı Baxter and Bain Branding'de müşteri temsilcisi olarak çalışırken, Owen babasının matbaacılık şirketi Castlevew Printing Press'te finans müdürü olarak görev yapıyor. Jacob'un ailesi yıllardır Owen'ın matbaasını kullanıyor ve iki şirket birbiriyle yakın işbirliği içinde. Otelimiz de tüm markalaşma ve baskı ihtiyaçlarımız için bu iki şirketten hizmet alıyor. Onlar benim her bakımdan oğullarım gibidir.

Owen: Dur, bir dakika. Sabatical'ını bozdun mu?

Jacob: Tanrım, senin yeni kazandığın bekaretini alan kıza acıyorum. Patlamış olmalısın.

Owen: Hala hayatta mı?

Jacob: Bana yüz pound borçlusun Owen. Dayamayacağını biliyordum.

Owen: Siktir git, el sıkışmadık.

Jacob: Pislik.

Ben: Susun siz ikiniz. Her şey yolunda, değil mi? Kıçına parmak sokma olayı. Bana ne yaptı bilmiyorum ama efsaneydi. Onu ve o anı düşünmeden duramıyorum.

Jacob: Bir gecelik ilişki için çok iyiymiş.

Ben: O tek gecelik bir ilişki değil.

Owen: Siktir, "duygular"ını yakaladın mı?

Jacob: Hayatta olmaz.

Owen: Bay "Sonsuza kadar yalnız kalacağım" duygusal oldun, değil mi? Yoksa sormazdın.

Ben: O farklı.

Jacob: Açıkla.

Onun sosyal medya hesabından bir fotoğraf buluyorum. Geçen gece araştırma yaparken en çok dikkatimi çeken bir fotoğraf vardı. Uzun dalgalı siyah saçları, yere kadar uzanan Cadbury moru ipek gece elbisesi, siyah kuş üzümü rengi dudakları ve siyah rugan topuklu ayakkabılar giyiyor. Fotoğrafı ekran görüntüsü alıp onlara gönderiyorum. Bu fotoğraf sikimi titretiriyor. Onun gülümsemesi benim sonum olabilir.

Owen: Onunla nerede tanıştın?

Jacob: Çok güzel.

Owen: Senin liginin çok üstünde.

Kendi kendime gülümsedim. Gerçekten öyle.

Ben: Onunla spor salonunda tanıştım.

Bu, bir gerçeği gizleme yoluyla yalan söylemektir.

Jacob: 'ın yumruklarını taklit ediyorsun.

Owen: O rüya gibi bir kız.

Jacob: Sonra sohbeti silsen iyi olur. Skye okursa çılgına döner.

Neden hep böyle düşündüm bilmiyorum, ama Jacob'ın Owen'ın kız arkadaşı Skye'dan hoşlandığından eminim. Onları sahilde sarmaş dolaş yakaladığım geceden beri. Ama yanılıyor da olabilirim.

Şüpheli düşüncelerimi kafamdan atıyorum.

Owen: Anlaşıldı.

Jacob: Onu seviyor musun?

Ben: Çok. Aradığım bağ bu. Sanırım bu o.

Owen: Ama o Kaliforniya'da yaşıyor.

Ben: Bunu bilmediğimi mi sanıyorsun?

Owen: Tanrım, lütfen eve geleceğini söyle yoksa kalbimi kıracaksın.

Jacob: Seni özledik dostum.

Ben: Tabii ki eve geliyorum. Bu konuda söz hakkım yok. Vize sürem doluyor ve benim için her şey bitti. Eve uçuyorum.

Owen: Sonunda gerçekten sevdiğin birini buldun ve o binlerce kilometre uzakta yaşıyor.

Parmağımla alnımı okşadım.

Ben: Güven bana. Tamamen farkındayım.

Owen: Adı ne?

Ben: Violet.

Owen: Güzel isim.

Jacob: Evlenirseniz, onun adı Violet Black olacağını biliyorsunuz, değil mi?

Tanrım, bu aklıma bile gelmemiştir.

Ben: Evlenmiyoruz! Onu sadece birkaç gündür tanıyorum.

Owen: Evet, ama anladığında anlarsın.

Jacob: Skye için de böyle mi hissediyorsun Owen? Biliyor musun?

Biliyordum.

Owen'a bunu daha önce de sormuştu. Suyu yokluyor.

Kendini ele verdin, Jacob. O Skye'dan hoşlanıyor. Onu suçlayamam. O çok güzel, uzay topuzları ve ilginç kıyafetleri var, ama benim tipim değil. Benim zevkime göre biraz fazla sessiz ama çok yetenekli bir grafik tasarımcı. Jacob'ın pazarlama ajansında çalışıyor ve bizim için tüm otel ve spa markalaşma ve reklamcılık işlerini yapıyorlar.

Kurallarımızdan biri, eski kız arkadaşlarımızla yatmamak ve birbirimizin kız arkadaşlarını çalmamak.

Bu çok karışık. İskoçya'ya döndüğümde Jacob'la konuşmam lazım.

Owen: Dürüstçe cevap veremem. Birkaç ay sonra tekrar sor.

Jacob: Onu kaybedeceksin. Evlilik ve çocuklardan bahsediyordu. Onun istediğinin bu olduğunu biliyorsun.

Owen: Bana hiç bahsetmedi. Peki ya sen ve Erin? Sen de onun için aynı şeyleri hissediyor musun, Jacob?

Jacob: Üç gün önce ayrıldık.

Owen: Lanet olsun, hiç söylemedin.

Ben: Çok üzüldüm. Erin harika biriydi.

Jacob: Dürüst olmak gerekirse, ben pek tutamadım.

Owen: Bu hafta bir bira içmeye çıkmalıyız, Jacob. Keşke burada olsaydın, Linc.

Ben: Eve dönmeme az kaldı.

Jacob: Hoşa kalın çocuklar. Ben iyiyim, aslında her şey yolunda.

Bu gemiyi farklı bir yöne çevirmem gerekiyor.

Ben: Ne yapayım? Önümüzdeki birkaç haftanın tadını çıkar. Bakalım ne olacak? O babasının şirketinde yönetici. Asla şirketten ayrılmaz ve ben de otelden ve spadan asla ayrılamam. Bu ilişki asla yürümez.

Jacob: Yani kısacası, aşık olursan bittin, gelecekte neler olabileceğini keşfetmezsen de bittin, öyle mi?

Jacob hepimiz arasında en mantıklı olanıdır.

Ben: Kafam çok karışık.

Jacob: Neden sadece eğlenmiyorsun? Altı hafta dayanırsan, bu senin için rekor olur.

Owen: Seni daha önce hiç böyle duymamıştım.

Ben: Belki de her şeyi fazla düşünüyorum.

Jacob: Hiç düşünme, Linc. Ne olacağını bir gör. Vizenin son birkaç haftasının tadını çıkar ve her şeyin nasıl gelişeceğini bekle. Baskı yapma kendine.

Owen: Jacob haklı. Altı hafta sonra hala aynı hissediyorsan, o zaman kararını verirsin. Ama şimdi değil. Tamam mı?

Ben: Tamam.

Owen: Vücudu muhteşem.

Ben: O fotoğrafı sil artık!

Jacob: Yoksa Skye'ye söylerim!

Owen: İspiyoncu.

Ben: Tamam, gitmem gerek. Arabamı alıp, bu akşamki etkinlik için işime başlayacağım.

Jacob: Hala bunu yaptığına inanamıyorum. Sadece birkaç cumartesi gecesi için olduğunu sanıyordum. Bu üçüncü haftan mı?

Ben: Evet, çok eğlenceli.

Owen: Keyfini çıkar ve bu gece boxerlarını kaybetme.

Ben: Tamam. Hoşça kalın çocuklar.

Jacob: Haberleşelim. Sen döner dönmez büyük bir gece geçireceğiz.

Ben: Kulağa iyi plan gibi geliyor. Hoşça kalın.

Owen: Görüşürüz dostum.

Arabama sadece birkaç dakika uzaklıkta, gözlerimi kapatıp başımı koltuk başlığına yasladım.

Bir yanım Rio'nun arkadaşı Dylan'a bu gece çalışamayacağımı mesaj atsaydım diye düşünüyor. Onun yerine Violet'e sarılmayı çok daha çok isterdim.

Yarın için sabırsızlanıyorum.

Violet'le sörf yapmak eğlenceli olacak. Onu dalış kıyafetiyle görmek için sabırsızlanıyorum.

BÖLÜM 13

VIOLET

"Burası da ne böyle?" Önümdeki devasa binaya bakarken, aynı zamanda binaya giden parke taşlı yolda topuklu ayakkabılarımla yürümek için çabalıyorum.

Çoğunluğu kadınlardan oluşan neşeli insanlar girişten içeri akın ediyor.

Hannah kolunu koluma takıyor ve birlikte sendeleyerek Ruby'nin önümüzde kendinden emin bir şekilde seksi kalçalarını sallamasını izliyoruz. Taksiye binerken tanıdığı biriyle karşılaşmış, her zamanki gibi. Meşhur parti kızımız herkesi tanıyor.

"Ruby'ye göre burası cumartesi geceleri gidilecek yer. Sadece iki aydır açık ama içeri girmek çok zor ve Ruby'yi bilirsin."

"O herkesi tanıyor," diyoruz aynı anda ve kahkahalara boğuluyoruz.

Hannah'nın gri gözleri benimkilere bakıyor. "Evet, biletleri aldık bebeğim, hem de VIP koltuklar. Çılgın bir gece olacak. Bu yeri hiç duymadın mı?"

"Hayır. Meşguldüm."

"Yine mi?"

Hannah parmağıyla sarışın
sarışın saç omzunun omzunun.

"Evet."

"Peki, bu gece biraz eğleneceğiz." Hannah çığlık atarak Ruby'yi uyarır. Arkasını döner, ellerini havaya kaldırır ve göğüslerini bize sallar. Dikkatli olmazsa, göğüsleri siyah straplez elbisesinden dışarı çıkabilir. Ya da külotunu gösterebilir. O kadar kısa. Saç bandı taksa daha iyi olurdu. Ruby'nin ekvatorun altında bir etek ucu olmadığını biliyorum.

"Evet!" diye bağırır Ruby.

Tanrım. Bu gece de o gecelerden biri olacak.

"Şimdiden yoruldum."

"Eğer bütün gece seksi bir İskoçla sevişmekle meşgul olmasaydın, şimdi bir şey olmazdı. Öyleyse kemerini tak, bebeğim." Hannah kolunu kolumdan çeker.

Omuzlarımı geriye doğru itip daha dik durdum. "Uyumak ezikler içindir, ve buna kesinlikle değdi."

Hannah, kısa gümüş pullu elbisesinin eteğini aşağı çeker. "Aferin kızım. Uzun zamandır kimseyle birlikte olmadın."

"Dün gece ve bugün bütün gün telafi ettik." Bir erkekle geçirdiğim en eğlenceli zamandı.

"Lütfen bana da onlardan bir tane bul, Violet?" Büyük, parlak dudaklarını bana doğru büzüştürür.

"Kendime bir tane buldum. Sen kendin bulursun." Hannah ve ben büyük giriş kapısından içeri giriyoruz ve ikimiz de kapının üzerindeki büyük tabelaya hayranlıkla başımızı geriye eğiyoruz. İtiraf.

"Burası eskiden kilise miydi?"

"Evet, öyleydi. Burası harika bir yer." Ruby kışımızı tokatlayarak beni sarsar ve Hannah çığlık atar. "Sizi tüm günahlarınız için tövbe etmeniz için buraya getirdim. Özellikle sen, Violet, dün gece olanlardan sonra." Kışımı tekrar tokatlar.

Ruby'nin sorunu, sınır tanımaması ve bazen benim hoşuma gitmeyecek kadar dokunaklı olması. Yeni bikini ağdasını göstermek için senin önünde seve seve çıplak soyunur.

Uygunsuz zamanlarda göğüslerini sıkar çünkü *o hissi* seviyor ve sürekli kışına şaplak atar. Hannah ve ben onu bu yüzden çok seviyoruz, çünkü o bizim tam tersimiz. Ayrıca, o kasabanın sosyetik kızı ve bize her zaman en iyi yerleri ayarlıyor, bizim için her şeyi yapar. Altın gibi bir kalbi var. Babasının Kaliforniya'daki gece kulüplerinin, barların ve restoranların yarısına sahip olması da işimize yarıyor, bizi her yere bedavaya sokuyor.

"Vay canına, çok kalabalık. Lütfen yerimiz var mı?" Ruby'nin omzunun üzerinden bakıyorum. Mekan güzel insanlarla dolup taşıyor.

"Gitmeden önce. Burada çok fazla erkek yok, ama olanlar da en iyilerinden. En üst rafta." Parmak uçlarını öper. "Sadece eğlen, sonra bana teşekkür edersin."

"Bu gece daha gizemli davranıyorsun. Her zamankinden daha fazla." Hannah, siyah payetlerle süslenmiş çantasından şeffaf dudak parlaticısını çıkarır ve dudaklarını cam gibi görünene kadar sürer. Dudaklarına tekrar tekrar sürmeye takıntılıdır. Çantasını kapatır ve dudaklarını birbirine vurur. "Gidelim mi?"

"Tabii ki." Ruby bir anda dönerek, koyu kırmızı saçları dalgalanarak kulübün ana salonuna açılan yüksek ahşap kilise kapısına doğru hızla ilerledi.

"Umarım bu gece için sana söylediğim gibi bolca dolar banknot getirmişsindir. Cumartesi geceleri burada tamamen hayır işleri için. Ve siz kızların ne kadar hayırsever olduğunu çok iyi biliyorum." Başını geriye atarak güldü.

Hayırseverlik gecesi mi? Bir gece kulübünde mi?

"Ne halt ettik biz, Hannah?" Derin mor renkli, önden fermuarlı elbisenin önünü düzeltirim. Normalde giyeceğim elbiselerden daha riskli ve vücudu daha fazla ortaya çıkaran bir elbise ama bunu yıllar önce almıştım ve giymeye cesaret edememiştim. Fermuarını daha yukarı çekip dekoltemi gizlemeyi düşünürüm

ama vazgeçiyorum. Boş ver, kızlar bu gece havalanacaklar. Göğüslerimi birbirine yaklaştırıp fermuarımı bir santim indiriyorum. Lincoln'ün daha önce söylediği tüm o derin düşüncelerden sonra, kendimi hiç bu kadar seksi hissetmemiştim.

Ana kapılar açılıyor ve ruhumuzu sarsan ritimlerin duvarıyla karşılaşıyoruz. Tüm vücudum titriyor ve yarınki akşamdan kalma halimi şimdiden hissedebiliyorum. Harika bir gece olacak.

Heyecanlı kadınların arasından koltuklarımıza yönlendirilirken yukarıya bakıyorum ve üstümde sıralar halinde uzanan ahşap kemerleri gözlemliyorum. Gece kulübünün her iki tarafında, modern yarış yeşili deri koltuklarla donatılmış nişler sıralanıyor.

Kulübün tamamı tam bir kontrast oluşturuyor. Göz hizasında karanlık olsa da tavan, binlerce sıcak sarı ateşböceği ışığı ve dev LED yıldız patlamalarıyla süslenmiş ışık dizileriyle aydınlatılmış. Işıklar vitray pencerelerden yansarak başımızın üzerinde bir renk cümbüşü yaratıyor. Güzelliği karşısında nefesim kesiliyor.

Devasa mekanı gözlemlerken, kalabalığın en az yüzde doksanının kadın olduğunu fark ettim.

Hannah'nın kulağına eğilip, yüksek müziğin sesini bastırarak konuşuyorum. "Bu gece burada asla erkek bulamazsın." Gülüyorum.

O da başını sallayarak onaylıyor.

Sonunda barın hemen yanındaki VIP koltuklarımıza ulaşıyoruz.

Kaşlarımı çatıyorum. VIP koltuklar normalde bardan olabildiğince uzak bir yerde bulunur.

"En iyi koltuklar bizim, bayanlar." Ruby çantasını masaya koyar ve saate bakar. "Eğlence başlamasına yaklaşık beş dakika var."

Ne *eğlencesinden* bahsettiğini bilmiyorum ama hemen ayağa kalkıp içeceklerimizi almayı teklif ediyorum.

Bar o kadar uzun ki, kulübün bir tarafında kayboluyor ve en az elli kişi servis yapıyor. Barın her tarafı aynalarla kaplı.

daha da uzun görünmesini sağlıyor. Ahşap raflar, her taş oyukta sıralar halinde dizilmiş parlak renkli likör şişelerini barındırıyor. İç mimarlık tutkunu içim, bunu özenle tasarlayan kişiyi takdir ediyor. Nefes kesici bir manzara.

Bardan uzaklaşarak dans pistine bakmakla meşgulken, arkamdan bir ses soruyor: "Ne alırsınız?"

Başımı hızla çeviriyorum. Bu sesi tanıyorum. "Lincoln!"

Gözleri fal taşı gibi açılır.

"Kahretsin. Burada ne işin var?" Endişeli görünüyor.

"*Sen* burada ne arıyorsun ve neden barın arkasında duruyorsun?"

Ve ne giyiyor? Şişkin pazılarını ve bronzlaşmış güçlü omuzlarını ortaya çıkaran beyaz bir yelek, beyzbol şapkası ve kalçalarına kadar sarkan bol paça kot pantolon. Channing Tatum'a benziyor, ama on kat daha yakışıklı.

"Cumartesi günleri burada çalışıyorum." Başını eğiyor, sonra tekrar kaldırıyor ve yüzünü görebilmem için beyzbol şapkasını geriye çeviriyor. Çenesi bir kez, sonra iki kez seğiriyor. Çok yakışıklı.

"Senin bu rastgele işlerle ne alıp veremediğin var?" Neredeyse ona bağıríyorum. Gerçekten bir otel ve spa müdürü mü?

"Bu gece maaş almayacağım. Barın arkasındaki hiç kimse almıyor. Hepsi hayır işi için ve ben bunu sadece dört haftadır yapıyorum. Yardım ediyorum, hepsi bu." Dudaklarını ısırdı, sonra barın üzerindeki duvara yansıtılan dev saate baktı. Saat tam vuracak. "Kahretsin. Gitmelisin."

"Neden?" Kafam karışmış bir şekilde kaşlarımı çatıyorum. Cevap vermiyor.

"Yani kalacak mısın?" Parmaklarını bar tezgahına vurur.

"Tabii ki kalacağım. Daha yeni geldik," diye bağıríırım.

Benden bir şey saklıyor.

Eminim gizli bir kız arkadaşı var ve ben onu suçüstü yakaladım.

Yanaklarını hava ile doldurup yavaşça nefes verdi.

"Siktir et. Ne içiyorsun?" Onu hiç bu kadar ciddi görmemiştim.

Onu bu gece burada görmeyi beklemiyordum ve gergin görünüyor. Siparişimi veriyorum.

Hafif adımlarla barın arkasında dolaşıyor, içeceklerimizi hızlıca hazırlıyor.

Hepsini dikkatlice tepsiye koyuyor ve robot gibi paramı alıyor.

Garip davranıyor.

Dudaklarını ısırtıyor. "Nereye oturacaksın?"

Birkaç metre ötedeki masamızda oturan kızları işaret ediyorum. Hannah ve Ruby, Lincoln ile olan etkileşimime ağızları açık bir şekilde bakıyorlar. Onlar onun kim olduğunu bilmiyorlar, ama yakışıklılığı görür görmez anlıyorlar.

Kalbim biraz sıkışıyor. Bu gece farklı ve bu hoşuma gitmiyor. Beyaz ve altın rengi mermer barın üstünden içecek tepsisini kaldırdığımda elimi tutuyor ve içeceklerim dökülüyor. "Lütfen bana söz ver, bu geceden sonra beni yargılamayacağını ve benden daha az sevmeyeceğini."

Ne?

"Şey, neredeyse yirmi dört saatimi seninle yatakta geçirdikten sonra, seni hiç tanımadığımı hissediyorum. Bu gece beni tanıımıyormuşsun gibi davranıyorsun. Az önce gitmemi istedin."

"Seni gitmeni istediğim için değil, Violet." Başını sallıyor. Üzgün görünüyor, gözleri hüznle dolu.

Yüksek bir gong sesi neredeyse içkilerimi düşürüyor ve barın arkasında bir hareketlilik başlıyor. Uğultular, ısıklar ve alkışlar mağara gibi kulüpte yankılanıyor.

Lincoln barın üstünü temizlemeye başlar. Otomatik pilota geçerken gözleri benden hiç ayrılmaz.

"Lütfen yargılamayacağına söz ver, tamam mı?" diye yalvarır.

Kalabalık yirmiye kadar geri saymaya başlar. Barın arkasındaki projeksiyon saati herkesin zamanı takip etmesini sağlar.

"Masana geri dönmelisin." Alaycı seslerin üstüne bağırarak tekrar başını sallar. Onunla aynı giyimli iki adam sırtına vurarak şov zamanının geldiğini söyler.

Cevap vermeden kalçalarını abartılı bir şekilde sallayarak kışımı Ruby ve Hannah'nın bulunduğu masaya doğru sallıyorum. Ruby ve Hannah, bana *gizemli adamın kim olduğu hakkında* onlarca soru soruyorlar.

Sersemlemiş bir halde, cosmopolitan'ımdan hızlıca bir yudum alıyorum.

Bana şaka mı yapıyorlar?

Kızgın mı yoksa üzgün mü olduğumu anlayamıyorum.

"Tanrım, çok gizemlisin Violet," diye homurdanıyor Ruby. "Anlatacak bir şey yok mu?"

"Barın arkasındaki Hollywood yıldızı gibi görünen adam hakkında bize söyleyecek bir şey yok mu? Hiçbir şey yok mu? Onunla uzun uzun sohbet ettin ama söyleyecek bir şey yok mu? En azından numarasını aldın mı?"

Cevap verecek vaktim yok çünkü kulüp karanlığa gömülüyor ve kalabalık çılgına dönüyor.

Bir anda, UV ışıkları mekanı doldurur ve barın üst kısmında duran erkeklerin oluşturduğu duvarı aydınlatır. Beyaz üstleri parlak leylak mavisi renkte ışıldamaktadır.

Başları eğik, yüzleri beyzbol şapkalarıyla örtülü, elleri arkalarında, emir bekleyen askerler gibi duruyorlar.

Kalbim göğsümde çarpıyor ve nedenini bilmiyorum, ama hoparlörlerden sert bir enstrümantal klavsen sesi duyulduğunda odadaki havası değişiyor. Barın boyunca dizilmiş erkekler müziğin ritmine uyarak sağ ayaklarını yere vuruyorlar.

Şarkının girişi yükselir ve ritim başladığında, hepsi aynı anda yürüyerek ilerler, başlarını kaldırır ve selam verir.

Aman Tanrım. Lincoln dans edecek mi?

Onu arıyorum ve barın sonundan üç kişi uzakta, masamızın hemen yanında buluyorum.

Kahretsin, sanırım dans ediyor.

Bas gümbürdüyor ve kulübü titriyor. Janet Jackson'ın "If" şarkısı hızlanıyor ve erkekleri harekete geçiriyor. Yarısı bardan atlayıp heavy metal intro sesi yükseldikçe kulüpte koşuşturmaya başlıyorlar. Her köşedeki masaların üzerine atlayıp dansa katılıyorlar.

"Neden bizim dansçımız yok?" Ruby gürültünün içinde bağılıyor.

Gözlerim hala barın üstünde dans eden Lincoln'e kilitlenmişti.

Mükemmel bir uyum içinde, erkekler hep birlikte hareket ediyor, ellerini başlarının üstüne koyuyor, çenelerini göğüslerine indiriyor, bir elini kasıklarına koyup kalçalarını öne doğru itiyor, sonra kemerlerine tutunup yukarı aşağı sallanıyor. Kalabalık çılgına dönüyor.

Seksi kadın vokaller, erkekler hızlı tempolu müziğe uyumlu hareketler yaparken, yasak şarkıyı nefes nefese söylüyor. Mükemmel bir şekilde prova edilmiş rutinle birlikte hareket ediyorlar. Her yeni kalça hareketi kadınların çığlıklarını daha da yükseltir. Erkekler, nakaratın zirveye ulaştığı anda hep birlikte başlarını kaldırır, ardından beyzbol şapkalarını kalabalığa fırlatır. Az giyinmiş kadınlar havada şapkaları arar, zıplar ve yakalamak için dalar. Sanki gelinin buketini yakalamaya çalışıyorlarmış gibi, sanki sıradaki evlenecek kişi kendileriymiş gibi geleceklerini belirliyorlar.

Kalabalık dağılıyor ve tek görebildiğim Lincoln. Vücudunu dalgalar gibi sallayarak, profesyonel bir hip-hop dansçısı gibi barda hareket ediyor. Kalça hareketleri ve vücut patlamaları... Gözlerimi ondan ayıramıyorum.

Kahretsin, dans edebiliyor mu ne? Bu çok seksi.

Hızlı ve çevik ayaklarıyla, bembeyaz kalın spor ayakkabılarıyla dönüyor ve durduğu anda, gömleğinin yakasını yırtıp, sanki lanet olası Hulk gibi vücudundan çıkarıyor.

Ağzım açık kalıyor.

Lütfen bana tüm kıyafetlerini çıkarıyor de.

Umarım evren dualarımı duyar.

Ayak parmaklarımdan başlayan sıcak bir ısı dalgası vücudumu sarar. O karın kaslarını yaladım, meme ucunu emdim ve lanet olsun, o muhteşem sikini emdim.

Elimle yüzümü havalandırıyorum. "Cehennem gibi sıcak," diye mırıldanıyorum.

Hannah ve Ruby, erkekleri izlemekle o kadar meşguller ki, benim ne kadar tahrik olduğumu fark etmiyorlar.

Dizlerinin üzerine çöküyor ve sanki sihirli bir şekilde tavandan su akmaya başlıyor. Ultraviyole ışık suya vurarak, sanki düşen elmas akıntıları gibi görünmesini sağlıyor. Başını geriye atıyor, suyun cildini ıslatmasına izin veriyor ve dizlerini ileri geri kaydırırken, kalçalarını ve pelvisini döndürerek ellerini üst vücudunun her yerine gezdiriyor.

Kahretsin, sanki havayı sikiyormuş gibi görünüyor.

Ağzımın kenarını okşayarak, onun salya akıtan vücuduna bakarken ağzımın sulanmadığından emin oluyorum.

Başını sağa sola sallarken, su damlacıkları havaya sıçrayarak bara en yakın olanların daha fazlasını istemek için bağırmasına neden oluyor.

Başını kaldırıp gözlerime bakıyor. Ciddi görünüyor, sanki bunu yaptığı için bana kızacağımı düşünüyormuş gibi. Bu yüzden gitmemi istemişti. Bilmeni istememişti.

Ona en büyük gülümsememi gösterip ellerimi havaya kaldırdım ve olabildiğince yüksek sesle tezahürat yaptım. "Daha fazla."

Yüzünde rahatlama belirir. Sıçmış gibi gülümseyerek beyaz dişlerini gösterir, ultraviyole ışıkların altında parlarlar.

Bardan atlayıp bana doğru koşar.

Ruby ve Hannah, Lincoln masanın üzerine atladığında heyecanlı çığlıklar attılar.

Diğer çocuklarla birlikte birkaç rutin hareket yapmaya devam eder, ama sonra serbest stil yapmaya başlarlar.

Lincoln dört ayak üstüne çöküp bana odaklanır.

"Merhaba." Gözleri eğlenceyle parıldıyor. "Bu hayır işi için." Yüksek sesli müzik ve kalabalığın sesini bastırmak için sesini yükseltir.

yüksek sesli müzik ve kalabalığın üstüne. "Bununla bir sorunun yok, değil mi?" Kaşları çatılır.

"Tabii ki." Kafamı hızlıca sallayıp ellerimi çırpıyorum.
"Şimdi benim için dans et."

O öne eğilir ve dudaklarıma bir öpücük kondurur.
Hannah ve Ruby, daha önce fark etmediğim arka duvara yansıtılmış kuralları işaret ediyorlar.

- 1. Dokunmayacaksın (dansçı tarafından talimat verilmedikçe ve izin verilmedikçe).**
- 2. Öpme, yalama veya elle dokunma.**
- 3. Masa üstünde dans etmemelisin (sadece dansçılar).**
- 4. Bağış yapmalısın.**
- 5. Gösterinin tadını çıkarın.**

"Kızlar." Geniş bir gülümsemeyle, müzik sesini bastırarak, beni duyabilmeleri için olabildiğince yüksek sesle bağıriyorum. "Burası Lincoln."

Ruby'nin bacakları titreyerek şok içinde koltuğuna düşer, ağzı açık kalır.

"Bu Lincoln mu?" Hannah bana bakarak onu işaret eder.
Başımı sallarım.

"Kızımız lanet olası piyangoyu kazanmış." Ellerini havaya kaldırıp sevinç çığlıkları atar.

Lincoln başını geriye atarak güler, sonra ayağa kalkar ve benim için dans eder. Dansı boyunca gözleri benimkilerle kilitlenir ve onun hayal bile edemeyeceğim hareketleri yaparken nefes nefese kaldığımdan eminim.

Hannah ve Ruby, odanın içinde gözlerini gezdiriyor, zaman zaman masada ve barda dans eden diğer erkekleri izliyorlar. Nazik olmaya çalışıyorlar sanırım, ama gözleri sürekli Lincoln'e dönüyor.

Evet, benim oğlum işini biliyor.

Cildi ışıkta parılıyor ve keşke burada sadece ikimiz olsaydık diyorum. Ona dokunmak için can atıyorum.

Hızlı bir hareketle masanın kenarına oturuyor ve bacaklarını benim iki yanına açıyor, lezzetli karın kasları tam yüzümün önünde.

"Kot pantolonumu çıkar." Bana haylaz bir gülümseme atıyor. "Ne? Burada mı?" diye bağıyorum.

"Evet. Gösterinin bir parçası." Masaya sırtını yaslayıp kemerini çözüyor ve kalçalarını havaya kaldırıyor.

Bir kilisede bir erkeğe bunu yaparak cehenneme gideceğim.

Islak, bol pantolonunu oyulmuş kalçalarından aşağı çekiyorum ve beyaz ve mavi İskoç bayraklı bir çift boxer ortaya çıkıyor.

Onun içinde penisi devasa görünüyor ve bacaklarımın arasındaki sıcaklığı durdurmak için uyluklarımı birbirine sürtmek zorunda kalıyorum.

Becereksizce, bakire beyaz spor ayakkabılarının üzerinden geniş paçalı kot pantolonunu çıkarıp deri koltuğa atıyorum.

Boxer şortunun beyaz şeridi, ne kadar bronzlaştığını gösteriyor; güneşten yanmış teniyle tam bir tezat oluşturuyor.

Lincoln kalçalarını havaya kaldırıyor, kasıkları tam yüzümün önünde ve kendini yukarı aşağı itiyor.

Meme uçlarım mor, yumuşak dantelli sütyenimin kumaşına değiyor.

Masanın ucunda, tahta bir kilise bağış kutusu gibi görünen bir şey ile bir adam belirir. Hannah ve Ruby bağış kutusunun üstündeki kesik yuvaya dolar banknotları atarken, adam Lincoln'e yumruk atar.

Hareket edemeyen ve izleyemeyen Hannah, çantamı bulur ve benim için bağış yapar.

Üç katını seve seve verirdim.

Neredeyse sona geldiğimizde, şarkının sert ritimleri biraz yavaşlar ve DJ herkese bağışları için teşekkür eder ve bu hafta bağışların yerel bir hayır kurumuna, evsiz gazilere yardım için gönderileceğini söyler. Daha fazla bağış yapmalıydım.

Lincoln doğrulur ve öne eğilir. "İki şarkı daha var. Bağışını sonra yapabilirsin, yaramaz kız." Gözleri göğüs dekolteme kayar. "Fermuar çalışıyor mu?"

"Evet." Sırıttım.

"Etek ucuna kadar mı?"

"Evet." Öne eğilirim. "Sonra sen açabilirsin. Şu anda çok tahrik oldum." Koltuğa sürtünerek, bacaklarımın arasında hissettiğim baskıyı hafifletmeye çalışırım. Keşke yalnız olsaydık.

"Öyle mi?" Dudaklarını yalar, bakışları ağızma düşer.

Vücudumu ona doğru eğiyorum.

Dirseklerini dizlerine dayar.

"Bu, göğüs dekoltemi sikmen için mükemmel bir yükseklik, Lincoln."

Göğsü inip kalkıyor ve gözleri kararıyor. "Ah, lanet olsun. Kot pantolonumu tut. Beni tahrik ediyorsun ve bu burada uygun değil." Gözlerini sıkıca kapatıyor.

Ona sıırılsıklam kot pantolonunu uzatırım. "Sonra."

"Söz mü?" Islak kotla kasıklarını örtüyor. "Şimdi akşamın geri kalanında uslu dur. Benimle eve geliyorsun."

"Yapamam."

"Neden?" Sorgulayıcı bir şekilde kaşlarını kaldırır. "Çünkü Pom-pom'a dönmem lazım. Sen benimle benimle eve geliyorsun."

Dudakları gülümsemeye kıvrılır. "Saat on birde işim bitiyor. O saate kadar dans ediyoruz, kısa bir vardiya."

Onunla bir gece daha geçireceğim düşüncesi kalbimi sevinçle doldurur.

"Mükemmel."

"Siz ikiniz birlikte çok seksisiniz." Hannah bizim anımızı bölüyor. "Bu arada, ben Hannah." Lincoln diğer eliyle benim için sertleşen sikini örtmeye devam ederken, Hannah onun elini sıkıyor.

"Çok kaslısın." Ruby, Lincoln'ün kaslı vücudunu incelerken karşılık verir. "Bize içki getirebilir misin?" Ona flörtöz bir şekilde parmağıyla el sallar. "Bu arada, ben Ruby."

Lincoln kışının üzerinde dönerek masadan atlar. "Hemen geliyor. Aynısından mı?"

Hannah başını eğerek Lincoln'ün karın kaslarını inceledi. "Evet, lütfen efendim."

Hannah'ya hafifçe dürterek onu irkiltirim.

"Kızlar. Tanıştığımıza memnun oldum." Göz kırpar, ıslak saçlarını parmaklarıyla tarar ve bara doğru büyük adımlarla yürür.

Gözlerimiz, o başka dünyadan fiziksel yapısı gözden kaybolana kadar onu takip eder. İkisi de başlarını bana çevirir.

"Onun burada olacağını gerçekten bilmiyordum." Bardağı dudaklarıma götürdüm.

Bana dakikada binlerce soru sorup duruyorlar. Kaç yaşında olduğu, arkadaşları olup olmadığı, haftada kaç kez spor yaptığı ve o vücudu nasıl yaptığı gibi. Hiç durmuyorlar.

Ve en çok nefret ettiğim soru ise, "Ne kadar süre burada kalacak?" Hannah'nın büyük gri gözleri gergin bir şekilde kısılıyor.

"Altı hafta," diyorum.

"Kahretsin," diyorlar ikisi bir ağızdan. Evet, kahretsin, haklılar.

14. BÖLÜM

LINCOLN

Otoparkta yürürken birbirimize sokuluruz, elim Violet'in kalçasında.

Onunla birlikte olmak çok doğal. Yanıma tam uyuyor.

Onun yanındayken bu tamlık hissini bastıramıyorum. Her şey yolunda. Doğru.

Sanki dünya dönmeyi bırakmış gibi, beni yere bağladı ve benim yerçekimim oldu.

O, çıktığım diğer kızlardan - yani, yattığım kızlardan - çok farklı ve ona karşı hissettiğim bu yeni tutku bana yabancı geliyor.

Babam Eva ile çıktığını söylediğinde, bunun *özel* ve *farklı* olduğunu hissetmiştim.

Violet için de aynı şeyi hissediyorum. Bu, tarif edemeyeceğim
tarif edemediğim ya da tam olarak belirleyemediğim bir şey.

İki günde bu kıza, şimdiye kadar hiç kimseye hissetmediğim kadar çok şey hissetmek çok garip.

Düşüncelerimden habersiz olan Violet, ne kadar harika bir gece geçirdiğini ve dansımı ne kadar sevdiğini tweet atmaya devam ediyor. Bana düzinelerce soru sordu.

Çocukken sosyal medyada yüzlerce hip hop videosu izleyerek kendime dans etmeyi öğrendim. Sonra babamdan

bana çevrimiçi dersler için para vermesi için yalvardım. Hızlı öğrendim ve çok sevdim, ama benim için her zaman sadece bir hobiydi ve kendi odamda gizlice yaptığım bir şeydi.

Ama Dylan, hayır geceleri için dansçılar ve barmenler ararken, bu fırsatı kaçırmadım ve Santa Monica'da cumartesi geceleri yapacak bir şeyim oldu. Ayrıca burada kimse beni tanımıyor.

Bir zamanlar cumartesi günleri benim için partiler ve kulüplere gitmekten ibaretti ve her şeye hazır, her zaman dışarı çıkmak isteyen biri gibi görünsem de, son birkaç yılda ve özellikle seyahat ederken çok değiştim.

Televizyonda dizi izlemeyi veya sahilde oturup gün batımını izlemeyi çok daha fazla tercih ediyorum.

Fark ettiğim bir başka şey de, otelde çok fazla zaman geçirmemin sebebinin, hayatımı paylaşacak kimsem olmaması.

İskoçya'dan ayrılmadan önce Jacob, Erin ve Owen ile Skye ile mutluydu. Ama üçlü kardeşler grubumuz beşli oldu ve ben onların arasına sığmayan kare çivi gibiydim, bu yüzden geceleri dışarı çıktığımızda kendimi garip hissediyordum.

Zaman geçtikçe, erkeklerin ilişkileri daha ciddi hale geldi ve cumartesi akşamları çiftler gecesi haline geldi, bu yüzden cumartesi günleri çalışmaya başladım ya da arabamı yıkayarak ya da televizyon izleyerek geçiriyordum.

Bu yüzden buradayken Confessions'da dans etmeyi teklif ettim. Eğlenceli, kolay ve zamanımı dolduruyor, çünkü yine dünyanın öbür ucunda bile birlikte vakit geçirecek kimsem yok.

Ancak son birkaç günde bu durum değişmiş gibi görünüyor.

Aynı anda bana bakan Violet'e bakıyorum. Ayrılırken topukları kaldırım taşlarına takıldığı için boyu daha kısa ve kırık ayakkabısı yürürken elinde neşeyle ileri geri sallanıyor. Haklı, kazaya meyilli bir kız.

"Ver şunu bana. Ben taşıyım." Bana kırık ayakkabılarını uzatıyor.

Parmak uçlarına basarak, diğer elime kalçalarını sürtmeye devam ederken dudaklarıma bir öpücük konduruyor.

Elini kalbimin üzerine koyduğunda göğsümde garip bir şey oluyor. Tarif edemediğim bir şey. Ama hoş, sıcak. Evimdeymiş gibi.

Sanki aitmişim gibi.

Annemin beni bebekken terk ettiğini düşündüğümde, içimde hep bir kemiren his vardır. Kendimi yeterince iyi ya da kusursuz hissetmeyen küçük bir parçam.

Kusurlu.

El çizimi beş köşeli yıldızın eğri ucu gibi.

Bu, babamla hiç konuşmadığım bir konu, çünkü beni harika bir şekilde yetiştirdi ve annem olmadan büyürken benim için endişelendiğini biliyorum, ama benim için her zaman orada olmak için elinden geleni yaptı — okul piyesleri, futbol maçları, yüzme dersleri, her şey. Fiziksel ve duygusal olarak benim için hep oradaydı.

O en iyi babaydı, ama annem hakkında konuşmazdık, en azından derinlemesine konuşmazdık, çünkü annem ve babam çok uzun süre birlikte olmadılar ve evlendikten kısa bir süre sonra ayrıldılar, bu yüzden babamın annemi çok iyi tanımadığını düşünüyorum. Babam her zaman sessiz ve düşünceli bir adamdı. Derin bir adamdı.

O da kendi duygularıyla mücadele ediyordu. Onun için çok zor olmalıydı. On sekiz yaşında, boşanmış ve bir bebeği vardı. Otelde çalışırken bir yandan da uzaktan eğitimle üniversiteye devam etmeyi nasıl başardığını anlayamıyorum. Hala aklım almıyor. Ne adam ama.

Annemin fotoğrafını çerçeveletip bana vermişti, buraya gelene kadar hayatım boyunca yatağımın başucunda durdu. Şimdi cüzdanımın içinde güvenle saklıyorum.

Eskiden o fotoğrafa bakıp annemin yürüyüşünün nasıl olduğunu, sesinin nasıl olduğunu, eğer

Bazı yönlerden ona benziyorum, eğer o da bazı şeyleri belirli bir şekilde söyleseydi.

Eğer beni sevseydi.

Bunu asla bilemeyeceğim çünkü yıllar önce ortadan kayboldu ve ziyaret ettiği birçok yerden bana kartpostal göndermeyi bıraktı.

O tutarsız, kararsız biriydi ve hiçbir kartpostalında bana beni sevdiğini söylemedi. Sanırım bu, *beni sevip sevmediğini* sorusunun cevabı.

Bunu şimdi biliyorum.

Ama küçük bir çocukken bunu bilmiyordum.

İki insanın beni yarattığı gerçeğinin tuhaf olduğunu sık sık düşünmüşümdür, ama ben sadece birini tanıyorum ve onu tanımamak, birinin DNA'sının bir parçası olduğunu ama onun hayatının bir parçası olmadığını ya da onun için yeterince önemli olmadığımı bilmek benim için garip.

Babam beni, şimdiye kadar tanıdığım tüm sevgiden daha fazla ve daha derinden sevdi, ama benim o küçük yüzde biri, annelerinin etrafında arkadaşlarını izleyen küçük çocuk, hala annesinin sıcaklığını, kucaklamasını ve sevgisini arıyor.

Ben buna ihtiyacım yok, ama o yüzde birim, bunun nasıl bir his olduğunu bilmek istiyor.

Ayrıca, uzun süreli bir ilişkim olmamasının sebebinin bu olup olmadığını da sık sık merak etmişimdir. Beni tanıdıklarında, tüm kusurlarımı ve tuhaflıklarımı gördüklerinde beni terk edeceklerinden, reddedileceğimden veya terk edileceğimden korktuğum için. Yeterli olmadığımın veya fazla olduğumdan.

Bu yüzden insanlar bana çok yaklaşmadan ve benim onlar için doğru kişi olmadığımı keşfetmeden önce onları uzaklaştırıyorum.

Ya da Jacob'ın bana söylediği gibi, başka bir şey yapıyorum. Bir pislik oluyorum, böylece onlar da benden vazgeçiyor.

Bu berbat bir durum ve İskoçya'ya döndüğümde özür dilemek istediğim üç kızın listesini yaptım. Artık telafi etmenin zamanı geldi.

Ancak seyahat etmek bana ihtiyacım olan bakış açısını kazandırdı. Umuda ve olasılıklara kalbimi açmam ve insanları kendimden uzaklaştırmam gerektiğini anlamamı sağladı. Herkesin beni terk edeceğini düşünmeyi bırakmam gerektiğini anladım, çünkü kimse terk etmiyor. Babam iyi günde kötü günde hep yanımda kaldı ve yeni teyzelerim ve amcalarımın varlığı bunun kanıtı. Eva'nın kız kardeşleri ve eşleri Eden, Hunter, Ella ve Fraser bana gerçek aşkın, derin ve sonsuz aşkın var olduğunu ve bunun için savaşılmaya değer olduğunu gösterdiler.

Onların birbirlerine olan yakınlığını çok istiyorum. Ben de öyle bir şey istiyorum.

Ve beni olduğum gibi, tüm kusurlarımla kabul eden birini istiyorum. İnsanları uzaklaştırmaktan bıktım.

Özellikle Violet'i.

Çünkü onun da benim için aynı şeyi hissettiğini düşünüyorum, en azından öyle umuyorum.

Ancak, bir son kullanma tarihimiz var ve bu beni derinden üzüyor.

Hiçbir şey mantıklı gelmiyor ve bütün gün kafam allak bullak.

Violet, üzücü düşüncelerimi keser. "Hayatı tehlikeli yaşamak ister misin?" Violet yolcu kapısını açar.

"Ne düşünüyorsun?" Tanrım, çok yorgunum. Bu enerjisini nereden bulduğunu bilmiyorum. Eminim ki onu dünyanın manyetik alanının çekim enerjisinden alıyor.

Arabama atladığımız anda çantasını yere koyuyor ve ben çalıştırma düğmesine basmak üzereyken, beceriksizce orta konsolun üzerinden geçip üzerime oturuyor.

"Daha fazla bekleyemem, bütün gece beni tahrik ettin." Elbisesinin ön fermuarını aşağı çekti.

Demek eğlenceli planı bu.

"İnsanlar görecektir." Onu durdurmak için belinden tutuyorum ve arabanın dışındaki karanlık alana bakıyorum.

"Hayır, görmezler. Park yerinin en uzak noktasına park etmişsin ve camların karartılmış." Fermuarını beline kadar indirir.

Onun büyük, dik göğüsleri beni mahvediyor. "Ah, siktir et." Elbisesi tamamen açılabilmesi için hafifçe dizlerinin üzerine çöküyor. "Gördüğüm en güzel elbise." Sütyeninin dantelli kısmını aşağı çekip pembe renkli meme ucunu ağzıma alıyorum.

Dilimi onun sertleşmiş meme ucunda gezdirdiğimde, başımın arkasını kavrar.

Violet, terliklerimin bel kısmını çaresizce çekiştirerek aşağı indirip sikimi serbest bırakır. Narin eli sikimi kavrar ve boğazımdan bir inilti koparır.

Neredeyse beni azarlıyor gibi, "Bütün gece benimle oynadın, yaramaz çocuk. On dokuz yaşında gibi davranıyorsun, tanrı gibi bir vücudun var ve bir kral gibi sevişiyorsun. Şimdi beni kraliçenmişim gibi sik, Lincoln."

Tatlı ağzından çıkan müstehcen sözler sikimi onun için daha da sertleştiriyor.

Bugün en az beş kez seviştik ama o daha fazlasını istiyor. Belki de ruh ikizimi buldum. O çok aç.

Bu gece dansımı izlemek onu çok azdırdı. Eğer ona böyle yapıyorsa, her gün onun için dans edeceğim.

Yumuşak elini sikimin üzerinde yukarı aşağı hareket ettiriyor. Hiçbir kadın beni bu kadar sert yapmamıştı ve gelecek olanın beklentisiyle sikimin ucundan ön sıvı akıyor.

Küçük, yumuşak başparmağı parıldayan ucumu ovuşturuyor ve ben inliyorum. "Şu anda içinde olmalıyım." Kelimeleri zar zor çıkarabiliyorum.

Islak dantel külotunu yana kaydırıp, sonuna kadar içeri giriyorum.

Başını geriye atıyor, göğüslerini yüzüme doğru itiyor. "Bunları sonra sikacağım." Onun sulu tenini ısıırıyorum, onu inlemeye zorluyorum.

"Söz mü?"

"Küçük parmak sözü," diye mırıldanıyorum meme ucuna. "Siktir, dayanamayacağım." Onu sikim üzerinde yukarı aşağı pompalıyorum. "Sen

sırılısıklam olmuşsun, Petal."

Violet koltuğun arkasına tutunur ve beni daha hızlı sikmeye başlar.

Başını geriye atıp kendini önümde bırakırken hayranlıkla izliyorum.

O orgazma ulaşmak için ne yapması gerektiğini çok iyi bildiği için tüm işi ona bırakıyorum. Kalçalarını eğip amını sıkıyor ve ben yaklaşan orgazmı zorla tutuyorum.

Beni daha sert sikmek için bir elini arabanın tavanına düz bir şekilde koyar.

Onun klitorisini, hoşuna gittiğini keşfettiğim şekilde daireler çizerek okşuyorum.

Önce nazıkçe okşuyorum, sonra hafifçe çimdikliyor ve hızlıca vuruyorum.

Parmak uçlarımla tomurcuğunu okşarken, zevk dolu bir çığlık atıyor.

Diğer elimle parmaklarımı saçlarının arkasına geçirip alnını alnıma çekerek kendini bana teslim etmesini isterim. "Gel bana, tatlı kız."

"Oh, ben, ben..." Yumuşak sesi arabada yankılanırken, sert sikimde zevke ulaşmak için kendini sikiyor, ağır memeleri yukarı aşağı zıplıyor.

Dudaklarında benim adım ve sırılısıklam amcığı benim sonum oluyor ve omurgamdan testislerime kadar yayılan karıncalanma hissi.

Orgazmım vücudumda yayılır ve Violet bitmek bilmeyen enerjisiyle beni sikerken boşalırım.

Beni baştan sona ikna ederek, kendimi onun içine boşaltıyorum.

Taşaklarım sıkılaşıyor ve vücudu beni son damlasına kadar sağarken saf zevkle haykırıyorum.

Kalbim göğsümde deli gibi atıyor.

Yeni tanıştığın biriyle seks bu kadar iyi olabilir mi? Beynim aramızda olanları kavrayamıyor.

"Çok iyi." Violet öne eğilir, açgözlü dudaklarıyla beni öper ve dilimi ağzına alır, sikim tekrar seğirmeye başlar.

Yatak odasında neye ihtiyacı olduğunu bilen bir kadınla hiç birlikte olmamıştım. Ama Violet neye ihtiyacı olduğunu ve onu nasıl elde edeceğini çok iyi biliyor.

Hafifçe geriye yaslanıyor.

"Daha iyi hissediyor musun?" diyorum, nefes nefese.

Uzun siyah saçlarını yüzünden çekiyor.

"Evet. Şimdi beni eve götür. Tutman gereken bir söz var." Göğüslerini birbirine yaklaştırır.

"Beni sertçe becereceksin, değil mi? Bir daha yapabilir miyim bilmiyorum." Hala içindeyken kalçalarımı yukarı doğru kaldırarak onu inlemeye başladım.

Bu yalan. Onun için sikim her zaman hazırdır ve hiçbir kadın beni bu kadar sert boşaltmamıştır. O, gerçek olmuş bir rüya.

İçimdeki eski ben, zaten incineceğimi hissettiğim için uzaklaşmamı söylüyor, ama içimdeki yeni ben, onu sonsuza kadar yanımda tutabilmek için ona sarılmak istiyor.

Benim için bir ilk daha.

"Güzellik uykuma ihtiyacım var," diyorum somurarak. "Olmaz. Şimdi beni eve götür."

BÖLÜM 15

LINCOLN

Santa Monica'da yine güzel bir gün.

Güneş ışığı benim yeni aşkım. Sabahları yataktan zıplayarak kalkmamı sağlıyor.

İskoçya'yı tüm kalbimle seviyorum, ama tanrım, soğuk havalarda, özellikle kış sabahları çok iç karartıcı oluyor. Ancak, Violet ile evimde kömür sobası başında geçirdiğim sıcacık günler, bu kasvetli havayı biraz olsun hafifletiyor.

Asla olmayacak, Lincoln.

"Ne düşünüyorsun?" Violet hayal alemimden beni uyandırıyor.

"Hiçbir şey." Ellerimin üzerine yaslanıp ayak bileklerimi çaprazlayarak, yüzlerce insan ve çocuğun parıldayan denizde sıçrayıp sıcak kumda oynadığını izliyorum.

"Bugün sessizsin." Violet güneş gözlüklerini başına itti.

"Sadece yorgunum." Esniyorum.

"Oh, ne kadar yorgun olduğunu biliyorum. Dün gece yatak odasına geldiğimde, pembe parmak sözünü yerine getirmek için hazır olduğunu umuyordum, ama sen bayılmıştın."

Üstüne atlayıp ellerini başının üstüne ittiğimde çılgılık attı. "Birkaç gün önce tanıştığım bu seks delisi kadın, pogo yapıp

Onu tanıdığımndan beri sikimi yalıyor. Sürtünmeden yanıklar oluştu.

O, leylak rengi havlusuna başını salladı. "Senin dayanıklılığın yok." Sesi neredeyse duyulmuyordu. "Ve ben senin için her zaman çok ıslak oluyorum, senin sürtünme yanıkların yok." Dudaklarını yaladı.

Onun sırtından havluma yuvarlanıyorum ve dürüstlüğüne inliyorum. Eğer yapmazsam, onu burada, kumsalda sikmek zorunda kalacağım.

Bugün onu iki parçalı mayo giymesi için ikna ettim ve o daracık siyah kumaşın içinde yiyelim geliyor. Çekmecelerinde bir sürü var ama plajda asla giymiyor, onun yerine tek parça mayoları tercih ediyor. Anlaşılan sadece kendi havuzunda giyiyor.

Bir parça gitti.

Onun altının ipini çekiştirdim. "Denize girmek ister misin?"

O oturur ve etrafına bakar.

"Ne yapıyorsun?"

Dudaklarını ısıırıyor. "Üzgünüm. Bu benim bir alışkanlığım, tamam mı? Bazen etrafa bakmam gerekiyor. Kimsenin beni görmesini istemiyorum. Çok açıkta kalıyorum." Eli karnına gidiyor.

"Çok güzelsin, Violet." Ayakta durup sohbet eden bir grup kıza bakıyorum. Onları işaret ediyorum. "Şuradaki kızları görüyor musun? Ne görüyorsun?"

Kafasını yana eğiyor. "Güzel. Bronzlaşmış vücutlar. Orantılı."

"Ve sarı iki parçalı kız." Çenemi öne doğru uzatırım. "Sana ne gibi görünüyor?"

Dudaklarını ısıırır. "Zayıf, fit, sarı saçlı, güzel tenli."

"Kayıtlara geçsin ve gerçekleri söylemek gerekirse, sen de aynı boydasın."

O kız gibi, ama sen çok daha seksisin. Onda senin kıvrımların ve parlak saçların yok.

O itiraz ederek nefesini tuttu. "Ben öyle değilim."

"Evet, öyle görünüyorsun. Ama sen bir üst seviyedesin, Violet West. Görünüşün hakkında berbat, çarpık bir algın var. Şimdi, o güzel ayak parmaklarının üzerine çık ve

toplantı odasında ve yatak odasında bir kraliçe gibi kumların üzerinde yürü." Ayağa kalkıp ona elimi uzattım.

Kıpırdamadan sarı elbiseli kıza bakmaya devam ediyor. "Gerçekten onunla aynı beden miyim?"

"Öyle olmasa söylemezdim. Hadi kalk."

"Çok otoriterisin." Diye homurdanarak ayağa kalkar, mayosunun altını düzeltir ve göğüslerinin sabit olduğundan emin olur.

"Ayrıca, senin göğüslerin onunkinden çok daha büyük." Balsamla kaplı dudaklarını öpüyorum.

"Benim göğüslerim herkesten büyük."

"Cennet gibi." Gözlerim parıldıyor.

"Dün gece bana verdiğin sözü tutmayacak kadar cennet gibi değil."

"Bu gece iki katı söz veriyorum."

Göğüslerine sikmene izin verecek çok az kadın vardır, ama Violet bu fikri çok seviyor gibi görünüyor. Yüzme şortumun içinde sikim seğiriyor ve dikkat çekmeden kendimi düzeltmek zorunda kalıyorum. "Zaten yorgundum, bütün gece beni doyurmak bilmeyen bir kadınla uyanık kaldım, ertesi gün bütün gün beni sikti, sonra dün gece neredeyse iki saat uykuyla dans ettim, sonra sabah arabamda ve sonra da yatakta yine sikti. Uyandığım için çok güzeldi. Teşekkürler." Bu sabah Violet'in sıcak ve ıslak ağzının sikimi sardığını hissederek uyandım. En iyi uyandırma çağrısı. Şimdiye kadar.

"Sessiz ol. İnsanlar duyacak." Gözleri kalabalık plajda dolaşıyor.

"Kimse umursamıyor. Hepsi kendileriyle meşgul." Etrafıma bakıyorum. Haklıyım, kimse bize dikkat etmiyor.

"Gidelim, Petal." Violet'in peşimden geleceğini umarak kaynar kumların üzerine ilk adımı attım. Bir anda yanımda belirdi ve elimi tuttu.

"Aferin kızım." Ona göz kırpıyorum.

Violet'e bakan birkaç adam görüyorum. Siktirip gitsinler. O benim.

Onların önünde onu öpmek ve onlara göstererek kendimi kontrol etmek için çabalıyorum. Onu kendime yaklaştırıyorum. "Birkaç adam sana bakıyor."

"Bakmıyorlar. Sen sadece nazik olmak için söylüyorsun, zaten beni alamazlar. Ben seninim."

Şimdilik

Onu kucaklayıp omzuma atıyorum ve suya doğru koşuyorum. Soğuk dalgalara çarptığımızda çığlık atıyor.

Yarım saat boyunca tuzlu suda el ele tutuşup öpüşüp birbirimizi kızdırdıktan sonra, yavaşça altın kumlara geri dönüp havlularımızın yanına gideriz.

"Violet? Sen misin?"

Violet yanımda gerginleşir, sonra sinir bozucu bir inilti çıkarır.

Hemen önümüzde, baştan ayağa beyaz giyinmiş uzun boylu bir kadın, Violet'in yönüne bakarak duruyor.

"Seni arıyordum." Karşımızdaki kadın kollarını kavuşturur. Büyük güneş gözlükleri bile beyazdır. Bir film yıldızı gibi görünür.

"Ne istiyorsun, Francesca?" Violet'in tavırları bir anda değişir.

Demek bu kız kardeşi.

"Babam bize sahil evini satmayı teklif etti. Oraya sadece iki kez gitmiştim, bir uğrayıp etrafa bakayım, sonra satın alıp almayacağımıza karar verelim dedim."

"O baba, Francesca, babacığım değil. Tanrı aşkına, otuz beş yaşındasın. Ve bu ev? Şu anda yaşadığım evi satıyor," diye bağırır Violet, yolun karşısındaki evini göstererek.

"Evet. Neden? Sana bir şey söylemedi mi?" Sesi masumiyetle doludur, ama ağzının kenarındaki alaycı gülümseme onu ele verir.

Nazik sohbetleri milisaniyeler içinde sıfırdan yüzlere çıkıyor.

Violet, plaj havlusuna doğru giderken onun yanından geçip gitti. "Hayır. Yani, neden yapsın ki? Sonuçta ben sadece onun kiracısıyım." Sesi çok yenilmiş gibiydi.

Görünüşe göre ailesi onu çok etkiliyor.

"Her gün onunla konuşmuyorum ama..." Violet, cümlesini yarıda keserek şeffaf plaj çantasına plaj havlusunu ve güneş kremi koymayı bırakır. "Ah. Anlıyorum." Violet başını sağa sola sallar. "Plaj evini istediğine karar verdin ve onu satması için ikna ettin."

Francesca ne onaylıyor ne de reddediyor, bu da çok şey anlatıyor.

Violet devam eder. "Ya da onun şöyle demesini umdun: '*Al bakalım Franny, sen alabilirsin.*'"

"Ama sana verdi."

"Bana vermedi," diye Violet karşılık verdi. "Ben kiraladım. Her ay maaşımdan kesiyor. Kendi paramla ödüyorum."

Violet, anlayamadığım anlamsız sözler mırıldanır.

"Başka bir gün gelebilirsiniz. Pom-pom burada olmadığına. Alerjinizi tetiklemesini istemem." Violet'in samimiyetsiz sözleri bellidir.

Öfkeyle, Violet siyah örtüsünü çekip ayağına terliklerini giyer. "Bugün harika bir gün geçirdim, dün gece dans ettim, bu sabah sörf yaptım..."

"Sörf mü yaptın?" diye kız kardeşi hayretle sorar.

"Evet, ve aslında oldukça iyi olduğumu keşfettim. Değil mi, Lincoln?" Beni de sözlü kavgasına dahil ediyor.

"İnanılmaz. Sen doğuştan yeteneklisin." Wetsuit içinde de çok seksi görünüyordu. Bugün muhteşemdi. Her düştüğünde tekrar ayağa kalktı ve bir saat içinde sörf yapmaya başladı. Her şeyi çok iyi yapıyor. Kafasını çarptı ve suya düştü ama tahtaya geri çıktı ve tekniğini öğrenmeye kararlıydı.

"Sen de dalış elbisesi giydin herhalde, ne kadar kaba Violet." Kız kardeşi tiksintiyle burun deliklerini genişletir. "Senin bedeninde de var mı?" Francesca, şaka yaptığını sandığı zavallı denemesine gülerek bakar.

Gözlerimi kısıyorum. Kim olduğunu sanıyor bu kız?

Violet'i savunmak için araya girdim. "Aslında her beden için yapıyorlar. Ama kaba ve çirkin ruhlar için yapmıyorlar. Sanırım şansın yok."

Violet kahkahalara boğulurken, Francesca şoktan ağzı açık kalır.

"Anlamadım." Sesini yükseltir. "Duydun,"
der Violet ifadesiz bir yüzle.

"O kim?" Violet'e bakarak beni işaret etti. "Ve kim olduğunu sanıyor da benimle konuşuyor?" Francesca'nın sesi bir oktav yükseldi.

"Hayatım boyunca beni aşağılamaktan başka bir şey yapmayan kaltakla konuşuyor." Violet dik durur ve bana beyaz spor ayakkabılarımı uzatır. Diğer her şeyi çantasına koymuş gibi görünüyor, ama sırlıslık olan mayomu kurutmak için havluya ihtiyacım var. "O, benim wetsuit giyemeyecek kadar şişman olduğumu ima eden kaltağa konuşuyor. Ve çalışmak için çok tembel olduğu için kocasını bulması için *babasını* çağırmak zorunda kalan kaltağa." Violet omuzlarını geriye doğru itti. "Şimdi, sakıncası yoksa, erkek arkadaşım la çıkmak üzereydik."

Erkek arkadaş.

Violet henüz bitirmemişti. "Ve yakışıklı İskoç erkek arkadaşımın sözleriyle, siktir git Francesca."

Evet! Kızım savaşçı ruhunu buldu.

Kızım.

Violet elimi tutar ve onun yanından geçerek yürür.

Ayakkabılarımı giyme fırsatı bulamadığım için ayaklarımın ikinci derece yanıklar aldığından bahsetmiyorum ve şortumdan akan su damlaları da onları soğutmak için pek işe yaramıyor.

şortumdan akan su damlaları da ayaklarımın soğumasını pek sağlamıyor.

Omzuma bakmak için geri dönüyorum ve Francesca hala onu bıraktığımız yerde kumların üzerinde duruyor. Violet'in kendini savunup ona bağırdığına inanamıyor gibi görünüyor.

Violet'i henüz çok iyi tanımıyorum, ama bildiğim tek şey, kız kardeşine hiç böyle konuşacak cesareti olmadığı.

Onun yumuşak elinden gerginliğini hissedebiliyorum.

“Kız kardeşim *Gremlins* filmindeki Gizmo gibi. Zararsız görünüyor, ama suyla temas ederse, o sevimli görünüşünün altında gerçek çirkinliği ortaya çıkıyor. Bu yüzden asla denize girmiyor, yoksa içindeki gerçek canavar ortaya çıkar. Tanrım, o gerçekten korkunç bir insan. Karşılaşmamıza tanık olduğun için üzgünüm.”

Violet'in evine doğru karşıdan karşıya geçerken soruyorum: "Kız kardeşini uzak tutmak için köpek mi aldın?"

O burun kıvırdı. "Belki."

"Harika." Elini güven verici bir şekilde sıkıyorum.

Eve döndüğümüzde, Violet'in plajda olanları sindirmesine izin verip duş alıp kendini tazelemesi için onu yalnız bırakıyorum.

Aşağıya indiğinde, Pom-pom göğsüme kıvrılmış, derin uykuda, büyük beyaz deri koltukta uzanmışım.

O, yaşayan bir kar topu gibi.

"Temiz havlu buldun mu?" Belime sardığım bembeyaz havluya bakıyor.

"Evet, şortum sıırıslıklam olmuştu. Dışarıya astım. Yine de duş almam lazım." Bu sabah aceleyle çıkıp bugün için mayo ve yeni kıyafetler almak zorunda kaldım. Dün gece Violet'le karşılaşacağımı ve yine burada kalacağımı bilmiyordum. Otele geri dönebilirdim, ama birkaç blok ötedeki mağazalara gitmek daha hızlı oldu.

Violet, beyaz parlak masaya iki taze kahve koydu, sonra derin bir nefes alarak oturdu.

"Pom-pom'un üzerine yanlışlıkla oturmuş olmalısı n .
Beyaz deri koltuğa kamufle olmuş."

Kafasını alçak kanepenin arkasına yaslar. "Zıplamak için çok kısa. Onu yukarı kaldırmam gerekiyor."

Gölümsüyorum. "Bunu hiç düşünmemiştim. Komik görünümlü küçük bir şey." O kadar yumuşak ve hafif ki, göğsümde neredeyse hiç ağırlığı hissetmiyorum.

"Ama sevimli." Violet başını çevirip bana bakıyor. "Ama veteriner masrafları çok pahalı ve kendisi de çok pahalıydı."

"Ne kadar tuttu?"

"Bilmek istemezsin." Gözlerini devirdi. "Ah."

"Ah, tamam," der yumuşak bir sesle.

Elini tutup parmaklarımızı birbirine kenetledim. "İyi misin?"

"İyiyim."

"Ama değilsin, değil mi? Francesca'ya söylediklerin için kendini kötü hissediyorsun çünkü senin bir kalbin var. O anda sonunda kendini savunmak istedin, ama sonuç beklediğin gibi olmadı. Şimdi daha kötü hissediyorsun. Doğru mu?"

O utanarak başını eğdi. "Evet. Tanrım, çok kötüydüm."

"Değildin. Bugün cesurdun ve yıllardır içinde tuttuğun şeyi sonunda söyledin. Belki de artık bir değişiklik zamanıdır, Violet. Bu ev ne kadar güzel olsa da, seni yansıtmıyor. Her şey düz çizgiler ve sert. Sen bu yerden daha sıcak ve misafirperver birisin. Ayrıca, burada neredeyse hiç süs eşyası veya yumuşak mobilyalar olmadığını fark ettim. Sanki buraya taşınmamışsın gibi."

Etrafa bakındı. "Haklısın. Hiç almadım. Ama sahilde olmak çok güzel."

"Haklısın, ama belki de kız kardeşin sana iyilik yapıyordur. Bu sadece bir ev. Senin kişiliğine uymuyor. Francesca'ya uyuyor ama—soğuk, beyaz, keskin kenarlı." Dramatik bir şekilde titreyerek Pom-pom'u irkiltirim.

Bu Violet'i güldürür.

Onun özgüvenini güçlendiriyorum. "Kendini savunduğunda, özellikle de ona defolup gitmesini söylediğinde, çok net konuşmuştun. Ona baw-bag olduğunu da söylemeliydin. O sahneyi görmek için para bile verirdim."

"Ne?" Violet şaşkın bir ifadeyle gülümsüyor. "Baw-bag, İskoçça aptal demek."

"Bunu sevdim." Kıkırdar, sonra kelimeyi kendi kendine fısıldar.

Düşünüyor.

"Böyle İskoç kelimeleri pek kullanmıyorsun. Seni anlamakta zorlanacağımı sanmıştım ama pek argo kelime kullanmıyorsun."

"İskoçya'nın doğu kıyısında yaşıyorum, bu yüzden aksanımız İskoçya'nın diğer bölgelerine göre o kadar güçlü değil. Ama hiçbirimiz och, aye, the noo gibi stereotipik kelimeleri kullanmıyoruz. Biz öyle konuşmuyoruz. Normal bir cümleye bir veya iki İskoç kelimesini ustaca ekliyoruz."

"Örneğin? Bir örnek verin."

Kolay bir tane vereyim. "Sen bir blether'sın."

Burnunu kırıstırıyor. "Bu ne anlama geliyor?"

"Saçmalıyorsun."

Kıkırdar. "Başka bir tane söyle."

"Bugün hava braw." "Anlamı?"

"Bugün güzel bir gün." O başını sallıyor.

"Eski nesiller genellikle genel ifadeler kullanır ama ben ve arkadaşlarım pek öyle değiliz. Ara sıra ince bir ifade kullanıyoruz. Sanırım bu nesil farkından kaynaklanıyor."

"Gittikçe daha fazla insan seyahat ettiği için bu mantıklı geliyor."

"Büyükbabamın çok güçlü bir İskoç aksanı var. Yaya'm bazen onu anlamakta hala zorlanıyor." Onun sinirlendiğinde ona Yunanca küfürler yağdırdığını hayal ederek gülüyorum.

. O, küçük ama büyük bir kişiliğe sahip bir kadın. Büyükbabamın onu neden sevdiğini anlayabiliyorum.

"Yaya da büyükannen, değil mi?"

"Evet, hatırladın. O Yunanlı. Kısa boylu. Zarif. Enerjik ve vay canına, ne yemek yapar ama. Baklavası en iyisidir." Bal, şurup ve fındıkla kaplı kat kat hamur işleri aklıma gelince ağzım sulanıyor.

"Onun ne olduğunu bilmiyorum. Burada yapan bir yer bulmalısın, ben de tadayım."

"Anlaştık." Yeni görev: Yunan fırını bulmak.

Violet birkaç saniye sessiz kalır, kahvesini yudumlarken, bana bir şey sormaya hazırlandığını anlayabiliyorum.

"Annen hakkında bir şey sorabilir miyim?" Biliyordum.

"Evet, ama anlatacak pek bir şey yok. Takım oluşturma gününde bildiğim her şeyi sana anlattım."

Bana dönerek, bronzlaşmış bacaklarını kanepenin altına sıkıştırıyor.

Islak saçları geriye yapışmış, üzerine bol bir pastel leylak rengi tişört ve kısa şort giymiş. Benim yanımda doğal haliyle olmasını seviyorum ve ismine uygun mor renkli kıyafetler giymesini çok seviyorum. Çok sevimli.

"Yani anneni hiç görmedin mi? Hiç mi?"

"Hayır. Nerede yaşadığını bilmiyorum, hatta hayatta bile olmayabilir." Bu ilk kez aklıma geliyor ve içime sinmiyor. "Kahvemi uzatır mısın lütfen?" Pom-pom'u rahatsız etmek istemiyorum.

O, fincanı dikkatlice elime koyarken parmaklarımız birbirine değiyor ve kanepeye yaslandığında, havayı taze ve ısıltılı armut kokusu dolduruyor. Ona hangi parfümü kullandığını sormalıyım.

Sıcak nektardan büyük bir yudum alıp fincanı çenemin altına dayıyorum. *Bu* konuşmayı yapacaksak, alabileceğim tüm kafein cesaretine ihtiyacım var.

"Onu bulmayı hiç düşündün mü?"

"Düşündüm." Ama bu geçici bir düşünceydi. "Çok seyahat ederdi. Onu bulmak kolay olmazdı herhalde."

"Onu bulmak istiyor musun?"

Kafamı sallıyorum. "Bu cevaplamaı zor bir soru. Babama ihanet etmiş gibi hissederim."

"Ona onu bulmak istediğini söyledin mi?" "Hiç."

"Sence karşı çıkar mı?"

"Babam çok akıllı başında bir adamdır. Sanırım incinir, ama benim istediğim buysa, beni engellemez." Sonraki kısmı söylemek çok zor geliyor. "Onun beni görmek için İskoçya'ya hiç gelmediğini de unutma. Bir kez bile. Bulunmak istediğinden emin değilim."

Violet'in eli omzuma konuyor ve hafifçe okşuyor.

"Ama daha önce de söylediğim gibi, ben iyiyim." Mide ekşimesi başlıyor. Göğsüme dokunuyorum.

"Benim kız kardeşimle olduğum gibi. *Tamam*." Kafamı çevirip onun bakışlarına karşılık verdim.

"Dürüst, samimi bir konuşma mı? Daha önce kimseyle paylaşmadığım bir şeyi paylaşabilir miyim?"

"Evet." Gözleri merakla parladı.

"Derinlerde, onu bulup konuşmak ve belki de bizi terk ettikten sonra nereye gittiğini öğrenmek istiyorum. Hayatında ne yaptığını, tutkularının ne olduğunu, hobilerini. Şu anda nerede olduğunu çok merak ediyorum. Onu oturup, beni hiç sevip sevmediğini dürüstçe sormak istiyorum. Beni hiç düşündüğünü sormak istiyorum." Bunu yüksek sesle söylemek çok acı verici ve sinirlerim mide duvarlarına çarpıyor. "Ama ya beni yine reddederse? Ya onu bulursam ve o bulunmak istemiyorsa? Kalbim buna dayanabilir mi bilmiyorum." Son cümleyi yüksek sesle söylemek istememiştim.

"Oh, Linc." Violet yaklaşıp yüzümü avuçladı. "Çok üzgünüm."

"Onu aramaya gidersem, bu beni ya mahveder ya da kurtarır. Her iki durumda da hazır değilim. En iyisi olduğu gibi bırakmak, bence."

"Barışmak ya da bir sonuca varmak istemiyor musun?"

"Evet ve hayır. Her şeyi olduğu gibi bırakmak ve cevaplanmamış soruların peşine düşmemek daha kolay bir seçim gibi görünüyor.

ve cevaplanmamış soruların peşine düşmemek daha kolay bir seçim gibi geliyor. Ama içimde bir ses onu bulmamı söylüyor. Sanki o, sık sık hissettiğim bu huzursuzluğun eksik parçasıymış gibi. Dalgalar halinde geliyor. Bunu kimseye anlatmadım. Sen ilk kişisin." Neden ona anlatıyorum bilmiyorum.

"Ne tür bir his?"

"Sanki midemde çözülmesi gereken bir düğüm gibi. Her şey gerginlikle dolmuş durumda. Bilmiyorum. Belki de onu çözmenin anahtarı annemde. Bazen, yapbozumun bir parçası eksikmiş gibi hissediyorum, bu da kendimin bütününe görmemi zorlaştırıyor. Beni çok iyi tanımadığını biliyorum ama boktan halimi iyi saklıyorum ve bazen kötü günlerim oluyor. İş yerinde aptalca davranarak veya insanlara şaka yaparak bunu saklamakta uzman oldum. O duyguları bastırmak için irademle her şeyi yapıyorum. Ben bile ne dediğimi anlamıyorum, sen nasıl anlayabilirsin? Üzgünüm." Violet'in elini yüzümden çekiyorum. Rahatsız olduğumu belli vermemeye çalışarak, avucuna hızlıca bir öpücük konduruyorum. Şu anda yüzünde gördüğüm o acıma dolu bakıştan nefret ediyorum. "Duş almam lazım."

Violet göğsümden Pom-pom'u alır. Onu kucağına alırken küçük ağzını açar ve hıçkırıklarla esner. Keşke ben bir köpek olsaydım. Endişelenmek yok, sadece uyumak, kaka yapmak ve yemek yemek. Ne muhteşem bir hayat.

"Akşam yemeğine çıkıyor muyuz?"

diye soruyorum. "Bizim için yemek sipariş edecektim."

"Tamam." Bu ciddi havadan çıkmam lazım. "Sen seç Petal. Bu şehri benden daha iyi biliyorsun."

Violet benimle aynı fikirde değil. "Emin değilim. Hafta sonu boyunca hiç gitmediğim ve duymadığım yerlere götürdün

Belki de seçimini sana bırakmalıyım."

Kanepenin arkasından atlıyorum. "Sea & Soul nasıl?"

"Hiç duymadım." Gülüyor.

"Ara ve ben duştan çıkınca sipariş verelim." "Harika fikir."

Ayağım ilk basamağa basar basmaz Violet'in meraklı sesi duyulur: "Annenin adı neydi, Lincoln?"

Arkamı dönmüyorum. "Olivia. Olivia Grace Black. Babamın soyadını almıştı." Onun adını çok uzun zamandır yüksek sesle söylememiştim.

"Güzel isim."

Tırabzana tutunup yavaşça merdivenleri çıkıyorum, şimdi üstümdeki iki katın ağırlığı omuzlarımda gibi hissediyorum.

O çok güzeldi. Onun bir fotoğrafı var. O fotoğrafın her detayı gözümün önünde net bir şekilde canlanıyor. Rüzgarda uçuşan sarı saçları, geniş gülümsemesi, kollarında ben, ama cam gibi yeşil gözleri başka bir hikaye anlatıyor. Boş görünüyorlar. Mutsuz.

Umarım aradığı şeyi bulmuştur. Onu mutlu edecek şeyi.

Çünkü ben kesinlikle o şey *değildim*.

Violet'in yatak odasına vardığımda, telefonuma bir mesaj geldi. Telefonu yataktan aldım.

Baba: Misafir ister misin?

Ben: Ne demek istiyorsun?

Baba: Santa Monica'ya geliyoruz.

Ben: Kim?

Baba: Hepimiz. Eva, kardeşlerin ve kız kardeşin. Eden, Hunter ve onların üç oğlu, Ella, Fraser ve küçük Mason. Hazır mısın?

Ben: Ciddi misin?

Onları çok görmek isterim.

Baba: Evet! Fraser'ın üvey oğlu çok uzaklarda yaşamıyor. Orada tatil yapmak için bahane uydurmuştu. Sohbet ettik. Bir şey diğerine bağlandı ve hepimiz rezervasyon yaptık.

Ben: Gerçekten mi?

Baba: Evet. Dört hafta sonra uçacağız ve iki hafta sonra hep birlikte geri döneceğiz, sen de bizimle birlikte. **Ben:** Otele kim bakacak?

Babam: Bunun için yöneticilerimiz var, Linc. Sakin ol.

Ben: Ama birkaç hafta sonra eve döneceğim.

Baba: Biliyorum, ama birlikte biraz zaman geçirebiliriz, hasret gideririz; yoksa eve gelir, hemen işe dalarsın ve seyahatlerinden hikayelerini dinleme fırsatımız olmaz.

Ben: Seni görmek için sabırsızlanıyorum.

Baba: Ben de. Sizinle aynı otelde kalıyoruz. Başkanlık süitinde kalacağız, böylece hep birlikte olacağız. Altı yetişkin ve yedi çocuk aynı çatı altında, hayal edebiliyor musun? Düşünmek bile başımı ağrıtıyor.

Ben: Sen bunu seviyorsun, biliyorum.

Babam: Evet, seviyorum.

Ben: Telefonuma varışınız için geri sayım başlattım.

Baba: Benimkini çoktan yaptım. :) Yirmi sekiz gün kaldı.

Ben: Sabırsızlanıyorum.

Violet ile annem hakkında konuştuktan sonra en çok ihtiyacım olan mesaj buydu. Babam ve benim aramda bir tür süpersonik telepatik bağlantı olduğuna eminim, çünkü ben farkında olmasam bile o her zaman neye ihtiyacım olduğunu biliyor gibi.

Onların Violet ile tanışmasını sabırsızlıkla bekliyorum.

Annemi aramama gerek olmadığını fark edince üzüntüm çabucak geçiyor. Zaten her şeye sahibim.

Babam ve onun evlendiği çılgın yeni ailesi. Kardeşlerim.
Ve şimdi Violet.

Ama keşke birlikte daha uzun zaman geirebilseydik.

Ailem yirmi sekiz gün sonra gelirse, Violet'le sadece kırk iki gnm kalacak.

Göğsüme bir rahatsızlık hissi kyor. Elimi göğsüme götürüp kalbimin üzerindeki deriyi ovuşturuyorum.

Belki duş almak bu ağırlığı üzerimden atmama yardımcı olur.

BÖLÜM 16

XML-PH-0000@DEEPL.INTERNAL

DuŖten yeni çıktım.

"alışıyor musun?" Violet'in evinin ikinci katındaki ofis kapısına yaslanıyorum.

Kafasını dizüstü bilgisayar ekranından kaldırıp burnunu bana doğru kırıştırdı. Sevimli görünüyordu, ama telaşlıydı. Saçları başının üstünde dağınık bir topuz halinde toplanmıştı, bukleler rastgele saçlarından dökülüyordu ve büyük, parlak leylak rengi kalın çerçeveli gözlükler takmıştı.

"Gözlük mü takıyorsun?" Şaşıyorum.

Gözlüğünü başına itip ofis koltuğuna yaslanıyor. "Sadece ekran başında çalışırken takıyorum." Parmak uçlarını gözlerine bastırıyor. "Hafta sonu gelen 432 e-postayı cevaplayayım dedim. İlginçtir ki, babamdan evle ilgili tek bir e-posta bile yok. Francesca bana şaka yapıyor olmalı."

"Ofisimden bu manzara görünseydi alışamazdım." Ellerimi ceplerime sokup, çıplak ayaklarımla beyaz fayanslı zemine vurarak tavandan tabana pencerelere doğru yürüdüm.

"Biraz dikkatimi dağıtıyor." Violet gözlerimi yakaladı. "Giyecek bir tişört bulamadın mı, Lincoln?" Dudaklarını ısırırdı.

"Sıcak vardı ve yarı çıplakım." Bu sabah aldığım lacivert eşofman altını işaret ediyorum.

Gözlüklerini yüzüne geri indirip, işaret parmağıyla burnuna doğru kaydırır. "Gitmelisin. Sen çok fazla..." Gözleri karın kaslarıma odaklanır. Onu kızdırmak için kaslarımı gererim. O inler. "Çok fazla." Tekrar dizüstü bilgisayarının ekranına odaklanır. "Bunu şimdi yapmazsam yarın sabahım kaos içinde geçecek. Sabah ilk işim müteahhitlerle görüşmek. Aylardır ilk kez hafta sonu çalışmıyorum. Şimdi nedenini anlıyorum." Gergin görünüyor. O hissi hatırlıyorum ve işime döndüğümde yine aynı şeyi yaşayacağımı biliyorum.

"O senin kırtasiye dolabın mı?" Ofisin diğer tarafındaki açık dolaba doğru yürüdüm. Dolap, farklı renklerde düzinelerce ajanda ile doluydu.

"

Sistemimi bozma." Sandalyesinden fırlar.

Şeffaf kapaklı kutular, gökkuşağı renkli çıkartmalar, ekler, fosforlu kalemler, sayfa işaretleyiciler ve washi bantlarla ağzına kadar dolu. Washi bant da ne lan? Kafam karışmış bir şekilde gülüyorum.

Kapıyı kapatır ve göğsümü iterek beni, çok değer verdiği ajanda koleksiyonundan uzaklaştırır.

"Dokunma." İşaret parmağını bana doğru sallıyor.

Ellerimi teslim olarak kaldırıyorum. "Anladım."

Sandalyesine geri atlayarak koşar.

"Yardımcı olabilir miyim?" Böylece iş daha çabuk biter.

"Hayır, gerek yok. Sadece bir saatim var, sonra tamamen seninim." Zihni çoktan başka yerde, ekranında bir şey okuyor. "Artık işimi sevdiğimi sanmıyorum." "Hayır mı?"

"Her gün, her gece aynı saçmalık. Eskiden beni heyecanlandırırdı."

"Peki şimdi?"

"Sıradan, beklenebilir, ve son zamanlarda ben kendime kendime soruyorum, hayatım bundan ibaret mi? Dün gece, aylardır

aylardır Cumartesi günü iş için dışarı çıkmadığım ilk geceydi.

"Belki tatile ihtiyacın vardır?"

"Ya da yeni bir iş." Diye iç geçirdi. "Beni dinleme. Ara sıra böyle olurum." Uzman parmakları klavyenin üzerinde kayarak, tuş sesleriyle bir kargaşa yaratıyordu.

"O zaman Pom-pom'u yürüyüşe çıkarayım."

"Bu akşam ne yemek sipariş edeceğime karar veremedim. Sen seç."

"Ya da seni bu masada becerebilirim." Beni dinlemiyor.

"Bana iyi bir seçim gibi geldi. Acılı karides var mı? Bayılırım. Ama ekstra acı olsun."

"Ya da e-postalarını düzenlerken masanın altında güzel amcığınızı yala."

Öfkeyle klavyeye vurur. "Jennifer, ev ofisin için yeni bir ergonomik sandalye alacak bütçe kalmadı."

Benim yanında durduğumu fark etmedi. Sandalyeyi döndürüp ona doğru eğildim.

Nefesini içine çekiyor. "Ne yapıyorsun?"

"Rahatlamana yardım ediyorum." Ellerimi bugünün güneşiyle bronzlaşmış bacaklarına kaydırıyorum.

"Ama ben çalışıyorum..." Elimi ağzına kapatıyorum.

"Şşşş. Konuşmayı keser misin?" Kaşlarımı kaldırıyorum. O başını sallıyor.

"Aferin kızım. Gözlükleri çıkarma, seni seksi bir sekreter gibi gösteriyor." Elimi çekiyorum.

Parmak uçlarımı uyluklarından kalça şortunun kenarına kadar yukarı doğru kaydırıyorum.

"Kalçalarını kaldır." "Ama..."

Ona *sorgulama* bakışı atıyorum.

İsteyerek kalçalarını sandalyeden kaldırıyor ve şortunu aşağıya kaydırmama izin veriyor.

"Tişörtünü de çıkar," emrediyorum.

İki kez söylememe gerek kalmadan çıkarır ve leylak rengi tişörtünü başının üzerinden geçirerek sütyen giymediğini gösterir.

Dizlerimin üzerine çöküyorum. O, bacaklarını genişçe açarken bana bakıyor. Gözlerimiz birbirine kilitleniyor ve bir kasırganın gücü göğsüme çarpıyor. Aramızdaki bu *şeyin* bitmesini asla istemiyorum.

Violet eğilip yanağımı avuçlar. "Ne yapacağız?" der, sanki kendine söylüyormuş gibi.

Şimdi mi, yoksa gelecekte mi demek istiyor?

Bu soruya cevap veremem, bu yüzden cevap vermiyorum. Bunun yerine, öne eğilip kalçalarını koltuğun kenarına çekiyorum ve pürüzsüz am dudaklarının arasından klitorisini öpüyorum.

O da otomatik olarak bacaklarını koltuğun kollarına dolayarak kendini bana teslim ediyor.

Yanağıma sıkıca tutunur ve göğsünden küçük, kadınsı bir inilti çıkar.

Usta parmaklarımla şimdi şişmiş dudaklarını okşuyorum, sonra nazikçe ayırıp yumuşak tomurcuğunu ağzıma alıyorum.

Zorlama yok, acele yok. Sadece stresini yatıştırmak için yumuşak ve dikkatli yalamalar ve dokunuşlar gerekiyor.

Dudaklarını biraz daha açıp ıslak çekirdeğine sert dilimi bastırarak onu inlemeye başlattım. Dış tarafında küçük daireler çizdikten sonra sert dilimi içeri sokup birkaç kez ileri geri hareket ettirdim.

Violet yumuşak bir "Oooh" sesi çıkarır. Kendi tatminini bulmak için amını ağzıma doğru iter. "Boşalmam lazım, Linc." Onun bana sadece samimi olduğumuz zamanlarda Linc dediğini fark ettim, başka hiçbir zaman demiyor.

Onun şimdi pembe ve benim için ıslanmış amını iyice görebilmek için biraz geri çekildim. "Biliyorum, tatlı Petal. Biliyorum." Parmak uçlarımla klitorisini nazikçe okşadım, dudaklarını genişçe açtım, sonra klitorisini daha kuvvetli bir şekilde okşadım.

Sırtını kavisler ve onun tatlı noktasını bulduğumu anlarım. Neredeyse boşalmak üzeredir.

"Boşaldığında çok seksisin. Kendini bana ver ve boşal; tüm stresini bırak, Petal."

Onun iç bacağına nazikçe öptüm.

Başımı kaldırdığımda, o da bana bakıyor.

Gülümsüyor ve dudaklarımın köşelerinde beliren gülümsemeyi engelleyemiyorum.

Öpücüklerimi onun merkezine kaydırıyorum ve dilimle klitorisini okşuyorum. Onun tomurcuğunu ağzıma alıp emiyorum, iki parmağımı onun sıcaklığına kaydırıp derinlerde tutuyorum.

Son birkaç gündür birbirimizin vücutlarını keşfettik ve artık onun neyi sevdiğini tam olarak biliyorum.

Yumuşak inlemeleri daha belirgin ve vahşi hale geliyor.

Parmaklarımı iç duvarlarına bastırıp okşuyorum, G noktasını defalarca daireler çizerek ve hafifçe vurarak klitorisini yalıyorum. Hızı artırıyorum ve iç duvarlarının şiştiğini hissettiğimde, parmaklarımın üzerine boşalıyor ve onları azgınlığıyla kaplıyor.

"Oh, bunda çok iyisin," diye mırıldanır, parmaklarını saçlarımın arasında gezdirerek omurgamda titremeye neden olur. Her dokunuşu beni çok tahrik ediyor.

Ben klitorisine son bir nazik öpücük kondururken, o anlamsız sözler mırıldanıyor. Bir an nefesini tutuyor ve nefesini verirken, ben parmaklarımı çekip ağzıma alırken bana bakıyor.

Gözlerini kısarak erotik hareketlerimi izliyor ve dudaklarını yalıyor.

"Tadın cennet gibi."

"Bilemem. Hiç gitmedim." O iç çekiyor. "Seni oraya götürdüm."

"Birlikte yaptığımız şey daha çok cehennem gibi. Sıcak. Söndürülemez. Seni yiyip bitirmeye çalışan bir şeyin olduğuna eminim." Kıkırdıyor.

Gülüşünü seviyorum.

Bacaklarını koltuğun kolçaklarından ayırıp ayaklarını yere düz bir şekilde koyarak bana doğru eğilmek zorunda kaldı.

"Teşekkür ederim." Dudaklarıma öpücük kondurur. "Buna ihtiyacım vardı."

"Biliyorum. Şimdi giyin ve işine dön. Bir saat sonra aşağıda akşam yemeği randevumuz var."

"Tamam. Şimdi çok daha iyi konsantre olabileceğim."

"Yardımcı olur diye düşündüm." Tamamen ayağa kalkıyorum. "Ve

sen de daha sonra benim konsantrasyonuma yardımcı olabilirsin." Pantolonumun üzerinden tam ereksiyon halindeki aletimi işaret ediyorum.

"Şimdi yapabilirim." Dolgun dudaklarını yalar.

"Hayır. İşe." Zaten zonklayan sikimi ovuşturuyorum. Tanrım, bu çok acıtıyor. "Eğlence sonra. Pom-pom'u yürüyüşe çıkaracağım, sonra da akşam yemeği sipariş edeceğim."

"Biliyor musun, benim için böyle güzel şeyler yapmaya devam edersen, sana evlenme teklif edebilirim ve her konuda kişisel asistanım olabilirsin." Yarı gülümser, sonra ne dediğini fark edince gözleri büyür ve yanakları pembeye döner.

Gözlerimiz birbirine kilitlendi.

Tamamen savunmasız bir anda, tamamen çıplak olan Violet sandalyesinden kalkıp bana doğru yürüdü. Büyük, koyu renkli gözleriyle bana baktı. "Şaka yaptığımı biliyorsun, değil mi?"

Şaka mı yapıyordu?

"Ve dürüst olmak gerekirse, Lincoln, seninle neden tanıştığımı bilmiyorum, ama bir nedeni var. Aptal değilim ve birkaç haftadan fazla bir söz veremeyeceğini çok iyi biliyorum. Ama bana şunu söz ver, lütfen. Eğer ayrılmak istersen söyle, çünkü sana benimle bir adım atmanı istedim, ama her şey çok zorlaşırsa geri adım atmanın da sorun olmadığını biliyorum. Bunu korumak için." Narin elini göğsüme koydu.

Siktir. Kalbim daha hızlı atıyor çünkü onunla birlikte uçuruma atlamak istiyorum, ama ağzımdan çıkan tek kelime "Tamam. Sadece birkaç gün oldu. Her günü tek tek yaşayalım."

Tamam mı? Her günü tek tek ele alalım mı?

Ben bir aptalım.
"Tamam." O okşadı göğsümü göğsümü .
Onun bol kışını sallayarak masasına geri
koştı.

Sonra, Linc, sonra. Eğer izin verirse.
Sadece birkaç gün oldu mu?
Odanın dışına kaçıp aptallığıma gözlerimi devirdim.
"Üstünü giymeyi unutma. O karın kasları sadece benim
gözlerim için
sadece benim için, Lincoln Black."

Merdivenlerin dibinde durup, kendi kendine konuşurken
söylediklerini duyabilmek için.

"Oh, çok iyi Violet. Ne kadar da aptalım. Oh, sana
evlenme teklif edebilirim." O, titrek ve alçak bir sesle
konuşur. "Aptal. Üç gün oldu, seni aptal kadın. Ne
kadar da aptalca bir şey söyledin. Ağzımdan kaçtı. Yeni kural,
konuşmadan önce düşün. Tüm havanı kaçırdın. Tanrım, kimi
kandırıyorum? Ben hiç havalı olmadım ki. Tamam, e-postalar."
Sandalyesini masasına çekişini duyuyorum. "Ve kim Violet Black
diye çağrılmak ister ki? Bu duyduğum en aptalca isim.
Violet West-Black. Violet Black-West." İnliyor. Demek ismini
düşünmüş. "Bu isim asla olmaz. Renk kartelası gibi ses
çıkarmayacak. Neden ailem bana Jane ya da Monica gibi
bir isim vermedi, ama hayır, sana Violet adını verdik
çünkü menekşeler büyükannenin en sevdiği çiçektir?"
Yüksek tiz bir sesle taklit yapıyor. "Susan adında bir çiçek
seçemez miydi?"

Merdivenlerin altında hafifçe kıkırdadım. Komik kız.
Başım büyük belada.

"Vay canına, çok lezzetliydi. Bir daha sipariş vereceğim."
Violet, parmak uçlarında kalan acı biberli karides kebabını
yalıyor.

Parmak uçlarından. Meğer ekstra acı seviyormuş.

Tıpkı ona göre.

"Çok güzeldi." Karnımı okşuyorum. "Beni yatağa yuvarlaman gerekecek."

"Kalacağına karar verdin demek?"

"Yarın sabah otele geri dönüp duş alıp üstümü değiştirip spor salonunda buluşuruz."

"Başka bir işin yok mu? Gerçekten yardım etmek istiyor musun? Seni zorlamıyorum." Elini kaldırarak beni durdurur. "Ama burada sadece birkaç hafta kaldı. Onu benim emirlerimle spor salonunda geçirmek istediğinden emin misin?"

"Evet, istiyorum. Yapacak başka bir şeyim yok. Şu anda sadece zaman öldürüyorum ve bu da seni görebileceğim anlamına geliyor. Eğer bana yapacak bir işin yoksa, her zaman kişisel asistanın olabilirim. Kahve getirmek sorun değil. Yatakları yaptım, spada yardım ettim, spor salonu ekipmanlarını monte ettim ve otelin ve spanın her yerinde çalıştım, oh ve restoranda da."

"En sevmediğin iş neydi?"

"Oh, bu kolay. Resepsiyon. Ben sadece iki dil biliyorum ve bunlardan biri İngilizce, ama dünyanın her yerinden misafirlerimiz var. Bu iş için en az iki veya üç farklı dil bilmek şart, bu yüzden tüm konsiyerj ve resepsiyon görevlilerimiz toplamda en az on farklı dil biliyor. Yeni bir dil öğrenmeyi yeni hedefim yapmalıyım." İskoçya'ya döner dönmez bunu araştıracağım. Oh, bunu personelimize de önerebilirim. İyi fikir.

Parmağımı Violet'in acı sosuna batırıp tadına bakıyorum. Boğazıma takılıyor ve öksürüyorum. Vay canına, çok acı. Buz gibi suyumdan bir yudum alıp ona aynı soruyu soruyorum. "Peki ya sen? Babanın işinde herhangi bir

bölümünde veya işinde çalışmak isteseydin, ne yapardın?" Ağzım yanıyor. Acı seviyor belli ki.

"Bunu cevaplamak benim için de çok kolay. Babam yıllar önce bir kozmetik şirketine yatırım yaptı, ama işi hiç büyütmedi. Oysa çok büyük potansiyeli var." Yüzü birden aydınlanıyor. "Aslında üretim, dağıtım ve satış İngiltere'de yapılıyor. Nkd by Nature adını duymuş olabilir misiniz?" Hayır anlamında başımı sallıyorum. "Önemli değil." Konuyu değiştiriyor. "Ama ambalajı ve formülleri mükemmel. Vegan dostu, hayvanlar üzerinde test edilmemiş. Her şeyi karşılıyor." Konuşmaya devam ettikçe daha da heyecanlanıyor. "Bu ürünü denemek isterdim. Daha genç bir hedef kitleye hitap etmek için yeniden markalanması gerekiyor. Babam sık sık ürünü dünya çapında piyasaya sürmekten bahsederdi, ama hiç yapmadı. Kozmetik pazarı zorlu ve rekabetçi bir pazar, ama dünyada o kadar çok makyaj influencer'ı var ki, bu ürünler peynir ekmek gibi satılır. Eminim öyle olur, ama İngiltere'deki satış ve pazarlama ekibi daha geleneksel pazarlama yöntemleri kullanıyor. Onlara biraz ivme kazandırmak isterdim. Büyük bir fırsatı kaçırıyor, ama bu sadece benim fikrim."

"Kulağa eğlenceli geliyor."

"Öyle olurdu. Ama sadece hayal edebilirim. Ayrıca, böyle bir proje daha fazla iş demek, bu da daha az izin demek, ve ben zaten çok fazla mesai yapıyorum. Önümüzdeki birkaç hafta içinde ne demek istediğimi anlayacaksın. Çalıştığım saatler için şimdiden özür dilerim. Ama sana da zaman ayıracağıma söz veriyorum." Diye iç geçirir. "Sanırım tatile ihtiyacım olduğu konusunda haklısın."

Son ekstra baharatlı karidesi ağzına atar. "Yani, yarın *gönüllü* olarak ilk günümüz mü?" diye mırıldanır.

"Ben para için çalışmıyorum Violet."

"Hayatta kalmak için, biliyorum, öyle demiştin." Sırıtarak gülümser. "Tuhaf."

"Seninle çalışmak için sabırsızlanıyorum. İş yerindeyken de etek ve elbise giyiyor musun?" Beyaz yemek tabağını beyaz sehpayaya kaydırıyorum.

"Her gün, ofis, toplantılar ve sayısız iş yeri arasında gidip gelirken."

"Dn geceki gibi fermuarlı elbiselerden var mı?"

Göğsünden kakhahalar patladı. "İş yerinde olmaz. Çok yaramazsın, Lincoln Black."

Soyadımı söyledikten sonra onu sınarım. "Eğer evlenirsek, Violet Black olacağını biliyor musun?"

Bana masumca bakar. "Oh evet, bunu hiç düşünmemiştim." Yanakları pembeye döner. "Ne aptalca bir isim. Boya kartelası gibi olurum. Neyse ki, bu *asla* olmayacak." Sesi gergin geliyor. "Hadi temizlenelim."

Bu, bilmem gereken her şeyi söylüyor. Benden hoşlanıyor. Açıkça itiraf etmek istediğinden daha fazla.

Elinde tuttuğu tabağı alıp kendi tabağımın yanındaki masaya koyuyorum.

"Ne yapıyorsun?"

"Seni öpmek istiyorum."

Dizlerinin zerine çöküyor ve bana kanepeye uzanmamı söylüyor. "Hayır. nce ben. Konsantrasyonuna yardımcı olmak için."

Her zaman memnun etmek için can atıyor ve bir panterden daha hızlı hareket ediyor.

Tanrım, bu kadın benim aletimi mahvedecek.

Aylarca seks yapmadık sonra birdenbire bu hale geldik, ona ayak uydurmakta zorlanıyorum ama o her zaman çok azgın. Yine de yakın zamanda müşteri şikayet formu doldurmayacağım.

Hiç zaman kaybetmiyor. Kolay erişilebilir elastik eşofman altımdan sikimi çıkararak, sikimin başından

ucuna kadar yalıyor. Kan penise hücum ederken, onun *doğrudan işe giriş* taktiğine tıslıyorum, bu da beni anında sertleştiriyor.

"Oh, lanet olsun, Violet."

Daha iyi pozisyon almak için pantolonumu ayak bileklerime kadar indiriyor.

Dolgun dudaklarını benim başımın üzerine kapatması inanılmaz bir his veriyor; dişleri ve diliyle onu yalayıp alay ediyor ve ucumdan ön sıvı sızmasına neden oluyor. Elini şimdi acı verecek kadar sertleşmiş sikimin üzerinde yukarı aşağı kaydırıyor. Onun için daha kalın, daha sert oluyorum ve beni ağzının derinliklerine çekip emdiğinde neredeyse o anda boşalıyorum.

Beni daha sert emdikçe yanakları çöküyor. "Oh evet, devam et..." Eh, oh, artık o kadar hoş gelmiyor. Cildimde sıcak dikenler gibi bir acı hissediyorum.

Oh, lanet olsun. Güneşten daha sıcak bir ateş sikimi ısıtıyor ve gittikçe daha da ısınıyor.

Ne oluyor lan?

Onu emmesini durdurmak için aşağı uzanıyorum, ama o bunu daha sert emmek için bir işaret olarak algılıyor.

"*Aman Tanrım!*" Isı bir kademe daha yükseldiğinde ve sanki biri erimiş lav dökmüş gibi hissettiğimde bağıriyorum. "Dur, dur lan!"

Uzakta Pom-pom'un havaya havaya havaya havaya havaya
havaya havaya havaya havaya havaya havaya havaya
havaya havaya havaya havaya havaya havaya havaya
havaya

Sonunda geri çekildi. Penisime uzandım ve dizlerimi göğsüme çektim. Düzgün düşünemiyorum, nefes alamıyorum.

"Ne yaptım? Canını acıttım mı?"

Benim yüksek inlemelerimin üstüne bağırıyor.

"Sikim yanıyor!" Gözlerimi sıkıca kapatıyorum. Köpek havlamaya devam ediyor.

Artık bir hayalet gibi ağlıyorum ve sikim her saniye daha da ısınıyor. Bayılacağım gibi hissediyorum.

"Orospu çocuğu!" Yuvarlanmaya devam ediyorum. Kalkmak istiyorum ama dayanılmaz bir acı içindeyim.

"Ne demek... Aman Tanrım. Acı biber yedim! Ağzımda ve ellerimde. Çok acıydı!" diye çığlık atıyor.

"Ve şimdi de sikimde! Buz lazım!" Ayağa fırlıyorum, pantolonumun ayak bileklerimde olduğunu unutarak düşüyorum ve kafamı beyaz parlak sehpanın kenarına çarpıyorum. Violet'in çığlığını duyuyorum ve bu son hatırladığım şey.

BÖLÜM 17

VIOLET

"Bunu sadece bir kez söyleyeceğim, sonra bir daha bu konuyu asla konuşmayacağız. Tamam mı?"

Lincoln, kovboy gibi bacaklarını açarak karşımda dururken, gülmemeye çalışarak dudaklarımı içime çektim.

"Tamam." Burnumdan nefes veriyorum.

Bana gözlerini kısarak baktı. "Bu akşam hastanenin otoparkından ayrıldığımızda, bu konuyu bir daha *asla* konuşmayacağız ve kimseye söylemeyeceksin." Buz torbasını kasıklarına bastırdı.

"Bu sorun olabilir. Hannah ve Ruby'ye yanlışlıkla bir grup mesajı göndermiş olabilirim."

"Tanrım." Penisini düzeltirken tıslar. "Neden hala şeytanın anüsü gibi yanıyor?" Dişlerini sıkar. "Soğuk bir banyo yapmam lazım." Ağlamak üzere.

"Hemşire eve gidince soğuk süte batırmayı denememizi söyledi. Ama öyle yaparsak sütün tadı garip olabilir." Tekrar burnumdan nefes alıyorum.

"Oh, bu çok komik değil mi?" Ayaklarını genişçe açar. "Penisim biber çubuğu gibi, alnımda süper yapıştırıcı var, bu arada iz kalacak, ve hafif bir beyin sarsıntısı geçirdim. Ama sanırım asıl acı, ve eminim bu kısmı daha da komik bulacaksın, iki

kadın sağlık görevlisinin beni bilinçsiz, sikim elimde, oturma odanızın zemininde kanlar içinde bulmasıdır."

Artık kendimi tutamıyorum. Boğazımdan ılgın bir kahkaha patlıyor ve o kadar çok gülüyorum ki neredeyse altıma işiyorum. Bütün gece kendimi çok iyi tutmuştum.

Birkaç dakika sonra ayağa kalkıp tiştrtmn kenarıyla gözlerimi sildim. Hemşire, birkaç saat boyunca gözlerime ve ağzıma dokunmamam konusunda beni uyarmıştı.

"Bitirdiniz mi, Bayan West?"

Ellerimi belime koyup başıımı geriye doğru eğerek kendimi sakinleştirmeye çalışıyorum. Birkaç nefes alıp veriyorum ve yüzümü elimle havalandırarak sakinleşmeye çalışıyorum.

"Devam edin." Bu akşamki olayların anıları gözümün önüne gelip durduğu için dudaklarımı dudaklarımın içine çekmek zorunda kaldım. Sanırım ya adrenalin ya da acı biberden kafam güzel. Oldukça güçlü bir şey olmalı. Çok iyi olabilir. Lincoln buz torbasını kasıklarına bastırmaya devam ediyor.

"Beni tekrar et. Ben, Violet West."

"Ben, Violet West," diye cevap veriyorum ve tanık kürsüsünde yemin eder gibi elimi kalbimin üzerine koyuyorum.

"Ciddiyetle söz ver."

"Ciddiyetle söz ver."

"Lincoln'e oral seks yapmadan önce, çok acı biber yedikten sonra her zaman ellerimi yıkayıp dişlerimi fıralayacağım."

"Lincoln'e oral seks yapmadan önce, çok acı biber yedikten sonra her zaman ellerimi yıkayıp dişlerimi fıralayacağım."

Daha fazla kıkırdama gelmek üzereyken ağzımı tiştrtmle kapatmak zorunda kalıyorum.

"Sen tam bir çocuksun." "Sen tam bir çocuksun." "Oh, kes şunu."

"Oh, kes şunu." O inliyor.

"Tamam, zr dilerim." Kendimi tekrar toparlamaya çalışıyorum. "Hadi arabaya binip eve gidelim. Uzun bir gece oldu."

"Biliyor musun, Bayan West, bu akşamın erken saatlerinde, senin benden biraz daha yaşlı olduğunu ve benim aletimi mahvetmeye çalıştığını düşündüm. Görev tamamlandı. Onu mahvettin Violet. Sana 'Alet Mahvedici' West adını veriyorum."

Ona doğru gülerek yürürken, o kırık penisi ve incinmiş egosu hakkında söylenmeye devam ediyor.

Kahkahalar ve onun aralıksız sızlanmaları arasında, onu arabaya bindirmeyi başardım.

Start düğmesine basıyorum ve spor arabamın motoru mırıldanıyor. Lincoln başını koltuk başlığına yaslıyor. Komik bir olay olduğunu biliyorum, ama bu gece ona dikkat etmem gerekiyor, çünkü hafif bir kafa travması geçirdi. Hemşire bana acil müdahale gerektiren tüm semptomları ve dikkat edilmesi gerekenleri anlatan bir broşür verdi.

Dürüst olmak gerekirse, çok iyi bir hemşire olduğumu sanmıyorum. İnsanların acil durumlarında pek soğukkanlı davranamıyorum. Binalar, tablolar ve lojistik? Evet. Oturma odamın zemininde kanlar içinde yatan dev bir İskoç? Hayır.

İlk olarak ne yapacağımı bilemedim: köpeği uzaklaştırmak, 911'i aramak, onu battaniyeye sarmak, kanamayı durdurmak, onu hayata döndürmek. Her şey kafamda dönüyordu ve düzgün düşünemiyordum.

Kafasını sehpayı çarptığında çıkan çatlama sesini ve sonrasında olanları asla unutmayacağım. Kan. Çok fazla kan. Parlak kırmızı renginin bembeyaz mermerin üzerine yayılması, hala midemi bulandırıyor.

Sağlık görevlileri gelmeden önce en azından onu örtmeyi düşündüm. Hala sehpa ile kanepa arasında sıkışmış durumdaydı, bu yüzden onu hareket ettiremedim. Denedim ama çok ağırdı. Ne yapabilirdim ki? Onu orada, bilinçsiz bir şekilde yerde bırakmak, penisini örtmek ve kanamayı durdurmak için başına bir havlu bastırmak zorundaydım.

Kesik temiz ama çok kolay morarıyor ve bazı yerleri anında mor ve siyah oldu. Hemşire, kesik kenarındaki kızarıklık ve şişliğin birkaç gün içinde azalacağını söyledi.

Kendimi çok kötü
hissediyorum. Ne
gece ama.

"Çok üzgünüm, Lincoln."

"Bunu telafi etmek için çok şey yapmalısın," diye
mırıldanıyor. "Yine sikini öpebilirim."

Trafik ışıklarında durduğumuzda başını bana doğru çevirip
bir daha asla yapma der gibi bakıyor ama gözleri sıcak ve
yaramazca parlıyor.

"Bugün burada kal ve dinlen." Yatağın kenarına oturup
Lincoln'e bir öpücük veriyorum. "Bol su iç. Araba kullanma ve
kesinlikle acı biber yeme."

Chili şakama gülerek gözleri parlıyor. Asla
unutmayacağımı biliyor. Sonunda, "Ben iyiyim," diyor.

"İyi değilsin. Az önce ayağa kalktığında başın dönmüştü
ve başın ağrıyor. Hemşire West bugün yatakta kalmanı
söyledi."

"PVC hemşire kıyafeti giyseniz çok daha iyi hissederdim,
Hemşire West." Dramatik bir şekilde dudaklarını büküyor.

"Tabii, tabii. Sihirbaz şapkamdan bir tane çıkarayım sana."

"Harika. Sen giyinirken ben burada uzanacağım." Bir
nefes verir. Bugün yine alaycı davranıyor ama tanıdığım ve
sevdiğim o hızlı, zeki kendisi değil.

"Birkaç gün içinde iyileşirsen benimle spor salonuna
gelebilirsin, ama bugün televizyonda dizi izlemeni kesinlikle
emrediyorum. Öğle yemeğini hazırladım. Buzdolabına
koydum, dinlenmen gerekiyor. Bugün yorucu işler yok

ve Pom-pom'un yürüyüşe çıkmasına gerek yok; bugün yüzme havuzu büyüklüğündeki yatağında birkaç tur attı bile." Lincoln, Pom-pom'u kafasının üstüne oturtunca gülüyorum.

"Bugün kafamı iyileştirebilir."

"İyi plan. O iyi bir terapi köpeği."

Lincoln, devasa eliyle küçük beyaz tüylü vücudunu koyu renk saçlarından çıkarır ve onu yatağın örtüsünün üzerine, kucağına oturtur.

"Bütün gün evde tek başıma kalmamın bir sakıncası yok, değil mi? Beni neredeyse hiç tanımıyorsun." Pom-pom'u yavaşça okşadı.

"Oh, seni tanıyorum Lincoln. Son birkaç gündür seninle daha fazla zaman geçirdim ve önceki erkek arkadaşım ile hiç öğrenemediğim şeyler öğrendim. Sana güveniyorum. Ancak, her ihtimale karşı büyük büyük büyük teyzem Brenda'nın safir nişan yüzüğünü sakladım."

"Akıllıca bir karar." Kendini yastıklara yaslayarak oturur. "Teşekkür ederim."

"Ne için?"

"Dün gece bana baktığın için. Benim için endişelendiğin için az uyuduğunu ve bugün yoğun bir günün olduğunu biliyorum, ama çok minnettarım."

Parmaklarımla yanağını okşadım ve büyük kahverengi gözlerine baktım.

O buna değer.

"Sadece bugün dinleneceğine söz ver."

"Tamam, anne."

Bunun doğru zaman olup olmadığını bilmesem de, bu tür konuşmalar için doğru zamanın asla olmadığını düşündüğümünden, "Annelerden bahsetmişken. Dün gece uyuyamadığımda internette biraz araştırma yaptım ve uzun süredir kayıp olan aile üyelerini bulabilen bir İngiliz ajansı buldum" dedim.

Başını hafifçe geriye çekiyor. "Bunu benim için mi yaptın?"

Başımı salladım. "Aramalısın demiyorum, ama istersen *yapabileceğini* bilmeni istedim, bu

. Bu bir olasılık." Gözlerimi indirip pastel renkli soyut çiçek desenli yatak örtüsünü oynuyorum. "Sadece, hazır olduğunda, dışarıda bir yerlerde olan kayıp parçanı bulmak isteyebilirsin diye düşündüm."

Çenemi yukarı kaldırdı. "Sanırım onu çoktan buldum."

"Kesinlikle beyin sarsıntısı geçirmişsin."

"Hayır, değilim. Bugün çok güzelsin." Dudakları yavaşça gülümsemeye başladı.

"Kesinlikle delirmişsin," diye fısıldadım.

Öne eğilir ve beni içten bir duygu ile öper. Yumuşak, hayalet gibi bir öpücük, neredeyse öpücük bile sayılmaz, ama karnımın alt kısmında bir kasırga gibi kıvılcımlar saçıyor. Tam bir iş gününe başlamadan önce ideal bir durum değil, ama bu adamın bana yaptıkları...

"En azından bakabilmem için ayrıntıları bana gönderir misin?" Yanağıma öpücük kondurur. "Dün kafamda aramayacağıma karar verdim." Alnımı öptü. "Çünkü artık her şeyi görmeye başladığımı düşünüyorum." Geriye yaslanmadan önce şakağına öptü. "Tam orada." Bir gözünü kapattı, sonra parmaklarıyla bir resim çerçevesi yapıp, sanki bir fotoğrafçıymış gibi yüzümü çerçeveledi. "Mükemmel."

Tarif edemediğim bir duygu göğsümü kaplar ve benden ne isterse yaparım. Her şeye varım.

Tamamen aşık oldum.

Benim konuşmadığımı anlayarak bana gülümser. "İşe gitmelisin, yoksa bu sabah müteahhitlerle randevuna yetişemezsin. Şehrin o bölgesi trafiği çok kötü, özellikle de şimdi çıkmazsan..." Telefonundan saati kontrol eder. "Hemen."

Gitmek istemiyorum. Onunla burada kalmak istiyorum.

"Bugün Lincoln'e iyi bak, benim mutlu köpek bulutum." Pom-pom'u öpmek için eğiliyorum ama o kıpırdamıyor. Lincoln onun yeni en iyi arkadaşı. Hain.

"Biz hallederiz. Trafik zamanın donması anlamını kazanmadan git."

İsteksizce yatak kenarından ayrılıyorum. "Bir şeye ihtiyacın olursa mesaj at." Magenta rengi elbisemi kalçalarımın üzerinden düzeltiyorum. Bugün için başka bir elbise seçmeliydim; keten elbise dikmek için berbat bir kumaş. Günün sonunda buruş buruş, berbat bir halde olacağım.

"Tamam. Gitmem gerek." Yatağın yanında duruyorum.

Lincoln uzanıp elimi tutar. "Bugün gitmek istemiyorsun, değil mi?"

Uzun bir nefes verdim. "Son zamanlarda kendimi giderek daha çok öyle hissediyorum."

"Eve geldiğinde seni burada bekliyor olacağım." Elimi ağzına çekip parmaklarımı öptü.

Başımı salladım. "Tamam." Onunla birlikte yatağa atlamamak için tüm gücümü kullanmam gerekiyordu. İstemeyerek elini bıraktım. "Maalesef bugün işten sonra babamla akşam yemeği için buluşacağım, kendine yemek sipariş et. Yeni kız arkadaşıyla tanıştırmak için beni çağırdı. Geçen hafta ayarladım, değiştiremem. Babam programının bozulmasından hoşlanmaz."

"Eğlenceli olur."

"Bu yıl yedinci kız arkadaşı."

"Yedi ayda yedi kız arkadaş mı?" Lincoln'ün ağzı açık kalır.

"Çok yorucu ve her biri *o kişi*." "Yorgun düşmüş olmalı. Ne erkek ama."

Yüzümü buruşturuyorum. Onu o şekilde düşünmek istemiyorum.

Ayak parmaklarımı siyah rugan topuklu ayakkabılarımın içine sıkıştırarak asansöre doğru ilerliyorum, sonra siyah deri çantamı omzuma atıp asansör düğmesine basarak kapıların açılmasını sağlıyorum.

"Bugün bunu kullan. Merdivenleri kullanma. Söz?" Paslanmaz çelik kutunun kapısında oyalanıyorum.

"Söz."

Kapıların kapanması için ayağımı çekiyorum ve son gördüğüm şey, Pom-pom'u okşayan Lincoln'ün bronzlaşmış vücudu yatakta uzanmış hali. Elimi kaldırıp ona parmağımla selam veriyorum.

"Beni düşün." Kapılar kapanınca sözler dudaklarında kaybolur.

Seni düşünmeden duramıyorum, Lincoln.

BÖLÜM 18

VIOLET

İstenilen planlayıcıyı sıkıca tutarak devasa alanda dolaşırken, spor salonunda başlayan tadilat çalışmalarını inceliyorum. Her zaman ilk gelen benim.

Bu, günün en sevdiğim kısmı. Check-inler, güncellemeler, problem çözme. İşimin her günü hemen hemen aynı şekilde başlar.

Bugün, birçok yeri kontrol etmem gerekiyor ve dışarısı şimdiden çok sıcak. İnce, koyu pembe, diz boyu yazlık elbise giydiğim için rahatladım. Daha kalın bir şey giyseydim ererdim.

Lincoln çıplakken daha güzel olduğumu söylese de. Onun güzel sözlerine gülümsüyorum.

Bu hafta Lincoln dinlenirken her sabah ondan ayrılmak çok zor oldu.

Son dört iş gününden korkuyordum, daha önce hiç böyle hissetmemiştim. Sıkıntı, evet, ama korku değil. Ancak bugün heyecanlıyım çünkü bu sabah spor salonunda buluşacağız.

Bugün, baş dönmesi olmayan ve araba kullanabilecek kadar kendini iyi hissettiği ilk sabah, bu yüzden erkenden evimden ayrıldı ve otele gidip duş alıp üstünü değiştirmek için. Cumartesi gününden beri ilk kez oraya geri dönüyor.

Onun benim evimde yaşaması garip bir şekilde doğal geldi ve eve geldiğimde sıcak bir kucaklaşma, hoş geldin gülümsemesi ve beni önemseyen biri olması benim için yeni bir deneyim.

Ben büyürken babam hiç ortalıkta olmazdı çünkü annemle hiç anlaşamazlardı, bu yüzden annem evdeyken *geç işim var* bahanesiyle evden uzak dururdu. Dürüst olmak gerekirse, annem de pek evde olmazdı; hep alışverişte, yemek yemekte ya da kim bilir kimlerle kokteyl yapmaktaydı, kim bilir ne yapıyordu, Francesca ile de pek yakın değildik, bu yüzden çocukluğumun ve gençliğimin çoğunu o büyük, boş, sevgisiz evde tek başıma geçirdim. Bu yüzden okuldan sonra ya Ruby'nin ya da Hannah'nın evine gider, onlarla ders çalışır ve akşam yemeği yerdim. O kızlar benim ailem. Kanın sudan daha kalın olduğunu söylerler, ama benim ailem söz konusu olduğunda, bu sözün daha yanlış olamazdı.

Annem ve babamın beni neden doğurduğunu asla tam olarak anlayamayacağım.
anlayamayacağım.

Francesca bir kazaydı, ben ise daha da büyük bir kazaydım.

Noel'ler her zaman zoraki akşam yemekleri, gerginlik ve anne babamın sık sık yaptığı tartışmaların canlı anıları ile doluydu. Ev her zaman gerginlikle doluydu ve tartışmalar rahatsız ediciydi.

Annem kız kardeşimle evlilik dışı hamile kaldığında, babam onurlu bir davranış sergileyerek annemle evlendi. Ancak bu, onları birlikte çok mutsuz ve sefil hale getirdi ve onlar da bunu bize yaşattı, tabii Francesca bunu fark etmedi. Tam zamanlı bir cadaloz olmak tam zamanlı bir iştir ve o her zaman kendine o kadar dalmış ki, başkalarını umursamıyordu. Hiç değişmedi.

Ne kadar korkunç olsa da, annemle babam boşandığında, aynı zamanda büyük bir rahatlama oldu. Sanki omuzlarımdan bir yük kalkmış gibiydi. Francesca, mezar gibi evimizde yaşamaya devam ederken...

Annemle birlikte yaşadığım evden ayrılıp babamın yanına taşındım ve bir gecede özlediğim huzur ve normal hayat geri geldi. Babamla birlikte dört yatak odalı, rahat ve mütevazı bir aile evine taşındık. Alt katta açık bir alan ve evin etrafını saran bir veranda olan ev, bizim için mükemmeldi. Tartışmalar ve gerginlik yoktu. Her akşam yemeğini birlikte yiyor, film geceleri düzenliyorduk ve kendi küçük çekirdek ailemizi kurmuştuk.

Ve sonunda bir babam oldu. Onun içindeki değişim dikkat çekiciydi.

O zaman babamla çok yakınlaştık. Günlerini benimle paylaşıyordu ve West Oracle Corporations'ın tüm inceliklerini ondan öğrendim. Birçok akşam yemeğinde, onun için çalışmak istediğime karar verdim.

Bu, hayatımda verdiğim en iyi karardı. Üniversiteden mezun olur olmaz West Oracle'a katıldım ve basamakları tırmanmaya başladım. İşimi seviyorum, ama altı yıldır aynı görevi yapıyorum ve değişiklik yapma isteği duyuyorum.

Bir süredir işimde huzursuz hissediyorum. Hala aile şirketine çalışmak istiyorum, ama işimi gözüm kapalı yapabiliyorum ve bu benim için *Groundhog Day* filmi gibi olmaya başladı. Sanırım yeni bir meydan okumaya ihtiyacım var.

Ve ilk kez, tek istediğim evde kalmak. Lincoln'le birlikte.

Onun hayatımda, evimde, tabii ki yatağında olmasını seviyorum.

İşten olmadığım zamanlarda, uyanık olduğumuz her anı birlikte geçiriyoruz ve o beni sürekli şaşırtıyor.

Pazartesi günü tüm çamaşırlarımı yıkadı. Salı günü işten döndüğümde havuzumu temizlemiş ve akşam yemeği için üç çeşit yemek hazırlamıştı. Çarşamba günü evimi temizledi ve Perşembe günü boyunca bana ne kadar özlediğini ve işten döndüğümde benimle yapmak istediği şeyleri anlatan mesajlar attı.

Onun gibi birini daha önce hiç tanımadım.

Çok şapşal ve komik, çoğu zaman beni kahkahalara boğuyor; bana kendim olabilmem için güven veriyor. Çocuk gibi davranıyor ama içten içe, annesinin onu bebekken terk etmesinin yarattığı çocukluk travmasını ve derin sorunlarını bu şekilde örtbas etmeye çalıştığını düşünüyorum.

Onun bir kadının sevgisine ihtiyaç duyduğunu biliyorum. Her sabah uyandığımda beni sarmalamış oluyor. Her fırsatta bana sarılır ve bütün hafta boyunca eve ne zaman geleceğimi sorar.

Sanki ona geri döneceğimi bilmesi gerekiyormuş gibi.

Onu rahatlatmak için, bu hafta her akşam eve geldiğimi bildiren bir mesaj attım ve her akşam ona yaklaşıırken karnımda kelebekler uçuyordu.

Onun sıcak İskoç aksanı, berrak rüyamı uyandırıyor: "Günaydın, Petal." Tanıdık eller belimi okşuyor ve yumuşak dudakları boynumun arkasını izliyor. "Saçlarını topladığın zaman çok hoşuma gidiyor." Onun keskin kokusu duyularımı sararken, ben ona yaslanıyorum. Lincoln, kulağımın arkasında bulduğu zevk noktasını öpüyor ve bu, vücudumda bir ürperti dalgası yaratarak beni titretiriyor. Vücudumu bu kadar sevmesini ve her yerimi öpmeyi bu kadar çok hoşuna gitmesini seviyorum.

Onunla eve gitmek istiyorum.

Dudaklarımdan ihtiyaç dolu bir inilti çıkar.

"Sanırım kızım bana ihtiyacı var," diye mırıldanıyor.

Gökkuşağı desenli ajandamı yanımdaki masaya

kaydırıyorum. "Öyle." Onun kocaman kollarında kendimi ona dönüyorum.

ve benimkini onun boynuna doluyorum. "Birkaç gün oldu; dinlenmen için seni rahat bıraktım." *Yapıştırılmış* kafasını kontrol ediyorum. "Bugün çok daha iyi görünüyor."

"Öyle ve ben de bugün harika hissediyorum. Ayrıca, bu küçük elbisen beni daha da iyi hissettiriyor." O benim dolgun kalçamı tuttu.

"Kolay erişim." Kıkırdarım. Onun yanında başı dönmüş bir liseli kız gibi oldum.

"Bugün külot giymiş olsun iyi olur."

"Bunu sen bulacaksın." Parmak uçlarına yükselip ona bir öpücük veriyorum. "Ama önce iş."

"Bu hafta neler yaptığını bana göster." Gözleri parladı.

Sonraki yirmi dakika boyunca, devasa bir alan oluşturmak için birleştirilen iki birimi ona gezdiriyorum.

Duvarlardan birini kaplayan düzinelerce mimari planı onunla birlikte inceledikten sonra, son aşama olan yeni spor salonu planını gösterdim. Planı ayrıntılı bir şekilde inceledi, sağa sola dolaştı, sonra kaşlarını çattı. "Bunları kim yaptı?"

"Mimar." Bunun açık olduğunu sanmıştım.

"Normalde ne tasarlarlar?"

"Barlar, kulüpler, restoranlar, oteller. Bu onlar için yeni bir projeydi." Daha önce hiç kullanmadık.

"Anlaşılıyor." Kollarını göğsünde kavuşturur. "Ayrıca, bunları tasarlayan kişi spor yapmıyor."

"Bunu nereden biliyorsunuz?" Planlara tekrar bakıyorum.

İşçiler kapıdan içeri girerken, Lincoln spor salonunun yeni düzeninin akışkan olmadığını ayrıntılı bir şekilde açıklıyor. Ekipmanlar arasındaki mesafenin yetersizliğini, alanların yeterince belirgin olmadığını, her bölgenin aydınlatma ve döşeme açısından farklı bir atmosfere sahip olması gerektiğini vurguluyor. Kimsenin fark etmediği inanılmaz ve geçerli noktalara değinerek konuşmaya devam ediyor ve durduğunda, onunla aynı fikirde olan bir grup işçinin etrafında toplandığını fark ediyorum.

Baş ağrısı hissederek parmaklarımı şakaklarıma bastırıyorum. "İ  mimarlara g venmiştim. Ne yaptıklarını bildiklerini söylemişlerdi. Daha önce hiç sağlık ve fitness işi yapmamıştık, bu hepimiz için yeni bir alan ve onlar da bunu biliyorlardı. Bunu nasıl gözden kaçırdım?" Duvardaki planlara bakıyorum, planlara ve bunu görmediğim için kendime giderek daha fazla sinirleniyorum.

Kendime kızgın bir şekilde ellerimi belime koyuyorum, başımı eğiyorum, gözlerimi kapatıyorum ve derin bir nefes alıyorum.

Aylardır birden fazla satın alma projesiyle uğraşıyorum. Son zamanlarda işleri batırmam hiç de şaşırtıcı değil. Babam haklıymış. Bir asistana ihtiyacım var.

Devasa alan o kadar sessiz ki iğne düşse duyulur.

Ne kadar sinirli olsam da, onların önünde dağılmayı reddediyorum. Omuzlarımı geriye atıp başımı tekrar dikleştiriyorum ve onlara dönüp bakıyorum.

Dylan bizim şantiye müdürümüz ve şu anda yüzü her şeyi anlatıyor. Lincoln haklı.

"Tamam, ben hallederim." Ellerimi kaldırıyorum.

Lincoln araya giriyor. "Hey, benim söylediklerim yüzünden planları değiştirme. Planları yeniden yapmak çok pahalıya mal olabilir."

"Bu seni ilgilendirmez."

Planları duvardan alıyorum. "Lincoln, sen benimle gel. Dylan, bugün elinden geleni yapabilir misin? Lincoln'le mimarın ofisine gidiyorum, diğer şantiyelerdeki proje yöneticilerini toplayıp durumu anlatabilir misin? Onlarla acil bir video görüşmesi ayarla, lütfen."

"Anlaşıldı." Bana selam verdi. "Teşekkürler, Dylan."

"Bugün yoğun bir günün olacak gibi görünüyor, Violet."

Oh, hay aksi. Babamın derin sesi yankılanarak varlığını hissettirdiğinde, siyah topuklu ayakkabılarımın topukları üzerinde dönüp duruyorum.

Babam mutlu görünmüyor.

Elli kadar iri yarı adam, peyniri gören fare gibi hızla koşarak günün işine başlıyor.

"Sen kimsin?" Elleri hala soluk gri takım elbisesinin ceplerinde, başını Lincoln'e doğru eğiyor.

Dnya beni yutsun.

Lincoln cevap vermeye başlar ama ben araya girerim, "Bu Lincoln.

Lincoln Black."

"Peki o kim?"

"Erkek
arkadaşım."

"Bu bir soru muydu yoksa kesin bir cevap mı, Letty?"

Oh, lütfen beni utandırma, baba. "Kesin cevap."

Artık terk edilmiş spor salonu planlarını yanımdaki büyük ahşap masanın üzerine koyuyorum.

"Emin misin?"

"Oh, uslu ol." Hızlı adımlarla ona doğru ilerlerim ve kollarımı beline dolarım. "Günaydın, Bay Huysuz." Ruh hali bir anda değişir. Çalışanlarına karşı huysuz bir ayı gibi davranabilir, ama bana karşı çok yufka yürekli biridir.

Başımın üstüne öpücük kondurur. "Günaydın, Letty." Sonra kulağıma fısıldar, "Erkek arkadaş mı?"

Onun yanını çimdikledim. "Beni utandırma, baba." Kucaklaşmamızdan kurtuldum. "Lincoln, bu benim babam, Anthony West. Baba, bu Lincoln. Yeni erkek arkadaşım."

Lincoln elini uzatarak ileri adım atar. "Tanıştığımıza memnun oldum, Bay West." Babam elini sıkıca sıkar.

Babam kaşlarını çatıyor. "İskoç mu? Bu aksanı tanıyorum. Geçen hafta takım oluşturma gününde tanışmamış mıydık?"

"Tanıştık. Artık S&M Gyms'te çalışmıyorum. Kızınız beni kovdu."

"Ne yaptı?"

"Beni kovdu. Sadece geçici sözleşmem vardı, ama birlikte bir ilişki kurmak istiyorsak spor salonunda çalışamam. Şirket politikası."

Neredeyse hiç direnmedi. Sanırım göğüslerimin görünmesi kararını etkiledi.

Babamın göğsünden derin bir kahkaha yükseldi. "Vay canına, o zaman seni gerçekten seviyor olmalı." Kaşları havaya kalktı. "Ve sen de

"Onun seni kovduktan sonra yanında kalmak için acı çekmeye meraklı ya da çelik gibi sinirlere sahip olmalısın." Babam elini sıkıca sıkar. "Siz İskoçlar cesursunuz, ama okyanusun öbür tarafında soğuk havada kilt giyyorsunuz." Babam bana döner. "Onu kovdun mu? Bu, senden duyduğum en komik şey olabilir, Letty. Ayrıca en aptalca olanı." Bana kaşlarını çatarak bakar. Babamı yeterince tanıyorum, ne düşündüğünü biliyorum: çalışanlara cinsel taciz davası.

Her şeyin yolunda olduğunu belirtmek için başımı sallarım.

Sessiz konuşmamızdan habersiz olan Lincoln, "Hayır, geçen hafta ofiste düştüğünde. Gördüğüm en komik şeydi."

"Geçen hafta düştün mü? Yine mi? Düz topuklu ayakkabı giymeyi ciddi olarak düşünmelisin, Letty. Canın acıdı mı?" Sesi endişeyle doludur.

"Ben iyiyim." Elimi havada sallayarak silkeliyorum.

"Sen de mi yaptın?" Babam Lincoln'ün kesik alnını göstererek bana sorar. Beni çok iyi tanır.

"Evet."

"Hayır."

Lincoln ve ben aynı anda zıt cevaplar veriyoruz. "Sayılır."

Parmaklarımı oynatıyorum ve Lincoln burnunu çekiyor.

Babam başını sallar. "Sorduğum için özür dilerim."

"Sen gerçekten *istemiyorsun* bilmek
bilmek nasıl nasıl olduğunu

Yüzüm kızarıyor. "Gerçekten bilmiyorsun." Gözlerimi kapatıyorum. *Konuyu değiştir, Violet.* "Peki, her şeyi duydu mu? Lincoln'ün planlar ve düzen hakkında söylediklerini?" "Evet, ama bu nasıl oldu? Sen genellikle işinin ehli birisin." Babam masanın üstündeki planları inceliyor. "Ne demek istediğini anlıyorum, Lincoln. Bu yeni bir şirket mi?

"Evet, ama projenin ve vizyonumuzun farkında

"Evet, ama projeyi ve vizyonumuzu anladıklarını söylediler."

Babam ve Lincoln ile birkaç noktayı gözden geçiriyorum.
"Şimdi Lincoln ile birlikte doğrudan mimarın ofisine gidiyorum.

Lincoln'le birlikte mimarın ofisine gidiyorum."

"Onlara günlerini göster, Letty." Babam gülümsüyor. Proje yönetimindeyken hiç endişelenmesi gerekmediğini biliyor. Henüz hiçbir teslim tarihini kaçırmadım. "Tamam, yeni planlar gelene kadar burada yapacak bir şey yok, ben gitsem iyi olacak. Bu sabah finans departmanında üç randevum var, sonra da Viva ile öğle yemeğinde buluşacağım." Gümüş rengi kravatını bembeyaz gömleğine düzeltiyor. Bugün çok yakışıklı görünüyor.

Pazartesi akşam yemeğinde babamın yeni kız arkadaşı Viva ile tanıştım. Hoş birine benziyordu ama oldukça soğuk ve kapalı biriydi. İki ergen oğlu olduğu ve çocuklarının gittiği lisede idareci olarak çalıştığı için kırkların ortalarında olduğunu tahmin ediyorum.

Onu nerede tanıştığını ancak Tanrı bilir, çünkü babam için fazla normal birine benziyor. Onda bir bit yeniği var.

"Beni dışarıya kadar geçir, tatlım." Babam koluyla çaydanlık şekli yapar ve ben kolumu onun koluna geçiririm. "Tanıştığımıza memnun oldum, Lincoln."

"Ben de, efendim." Lincoln kibarca el sallayarak veda etti.

Babamın beyaz Porsche Cayman'ına vardığımızda, sürücü koltuğuna atlar ve camı indirir. "Bugün hava çok sıcak olacak."

Güneşe bakıyorum. "Çok sıcak."

"Onu kovdun mu? Ve o seninle kaldı mı?" Bana bakar.

Ellerimi sürücü kapısına dayadım. "Ne diyebilirim ki? Çok ikna ediciyim." "Bana ondan bahset." "Gitmen gerek."

"Bana ondan bahset, Violet." Kaybettiğimi biliyorum.

"O İskoç. Yirmi dokuz yirmi dokuz yaşında yaşında. Beş bir yönetici ve aynı zamanda ortak sahibi olduğu beş yıldızlı bir otel ve spa'nın

babası ve dedesi. Son birkaç aydır Amerika'yı geziyor çünkü babası, onun dünyayı keşfetmesini ve aile işinde çalışmak zorunda hissetmemesini istiyordu. Babası ona kendi hayallerinin peşinden gitme şansı vermek istiyordu. Babamın kaşları alınına kadar yükseldi. "S&M Gyms ile sadece kısa süreli bir sözleşmesi vardı çünkü iş seyahat vizesinin son altı haftasını burada geçirmeyi karar vermişti ve güneşlenip sörf yapmaktan sıkılmıştı. Beş haftadan biraz fazla bir süre sonra ayrılacak. Başka bir şey var mı?"

"Hayır, sanırım hepsi bu." Düşünüyor. "Hiç böyle hissettin mi?"

"Nasıl?"

"Sırf doğal olduğu için aile şirketinde çalışıyormuşsun gibi mi?" Güneş gözlüklerini takıyor.

"Hayır."

"Emin misin? Mutsuz olsaydın bana söylerdin, değil mi?"

"Evet."

"Harika." Bana parlak bir gülümseme atar.

"Mutsuz değilim, ama..."

"Ama?" Güneş gözlüklerini başına geri itti.

Endişeli görünüyor.

"Ama yeni bir göreve geçme olasılığı hakkında seninle konuşmak istiyorum."

"Ne oldu tatlım?"

İç çekiyorum. "Ben... Ben... Oh, bilmiyorum. Sanırım farklı bir şey yapmak istiyorum. Bu iş tüm zamanımı alıyor, baba. Geçen hafta sonu aylardır ilk kez izinliydim ve bu, kaçırdığım onca zamanı düşünmeme neden oldu. Üç yıldır tatil yapmadım ve şey, ben..."

"Yorgunum." Cümlemi o tamamladı. Derin bir nefes aldım.

"Evet."

"Ne kadar çok çalıştığını bilmediğimi mi sanıyorsun? Gece geç saatlerde gönderdiğin e-postalar, pazar günleri gönderdiğin e-postalar. Satın alma ve operasyon departmanında

"Joseph dışında," diye çalışan müdürümüzü çağırıyorum.

"Joseph dışında. Şimdi tatile ihtiyacı olan ve birlikte vakit geçirecek birine ihtiyacı olan bir adam var."

"Joseph hariç. O adamın tatile ve tatilini birlikte geçirecek birine ihtiyacı var."

Joseph gibi olmak istemiyorum. O adamın bir hayatı yok. Babamın bunu nasıl karşılayacağını bilmiyorum, ama yine de söylüyorum.

Her neyse. "Lincoln ile tanıştığımdan beri, hayatımın çok da anlamlı olmadığını fark ettim. Bana, varlığından bile haberdar olmadığım, şehirdeki tüm bu yeni yerleri gösterdi. Hayatımı yaşamadığımı fark ettim. Tek yaptığım çalışmak. Nasıl olur da bir aile kurmayı düşünebilirim ki? Tabii ki bugün evlenip bir aile kuracağımı söylemiyorum..."

"Şükürler olsun, ben daha büyükbaba olmak için çok gencim."

Beni güldürüyor.

"Ama ben de gençleşmiyorum baba. Biyolojik saatim işliyor. Bir ailem olsa, onları nereye sığdıracağım?" Bu retorik bir soru. "Ve yeni bir pozisyona geçersen, gece gündüz çalışmak istemiyorum. Evet, yeni bir meydan okuma istiyorum, ama aynı zamanda dengeli bir hayat da istiyorum." Dudaklarımı ısıırıyorum. "Ayrıca, tek yönetici ben olduğum için bir asistan almaya karar verdim."

"Sonunda!" Ellerini havaya kaldırıyor. "Kes şunu." Omzuna şakacı bir şekilde vuruyorum.

"Ne yapmak istediğin veya hangi departmanda çalışmak istediğin konusunda bir fikrin var mı?" Umut dolu gözlerle bana bakar.

"Evet, aslında. Satın aldığın kozmetik markasını biliyor musun?"

"Nkd by Nature mı?"

"Evet."

"Sana söylemeliydim Violet, ama aslında onu satıyorum.

Müzakereler çoktan başladı." Oh, ne

güzel, değil mi? "Tamam."

Öyleyse öyle olsun.

"Başka bir şey var mı?" "Hayır."

"Tamam, peki, bir düşün ve spor salonu işleri bittikten sonra akşam yemeğine çıkalım." Spor salonunu işaret etti. "Sonra tatile çıkacaksın, genç bayan. Tartışmak yok. Döndüğünde istediğin departmana geçebilirsiniz."

Olumlu kalmaya çalışarak tatile odaklanıyorum. "Kulağa hoş geliyor," diyorum yarı ağır bir kalple. Nkd by Nature için çalışmayı gerçekten çok istiyordum. Mevcut işimin monotonluğunu kırmak için bir şeye, herhangi bir şeye ihtiyacım var. Kalbimin diğer yarısı rahat bir nefes alıyor; yıllardır ilk kez tatile çıkacağım. Ama Lincoln gitmişse kiminle gideceğim?

Belki de yurtdışında geçirmeliyim. Pasaportum geçerli, ya da her zaman Hawaii var; hep gitmek istemişimdir, ya da belki Cancun. Riviera Maya muhteşemmiş. Lincoln'ü İskoçya'da sürpriz yapabilirim. Unut gitsin. İngiliz tatilinden dönen kimse hava harika demiştir. Kaliforniya'ya alışmış kemiklerim soğuğa dayanır mı bilmiyorum.

Lincoln onu ziyaret etmeme kızar mı? Çok aceleci davranıyorum.

Tanışalı sadece bir hafta oldu. Gerçekten sadece bir hafta mı oldu? Daha uzun gibi geliyor.

"Violet!"

Babamın sesi beni irkiltir. "Affedersiniz. Ne diyordunuz?"

"Dava açılmayacak, değil mi?" Kafam

karişmiş bir şekilde yüzümü

buruşturuyorum.

"Lincoln'le!" diye patladı babam.

"Tanrım, hayır."

"Sen onu mu?" O titriyor kafasını ve eğ eğlenerek. "Eğer burada kaldıysa, senden hoşlanıyor olmalı."

"Bence seviyor."

Sen benim eksik parçam gibisin. İlk seviştiğimizden sonra söylediği sözler, düşüncelerimde dönüp duruyor.

"Tamam. Gitmem gerek." Arabasının dijital ekranında saati kontrol etti. "Yoksa Barry çok kızar. İnsanlar geç kaldığında nasıl olduğunu bilirsin." Komik bir gergin yüz ifadesi yaptı.

Yine gülüyorum. Babamı seviyorum. İş söz konusu olduğunda her zaman çok meşgul ve ciddidir, ama ne zaman onu görsem yüzünde bir glmsemi vardır.

Ona sormam gereken bir şey olduğunu hatırladım. "Gitmeden nce. Francesca'ya sahil evini alabileceğini söyledin mi?" Kollarımı göğsümün önünde kavuşturuyorum.

"Senin evin mi?" Dudakları Elvis gibi kıvrılır ve kaşlarını çatıyor.

"O benim evim değil, baba, senin evin."

"Hayır, asla. Neden? O mu söyledi?" İ çektim. Öyle olduğunu sanmıyordum.

Elini bana uzatarak tutmamı istiyor. "O ev sonsuza kadar senin ve Pom-pom'un. O senin evini alamayacak, tatlım. Ayrıca Richard'ın onu alabilecek parası yok." Alaycı bir şekilde gülüyor. "O kız hayalperest ve fırsatçı."

Onun yalan söylediğini biliyordum. "Sana şüphe duyduğum için özür dilerim." Onun elini güven verici bir şekilde sıkıyorum.

Gz kırpar. "Sonra konuşuruz, tamam mı? Mimarın yanından çıkınca beni ara. Ne dediklerini öğrenmek istiyorum. Bugün samalamalarına izin verme ve planları yirmi dört saat içinde kendi masraflarına yeniden yapmalarını talep et, yoksa işi başka yere veririz."

"Zaten benim planım da oydu."

"Aferin kıızıma." Güneş gözlüklerini tekrar taktı. Çok yakışıklı bir adam. Yeni kız arkadaşının on beş yaşından fazla geç olmasına şaşmamalı. Altmış yaşında olmasına rağmen çok daha geç görünüyor.

"Harika fikirleri vardı." Babam, düzgünce katlanmış planları ve siyah deri çantamı elinde tutarak binadan çıkan Lincoln'e başını salladı. "Onu senden çalabilirim. Satın alma departmanında analitik ve pratik bir zekaya daha ihtiyacımız var. Sadece birkaç hafta daha burada kalacağına emin misin?"

"Evet." Boğazıma bir acı yükseldi. Gitmesini istemiyorum.

"Yazık."

Biliyorum.

'İN 19. BÖLÜMÜ

LINCOLN

Babam bana yirmi sekiz gün önce mesaj attığından beri, günler bir anda geçti. Violet ve ben her günü birlikte geçirdik ve her gece birbirimizin kollarında uyuduk. Ayrılmaz bir ikili olduk ve ben neredeyse onun evine taşındım.

Confessions'a hayır geceleri için bir daha hiç gitmedim.

Bunun yerine Violet ve ben salsa kulübüne dans etmeye gittik ve orada o kizomba'ya olan aşkını keşfetti. O bu işi doğuştan yapıyor. Günlerimiz, benim ona kahve getirmem, programını düzenlememle başlıyor. programını düzenlemekle düzenlemek yürüyüş Pom-pom Pom-pom, bazen bizimle işe gelse de, ve onun yediğinden emin olmak.

Yeme alışkanlıkları çok kötü. Asla doğru saatlerde yemek yemiyor ve sık sık öğün atlıyor. Birinci haftadan sonra buna son verdim.

Ben Violet'in sağ koluyum. Neye ihtiyacı olursa yaparım. Onu Mercedes E Class'ıyla işe götürürüm. Evet, onu da yapıyorum. Sürmesi çok keyifli bir araba.

Gündüzleri Violet çok sert biridir. İnsanları motive etmeyi ve işi halletmeyi bilir. İç mimarları düzene soktu ve aynı gece yarısına kadar yeni güncelleme planlarını kuryeyle gönderdi.

Aşırı titizdir ve daha önce onayladığı spor salonu planları konusunda kendini çok hırpaladı.

O zamandan beri e-postaları, planları, evrakları, hesap tabloları kontrol edip tekrar kontrol ediyor. Dikkatli olmazsa kendini yıpratacak.

Violet birçok toplantısından birindeyken, ben bu zamanı ailemi aramak ve arkadaşlarımla mesajlaşarak sohbet etmek için kullanıyorum.

Owen, Skye ile ilişkilerinin son birkaç haftadır gergin olduğunu ima etti. Jacob grup sohbetimizde bunu anlattı. Owen bir hafta sonu ona çok kötü davranmış.

Jacob'a gizlice ne yaptığını sormalıyım.

Küçük kardeşlerim beni tekrar görecekları için çok heyecanlılar. Bana sürprizleri olduğunu söylediler ama ne olduğunu düşünmek bile istemiyorum. En son böyle dediklerinde, arka bahçede solucanlarla dolu bir çamur pastası yapmışlardı. Umarım teneke kutuda onlardan birini getirmezer. Gümrükten geçmez.

Babam ve diğerkleri iki saat içinde burada olacaklar.

Violet'e onların geleceğini söylemedim. Yaklaşan gelişlerini fazla düşünmesini istemedim. Aile konusunda biraz gergin, çünkü babasının yanına taşınmadan önce pek iyi bir çocukluk geçirmemiş sanırım. Bana bir dereceye kadar anlattı. Anladığım kadarıyla, kız kardeşi ile pek yakın değil, ama annesiyle hiç yakın değil ve aylardır konuşmuyorlar. Violet de inanılmaz bir kadın. Daha iyisini hak ediyor.

Aynı şehirde yaşayan ve seni görmek istemeyen bir annenin olması nasıl bir şey, hayal bile edemiyorum. Ne garip. Violet, annesinin günlerinin kişisel spor seansları, güneşlenmek, alışveriş yapmak ve birçok hayır kurumuyla ilgileniyormuş gibi davranmakla geçtiğini söyledi. Tam zamanlı bir iş gibi geliyor.

İki üvey kardeşim de babaları Ewan'ı neredeyse üç yıldır görmüyorlar. Sadece yarım mil uzakta yaşıyor olmasına rağmen onları hiç önemsemediği ve hayatlarında olabilmek için alkolü bırakmadığı için onu suçluyorum. İkisi de harika çocuklar ve beni çok güldürüyorlar. Onları çok seviyorum.

Babam yıllar önce malikanesinin bahçesinin dibine bana bir ev yaptı ve bu ev mükemmel çünkü çocuklar sürekli uğruyorlar. Okuldan resimler getirip buzdolabımın üzerine asmam için veriyorlar ve günlerini benimle paylaşmayı çok seviyorlar. Hatta birkaç kez işten eve geldiğimde Archie'yi kapımda beni ağaç evinde " oynamak " için beklerken buldum. Bu beni çok duygulandırıyor.

Ama aynı şehirde yaşayan bir annem olsaydı neler vermezdim. Uğrayabileceğim, bana ev yemeği pişirebilecek, giyim tarzım ve kızlar hakkında dalga geçebilecek biri. Annemin kucaklamasını hissetmek için her şeyi yapardım. Beni dünyaya getiren ve karnında büyüten kadın. Annem, benimle birlikte geçirdiği o kısa birkaç ay boyunca aramızda bir bağ hissetmemiş olabilir mi?

Büyürken, yaya'nın sarılmaları her zaman en güzel sarılmalardı. Bana sarılmamdan dolayı "sarılma canavarı" derdi. Şimdi düşününce, bilinçaltımda annemin yokluğunu hissediyordum ve bu yüzden yaya'nın yanında kalmayı seviyordum. İtiraf etmeliyim ki, hala en güzel sarılmalar onun sarılmaları. Onu aramayı unutmamalıyım. Haftalardır konuşmadım, bana kızacaktır. Yunan büyükannemi kızdırmak en son istediğim şey. Boyu bir metre elli olsa da, çok hırçın bir kadındır.

"Şu anda kime mesaj atıyorsun?" Violet çıplak vücudunu üzerime yuvarlar ve ben telefonumu yüzüstü olarak komodinin üzerine bırakırım.

"Seni ilgilendirmez, Bayan Meraklı." Her şeyi bilmek ister. Burnuna hafifçe vuruyorum.

"Günlerdir o şeye yapışmışsın."

"Biliyorum. Eve dönmek için birkaç e-postayı halletmem gerekiyor." Öyle değil. Ailem buraya gelmek için hazırlanırken onlara mesaj atıyordum. Babam uçakta Wi-Fi'ye bağlandı ve uçuşlarının planlandığı gibi olduğunu ve otelde görüşeceğimizi söyleyen mesajı o attı.

O bacaklarını benim iki yanıma açtığında, ellerimi onun ince belinin yumuşak derisinde gezdiriyorum.

Haftalar önce başım dönmeyi bıraktığımdan beri tavşan gibi sevişiyoruz. Chili dick olayından bu yana haftalar değil, aylar geçmiş gibi geliyor ve o kesinlikle benim aletimi mahvetmeye kararlı. Violet kadar seksi seven bir kadınla *hiç* birlikte olmamıştım. Bu çok tahrik edici.

Ev kelimesini söylediğimde üzgün görünüyor. Artık bunu düşünmeye bile tahammül edemiyorum. Onu asla terk etmek istemiyorum.

"Bavuluma sığar mısın, böylece benimle geri dönebilirsin?"

"Bunu söylemen ilginç, çünkü Urban Soul Studios yarın açılışını yapar yapmaz babamdan tatile çıkmamı söyledi."

Spor salonları inanılmaz görünüyor. Tam da hayal ettiğim gibi. Modern, son teknoloji ekipman ve hizmetler, ve personel de işe başlamak için sabırsızlanıyor. West Oracle Corporations için büyük bir başarı oldu ve Violet tüm hafta sonu gülücükler ve kahkahalarla doluydu. Çok endişeleniyordu, ama planlanandan iki hafta önce, yarın açılış günü ve dün gece on iki saatten fazla uyudu. İş bitti.

Konsantre olmamı çok zorlaştırarak, artık sertleşmiş sikime amını sürüyor. "Peki, Bay Black, düşündüm de, yarından sonra, önümüzdeki birkaç hafta izin alayım da son iki haftanızı birlikte geçirelim,

sonra belki siz İskoçya'ya yerleştikten sonra, sizi üç hafta ziyarete gelebilirim."

Daha mutlu olamazdım ve boğazımda bir yumru oluşuyor. Beni İskoçya'ya ziyarete geliyor. Yeni bir oyuncak almış köpek yavrusu gibiyim. "Çok isterim."

"Ben de." Gözleri aniden buğulanır. "Gitmeni istemiyorum." Sesi titrer.

Korku midemin derinliklerine çöküyor ve söylemek istediğim sözler boğazımda düğümleniyor. Her zerrem onunla kalmak, sonsuza kadar kollarına yapışmak istiyor, çünkü daha önce hiç kimse ve hiçbir şey beni bu kadar mutlu etmemişti. Hiç kimse bana kendime ait olduğumu hissettirmemişti, ama o hissettiriyor. O benim eksik parçam ve kalbime mükemmel bir şekilde uyuyor.

Bunun yerine, kendimi ona sarıp sırt üstü çeviriyorum, tüm varlığımla onu öpüyorum, duygularımı derisinin içinden ona aktarıyorum.

Bacaklarını benim için genişçe açıyor, bana ihtiyacı olduğunu, beni istediğini belli ediyor.

Tüm kan penisime akıyor, sırf onun için daha kalın ve daha uzun hale geliyor.

Penisimi onun ıslak merkezine kaydırıyorum ve ben onun vücuduna yavaşça girip çıkarken o inliyor.

Diğer tüm seks deneyimlerimizden farklı olarak, bu seferki farklı. Acele ya da aciliyet yok ve artık birbirimize yabancı değiliz. Bu, ikimizin de daha önce hiç ulaşamadığı yeni bir düzeyde birbirimize bağlanmamız.

Violet bacaklarını belime doladı ve ben de kollarımı onun iki yanına koyup ön kollarımı yatağa dayadım. Kalçalarımı döndürmeye devam ederken gözlerimiz birbirine kenetlendi, sonra durdum ve kendimi onun içinde derinlerde tuttum.

Benim için seks, geçmişte sadece seksti, ne daha fazlası ne de daha azı, bir rahatlama aracıydı, ama bu daha önce hiç yaşamadığım bir şey, kalbimi göğsümde çiçek açtırıyor.

O gözlerimin derinliklerine bakarken, bu bana tanıdık bir duygu değil. Bir an için zaman durur; nefesini tutar ve ben bunun o olduğunu anlarım. O benim ruh ikizim.

Tek kişi.

Elleri başının iki yanındaki ellerimi bulur ve parmaklarımızı birbirine dolandır. Kollarını yatağın üzerine itip küçük ellerini sıkıca sıkarım.

Onu asla bırakmak istemiyorum.

Tekrar hareket etmeye başlıyorum ve ben zonklayan sıkımı yavaşça içeri ve dışarı kaydırırken o küçük bir inilti çıkarıyor. Gözleri benimkilerden hiç ayrılmıyor. Görünmez bir dönüm noktasını geçerken bizi birbirimize çekiyorlar.

Etrafımızdaki hava şehvet ve söylemediğimiz sözlerle doluyor.

Birbirimizle o kadar uyumluyuz ki, hiçbir şeye gerek yok çünkü bana olan arzuyla parlayan büyük altın kahverengi gözlerine baktığımda, onun da aynı şeyi hissettiğini biliyorum.

Kalçalarımı çalıştırarak pelvik kemiğimi onun klitorisine hizalıyorum ve çok küçük hareketlerle onu geri dönüşü olmayan bir noktaya götüreceğini bildiğim tüm lezzetli noktalarını vuruyorum. Boşalmam bile umurumda değil; onun bizim birlikte yaşadığımız zevki tatmasını istiyorum; tüm ihtiyaçlarının karşılandığından ve ona bunu verebilecek tek kişinin ben olduğumu ve ona aşık olduğumu bilmesini istiyorum.

Çünkü sanırım aşık oldum. Daha önce hiç aşık olmamış olsam da, onu düşünmeden durmadığımı biliyorum. Tüm zamanımı onunla geçirmek istiyorum ve gözlerine baktığımda tüm dünyamı onunla paylaşmak istiyorum.

Violet derin bir nefes alır ve sonra kısa, hızlı inlemeler çıkarır. Bu, sert bir şekilde sevişirken çıkardığı vahşi sesler değildir; tatlı, yumuşak ve bağımlılık yapıcıdır. Ağzı O şeklinde olur ve sanki içime ne kadar derine girdiğime şaşırmış gibi kaşlarını çatır. Birlikte neredeyse hiç hareket etmemize rağmen, yaptığım en ufak hareket bile onu orgazma yaklaştırır.

Kalçalarımı ve onun kalçalarını hafifçe eğip daha da içeri giriyorum.

Ne olduğunu bilmiyormuş gibi gözlerini kırpmadan boşalıyor ve bu çok güzel.

Sıcak duvarları penisimin etrafında titriyor, çok nazik bir şekilde kasılıyor, testislerim vücuduma sıkıca yapışıyor ve onun derin bakışları beni de boşaltıyor, kendimi onun içine döküyorum.

Kalbi benimkine çarpıyor.

Penisimin ucundaki yoğun, hassas his, cildimdeki saf mutluluğun sıcak hissiyle birleşiyor.

Onunla bu samimiyeti sonsuza kadar sürdürmek istiyorum.

Maraton koşmuş gibi, derin nefes alıp veriyorum, göğsüm inip kalkıyor.

Bu, şimdiye kadar yaşadığım en saf ve en dürüst orgazm. Pis sözler yok, şakalaşma yok, doruğa ulaşmak için çılgınca çabalamak yok ve aramızda neredeyse hiç ses yok. Sadece saf aşk.

Gözleri doluyor ve küçük bir gözyaşı damlası yanağından saç çizgisine doğru akıp kayboluyor.

Sonraki sözleriyle göğsümü genişçe açıyor. "Seni seviyorum, Linc."

Bu olamaz.

Bu bizim için imkansız bir yolculuk olamaz.

Benden bir okyanus uzakta yaşayan birine aşık olamam.

Cevap olarak söylemek istediğim sözler boğazımda düğümleniyor ve söyleyemiyorum çünkü her şey çok fazla. Çok gerçek ve çok adaletsiz.

Zaten kalbim kırık.

Onun yerine eğilip onu öpüyorum ve muhtemelen onun da kalbini kırdığımı biliyorum.

"Nereye gidiyorsun?" Violet arabama atlarken bana soruyor.

Şu anda tam bir pislik gibi davranıyorum.

Öncelikle, neredeyse bir saat önce duymayı çok istediği sözleri ona söylemedim. Bunu nereden mi biliyorum? Çünkü son bir saatte benimle neredeyse hiç konuşmadı ve çok sessizdi.

Söylemeliydim. Söylemek istedim, ama söylemedim ve şimdi söyleyemem çünkü o, benim de onun için söylediğimi düşünecek.

Aşk neden bu kadar karmaşık?

Ve ben aşk ve ilişkiler konusunda berbatım.

Bir aşk koçuna ihtiyacım var. İhtiyacın olduğunda nerede bulabilirsin ki?

Kapısında duran, minyatür köpeğini kucaklayan, her hareketimi sorgulayan kalbi kırık bir kadının varlığı, bunu tam olarak kanıtlıyor. İkimiz de duş aldıktan sonra —tamamen sessizlik içinde, eklemeliyim— şöyle şeyler söyledi...

*Öğle yemeğini kiminle
yiyeceksin? Hayır, sen git,
sorun değil.*

Geri gelmene gerek yok.

Gece kalmana gerek yok.

Daha sonra buraya gelme. Arkadaşlarımla planlarım var.

Onun planı olmadığını bildiğim halde.

Her şeyi mahvettim.

Ve ikincisi, Violet'e sürpriz yapmak için ailemi görmeye gitmek üzereyken, bana beni sevdiğini söyledikten hemen sonra onu terk ediyorum.

Eğer ona daha önce haber verseydim, şu anda sinirleri bozulmuş olurdu. Geçen hafta babası ve yeni kız arkadaşı Viva ile tanışmaya gittiğinde çok gergindi. Kız kardeşi, adının anılmasıyla bile onu çılgına çeviriyor. Dün annesi aradığında, annesi onu kurdeşen döktürdüğü için telefonu açmadı.

Gürültücü ailemle bir anda, hiç planlanmamış bir sürprizle tanışmak, bunu bir an önce halletmek, onun ihtiyacı olan şey. Hazırlık yok, sadece tam bir sürpriz, işte ailem. Yoksa ne giyeceğine karar verip saç stilini sorgulayacak ve bana onlar hakkında yüzlerce soru soracak ve onu sevecekler mi sevmeyecekler mi diye soracaktır.

Kesinlikle evet. Onu

sevecekler. Benim

sevdiğim gibi.

Sadece söyle, Linc.

"Eh, Rio'nun evinin anahtarlarını almaya otele geri dönüyorum. Taşınırken ona vermeyi unuttum, sonra Rio ile öğle yemeğinde buluşup sohbet edeceğiz," diye yalan söylüyorum.

"Yani önce otele mi gidiyorsun?"

"Evet, Violet. Beni telefonundan takip edebiliyor musun?" diye alay etmeye çalışıyorum. O gülmüyor.

Telefonum çalışıyor ve ekranına bakıyorum.

Babam: Şoföre göre otele yirmi dakika uzaklıktayız!

Ben: Violet'in evinden çıkıyoruz.

Violet bana şüpheyile bakıyor. Küçük leylak rengi yazlık elbisesiyle muhteşem görünüyor ve bugün saçlarını dalgalandırmış. Makyaja gerek yok. O saf mükemmellik.

"Akşam görüşürüz," diye sesleniyorum ona camı indirerek, ama o beklemiyor ve bağırıyor, "Boş ver. Yarın görüşürüz." Ön kapısı çarpıyor.

"Kahretsin," diye tıslayarak avucumu direksiyona vuruyorum.

Babama bir mesaj attım.

Ben: Aşk nasıl bir duygu?

Baba: Jet lag var. Çok huysuz bir 18 aylık kızım ve seni gördükleri için heyecanlanıp tavandan sökülmeleri gereken iki küçük oğlum var ve sen bana bunu mu söylüyorsun?

Ben: Evet!

Babam şimdi üç küçük çocuğu olduğu için şikayet ediyor ama içten içe çok seviyor. Eva ve çocuklar etrafında koşturuyor ama o da onlar ve benim için her şeyi yapar.

Baba: Tamam, elimden geleni yapacağım...

Babam: Tek düşünebildiğin onlar olduğunda. Aptalca ya da saçma bir şey yapmaları önemli değil, onları oldukları gibi seviyorsun. Eve, onlara gitmek için sabırsızlanıyorsun.

Gülümsedikleri zaman kalbiniz patlayacak gibi hissedersiniz. Her günün her saatini, her dakikasını onlarla geçirmek istersiniz. Sizi daha iyi hissettirirler.

Onlar, senin aradığın şey gibi gelir ve sonunda onları bulmuşsun gibi hissedersin. Onlarla yemeğini paylaşmak da umurunda olmaz.

Ben de aynen böyle hissediyorum, ama sanırım her şeyi mahvettim.

Baba: Sonuncusu hakkında henüz karar verilmedi!

Ben: Teşekkürler.

Baba: Şimdi otele git, yoksa çocuklara ilaç vermek zorunda kalacağım.

Kıkırdadım ve Violet'in garajından geri çıktım. Hoşuna gitse de gitmese de daha sonra buraya geri döneceğim çünkü ailem yerleşip, dinlenip, kendilerine gelince, o da onlarla akşam yemeğinde buluşacak; sadece henüz bunu bilmiyor.

BÖLÜM 20

VIOLET

Lincoln garajımdan çıkar çıkmaz, beyaz sandaletlerimi giyip Pom-pom'la birlikte arabama atladım.

O yalan söylüyor. Bugün Rio ile buluşmayacak çünkü Rio şu anda spor salonunda yarınki büyük açılış için son hazırlıklarını yapıyor.

Onun oteline daha hızlı bir yol biliyorum ve arabamla garajdan çıktığımda, onun gittiği yönün tersine doğru yola çıkıyorum.

Ne saklıyor?

Beni aptal yerine koyuyor olmalı.

Seni seviyorum, Linc.

Ne düşünüyordum ki? Daha önce başka hiçbir erkeğe bu sözleri söylememiştim, o da bana karşılık vermedi ve gitti.

Sıkı sıkı kapalı dişlerimin arasından sinirli bir ses çıkardım. Ona söylediğim için kendimden utanıyordum.

Ama sevişirken bana bakışı, çünkü öyle bir şeydi, hayatımda yaşadığım en inanılmaz şeydi. O da söyleyecek sandım.

Ve sonra pat... Titanic'in buzdağıyla çarpışması gibi bir felaket.

Sonunda buraya vardım, otelin otoparkına girip, parlak beyaz arabamı görmemesi için en uzak yeri buldum. Çok bariz.

Park ettiğim yerden giriş kapısını mükemmel bir şekilde görebiliyorum.

Ben daha yeni varmışım ki, Lincoln arabasını park ediyor. Arabasından zıplayarak iner. Sersemlemiş gibi görünüyor. Benden uzak olduğu için mutlu olduğu belli.

Ve uzun boylu, sarışın bir gazelle, pardon, bir kadının kollarına koşar.

Oh hayır.

Ve elinde güzel sarışın bir bebek tutuyor.

Kalbim iki adımlık bir ritimle hızla atıyor ve elim göğsüme gidiyor.

Lincoln bebeği kollarından alıp döndürdükten sonra tombul yanaklarından öptüğünde nefes alamıyorum.

Sonra iki küçük çocuk onun yanına gelir, onu gördüklerine çok sevinirler ve neredeyse onu yere devirirler.

Aman Tanrım. Sanırım kusacağım. Onun bir karısı ve üç çocuğu var!

Bunu nasıl görmedim?

Bana aşık olmama izin verdi.

Zavallı kız.

Ve o sevimli küçük çocuklar. Lanet olsun ona.

Bunu yanına bırakmayacağım.

Kanım damarlarımdan güneşten daha sıcak akıyor.

Pom-pom'u kapıp arabamdan fırladım, kapıyı arkamdan çarparak Lincoln'e doğru yürüdüm.

Savaş başlasın.

LINCOLN

"Burada olduğuna inanamıyorum." Eva'ya hızlıca sarılırım ve Thea'yı kollarından alırım. Küçük kız kardeşim onu döndürdüğümde bana kocaman bir gülümsemeyle karşılık verdi ve yüksek sesle çığlık attı. Yeşil gözleri hatırladığımdan daha da zümrüt rengindeydi. Küçük sarı saç örgüleriyle çok sevimliydi. Çok tatlıydı ve büyüdüğçe başımın belası olabilirdi. Bir erkek ona yaklaşırsa Hulk'a dönüşebilirdim.

"Seni özledim, ufaklık." Tombul yanaklarına bir öpücük konduruyorum.

"Diğer herkes check-in yapıyor. İçerisi tam bir kargaşa, ben de biraz temiz hava almak için dışarı çıktım." Eva burnunu buruşturup, parlak yeşil Fedora şapkasını yüzüne çekerek güneşten korumaya çalışır. "Üç çocukla seyahat etmek zordu. Tabii bir de kız kardeşlerimin dört çocuğu var. Hiç iyi değil." Eva her zaman çok çekici görünür ve üç çocukla uzun bir uçuş yapmış gibi görünmüyor. Babam çok şanslı bir adam.

Onu tüm kalbiyle seviyor ve ben de onu bunun için daha da çok seviyorum.

"Lincoln!" Archie ve Hamish beni neredeyse yere deviriyorlar. "Ne kadar büyümüşsün." İkisi de eğildiğimde benim ve Thea'nın boynuna atıyorlar. "Sizi özledim

özledim.”

"Ben de seni özledim," diye fısıldıyor Archie, kalbimi eritiyor.

"Kumdan kale yarışmalarını özledim." Hamish kucaklaşmamızdan ayrılıp gülümsedi. "Yaran tamamen iyileşti." Alnımı işaret etti.

"Sihir gibi, Hamish."

"Sana bir hediyemiz var." Archie cebinden bir şey çıkarır. "Gözlerini kapat."

Gözlerimi sıkıca kapatıyorum.

"Şimdi aç." Archie'nin iki elinde gri renkli, kalp şeklinde bir taş var.

"Bu benim için mi?" Boğazım düğümlenir.

Archie ve Hamish heyecanla başlarını salladı. "Bunu sahilde bulduk."

"Seni sevdiğimizi ve özlediğimizi göstermek için, Linc." Hamish yine küçük kollarıyla bana sarılır. "Bizimle eve geliyor musun?"

"Geleceğim."

Eva'ya bakıyorum. "Teşekkür ederim."

"Nedense seni seviyorlar gibi görünüyor." Gözleri şimdi cam gibi parlıyor.

Archie'nin elinden kalp şeklindeki taşı alıyorum. "Bunu sonsuza kadar saklayacağım."

"Söz mü?" Hamish'in büyük kahverengi gözleri bana bakıyor. "Söz." Taşı sıkıca kavıyorum.

"Şimdilik sana bakabilir miyim?" Archie'nin kristal mavisi gözleri umutla doldu.

"Evet, lütfen. Cebine koy, sonra alırım. Teşekkür ederim."

Çok tatlı.

Kendimi toparlamaya çalışarak Eva'ya soruyorum, "Uçuşun nasıldı..."

"Eh, pardon, Bayan Black, değil mi?" Violet'in tatlı Amerikan aksanlı sesi bizi keser. Ayaklarımın ucunda dönüp, sonra tam boyuma yükselirim.

Bu kadın burada ne arıyor? Kızgın görünüyor. Pom-pom'u yere koyarken bile çılgın gibi.

Eva, bu kadın beni nereden tanıyor diye şaşkın bir şekilde cevap verdi. "Evet."

"Şimdi buradasınız, bu..." Eva'yı tanıtırma fırsatı bulamadan Violet tekrar sözünü keser.

"Kocanın son otuz gündür benimle yattığını biliyor muydun? Saydığımından falan değil tabii."

Evet, öyle.

Ama dur... "Ne?" Eva ve ben aynı anda çığlık attık.

"Uyumayı seviyorum. Yorgunum, anne." Hamish esniyor. Aniden aklıma geliyor; Eva'nın benim karım olduğunu sanıyor. Yüzümün solduğunu hissediyorum.

"Oh hayır, Vio..."

"Bir daha bana sakın konuşma." Bronz tenli göğsünde kızgın, lekeler halinde kızarıklıklar oluşur.

Thea'yı Eva'ya geri veriyorum.

Violet çok üzgün görünüyor, ama durumu tamamen yanlış anlamış. "Bana bunca zamandır yalan söyledin," diyor acı dolu sözlerle. "Benim senin eksik parçan olduğumu ve şimdi hatırlayamadığım daha pek çok tatlı şey söyledi." Her kelimeyle sesi yükseliyor. "Ve şimdi neden bir daha otele gitmediğimi anlıyorum, çünkü gizli bir ailen var. Ne kadar aptalım." Derin bir nefes alıyor. Sanırım ağlamak üzere. Bu hiç iyi değil. Zavallı kızım beni aldattığımı, yalan söylediğimi ve evli olduğumu düşünüyor!

"Bu gerçek bir köpek mi?" diye sorar Archie ve Pom-pom ile oynar.

"Çok sevimli," diye tweet atıyor Hamish. "Çılgın kadının mı? Komik konuşuyor."

"Hamish, sus," Eva onu azarladı.

"Bana yaklaşma." Violet, ona doğru yürürken beni durdurmak için elini kaldırır. "Senin bir ailen var ve bana

bana ne kadar güzel olduğumu söyledin." Eva'ya doğrudan bakar. "Yalan söylediğini biliyordum. Ona hiç benzemiyorum."

"Hayır, benzemiyorsun. O benim tipim değil." Yavaşça bir adım ileri atarım.

Kafasını sallar. "Sen iğrensin ve karın neden zlmyor?"

"nk ben onun karısı değilim," Eva arkamdan söylüyor.

"Ne?" Violet bana bir bir bir bir bir far farlarına

"Ben onun kocası değilim." Kafamı sallayıp onun önüne geçiyorum. Çok zgn görünüyor.

"Benim." Babamın sesi aniden duyulur. Onu aylardır görmemiştim ama selam vermek için arkama dnmyorum. Violet'i sakinleştirmem ve ona güven vermem gerekiyor.

Violet omzumun üzerinden bakıyor.

"O iki yaramaz benim." Babamın Hamish ve Archie'yi işaret ettiğini hayal edebiliyorum. "Eva'nın kollarındaki sarışın terör de benim, Eva da karım. Ve önünüzdeki iri yarı da benim. Eva, Lincoln'n üvey annesi."

"Kahretsin," diye fısıldadı ve sonra bana baktı. Yüzü parlak bir ahududu rengine döndü.

"Sürpriz." Ortamı yumuşatmaya çalışıyorum ama bana hayalarımın içine tekme atmasından korkuyorum.

"Ama bugün sana sevdiğimi söylediğimde bana sevdiğini söylemedin. Gittin ve ben sandım ki..."

"Oh, hiç hoş değil," diye Hunter'ın sesini duyarım. "Tam Lincoln'e göre bir hareket, aptal ocuk." Fraser de katılır.

Boynumu gökyüzüne doğru uzatıyorum. "Hayatım mahvoldu," diye fısıldıyorum. "Tamam, şimdi seyircilerimiz var." Bana izin vereceğini umarak, kolumu Violet'in beline doluyorum ve bizi hafifçe döndürüyorum. O anda Violet tüm ailemi görüyor ve nefesini tutuyor.

Babam, Eva ve onun z kız kardeşleri Eden ve Ella, şimdi teyzelerim, ki bu bana hala çok garip geliyor, onların kocaları Hunter ve Fraser, ve yedi çocukları.

Hepsi ona gülümsüyor.

"Violet, bana bak." O da baktığında, gergin bir şekilde ağzının kenarını çiğniyor.

"Bu sabah seni sevdiğimi söylemedim çünkü

—

"Aptal."

"Tam bir aptal."

"Salak."

Ailem beni yerden yere vururken çenemi sıkıyorum.

Onun güzel yüzünden gözlerimi ayırmıyorum. "Ben hepsiyim."

Cesaretimi toplayıp ona söylüyorum: "Ama korkuyorum. Daha önce hiç aşık olmadım ve genelde her şeyi mahvederim." Ailemi işaret ediyorum. "Şu anki durum gibi." İki elimle yüzünü avuçlarım. "Sana bu sözleri söylemek istedim, ama daha önce söyleyemedim. Beni korkutuyorsun ve mesafe de beni korkutuyor. Senden hiç ayrılmak istemiyorum, ama iki hafta sonra her şey değişecek ve kalma seçeneğim olmayacak. Bu tamamen benim kontrolüm dışında. Her şeyi düzelten adam benim, ama aramızdaki okyanusu düzeltemem. Bunu çözemem." Derin bir nefes alıyorum. "Seni seviyorum Violet, *annen sana Susan Westad'ını vermemiş.*"

O burun kıvırdı. "Duydun mu?"

"Duydum ve adını dünyalar için değiştirmedim çünkü çok seviyorum. Seni seviyorum." Eğilip dolgun dudaklarını öptüm.

"Ben de seni seviyorum Lincoln, *babanın soyadı berbat ve evlenirsek beni renk paleti gibi gösterir*, Black."

Dudaklarına gülümsüyorum.

"Ah," diye altı yetişkin bir ağızdan söylüyor.

"İğrenç, Lincoln komik konuşan deli kıza öpüşüyor."

Hamish iğrenmiş gibi yapıp dilini çıkarır.

Ailem arasında kahkahalar patlar.

Violet'e bir öpücük daha verip elini tutuyorum ve ailemin karşısına çıktığımızda Hunter yüzünü eliyle yelpazeliyor. "Gözlerim doldu."

"Sanırım biraz ağırlık kaldırmam ya da odun kesmem lazım, çünkü çok duygusal oldum." Fraser gözlerini siler gibi yapar ve herkes gülmeye başlar.

"Aman Tanrım, siz ikinizin nesi var? Bir kez olsun normal olmaya çalışamaz mısınız?" Hunter ve Fraser'a bakıyorum, onlar da başlarını sallıyor.

"Size bir dakika verelim." Eva, Pom-pom'u Violet'in elinden alır.

Hepsi kendi aralarında sohbet etmeye başlar ve Pom-pom'a sevgi gösterir.

Violet'i sanki onlardan korumak istercesine bedenimle sararım. Kulağına fısıldarım, "Geldiğini söylemeliydim. Özür dilerim. Ama ailem seni korkutur ve benimki, alışması biraz zor biridir. Hepsi çok güçlü kişilikleri var ve bir araya geldiklerinde, tek kelimeyle, *abartılılar*."

O gülümsüyor. "Oh, bilemiyorum; karın hoş birine benziyor." Belini sıkıyorum. "Seninle aynı yaşta."

"Bunu önceden söyleyen iyi olurdu," diye fısıldadı. "Babanla Eva'nın yaş farkı kaç?"

Kucaklaşmamızdan ayrılıyor.

"On dört yıl. Sonuçta babanla benim babamın ortak bir yanı varmış. İkisi de genç kadınları seviyor gibi görünüyor." Aileme bakıyor.

"Kardeşlerin olduğunu söylediğinde, onların daha büyük olduklarını düşünmüştüm."

"Kız kardeşimin benden neredeyse otuz yaş küçük olduğunu söyleseydim, kulağa tuhaf gelirdi, ama babamı, Eva'yı ve çocukları bir arada gördüğünde, tuhaf gelmiyor. Sana anlatmaktansa göstermek daha kolaydı."

"Anlıyorum. Birlikte çok mutlu görünüyorlar."

Ona durumu özetledim. "Hamish ve Archie, Eva'nın ilk evliliğinden, ama çocuklar babalarını görmüyorlar. Thea ise babam ve Eva'nın kızı."

"Karışık aile." Onlara hayretle bakmaya devam ediyor. "Yani Eva'nın iki kız kardeşi mi var?"

"Üçüz. Kısa olanı Eden, Amerikan profesyonel golfçü Hunter King ile evli ve üçüz erkek çocukları var. Lewis, Lachlan ve Lennox."

"Aman Tanrım. Onu tanıdığımı biliyordum, o da o mu? Olamaz, o Fraser Farmer mı? Eskiden burada yaşıyordu, ama o İskoç, değil mi? Ve profesyonel golfçü mü? Vay canına, ünlü bir ailen var."

"Evet. Şimdi Eva'nın diğer kız kardeşi Ella ile evli ve Mason adında bir oğulları var."

"Onların önünde kendimi çok rezil ettim." "Hayır, etmedin. Çok Violet'çe bir davranıştı." Yüzünü göğsüme ve ben ona daha sıkı sarılıyorum. "Seni asla aldatmam, Petal. Asla."

"Senden şüphe ettiğim için özür dilerim," diyor, sesi boğuk. Başının üstüne öpücük kondurdum. "Otelde hiç kalmadığımızın sebebi, tüm hayatının evinde olması. Orası senin evin. Giysilerin, ofisin, dosyaların, kırtasiye dolabın." O güldü. "Ben ise şu anda bir valizle yaşıyorum, ayrıca Pom-pom var ~~ve~~ sen sahile yakın yaşıyorsun. Senin evinde kalmam mantıklıydı."

"Aptalca bir şey söyledim."

"Değildi. Şüphe duymak normal. Sen buraya hiç gelmedin ve biz sadece otuz gündür çıkıyoruz. Saydın mı?"

"Belki," diye mırıldanıyor, sanki utanmış gibi göğsüme.

"Mesafe meselesini sonra konuşuruz, tamam mı? Bir şekilde hallederiz."

"Çok isterim." Başını kaldırıp beni öper. Umarım yapabiliriz.

"Aileniz sarışın tanrıçalar ve Yunan tanrıları gibi görünüyor, hepsi," diyor biraz fazla yüksek sesle ve hepsi sohbeti kesiyor.

Parmaklarımla Violet'in parmaklarını tutuyorum ve dünyada en çok sevdiğim insanlara dönüyorum.

"Buraya çok yakışacaksın," diyor Eva, Thea'yı Eden'e verip bize doğru yürürken Violet'i içten bir kucaklamaya çekerek.

"Çok üzgünüm," diye özür diler Violet.

"Saçmalama. Jet lag'im var. Yarın hatırlamayacağım bile."

Eva bana göz kırpar. "Demek ruh ikizini buldun, ha?" Sonra o da bana sarılır.

"Evet. Ama ne yapacağız?" Kimse duymasın diye kulağına fısıldıyorum.

"Her günü tek tek yaşa, Linc. Her şey yoluna girecek," diye beni teselli ediyor.

Sonunda sıra babama geldi. "Tanrım, seni çok özledim." Gözleri nemlendi, sonra beni sıkıca, şiddetle kucakladı. O da tıpkı dedem gibi, kocaman yufka yürekli bir aptal.

Boğazım düğümlenir ve sırtını okşarım. "Ben de," diyebiliyorum sadece.

Kucaklaşmamızdan ayrılır ve yüzümün iki yanını avuçlar. "O çok güzel."

"Biliyorum." Violet'e bakıyorum, o da Hamish ve Archie ile Pom-pom hakkında derin bir sohbeta dalmış, çömelmiş durumda. Zavallı köpek, önümüzdeki iki hafta boyunca başına ne geleceğini bilmiyor. O çocuklar onu zaten oyuncak sanıyor.

Fraser bana doğru geliyor. "N'aber, acı biber?"

Arkadaşlarımla bunu sır olarak saklayamayacağını biliyordum. "Owen ve Jacob ile konuştun mu?" Elini uzatıp elini sıkıyorum. "Fraser *amca*."

"Bana öyle deme, *yeğenim*." Şişkin kollarını önünde kavuşturur. "Geçen hafta golf sahasında ikisinin de canına okudum."

Bu adamları özlemişim.

Fraser'ın gözleri eğlenceyle parladı. "Demek güçlü, kendine güvenen, açık sözlü bir kadın seçtin? Sanki bu ailede yeterince ateşli kadın yokmuş gibi."

"O cezalandırılmayı seven biri." Babam koluma yumruk attı.

Kalbim ne diyorsa onu yapıyorum.

Umarım bizi bir şekilde düşüğe sürüklemiyorumdur.

Violet ile aramda ne olursa olsun, iki hafta sonra onu terk etme düşüncesi, hayalarımı tekmelemekten daha acı verici olacaktır.

On dört gün.

BÖLÜM 22

VIOLET

Otelin restoranında harika bir akşam yemeği yedikten sonra, şimdi The Blue View'un başkanlık süitinin çatı terasında akşam içkilerimizi içiyoruz.

Lincoln'ün babası, iki hafta boyunca ailenin kullanımı için en üst katın tamamını kiralamış.

Lincoln bana evi gezdirdiğinde, birkaç kez "*vay canına*" demiş olabilirim ve bir ara banyoya girdiğimde Lincoln'ün mermer zeminden çenemi kaldırmak zorunda kaldığına eminim. Evimin alt katının neredeyse tamamı kadar büyük bir banyo, şehir manzaralı tavandan tabana pencerenin önünde mükemmel bir şekilde yerleştirilmiş altın rengi bir küvet var. Bu, en üst düzeyde bir rahatlama deneyimi.

Knox harika bir baba, çok mütevazı ve hayal ettiğimden çok daha sessiz, ama her şeyden önce ailesini düşünüyor ve şu anda içinde bulunduğum bu olağanüstü klanı açıkça seviyor. Kendimi onurlandırılmış hissediyorum.

Daha önceki drama kraliçesi tavırlarımla ilgili pek çok eleştiri aldım. "*Sen Bayan Black misiniz? Kocanızla yatıyorum*" dediğim anı. Şimdi gülüp geçebiliyorum ama o kadar utanmıştım ki.

"Çok güzel bir akşam geçirdim." Diye iç çekerek bacaklarımı çapraz yapıp sırtımı devasa yarım daire şeklindeki açık hava kanepesine yasladım. Memleketimin muhteşem manzarasına bakarak beyaz şarabımdan bir yudum aldım.

"Ben de." Lincoln ellerini çıplak bacağıma koyar.

Eve gidip üstümü değiştirmek veya makyaj yapmak zorunda kalmadığım için mutluyum. Bu aile, birbirlerine karşı samimi ve doğal davranmaya önem veriyor.

Onları gerçekten seviyorum.

"Bütün çocuklar resmen uykuya daldı." Hunter yanıma oturur. "Seyahat etmekten nefret ediyorum." Gözlerini ovuşturur ve esner.

"Oh, kes sesini, yakışıklı. Turneye çıktığımızda bunu her zaman yapıyoruz." Fraser ona bir fıstık atar ve Hunter onu ağzıyla yakalar. Bu, hepimizin alkışını alır.

Küçük ateşböcekleri başımızın üzerinde parıldayarak sıcak akşamı daha da sıcak hale getiriyor.

Etrafa bakıyorum ve bu muhteşem mekanı hayranlıkla izliyorum. Başkanlık süitinin terasında kendi jakuzisi, barı ve yüzme havuzu bile var. Hiçbir masraftan kaçınılmamış.

Lincoln'ün inanılmaz sevgi dolu ailesinin yarattığı atmosferle birleşince, sanki bu akşam kocaman bir kucaklamaya sarılmış gibiyim. Kendi ailem bunun yanında solda sıfır kalır.

Ella, oğlu Mason'ı yatırdıktan sonra bize katılır. "Son zamanlarda neler yapıyorsun, Linc? Hepimize yapmamızı tavsiye edeceğin yeni bir şey var mı?"

Lincoln'ün tarzına uygun olarak, ciddi bir yüzle cevap veriyor: "Evet, yeni bir ağda salonu açıldı. Sırt, kasık ve popo ağdasını şiddetle tavsiye ederim."

"Keşke sormamış olsaydım." Ella başını sallar.

"Ama çok pürüzsüz, seksi. Hoş bir his veriyor."

Buna kefilim.

"Oh, seni çok özledik," Knox, ifadesiz bir yüzle söyler.

"Peki anlat bize daha bize senin daha dick,Lincoln." Fraser bize göz kırpar.

Gerginleşiyorum.

Lincoln inler ve Knox vidaları onun yüzünü kırıyor, diğer herkes kahkahalara boğulurken.

"Bunu duymak istiyor muyum?" Knox kaşlarını çatı.

"Hayır, duymak istemezsin." Lincoln'ün cevabı keskin.

Knox, Eva gibi kulaklarını kapatır.

"Hadi, anlat bakalım, Linc." Eden Lincoln'e yaklaşır ve kaburgalarına hafifçe vurur.

Lincoln o komik gecenin olaylarını anlatır ve bitirdiğinde Hunter ve Fraser kasıklarına tutunmuş, kızlar ise gülmekten ağlamaktadır.

Peki ya ben? Şu anda utançtan yüzümü yastığa gömmüş durumdayım.

"En iyi savaş yarası hikayesi. Şimdiye kadar." Hunter bira şişesini alır ve bir yudum alır.

"Efsanevi." Fraser güler.

Yüzümü yastıktan kaldırıyorum.

Ella'nın söylediği üzerine Knox ve Eva ellerini kulaklarından çekiyor.

"Acı biber duydum." Eva elini kaldırır.

"Ben de oral seks duydum." Knox onayladı. Omuzları kahkahadan titriyordu.

"Aman Tanrım!" Kanepenin minderlerinden birinin arkasına saklanıyorum. Bütün vücudum kızarmış gibi. Lincoln'ün babasına bir daha asla bakamayacağım.

Lincoln ve babası daha çok en iyi arkadaş gibiler ve aralarında oldukça benzersiz bir ilişki var. Chili dick hikayeleri dahil her şeyi paylaşıyorlar gibi görünüyor.

Nefes almak için başımı kaldırıp yüzümü minderle havalandırıyorum. "Tekila lazım."

"İyi fikir. Shot yapalım." Ella ayağa fırlar ve doğruca bara gider. Ella, üç kız kardeşin en enerjik olanıdır.

"Ve gitti." Eden iç çekiyor. "Bana yok. Yorgunum ve yatağıma ihtiyacım var." Yüksek sesle esniyor.

Pom-pom son yarım saattir kanepede kıvrılmış durumda. Sanırım çocuklar onu yordu. Hepsi onun minik boyuna ve sevimliliğine hayran kaldılar.

Ella, onun için bir sosyal medya hesabı açmamı önerdi. Sonra bana üç minyatür Fransız bulldogunun hesabını ve binlerce takipçisini gösterdi. Hatta onlar için sponsorluk anlaşmaları bile var. Pom-pom için böyle bir şey yapmayı hiç düşünmemiştim.

Otelde köpeklerin de kabul edilmesine minnettarım, bu sayede onu eve geri götürmek zorunda kalmadım.

Lincoln bacağıma hızlıca bir sıkıştırdı ve sonra kanepenin diğer tarafında babasının yanına oturdu.

Dizlerimi bükerek yan dönüp Hunter'a konuşmak için yanına gittim. Onu daha önce erkek iç çamaşırı reklamlarında ve televizyonda görmüştüm, ama yakından bakınca daha da yakışıklı ve kaslıydı. Çok, *çok* kaslı.

O sadece normal bir adam, Violet. Ünlü değil. Normal davran.

"Is Eden senin kişisel fluffer Eden fotoğraf fotoğraf çekiminde setinde, o zaman?"

Hunter'ın içkisini her yere saçmasına neden oldum. Ne halt yedim de bunu sordum?

Elimi alnıma vuruyorum.

O bir peçete alıp yüzünü, ellerini ve kot pantolonunu sildi.

Resmi olarak, birini yüzme havuzuna itmek kadar havasız biriyim.

"Oh, seni seviyorum Violet." Hunter gülümser. "Onu seviyorum." Lincoln'e seslenir.

Lincoln bana seksi bir göz kırpmıyor.

"Söylediğimi unut." Yastığın fermuarını kurcalıyorum.

"Baştan başlayayım. Sana bir şey sorabilir miyim?"

"Fluffers ile ilgili değilse, evet."

"Anlaştık. Was taşınıyor Amerika Amerika İngiltere İskoçya a büyük karar mıydı?"

Sevimli karısı Eden'a bakıp gülümsedi. "Asla. Ben biliyordum. İşimin en güzel yanı, çok seyahat ettiğimiz için dünyanın herhangi bir yerinde kalabilmem ve merkezimin nerede olduğunun bir önemi olmaması."

"Evet, ben bunu yapamam," diye mırıldanıyorum ve şarabımdan uzun bir yudum alıyorum.

"Sen ne iş yapıyorsun?"

"Babamın yanında operasyon müdürü olarak çalışıyorum. Tüm işim ABD'de."

"Ah. Öyleyse, örneğin İskoçya'ya taşınmak istersen sorun olabilir mi?" Bana anlamlı bir bakış attı.

"Evet." Babasıyla derin bir sohbet eden Lincoln'e bakıyorum.

Hunter uzun bacaklarını önüne uzatır ve ayak bileklerinden çaprazlar. "Eden ve ben evlenip çocuklarımız olmadan önce, Eden'in annesi ona, son varış noktanı görmem veya bilmen gerekmediğini anlatan harika bir hikaye anlatmıştı. Her seferinde sadece bir kavşaktan dönmen yeterlidir. Biraz seyahat etmeye benzer, neyle karşılaşacağını asla bilemezsin." Lincoln'den bana, sonra tekrar Lincoln'e bakar. "Haklıymış." Göz kırpar.

Ne akıllı bir kadın. Keşke benim de böyle bir annem olsaydı da ona danışabilseydim. Babam şu anda kafamı kurcalayan ikilemi asla anlayamaz, ama belki en yakın arkadaşım Hannah anlayabilir, o daha mantıklı ve ayakları yere basan biridir.

"İskoçya'da yaşamayı en çok ne seviyorsun?" Bir yudum daha şarap içip kadehimi masaya geri koyuyorum.

"Shag kelimesini çok kullanıyorlar. Harika bir kelime." Gülümsüyor. "*Shag yapmak ister misin? Shag yapalım mı? Shag yapıyorlar.*" Şarabımı burnumdan neredeyse fişkırtıyordum. "Ve bir fincan çaya bu kadar heyecanlanmaları hoşuma gidiyor, özellikle sabahları ve..." Hunter, yarı uyuklu karısına bakıyor.

yarı uykulu karısına bakar. "Eden orada, ve oğullarım. Dördünü dünyaya değişmem."

Onları gerçekten
seviyor. "Amerika'yı
özlüyor musun?"

"Başlangıçta özlüyordum. Ama artık özlemiyorum. Özlesem bile, sadece on iki saatlik bir uçuş."

"On iki saat!"

"İnan bana, bilirim. Yedi çocuğum var." Başını sallar. "Ve eve dönmemiz gerekiyor. Belki de hepsini burada bırakmalıyız. Ya da ben ayrı ayrı eve giderim." Sanırım bunu ciddi olarak düşünüyor.

"Eğer bunu yaparsan, ben de seninle gelirim." Fraser tepsiyi masaya koyarken shot bardaklarını birbirine çarptı ve tekila bardaklarından sıvı döküldü.

"Gidip onlara mesaj atabiliriz." Hunter kesinlikle bunu gerçekleştirmek için bir plan yapıyordu.

"Eden seni öldürür." Fraser içki bardaklarını dağıtır.

"Ella seni ve beni çok fena döverdi. Evet, yapmayalım." Bu kadınlar erkeklerini parmaklarında oynatıyorlar.

"Santa Monica'yı özlüyor musun, Fraser?" Kendimi daha rahat hissetmek için pedikürlü ayaklarımdan sandaletlerimi çıkarıyorum.

"Hayır. Hiç de değil. Ella ile birlikte olmak için her şeyi yaptım." Boğazını temizledi. "Ama bunu zaten biliyorsundur." Utanmış görünüyordu.

Biliyorum. Fraser Farmer spor menajeri skandalını hatırlıyorum. Haberlerde çok konuşulmuştu. Tam olarak ne olduğunu hatırlamıyorum ama adını temize çıkardığını ve eski spor menajerinin hapse girdiğini hatırlıyorum.

"Her şeyi yaptın," diye mırıldanıyorum ve Lincoln'e bakıyorum.

Öne eğilip düşünmeden tekilamı bir dikişte içiyorum.

"O kızı bırakma, Linc." Ella da içkisini alır. Lincoln gülümser, ama dikkatini vermemiştir.

Babasıyla ne hakkında konuştuğunu merak ediyorum.

Lincoln

"Anneni bulmak ister misin, Linc?"

"Bunu düşünüyordum," diyorum, babamın önünde gergin görünmemeye çalışarak.

"Eğer yapmak istediğin buysa, seni engellemeyeceğim." Babam kaşlarını çatıyor.

Midemde, uzun zamandır kayıp olan annesi tarafından tekrar reddedilmeye hazır olmayan, kıvrılmış bir küçük çocuk yatıyor.

"Ya bulmak istemiyorsa?" Ya benden hoşlanmazsa?

Gözleri yumuşar. "Denemeden bilemezsin."

Onun üzgün bakışlarından kaçarak sessizce söylüyorum, "Beni tanımak isteseydi, şimdiye kadar benimle iletişime geçirdi. Öyle değil mi?"

"Linc, bunu önyargılı görünmeden cevaplayamam." Diye iç geçirir. "Bir yanım sana belki değişmiştir demek istiyor, diğer yanım ise kalp kırıklığına hazır olmanı söylüyor."

Ben de bunu düşündüm.

"Ya ölmüşse?" Bu seçeneği düşünmek istemiyorum.

Yüzünde dehşet dolu bir ifade belirir. "Bunu hiç düşünmemiştim."

İkimiz de sessizleşiriz.

Sonunda babam sessizliği bozar. "Onu bulmana yardım etmemi ister misin?"

"Bunu kendim yapmam gerek. Hala kararsızım." "Peki,

Linc, anneni aramaya karar verirsen, lütfen bana söyle. Benden sır saklama çünkü sonuç ne olursa olsun, ben her zaman senin yanındayım. Eğer

onunla bir ilişkin olmasını istersen, seni sonuna kadar desteklerim, ama bunun tersi olursa..." Cümlesini bitirmez.

Evet, ben de bunu düşünmek istemiyorum. Ancak, vermem gereken önemli bir karar var; onu bulmak istiyor muyum?

"Teşekkürler, baba."

"Ne karar verirsen ver, biz yanındayız. Eva, ben, kardeşlerin, hepimiz yanında olacağız."

Babam sözünün eridir. Biliyorum, yanımda olacaklar.

"Annenle ilgili benden istediğin bir bilgi var mı?"

Sırtımı düzelterek derin bir nefes alıyorum. "Başlamak için ihtiyacım olan her şey var ve Violet bana İngiltere'de kayıp akrabaları bulan bir ajans buldu."

"Öyle mi?" Violet'e bakar. "Seni gerçekten çok seviyor olmalı."

"Beni seviyor." Vay canına, bunu yüksek sesle söylemek beni biraz korkutuyor. "Ben çok sevimliyim," diye şaka yapıyorum, bu üç küçük kelimenin aramızdaki her şeyi ne kadar değiştirdiğini görmezden gelerek.

"Her şey yoluna girecek,

Lincoln." "Gerçekten mi?"

"Olması gerekiyorsa, olur."

"Peki bunun kaderinde olup olmadığını nasıl anlarsın?" Bu benim için tamamen yeni bir şey. Daha önce hiç bir kızla ilişki kurmak istemedim ve şimdi hayatımda bu inanılmaz kadın var ve ne yapacağımı ya da aramızdaki mesafe sorununu nasıl çözeceğimi bilmiyorum.

Babam boğazını temizledi ama soruma cevap vermedi. "*Sana* bir şey sorabilir miyim? Ve bana dürüstçe cevap vermelisin." Babam bir yudum bira içti.

Başımı salladım.

Dudaklarını yalar. "Hâlâ otelde çalışmak istiyor musun? Hayatının geri kalanında yapmak istediğin şey bu mu?"

"Ne?" Yüzüme bir tokat atmalıydı. Sanırım o daha az acı verici olurdu. "Evet. Her zaman. Bir daha bana bunu sorma."

Ellerini teslimiyetle kaldırdı. "Sadece düşündüm de, belki buraya kalıcı olarak taşınmak istersin *diye...*" Gözleri çatı terasındaki Violet'e odaklandı.

"Söyleme," diye sözünü kestim. Bana bir çıkış yolu mu sunuyor? "O zaman seni engellemem," cümlesini

"Ciddi misin?" Gereğinden fazla kızgınım. Beni uzaklaştırmaya çalışıyor gibi hissediyorum.

"Bana kızma, Linc. Seni özgür bırakıyorum. Tabii sen de istersen. Otel yıllarca orada olacak. Ama o..." Yine Violet'e bakar. "Sonsuza kadar beklemez." Sandalyesinden kalkar ve omzuma hafifçe vurur. "Bir düşün."

Orada ne kadar oturduğumu bilmiyorum, ama Violet yanıma geliyor ve karışık düşüncelerimi bölüyor. "Her şey yolunda mı?" Elinin benimkine dokunması beni sakinleştiriyor.

"Evet." Onu yanıma çekip kucağıma oturtuyorum ve kollarımı onun ince beline doluyorum.

Otelden ayrılmamla ilgili söylediklerini söylemiyorum, bunun yerine "Annemi aramamın sorun olup olmadığını sordum. Sorun olmadığını söyledi" diyorum.

"Oh, bu harika, Lincoln." Yüzümü ellerinin arasına alıyor. Nasıl bu kadar şanslı oldum? Benim için çok mutlu.

"Henüz karar vermedim."

"Karar vermek zorunda değilsin. Kader ve alın yazısı işini yapacaktır." "Bizim için yaptığı gibi mi?"

"Aynen bizim gibi." Bol kalçalarını giysili penisime sürtüyor.

Kalçalarını sabit tutuyorum. "Burada olmaz."

Dudaklarını baştan çıkarıcı bir şekilde ısırtıyor. "Seni kızdırmayı seviyorum." "Biliyorum."

John Legend'ın "All of Me" şarkısının yumuşak piyano sesleri otomatik olarak dış hoparlörlerden duyulur ve hiçbir kelimeye gerek kalmadan, dünyada en çok sevdiğim ve hayran olduğum üç çift ayağa kalkar, çiftler halinde bir araya gelir ve birlikte dans eder. Her biri birbirine sıkıca sarılırken, kendi küçük dünyalarında kaybolur ve birbirlerine tatlı sözler fısıldar.

Violet onları hayranlıkla izliyor. "Ne yapıyorlar?"

"Dans ediyorlar!"

"Biliyorum." Elimi şakacı bir şekilde itiyor. "Ama neden?"

"Onlar her zaman böyle yapar: yemek yer, içki içer, şakalaşır ve gece

her zaman dans ederek biter. Birbirlerini seviyorlar." Üç mutlu çiftin görüntüsü ilham verici. "Normalde şimdi giderim ya da çocuklar hala uyanıksa onlarla dans ederim."

Yüzünde ani bir duygu seli belirir. "Artık ben seninim." Kucağımdan kayarak ayağa kaldırır beni.

"Benimle dans et, Lincoln Black."

Birbirimize sarılıp sallanıyoruz, radyoda çalan aşk şarkısının tüm sözlerini anlıyoruz.

Bu şiddetli ve dinamik kadın kollarımda çok küçük ve narin, ayakkabısı olmadığı için normalden daha kısa.

Babam Eva'nın omzunun üzerinden bana bakıp göz kırpmıyor. O da biliyor.

Ben de biliyorum.

Bunu Violet'le sonsuza kadar yapmak istiyorum.

BÖLÜM 23

LINCOLN

Duşun zemininde diz çökmüş Violet'e bakıyorum, kocaman göğüslerinin arasında sikimi sikiyor.

Kalbim patlamak üzere, sert sikim de öyle.

O, göğüs sikmenin kraliçesi. Şimdiye kadar yaşadığım en iyisi, çünkü bunu yapmayı çok seviyor.

"Senin için çok sertim Lincoln, ve ben senin için çok ıslakım." Ayrıca, orada o, sikmek kirli konuşmak. Benim tatlı

ağzı tatlı kızım, benimle daha rahat ve özgüvenli hale geldikçe, küfürlü konuşmaya başladı.

"Göğüslerimi sik, Linc." Sabunla kaplı göğüslerini sıkıştırıyor ve her kalça hareketinde uzman dudaklarıyla benim aletimi emiyor.

"Ağzının beni okşamasına bayılıyorum." O, benim için vazgeçilmez bir uyuşturucu gibi.

Sıcak su vücuduna sıcıyor ve benim için sikmek için mükemmel bir kaygan tünel oluşturuyor.

Derin ve hipnotik, saf seksle dolu gözleri bana bakıyor ve işte bu kadar; ben bittim.

Ellerim ellerini kapıyor, sıkıca tutuyorum ve göğüslerini daha hızlı sikiyorum, orgazmımı kovalıyorum.

"Oh, lanet olsun, geliyorum." diye bağıyorum, gözlerim geriye dönüyor, kan damarlarımdan sıcak kan akıyor, boşalıyorum ve göğüslerini spermimle kaplıyorum.

Zevkten neredeyse felç olmuşum ve sonunda gözlerimi açtığımda Violet ayağa kalkmış ve şimdi önümde duruyor.

Gülümsüyor ve sonra ağzını benimkine yaklaştırıyor ve dudaklarında ve dilinde kendimin tadını alıyorum ama umurumda değil. Beni elinde tutan bu kadınla her şeyi yaparım, mecazi anlamda tabii.

"Şimdi beni yıkamalısın." Dudaklarını, arzunun alevleri gibi dudaklarıma yapıştırıyor.

"Tek yaptığımız bu. Duşta sevişemem. Duşta seks berbat bir şey." Hala nefes almaya çalışıyorum.

"Kimse sevişmekten bahsetmedi. Yapabileceğimiz başka şeyler de var." Pembe vibratörünü raftan indirip bana uzattı.

"Bu." Onu kaldırıyorum. "İskoçya'ya gelene kadar önümüzdeki birkaç hafta boyunca senin yeni en iyi arkadaşın olacak ve onu kullandığında video görüşmesi yapmamı istiyorum. Hiç soru sorma. Saatin kaç olduğu önemli değil. Beni ara. İzlemek istiyorum." Kaşlarımı oynatıyorum.

Violet göğsünden orgazmımın kalıntılarını yıkadı, sonra benim aletimi yıkadı ve beni tekrar sertleştirdi.

İki gün sonra ayrılıyorum. Arabamı da bugün geri gönderdim, böylece listemden bir şey daha eksildi. İngiltere'de trafiğe çıkabilmesi için yapılacak çok iş var, ama bu artık benim sorunum değil. Araba ihracatı konusunda uzman bir nakliye şirketinin emin ellerinde.

Son iki hafta çok çabuk geçti, ama onunla ve ailemle birlikte sonsuza kadar hatırlayacağım anılar yarattık.

Onun İskoçya'ya gelmesi için sadece iki hafta beklemem gerekiyor. Uçak biletleri ayırtıldı ve onu tekrar göreceğimi bilmek içime garip bir huzur veriyor.

Biz birbirimize aitiz ve onu sevmediğim bir zamanı hatırlamıyorum.

Karmaşık. Onu çok özleyeceğim, ama ilk yıl nasıl geçecek bir bakalım, ona göre karar veririm.

Babamla konuştum ve yeni bir menajer tutabileceğimiz konusunda anlaştık. Temelde benim bir kopyam olacak, böylece istediğim zaman izin alabileceğim. Violet de babasıyla konuştu ve şimdi ona da benim mini kopyam olacak yeni bir asistanı olacak.

Belki de bunu başarabiliriz.

"Dön," diye talimat verdim. İki kez söylememe gerek yoktu.

"Aç şunu, Linc." Kalın sikime kıcını sürtünce neredeyse nefes nefese kalıyor.

Bacaklarını genişçe açıyor ve fayanslı duvara yaslanıyor.

"Siktir, gözlerime neşenin kaynağı oldun." Kıcını tokatlıyorum ve o inliyor. Birkaç kez daha yapıyorum. Elim, yuvarlak kıcını güzelce pembeye çeviriyor. Yumuşak tenini yatıştırmak için elimi üzerinde gezdiriyorum.

Değneği açıp önce iç uyluklarına hafifçe bastırıyorum ve dokunmadan bile sıırıslıklam olacağını bildiğim amına doğru yavaşça kaydırıyorum.

Değnekle hassas tomurcuğuna bastırdığımda nefesini kesip başını göğsüme yaslar.

"Beni boşalt."

"Hızlı mı, yavaş mı, Petal?" kulağının kabuğuna fısıldarım.

"Hızlı." Kalçalarını döndürür.

Diğer elimle dudaklarını ayırıp, çubuğu ıslak amına sürüp yukarı doğru hareket ettirerek, klitorisini kendi azgınlığıyla kaplıyorum.

"Daha sert bastır, Linc." Kalçaları daha hızlı hareket ediyor. Lanet olsun, bu kadını seviyorum.

Kalçasını tutuyorum, titreşimli çubukla klitorisini daha sert ovuyorum ve uyarı vermeden sert sikimi içine sokuyorum, onu anlaşılmaz kelimelerle bağırtıyorum.

Hızlı ve sert istiyorsa, hızlı ve sert alacak.

Kendimi acımasızca iterek deli gibi sikiyorum. Sikimi onun içine derinlemesine gömdüğümde taşaklarım ıslak amına çarpıyor.

Taşaklarımdan zevk dalgaları yayılmaya başlar.

Su etrafımıza sıçırıyor ve zevk seslerimiz havayı dolduruyor.

Eli benim elimi kapattı, değneği klitorisine daha da sert bastırdı ve saniyeler içinde güçlü bir çığlık attı ve benim sikimin üzerine boşaldı, beni de kendisiyle birlikte boşalttı.

Parmak uçlarım kalçalarına gömülürken, acımasızca kendimi ona doğru itiyorum. İkimiz de kontrolü kaybederken, nefes nefese inlemelerimiz yankılanıyor.

Omzunu öpüp kollarımı beline doluyorum. "Evet, duşta seks tamamen boktan."

ve gülerek başını geriye atıyor. Gülümsemesi hipnotize edici.

Derin, içten bir kahkaha

atıyorum. "Hazırlanmalıyız."

O inliyor. "Gerekli mi?"

"Senin fikrindi."

"Aptalca bir fikirdi."

Kendimi ondan çekip çıkardım ve son bir kez daha kıçına şaplak attım. "Hadi, duş al, giyin, baban ve yeni kız arkadaşıyla, babam ve Eva ile akşam yemeği yiyelim, sonra eve gidelim. Seninle daha çok şey yapmak istiyorum." Onun yanlarını gıdıkladım. "Yarın birlikte geçireceğimiz son tam günümüz."

"Daha fazla konuşma yoksa ağlayacağım."

"Ağlamayacaksın. İki hafta sonra tekrar göreceksin."

"Ağlamayacağım," diye kendine söz verir.

"Ağlamayacağım."

Onun için daha iyi bir onaylama cümlem var. "Lincoln gitmeden önce en az yirmi kez onun sikini iyi bir kız gibi alacaksın."

Sabunla kaplı yüzüyle etrafında dönüyor. "Yirmi! Ben otuz gibi düşünmüştüm."

Kahkahayı patlattım.

Violet West, penis yok edici.

"Geciktiğimiz için üzgünüz, biraz yolumuz uzadı." Violet'in yemek sandalyesini masaya çekip yanına oturuyorum.

"Ya da yatmışsınızdır," diye mırıldanır babam.

Beni çok iyi tanıyor.

Babamın Yunan teni çok koyu. Bronzlaşmada beni yakaladı.

"Babamın geç kalması normal değil." Violet telefonunda saati kontrol ediyor.

"Belki o da yolda takıldı?" diye şaka yapıyorum.

Yüzünü buruşturur. "Oh, hayır, onu ve Viva'yı öyle hayal etmek istemiyorum. Teşekkürler."

"Burası çok havalı bir yer." Hepimiz etrafa bakıyoruz. Uçurumun üzerinde asılı duran dev bir cam kutu. "Bunu yapmalıyız." Babamın gözlerine bakıyorum. "Balık restoranı. Uçurumun üzerinde, aşağıda vahşi Kuzey Denizi varken?"

"Ben varım." Babam heyecanlanmış görünüyor.

"Yapalım. Ama bundan daha iyisi olmalı," diye fısıldadım. "Duvarları akvaryum gibi. Loş ışıklandırma."

"Uzun geceler, seni göremeyeceğim, huysuz olacaksın. Harika." Eva gülümsüyor. Şaka yaptığını biliyorum, ama haklı da. Babam bir projeye kendini verdiğinde, yüzde yüz onunu verir.

"Anlaştık," diyor babam.

"Siz bu kadar çabuk karar verir misiniz?" Violet şok olmuş gibi görünüyor.

"Hemen hemen." Babam suyundan bir yudum alır.

"Tabii ki önce planları hazırlamalıyız, yönetim kuruluna sunmalı, bütçeyi hesaplamalıyız, ama garanti ederim ki kabul edeceklerdir çünkü bu bölgede böyle bir yer yok. Etrafındaki on mil karelik alan bizim, diğer tarafta da otuz mil. Otel yüksek kayalıkların üzerinde. Bu harika bir proje olacak."

"Kulağa eğlenceli geliyor," diye tweet attı Violet. Onun aksanını seviyorum. Ona ve aksanına doyamıyorum.

"Öyle. Tüm yenileme işlerini ben yapıyorum." Ben de bir yudum su içiyorum. Çok susadım. Violet, daha önce bana, kendisi için benim için çok planları olduğu için daha sonra çok sıvı kaybedeceğimi ve bu yüzden su içmem gerektiğini söylediğinde haklıymış. O benim sikime bağımlı...

"Bu üzerinde çalışmak için harika bir proje olacak. Oh, babam geldi." Violet ayağa kalkar ve hepimiz ona katılırız.

Violet'in babası içeri girer ve yüzünde kocaman bir gülümsemeyle özür diler. "Geciktiğimiz için özür dilerim. Viva önce iki oğlunu babalarına geri götürmek zorunda kaldı. Tuvalete gitti." Violet'in yanağına bir öpücük kondurur.

"Baba, bu Knox, Lincoln'ün babası, bu da karısı Eva." Violet herkesi tanıştırır ve hepsi el sıkışır. "Knox, Eva, bu benim babam Anthony."

"Tanıştığımıza memnun oldum, Anthony." Babam dostça bir jestle elinin sırtını okşadı.

"Görünüşe göre bu ikisi birbirinden hoşlanmış." Anthony başını bizim yönümüze doğru eğer.

"Öyle görünüyor." Babam gülümser.

Violet'in yanağına hızlıca bir öpücük konduruyorum ve o bana sokuluyor. Bu gece siyah dar elbisesiyle harika görünüyor. Kızım tehlikeli kıvrımlara sahip. Son iki haftayı ailemle dinlenerek ve güneşlenerek geçirdi; bronzlaşmış ve ıslıl ıslıl görünüyor.

"İyi akşamlar, Lincoln." Anthony elimi sıkıyor. "İki gün sonra eve dönüyor musun?"

"Evet," diyorum içim burkulmuş bir şekilde.

"Geri döneceksin." Göz kırıyor. "Ama sen yokken ona ben bakarım."

Bu yalan. Kimse Violet'e bakmaz. İki haftadır aileden kimse aramadı. Burada olmamızın tek nedeni, Violet'in ailelerimizin tanışması için bunu organize etmesi. Hannah ve Ruby adındaki iki arkadaşı olmasaydı, kimseyi yoktu.

Hepimiz yerlerimize otururuz ve Anthony ilk konuşan olur. "Viva'ya tam olarak doğruyu söylemedim. Sadece akşam yemeği olduğunu söyledim." Bize bunu söylerken yaramaz bir okul çocuğu gibi görünür. "O insanlarla tanışmaktan çekinir, özellikle de ailemle." Dümdüz önüne bakar. "Oh, işte geldi."

Sanki Kızıldeniz'in ikiye ayrılması gibi, tanıdık gelen güzel bir kadın bizim yönümüze doğru yürüyor. Yüzünde bir gülümsemeyle Anthony'ye bakıyor. Kafamı yana eğiyorum ama hayatımda onu daha önce nerede gördüğümü bir türlü hatırlayamıyorum.

Babam ve Eva aynı anda dönüyor ve bir anda, babamı görünce kadının yüzü düşüyor ve rengi soluyor.

O, olduğu yerde donakaldı.

"Kız arkadaşının adı ne demiştin Anthony?" diye soruyor babam yavaş ve sakın bir sesle, ama o geri dönmüyor.

"Viva," diyor, neler olduğunu bilmeden. Ne olduğunu bilmiyorum ama bir şeyler oluyor.

"Bu Olivia'nın takma adı mı?"

Kafam karışık, sonra birden anlıyorum.

Oh.

Aman.

Tanrım.

"Evet, tabii!" diye cevaplıyor neşeyle, hala farkında değil. "Oh, hayır," Eva'nın boğuk sesini duyuyorum.

Farkına varmadan hızla ayağa kalkıyorum, sandalyem havaya uçuyor ve arkamda yere düşerken yüksek bir gürültü çıkarıyor.

Tanıdık gelen kadın bana bakar, şaşkınlıkla gözlerini kırıştırır.

"Anne?"

Yerinde donakalmış, neler olduğunu anlamaya çalışıyor.
"Lincoln," diye nefes nefese söylüyor.

BÖLÜM 24

LINCOLN

Matrix'ten çıkmış gibi hissediyorum; herkes yavaş çekimde dönüyor ve sonra göğsüne aldığın devasa bir darbe seni odanın öbür ucuna fırlatıyor ve geriye doğru uçuyorsun. Aynen öyle, karnıma yakın mesafeden top mermisi yedim.

Kafamda karışıklık çıgıllıkları yankılanıyor ve olan biteni anlayamıyorum.

Kader benimle dalga geçiyor. Hem de çok büyük bir şekilde. "Bu bir şaka olmalı!" diye bağıriyorum.

Karşımda duran kadın acı çekiyor gibi görünüyor, ama benim için değil, benim acım için değil, kendi acısı için.

Babam öfkeyle koltuğunda dönüyor.

"Bunu sen mi yaptın? Bu bir tuzak mı?" Ayağa kalkarken neredeyse bana bağıriyor. "Onu bulursan bana haber verecektin."

"Onu bulamadım!" Kalbim göğsümde çarpıyor. "Bunu sen mi yaptın?" Violet'e bakıyorum. "Biliyor muydun? Bunu sen mi yaptın? Arkamdan onu mu buldun? Onu başından beri tanıyor muydun?"

Ağzını açıyor ama hiçbir kelime çıkmıyor.

"Affedersiniz, neler oluyor?" Anthony'nin şaşkın sesini duydum. "*Anne* mi dedin?"

Olivia titrek bir eliyle ağzını kapatıyor. Kafasını sağa sola şiddetle sallıyor. Parmaklarının arkasından mırıldanıyor.

"O zaman bu ne? Ve o neden burada?" Babam artık öfkelenmiştir.

Tüm restoran sessizleşir. Babam ve ben birbirimize bakıyoruz.

"Ben yapmadım. Yemin ederim." Gözlerimle ona sakinleşmesi için yalvarıyorum.

Annemle nasıl tanışacağımı kafamda binlerce kez canlandırmıştım. Bir kahve içmek için mi buluşacaktık, yoksa yemek için mi? Belki onun evine giderdim ya da o İskoçya'ya gelirdi. Ancak, sonunda onu böyle, neler olup bittiğini bilmeyen bir oda dolusu yabancıнын arasında, yüz yüze görmek, hiç hayal etmediğim bir şeydi.

Ve kelebekler ve kalplerle dolu bir buluşma hayal etmemiştim. Her zaman zor olacaktı. Ama buna hazır değildim. Hiçbirimiz hazır değildik.

Onunla buluşmayı düşünmek için zamana ihtiyacım vardı ve bunu yakın zamanda yapmayı planlamıyordum.

Babam izin verdi, ama hazır olduğumdan ve doğru kararı verdiğimden emin olmak için zamana ihtiyacım vardı. Herkes için.

Müdür masamıza gelip babamı sakinleştirmeye çalışıyor. "Lütfen, efendim, sakin olun yoksa gitmeniz gerekecek."

"Oh, gidiyorum, tamam." Onu hiç bu kadar kızgın görmemişim. "Buna inanamıyorum."

Eva ayağa fırladı. "Knox, sakin ol." "Sakin *olamayacağım*."

Restoranın diğer ucundan gelen hafif bir hareket dikkatimi çeker

oraya bakmamı sağladı ve tam o sırada Olivia topuklarını döndürüp restorandan dışarı koştu.

Onun peşinden koşuyorum.

Kaçmasına şaşmamalı. Bu hepimiz için çok büyük bir şok, ama sanki onu tuzığa düşürmüştük gibi görünüyor.

Restorandaki herkes, kapıdan fırladığımda bize bakıyor. Anthony arkamda ve ne olduğunu soruyor. Ben *de* aynı şeyi bilmek istiyorum.

Restoranın merdivenlerinden aşağı koşuyorum ve Olivia'nın kaçtığını görüyorum.

Onun peşinden koşarak, "Bekle. Lütfen koşmayı bırak" diye yalvarırcasına seslenirim.

Beklemediğim bir şekilde durur ve ben de ondan birkaç adım ötede dururum.

Onu yakalamak için yaptığım ani koşu yüzünden göğsüm nefes nefese kalmış, ama aynı zamanda sanki üzerimde sıkı bir yelek var ve beni boğmaya çalışıyor gibi hissediyorum.

Arkasını döndüğünde, yüzünde gözyaşları akıyor, gözleri korkuyla dolu ve yanakları yer yer kızarmış.

Orada durup birbirimize bakıyoruz. Ne söyleyeceğimi bilmiyorum.

Annem burada. Karşımda duruyor ve aklıma söyleyecek hiçbir şey gelmiyor. Bu benim için, hepimiz için yabancı bir durum. Yıllar önce *kendini bulmak* için seni terk eden kadına ne söylersin? Anlaması zor bir şey.

Her zaman, belki bana açıklasa, onun mantığını anlayabilirsem daha mantıklı gelir ve onu affedebilirim diye düşünmüşümdür.

"Kaçmak tam sana göre, Olivia. Eski alışkanlıklar asla ölmez," der babam alaycı bir şekilde yanıma yaklaşarak, Olivia'nın boğazından bir hıçkırık koparır.

"Baba! Sus da ne olup bittiğini anlayalım. Bir dakika geri çekil." Ellerimi kaldırdım. "Dur, tamam mı?"

Geri adım atıyor ama çenesi titriyor. Bu hiç ona göre bir davranış değil.

Bu konuya dikkatli yaklaşmalıyım. "İyi misin?" Olivia'ya şefkatle bakıyorum. "Sanırım bu hepimiz için şok edici bir durum." Küçük bir adım öne çıkıyorum. Karşımda duran şaşkın kadın çok güzel ve o gözleri her yerde tanırım. Onlara bakmıştım o fotoğrafa fotoğrafa fotoğrafa fotoğrafa ve annem annem ve benim cüzdanımda binlerce kez.

O.

O benim annem.

Göğsüm umutla doluyor.

Olivia sonunda konuşur. "Burada ne yapıyorsun?" Sesi neredeyse duyulmuyor.

"Sanırım benim sorum bu."

"Ben burada yaşıyorum," diyor titrek bir sesle.

Gözlerimi ondan ayıramıyorum. Bana neredeyse gerçek gibi gelmiyor. Onu kafamda, gülümsemesinden kıyafetlerine, sesinden dokunuşlarına kadar büyük bir figür haline getirmiştım, ama hayalimdeki gibi değil.

Kaybolmuş gibi görünüyor.

Ve korkmuş. Kafese kapatılmış bir hayvan gibi.

"Birkaç aydır Amerika'yı geziyorum, ama burada durdum. Burayı çok sevdim ve birkaç aydır Santa Monica'da yaşıyorum." O burada ve ben hala inanamıyorum.

Ne düşünürsen onu gerçekleştirirsin derler. Çekim yasası yanılmıyormuş; onu düşünüyordum ve şimdi burada.

Violet, bir amaç için tanıştığımızı söylerken çok haklıydı. *Bu*, benim yolumun Violet ile kesişmesinin nedeni.

O gün plajda Rio ile tanışmamın nedeni, spor salonunda işe başlamamın nedeni, Anthony'nin spor salonunu satın almasının nedeni, Violet'in onun kızı olması, onun satın alma işlemini yönetmesi, tanışmamız, çıkmamız, Anthony'nin yeni bir kız arkadaşı olması ve o kız arkadaşının benim annem olan Olivia olması.

Her şey kaderdi.

O sessiz kalıyor.

"Seninle aynı şehirde yaşadığıma inanamıyorum." Şaşkınım ve boğazımda histerik bir kahkaha patlıyor. Gülmeli miyim, ağlamalı mıyım bilemiyorum.

Violet kader hakkında haklıydı.

Bu, evrenin kaderimi yoluma sürükleyerek getirmesiydi.

Bu gece neden burada olduğumu açıklıyorum. "Anthony'nin kızı Violet ile çıkıyorum. Violet, eve dönmeden önce ailelerimizin bu gece tanışmasını istedi."

"Babana çok benziyorsun." Olivia'nın yüzü duygusuz ve gözlerinde bana karşı hiçbir sıcaklık yok. Sesi de hayal ettiğim gibi değil. Garip bir kıtalararası aksan karışımı. Hiç İskoç gibi gelmiyor.

"Yakışıklı mıydım?" Ondan bir parça duygu koparmaya çalışıyorum ama karşılığında hiçbir şey vermiyor.

"Bak. Sadece konuşmak istiyorum. Bunun planlı olmadığını biliyorum, ama oturup konuşabilir miyiz?" Kalbim umut ve korkuyla doluyor. Ne diyeceğini biliyorum, ama dadım her zaman bana, iyi şeyler olmasını istiyorsak umudumuzu kaybetmememiz gerektiğini söylerdi.

Bir adım yaklaştırmaya çalışıyorum, ama o geri çekiliyor ve midem düğümleniyor. Umudum hayatım pahasına tutunmaya çalışıyor. Duygusal uçurumun kenarında parmak uçlarıyla tutunuyor, ama o benden uzaklaşırken, ben umutsuzca tutunmaya çalışırken, umudum uçuruma kayıp gidiyor.

Beni tanımak istemiyor.

"Gitmeliyim," diyor.

Sözleri en büyük korkumu doğruluyor. "Konuşmak istemiyor musun?"

"İstemiyorum," diye

kekeliyor. Ondan

uzaklaşıyorum.

Kalbime bıçak saplasa daha az canımı yakardı.

"Sadece bir gün daha buradayım. Buluşabilir miyiz?
Sadece konuşmak için."

"İyi yolculuklar."

Hepsi bu mu? *İyi yolculuklar mı?* Utançtan kan damarlarım patlayacak. Beni tanımak istemiyor.

Babam sonunda kendini kaybeder. "Hiç değişmemişsin Olivia. Oğlumuz karşında durmuş, seninle konuşmak istiyor ve sen gitmem gerektiğini söylüyorsun. Tanrım, o sana lütfen dedi." Öfkesini kontrol edemeyen babamın sesi yükselir. "O senden imkansızı istemiyor, seninle konuşmak istiyor. Sadece konuş. Sen ona bunu bile yapamıyorsun."

Tek istediğim buydu.

Umudum uçu­rumun kenarından kayıp aşağıdaki kayalıklara çarptı.

Babam sözlü saldırılarına devam ediyor. "Onu şimdi karşında görebiliyor musun? Oğlumuz. Artık bir adam oldu. İyi bir adam, güzel bir kalbi var, sen kendinde böyle bir şey olmadığı için bunun ne demek olduğunu bilemezsin. Ama bizim oğlumuzda var. Akıllı, eğlenceli, şefkatli, ama senin yüzünden içinde şeytanlar var." Parmaklarını Olivia'ya sertçe doğrultuyor. "Hayattaki her şeyi şaka yapıp hafife alıyor çünkü tek istediği kabul görmek, sevilmek, çünkü insanların onu reddedeceğinden korkuyor. Bunu ona sen yaptın. Onu böyle hissettiren sensin, Olivia. Ve beni üz­mek istemediği için gerçek duygularını asla söylemiyor. Ama ben biliyorum. Onu tanıyorum. O *benim* oğlum." Parmaklarını göğsüne saplar. "Senin değil. Onu hak etmiyorsun." Babam odada volta atar. "Seni yıllarca korudum. Bir kez bile sana hakaret etmedim, hakkında kötü konuşmadım, ama sen şimdi yaptın. Artık kendimi tutmayacağım. Sen bir anne olarak rezil oldun."

Olivia şu anda ağlıyor ve kalbim hepimiz için parçalanıyor ve

ona uzanıp dokunmak, onun gerçek olduğunu doğrulamak istiyorum, ama hareket edemiyorum.

O beni istemiyor.

"Anthony'yi doğru mu duydum? İki oğlun daha mı var?" Babamın sesi öfkeli.

Beynim karışmış olmalı, çünkü bu aklıma bile gelmemiştir. Başka biriyle bir aile kurmuş.

"İki oğlun mu var?" diye bağıyorum, sesim vahşi bir tonda yankılanıyor ve otoparkta yankılanıyor. "İki oğlun daha mı var?" Yüzü kıpkırmızı oluyor. "Ve onlar seninle mi yaşıyor?" Soracak o kadar çok şey var ki. "Ve onlar benim varlığımdan haberdar mı?" Kan damarlarım kaynıyor.

"Öğrenmelerini istemiyorum." Gözleri korkuyla büyüdü.

"Sanırım babaları da benim varlığımdan haberdar değil, değil mi?"

Cevap vermiyor. Bunun yerine, "Bunu yapmak istemiyorum" diyor.

Onlar beni tanımıyor.

Acı çekiyormuş gibi göğsünü tutuyor.

Ona öfkeyle işaret ediyorum. "Bunu yapmak istemiyor musun? *Seni* suçlu hissettirmemi istemiyorsun. Yapmamı istemediğin şey bu mu? Beni bebekken terk ettiğin için kendini kötü hissetmeni istemiyor musun? Beni unutabileceğini mi sandın? Beni hiç düşünüyor musun?"

Sessiz kalıyor.

Onun düşüncelerinde ben yokum. Hiç olmadım.

Bir anda öfke beni ele geçirir ve sözlerimi durduramam. "Umursamadığımı biliyorum, ama bana ve babama çok acı ve ıstırap verdin. Eskiden sınıfımdaki diğer çocuklar gibi bir annem olmasını dilerdim ve bana annemin nerede olduğunu sorduklarında, tatilde olduğunu söylerdim. Çünkü öyleydi. Lanet olası seyahatler," diye alaycı bir şekilde söylerim. "Seyahat ediyordum ve ikimiz de bu tarafta çimlerin daha yeşil olmadığını biliyoruz. Ama galiba bunu sen keşfettin. Bu yüzden buraya yerleştin ve yeni bir aile kurdun. Aferin sana. Çok iyi. Umarım diğer iki oğlunu da duygusal olarak mahvetmezsin. Kaç yaşındalar?"

"On beş ve on üç," diyor gözyaşları içinde.

Onun sözleri beni defalarca bıçaklarken ben hesap yapıyorum. "Yani bana kartpostal göndermeyi bıraktığın zamanlarda mı?"

"Yeni bir başlangıç yapmak istediğim için bıraktım," diye ağlıyor.

"Senin için çok sevindim." Sahte bir gülümseme takındım. Daha kötü hissedemeyeceğimi sanıyordum, ama hissediyorum. Az önce yaramı deşip üzerine tuz döktü.

Olivia sonunda pes eder ve benim hep korktuğum sözleri söyler. "Seninle ve babanla kapana kısılmış gibi hissediyordum. Bu benim istediğim hayat değildi." Elinin tersiyle burnunu siler. "Hayatımın geri kalanını küçük bir kasabada geçirmek istemiyordum. Daha fazlasını istiyordum. Dünyayı görmek ve kendimi daha fazla geliştirmek istiyordum. İnsanlarla tanışmak, yeni şeyler deneyimlemek... Bir bebekle bunu yapamazdım. On yedi yaşındaydım. Ben de daha bir bebektim ve sen sürekli ağlıyordun, uykusuz geceler... Sanki ben bir yükmüşüm gibi söylüyor. Onun için öyleydi. "Arkadaşlarım partiye giderken ben bebek bezi değiştiriyordum. Onlar gibi olmak istedim. Bebek istemiyordum." Tiksinmiş gibi bakıyor.

Bu kadın gerçek mi? Hayal ettiğim her şeyden çok uzak.

Aslında, boş ver; o tamamen çürümüş bir kadın.

Artık dayanamıyorum ve karşılık veriyorum: "Ama senin farkın, senin bir annen vardı. Benim ise ihtiyacım olan bir anne idi."

"Benim istediğim ise özgürlüğümdü," diye karşılık veriyor.

"Bu çok zavallı bir bahane. Babam seninle aynı yaşıydı ve belki çocuktı, ama bir erkek gibi davrandı. Sen kaçarken o sorumluluk aldı." Parmaklarımı şakaklarıma bastırıyorum. Başım zonkluyor.

Seyahatimin son günü böyle biteceğini hiç düşünmemiştim. Violet ile güzel bir akşam geçirmek, sonsuza kadar hatırlayacağımız anılar yaratmak istiyordum.

Ama bu sadece lanet olası bir araba kazası.

Kızımın bu mahvolmuş buluşmamızı izliyor mu diye arkama dönüp baktım ve izliyordu. Eva ve babasının yanında duruyordu, yüzünde benim hissettiğim acıyı yansıtıyordu.

Olivia'nın söylediği her şeyi duymuş. Benimle ve babamla ne kadar mutsuz olduğunu, bu yüzden ayrıldığını ama yeni bir ailesi olduğunu ve onlarla mutlu olduğunu duymuş.

Çok utanıyorum.

Ben yetmedim.

Acı, göğsümü kederle dolduruyor.

Yüzüm ıslak ve parmak uçlarımla yanaklarımı yokladığımda ağladığımı fark ediyorum. Elimin tersiyle öfkeyle yüzümü siliyorum.

Buna bir son vermeliyim. İlişkimizin nasıl devam edeceğine onun karar vermesine izin vermeyeceğim.

Omuzlarımı geriye atıp dik duruyorum. "Sen bilirsin. Beni tanımak istemiyorsan, sorun değil." Derin bir nefes alıyorum. "Ne aptalım. İçimde küçük bir parça, belki, sadece belki, benimle tanışmak, nasıl olduğumu, ne hale geldiğimi, sağlıklı ve iyi olup olmadığımı öğrenmek isteyebileceğini düşünmüştü." Kendimi çok aptal hissediyorum.

"Ve bizim buluşmamızla ilgili mükemmel bir hayalim vardı. Beni sıkıca saracak, seyahatlerinde yaşadığın hikayeleri benimle paylaşacak, sonra bana ne kadar üzgün olduğunu söyleyecek ve ben de seni her şey için affedecektim. Sonra hayatlarımıza devam edebilecek ve belki de iletişim halinde kalabilecektik." Hayal kırıklığı tsunami gibi üzerime çöküyor. "Ama sen bana bakamıyorsun bile. Ben sana yaklaştığımda geri çekildin, mesajı aldım. Beni tanımak istemiyorsun." Kahretsin, bu çok acı. Başımı eğiyorum ve gözyaşlarım yere düşüyor.

"Ama mesele şu. Geride bıraktığın tüm o boktan şeyler. Burada da evinde olduğu gibi aynı kartlar dağıtıldı sana. Sadece farklı bir şehirde yaşıyorsun. Ama aynı boktan hayat. İki çocuk, muhtemelen nefret ettiğin bir ev ve üstüne üstlük eski bir koca. Hayatın hiç değişmedi. Dünyayı değiştirmedin ya da

Harika şeyler. Sen, istemediğin her şeyin bir yansıması oldun." Göğsüm çok acıyor, ama her şeyi dökmem gerektiğini bildiğim için devam ediyorum.

"İngiltere'deki bir ajansı ziyaret edip seni bulmalarını isteyecektim. Bir yanım heyecanlıydı. Ama seninle tanıştıktan ve az önce söylediklerini duyduktan sonra, kendimi aptal gibi hissettim." Başımı geriye atıp, artık turuncu ve pembeye bürünmüş gökyüzüne bakıyorum. "Siktir git, sen de siktir git. Benim için öldün." Cüzdanımı cebimden çıkarır, kucağında bebekken çekilmiş fotoğrafımı öfkeyle çıkarır, buruşturur ve yere atarım.

Nereye gittiğimi bilmeden fırlayarak uzaklaşıyorum.

"Lincoln!" Babam arkamdan bağılıyor ve Violet'in adımı seslendiğini duyuyorum.

Ama arkama bakmıyorum.

Topuk sesleri hızla arkamda yankılanıyor.

"Lincoln, lütfen."

Yürümeyi bırakıyorum.

Violet'in endişeli yüzü önümde belirir. "Lütfen bunu ben yapmadığımı bil."

"Bunu biliyorum. Çok üzgünüm." Düşünemiyorum.

Ellerini yüzüme koyuyor. "Ben senin için buradayım." Bir günden az bir süre için.

Violet'ten her gün uzak kalacağım düşüncesi içimi yakıcı bir kederle dolduruyor. Ona ihtiyacım var. Ama yarın bizi geniş bir deniz ayıracak ve birkaç hafta burada, birkaç hafta orada nasıl geçecek? Her şey çok ağır geliyor ve göğsüm sanki nefes alamayacak kadar ağırlaşıyor.

"Biraz yalnız kalmam lazım, Violet."

Yumuşak parmağıyla yanağımı okşadı.

"Nereye gideceksin?"

"Bilmiyorum. Yalnız kalmak istiyorum. Kafamı toplamak için biraz yürüyüş yapacağım, ama sonra seni ararım."

Onungüzel yüzü gülümsüyor onabana bana.

"Ben seni seni

Başımı sallıyorum. "Biliyorum."

Ve onu o kadar çok seviyorum ki, dayanılmaz bir hal alıyor. Dudaklarıma en yumuşak öpücüğü kondurur, ama ben onu kollarıma sarar ve ona en sıkı sarılırım.

"Seni her zaman seveceğim, Violet." Sonra kendimi tutmaya çalışırken onu bırakıyorum ve sonraki birkaç saat boyunca sersemlemiş bir halde dolaşıyorum.

Yalnız.

Her zaman yalnızım.

Yalnız.

Violet

"Oğlumun dediğini duydun. Git. Bir taksi bul ve git. Seni bir daha görmek istemiyorum, Olivia," Lincoln uzaklaşırken Knox'un sesini duyuyorum.

Nereye gidiyor?

Babamın sesi Viva'ya, pardon, Olivia'ya bir şeyler mırıldanıyor.

Sonunda arkamı döndüğümde Viva gitmiş. Babam için oldukça hoş olduğunu düşündüğüm güzel kadın ortadan kaybolmuş.

Eğer o kadını bir daha görürsem, benim erkeğime söylediği onca şeyden, ya da söylemediği şeylerden dolayı ona bir tokat atacağım.

Aradığı güveni bulamadı.

İstedığı anne yoktu. Ne duygusal ne de fiziksel olarak.

"Onunla konuşmam lazım." Babam neredeyse kaçıyor, ama ben onu durdurmak için dirseğinden tutuyorum.

"Bu gece onu rahat bırak. Konuşmak istiyorsan yarın konuş. Ama bu gece olanları sindirmek için zamana ihtiyacı var, baba."

Ellerini siyah takım elbisesinin ceplerine soktu.

Knox araya girer, "Zamana ihtiyacı yok. Olivia öyle biri değil. Yarın çoktan unutmüş olur." Knox elini babamın omzuna koyar. "Anthony, ailemizin dramına tanık olduğun için çok üzgünüm."

"Özür dileme lütfen. Aslında ben yaptığım için memnunum. Violet bana her şeyi anlattı. Viva gerçekten sen on sekiz yaşındayken ve Lincoln daha bebekken seni terk etti mi?" O da benim kadar tüm bu durumdan şaşkın.

"Evet."

"Şimdi neden iki oğlunun velayetini alamadığını anlıyorum." Uzağa bakıyor. "Eski kocası aldı."

"Daha fazla çocuk yapmamalıydı. Zavallı çocuklar." Ellerini beline koyan Knox, başını öne eğip inanamıyormuş gibi salladı.

"Onu sadece birkaç haftadır tanıyorsun, baba," diye onayladım. "Onu gerçekten tanı mıyorsun."

"Şimdi tanıyorsun," Knox'un sesi sertleşir.

"Artık İskoç aksanı da yok gibi," diye mırıldanır babam, sanki kendi kendine konuşuyormuş gibi.

"Öyle görünüyor." Knox parmak uçlarını şakaklarına bastırır. "Zavallı oğlum ve o lanet kadın. Keşke onunla hiç tanışmasaydım, ne kadar adi bir kadın. Çok sinirliyim." Kafasını sallar. "Küfür ettiğim için özür dilerim." Babama bakar.

"Bu şartlar altında tamamen kabul edilebilir," diye cevaplar babam.

Gecenin tadını çıkarmaya ve ortamı neşelendirmeye kararlı olan Eva, Knox'un yüzünü şefkatle avuçlar. "Bu hepimiz için büyük bir şok oldu. Sanırım hepimizin bir içkiye ihtiyacı var."

"Öyle yapalım. Ama orada değil." Babam restorana doğru işaret eder.

Knox inler. "Personele çok kaba davrandım."

Eva onu sakinleştirmek için k e n d i n e doğru çeker.

"Öyle değildin.

Hadi. Tepeden aşağıda bir bar gördüm."

Lincoln'le konuşmak istiyorum. "O zaman Lincoln'ü arayabilir miyiz? Onun için endişeleniyorum."

"Ben de." Babasının sesi gergin geliyor.

Bara vardığımızda, bir saat boyunca Lincoln'ü aramaya çalışıyoruz.

Ama telefonuna cevap vermiyor.

Babası bana sadece biraz daha zamana ihtiyacı olduğunu söyleyerek beni sakinleştirmeye çalışır.

Ama onun ihtiyacı olan şey ben ve biziz.

Bizim onun için burada olduğumuzu bilmesi gerekiyor.

Ben her zaman yanında olacağım ve bunu bilmesini istiyorum, özellikle bu gecedan sonra.

Bütün gece ve bu sabah Lincoln'e ulaşamadım.

Hastaneleri aramak üzereyim.

"Günaydın." Parmaklarımı gergin bir şekilde resepsiyon masasına vurup otel resepsiyonistine zorla gülümsüyorum.

Anahtar kartını siyah ahşap masanın üzerinden kaydırıyorum.

"Birkaç hafta önce 358 numaralı odanın yedek anahtarını nazikçe vermiştiniz. Erkek arkadaşımın babası ve ailesi burada başkanlık süitinde kalıyor, ancak anahtarım bu sabah çalışmıyor gibi görünüyor."

"Bir kontrol edeyim." Neşeli beyefendi kartımı aldı.

Birkaç saniye sonra, "Ah, evet, Bay Black bu sabah erken saatlerde çıkış yaptı."

Ne?

"Özür dilerim, bir daha söyler misiniz?" Birkaç kez gözlerimi kırpyorum. Kesinlikle yanlış anlamıştır. Uçağı bu geceye kadar kalkmayacak.

"Burada, uçuş planları değıştiğı için bu sabah saat üçte çıkış yaptığı yazıyor." Resepsiyonist başını kaldırır ve yüzümü görünce gülümsemesi kaybolur.

Onun ayrıldığını bilmediğimi anladı.
Sakin olmaya çalışıyorum. "Ailesi hala burada mı?"
"Violet!" Arkamdan biri bağılıyor. "O gitti!"
Yavaşça dönüp, artık çok iyi tanıdığım sesin, en kötü korkumu doğrulayan ses olduğunu anlıyorum.
Knox.
Yorgun görünüyor.
"Onu kalmaya ikna edemedim. Kararını verdi.
Çok üzgünüm, Violet." Çok yenilmiş görünüyor.
Knox elini uzatarak beni çağırıyor. "Lütfen benimle gel.
Konuşmamız gerek."
Bacaklarım hareket etmiyor. Yerimde donmuş gibiyim. "Hoşça kal demedi mi?" diye fısıldıyorum.
Eva, sanırım Eva, yanımda belirir ve beni Knox'un yanına iter.
Boşlukta hissediyorum. Boş.
Sevinçli olacak hiçbir şeyim yokmuş gibi.
Bugün veda etmek zorunda kalacağımız için acı çekeceğimi biliyordum, ama mide bulandırıcı bir acı vücuduma yayılırken, gerçek kalp kırıklığının böyle bir şey olduğunu anlıyorum.
"Hoşça kal demedi mi?" İnanamadan tekrar soruyorum.
"Nasıl söyleyeceğini bilmedi." Knox elimi tuttu.
"Artık benimle olmak istemiyor mu?" diye soruyorum, sesim acı içinde.
"İstiyor, sadece nasıl yapacağını bilmiyor." Lincoln babasına o kadar benziyor ki, Knox'a bakmak acı verici.
"Onu aramam lazım." Çantamdan telefonumu çıkarıp onun numarasını tuşladım.
"Konuşabilse bile seninle konuşmazdı, ama şu anda uçağı dört saat önce kalkmış olmalı." Kendini zor tutuyor, duygularını kontrol etmeye çalışıyor. "Benimle de konuşmuyor. Kimseyle konuşmuyor. Tamamen kapandı."
Bacaklarımın gücü kesiliyor ve Eva beni tutmak zorunda kalıyor. "Hadi odamıza çıkalım," diyor şefkatle.

Asansör yolculuğu bulanık geçiyor. Tek hatırladığım, beni saran iki narin, sıcak kol.

"Violet." Knox beni acı dolu düşüncelerimden uyandırmak için sarsıyor.

aniden, farkında etrafımdaki her şeyin.
Onların otel süitindeyiz.

Ne zaman kanepeye oturdum?

Knox önümdeki sehpa da oturuyor, elleri benim ellerimi sıkıca tutuyor.

"İyi misin, tatlım?"

"Bilmiyorum," diye dürüstçe cevap veriyorum.

Knox, sıkıca tuttuğum ellerimi sıktı. "Beni dinlemen gerekiyor. Dikkatini vermeni istiyorum, sonra da senin ve Lincoln hakkında her şeyi bilmek istiyorum."

"Neden?" O gitti. Hoşça kal demeden gitti ve şimdi babası, bizim birlikte geçirdiğimiz zamanları yeniden yaşamamı istiyor, ne için, beni daha fazla eziyet etmek için mi?

"Çünkü bunu düzeltmek istiyorum, o yüzden. Oğlum için bunu düzeltmeliyim."

"Nasıl düzeltebilirsin? O beni terk etti." Ağlayamıyorum bile. Vücudum duygusal şoka girdi. "Sana ne dedi?"

Knox boğazını temizledi. "İkinizin birlikte olmasının artık iyi bir fikir olmadığını, çünkü uzun vadede ikiniz için de çok fazla kalp kırıklığına neden olacağını söyledi. Ayrıca, birkaç hafta sonra planladığınız gibi İskoçya'ya gitmemen gerektiğini de söyledi."

"Bunu bana kendisi söyleyemez miydi? O bir korkak." Sinir ve öfke beni sararken dişlerimi sıkıyorum.

"Lütfen ona kızma. O da acı çekiyor."

"Acı çekiyor mu?" diye tükürdüm. Oda etrafımda dönüyordu. "Peki ya ben? Tanrım, başım dönüyor."

"Biraz su iç." Eva bana bir içecek uzattı. Yanımda oturduğunu bile fark etmemiştim.

Derin bir nefes alıp soğuk suyu yudumladım.

"Göğsüm acıyor." Hırıltılı nefes almaya başladım. "Oh, kendimi iyi hissetmiyorum." Ciğerlerime hava çekmeye çalışırken nefes alamıyorum.

"Panik atak geçiriyor," Eva'nın sözleri kulağıma karışık geliyor, sonra yüzü görünüyor.

Kulaklarımda çınlayan yüksek ses, kulak zarlarımdan yanıyormuş gibi hissettiriyor ve göğsümdeki sıkışma dayanılmaz hale geliyor. Kalbim, Formula 1 arabasının bitiş çizgisine doğru koşarkenki hızından daha hızlı atıyor. Kalp krizi geçiriyorum galiba. Ya da kalbim milyonlarca parçaya ayrılıyor, çünkü birinin kalbimi jilet gibi keskin bir buz kıracağıyla deldiğinden eminim.

Her ne ise, odanın dönmesini istiyorum. Eva benimle konuşuyor ama onu duyamıyorum.

Ağzını işaret ediyor, başını sallıyor, beni onu takip etmem için teşvik ediyor. Ağzından ellerini ileri geri hareket ettirerek bana bir şey söylemeye çalışıyor galiba.

Onu ne kadar süre izlediğimi bilmiyorum, ama melodik, yumuşak sesini tekrar duyuyorum. "Çok iyi gidiyorsun, Violet. Nefes al, ver. Göğsünden değil, karnından. Beş saniye nefes al... ve ver, tekrar."

Derin bir nefes alıyorum.

"İşte böyle." Eva elini alnıma koyar. "Çok sıcaksın."

Yapış yapış hissediyorum.

Sonsuz bir süre geçtikten sonra, kendimi biraz daha iyi hissetmeye başlıyorum. "Ne oldu?" Genelde kendimi kontrol edebilirim. Kontrolümü kaybetmekten hoşlanmam. Kafam karışık, gözlerim odada huzursuzca dolaşıyor.

Belki rüya görüyordum. Belki Lincoln her an kapıdan girebilir.

"Panik atak geçirdin. Bu sabah bir şey yedin mi?" Knox'un koyu renkli gözleri beni inceliyor. Benim iyiliğim için çok endişeli görünüyor.

"Hayır. Midem hiçbir şey almadı. Lincoln için endişelendim, dün gece eve gelmedi." Çünkü buraya eşyalarını almaya gelmişti ve sonra gitti.

Eva zarifçe odada dolaşıp benim için oda servisi çağırıyor.

"Gitmeliyim." Ayağa kalkmaya çalışıyorum ama hala dengem yok. "Otur ve dinlen. Burada kalacaksın Violet.

Yemek yemelisin

Yemek yemelisin, sonra sana planımı anlatacağım. Ama önce bana her şeyi anlatmalısın."

"Plan mı?" Neden bahsediyor?

Uzun bir sessizlikten sonra Knox, bütün gece boyunca üzerinde çalıştığı şeyi bana anlatır.

Ve bunun beni daha kötü mü yoksa daha iyi mi hissettirdiğini bilmiyorum.

BÖLÜM 25

LINCOLN

Üç hafta, beş gün, beş saat, ve otuz altı dakika.

Violet'i görmeyeli bu kadar zaman oldu.

Onu kucakladığımdan beri.

Onun sıcak tenini tenimde

hissetmeyeli. Onun

gülümsemesini görmeyeli.

Ben ayrıldıktan sonra sosyal medyadan kayboldu ve son paylaştığı fotoğraf, ikimizin birlikte plajda çekilmiş bir selfiydi. Çok mutluyduk ve gözleri sevinçle parlıyordu.

Siktir.

Onu terk ettim.

Ben aptalın tekiyim.

Bir mektup bile bırakmadım ve annemin bana yaptığı şeyin aynısını yaptım. Tek kelime etmeden gittim, açıklamayı babama bıraktım.

Ne aşağılık, pislikçe bir davranış.

Ve onu aramaya bile cesaret edemiyorum. Ne diyeceğimi bilmiyorum.

Özür dilemek asla yetmez.

Davranışlarımdan dolayı midem bulanıyor ve yaptığım şeyden o kadar utanıyorum ki babamdan ve ailemden kaçınıyorum.

yaptığım şeyden çok utanıyorum.

Her şeyi mahvettim. Ve onu
özlüyorum.

Çok özlüyorum.

Ama veda etmeye dayanamadım.

Veda etmekten nefret ediyorum. Bu yüzden söylemedim.
Benden ne isteyebilirdi ki? Annesi tarafından iki kez
reddedilmiş, kırık bir çocuk.

Kimse benim boktan halimi istemez ya da hak etmez.
Violet daha iyisini hak ediyor. Yakınında, aynı şehirde, hatta
aynı eyalette yaşayan birini hak ediyor. Ama ben tamamen
farklı bir ülkede yaşıyorum.

O, benim ona verebileceğimden daha fazlasını hak ediyor.

Annemle yüzleştikten sonra, en iyisini bildiğimi sanmıştım.
Arkama bakmadan gitmenin daha kolay olacağını
düşünmüştüm. Annem bunu gayet iyi başarmış görünüyordu.

Ama ben o değilim ve Santa Monica'dan ayrıldığımdan
beri çok pişmanlık duyuyorum.

Her şeyi mahvettim. Hem de fena halde.

Ona veda etmedim.

Ne düşünüyordum bilmiyorum.

Açıkçası, düşünmüyordum ve hala düzgün
düşünemiyorum. Ve şimdi yeniden başlangıç
noktasına döndüm.

Hayatımda bir şeylerin eksik olduğunu hissetmeye
başladım.

Ve İskoçya'da hiçbir şey değişmedi. Sanki hiç ayrılmamışım
gibi.

Her şey aynı. Ama ben
değiştim.

Göğsümü keskin bir acı deliyor. Santa Monica'dan
ayrıldığımdan beri bu keskin ağrılar var.

Bunun için doktora gittim, ama birkaç test yaptıktan sonra
bana bir şeyim olmadığını söyledi ve gönderdi. Ama bende bir
sorun var. Kendimi çok kötü hissediyorum.

Belki de son birkaç haftadır neredeyse hiç yemek yemedim,
iyi bir ev yemeği yemem gerekiyor. Her şeye

"*Skatá* gibi görünüyorsun." Yaya'm bana Yunanca bok gibi göründüğümü söyleyerek alay ediyor.

Ahşap mutfak masasının üzerine eğiliyorum. Kendimi *skatá gibi hissediyorum*.

"En son ne zaman yemek yedin?" Aksanı Yunanca ve İskoçça karışımı. Berbat bir kokteyl gibi.

"Echthés." *Dün*.

Sinirlenip tahta kaşığı su dolu lavaboya fırlatıyor, sabunlu su her yere sıçırıyor.

Yunan tarafımdaki ailem için yemek çok önemlidir. Kültürümüzün büyük bir parçasıdır. Bizim için yemek kutlama demektir ve daha da önemlisi aile, arkadaşlar ve sosyalleşme demektir. Yaya için yemek bizi mutlu, sıcak ve mutlu tutmak demektir. Bizi beslediğinde kendini daha iyi hisseder ve bizi beslemeyi çok sever.

"Tróo." *Ye*. Önüme dolu bir tabak musakka koyar. Bugün hiç zarif davranmıyor. Bana kızgın. Yemediğim için kızgın. İyi bir kadının sevgisini reddettiğim için kızgın. Zor durumumu ona anlatmadığım için kızgın.

Sadece kızgın.

Koyu siyah saçlarını başının üstünde topluyor ve bir topuz yapıyor. Her zamanki gibi sade bordo renkli bir elbise giymiş, doğal bir şıklığı var. Ancak, koyu renk saçlarının arasından yer yer beyaz saçlar çıkmaya başladığını ilk kez fark ediyorum. Yaşlanıyor.

O da beni terk edecek.

Ağır bir kalple yemeğime dalıyorum. Bana süper hızlı Yunanca konuşarak, kendisi ve dedemden bahsediyor, her şeyin imkansız görüldüğünü, ama benim ona benzemediğimi ve Violet için yeterince mücadele etmediğim için hayal kırıklığına uğradığını söylüyor.

Bana söylediklerini kelimesi kelimesine ezbere biliyorum. Yurtdışından döndüğümde beri bana aynı şeyleri söylüyor.

Atina'da tatildayken, dedem büyükanneme aşık oldu ve onu İskoçya'ya geri getirmek için elinden gelen her şeyi yaptı. Onu ayaklarından süpürdü ve hayatı tamamen değiştirdi.

Annesine ve babasına ona bakacağına söz verdi ve sözünü tuttu. Büyükannem burada çok zengin bir hayat sürüyor. Castlevue Cove'daki en büyük evde yaşıyorlar. Yemek dışında her şeyle ilgilenen birkaç hizmetçisi var ve büyükbabam her gün ona ne kadar çok sevdiğini söylüyor. Her yere ona aşk notları bırakıyor. O çok yufka yürekli bir adam.

Masadan bir sandalye çekip yanıma oturur.

Kambur durduğum için beni azarladı ve avucunun içiyle başımın arkasına vurdu. O, görgü kurallarına çok önem veren biridir.

Omuzlarımı geri çekip dik oturuyorum.

"Bu akşam ne yapıyorsun?" Burnu küçümseyici bir şekilde yukarı kalkar.

"Eve gidiyorum."

"Ama bugün Cumartesi gecesi. Arkadaşlarınla dışarı çıkmayacak mısın?"

İç çekiyorum. "Bu gece yok."

"Lincoln, benim sevgili oğlum." Beni sevgili oğlum diye çağırırken R harfini yuvarlayarak telaffuz etmesini her zaman sevmişimdir. "Seninle ne yapacağız?" Saçlarımı karıştırır.

Başımı sallayıp çatalımı tabağa attım. İnce porselen tabakta büyük bir gürültü çıkardı.

"Bunu yapamam." Tutmaya çalıştığım garip bir duygu seli sonunda barajı yıkınca, avuçlarımı gözlerime bastırıyorum. "Kendimi çok kaybolmuş hissediyorum."

Sıcak kollar beni sarar ve beni göğsüne çeker. "Hepsini dışarı çıkar, oğlum. Senin bir kalbin var ve bu yüzden bu kadar gerçek ve saf duygular hissediyorsun. Hepsini bırak gitsin."

"Artık böyle hissetmek istemiyorum." Onun kollarında hıçkırarak ağlıyorum.

"Acını saklamana gerek yok." Ben çöküntü içindeyken beni yavaşça sallar.

Violet, kendim gibi olabileceğimi hissettiğim ilk insandı. Kusurlarımı umursamıyordu ve beni gerçekte olduğum gibi görüyordu. Beni öpüşünü ve sarılmasını özlüyorum.

"Her şeyi mahvettim."

"Evet, mahvettin." Yaya'm hiç de incelikli biri değildir ve her zaman dürüştür, bazen fazla bile.

Her şey acıtıyor. Kalbimden kafama kadar, kendimi bitkin hissediyorum. Kalbimin ağırlığı taşıyamayacak kadar ağır.

Ama suçlu olan tek kişi benim.

Violet'i kendi hatamla kaybetmenin ve annemi bir kez daha kaybetmenin acısı beni mahvediyor. Duygusal olarak hazır olmadığım çifte bir acıyla karşı karşıyayım. Terapiye ihtiyacım var.

Ya da Violet. Ona ihtiyacım var; beni ayaklarımın üzerine basan, bütün hissettiren biri, onu bulana kadar eksikliğini fark etmediğim bir duygu.

"Hadi ama. Otur ve bana bak." Yüzümü avuçlayıp ıslak yanaklarımı sildi.

Yarım bir gülümseme zorla dudaklarımdan dökülür.

"Her şey yolundaymış gibi davranmayı bırak,

Lincoln." "*Skatá* gibi hissediyorum."

"Öyle de görünüyorsun." Benden yarım bir gülümseme kopardı.

"Benim güzel oğlum." Yanağımı iki kez okşadı. "Çok yakışıklısın. Tıpkı baban gibi."

"Anneme benzemediğim için çok mutluyum."

"Hey, dur bakalım. Yapma bunu. Seni yaratmak için iki kişi gerekti ve burada olman için ona teşekkür etmelisin. O artık burada olmasa bile

burada olmasa bile, bir parçası sonsuza kadar senin içinde yaşayacak. O senin bir parçan, sen de onun bir parçasısın. Tarihi ya da DNA'nı yeniden yazamazsın."

Daha önce hiç bu şekilde düşünmemiştim.

Haftalar önce bana söylediği düşüncesiz ve incitici sözlerden sonra onun benim öz annem olduğunu asla bilemezdin. O sözleri her gün kafamda tekrar tekrar oynatıyorum, sanki bir CCTV gibi.

Kısa kesik aksanıyla devam ederken gözleri parlıyor. "Sen bizim için çok özelsin ve doğduğunda, hayatımıza girdiğin andan itibaren seni sevdim. Küçük bir çocukken, her gün beni güldürürdün ve Yunanca ve İskoçça kelimeleri karıştırdığımda çok komik bulurdun." Beni güldürmek için bana anlamsız kelime kombinasyonları söylerdi, ama sonra bunu bilerek yaptığını anladım, çünkü bunu ne kadar sevdiğimi biliyordu. "Ah, tüm arkadaşlarım seni ne kadar severdi. O büyük kahverengi Disney gözlerin ve çikolata kahverengi saçlarınla çok tatlıydın. En güzel bebektin." Sanki yine dört yaşındayım gibi yanağımı çimdikliyor. "Bunu babana söyleme."

Ona bunu söylemekten büyük zevk alacağım.

"İçten içe, annenin gitmesine sevindim. Neden biliyor musun?"

İtirafı tamamen sürpriz oldu. "Neden?"

"Çünkü ben bencilim ve her günümü seninle geçirebiliyorum." Beni rahatlatmaya çalışıyor, ama doğruyu söylediğini de biliyorum. "Beni her zaman mutlu ettin. Hayatımızı neşe, eğlence ve kahkahalarla doldurdun. Ayrıca, hayatımdaki erkeklere karşı çok sahiplenici bir kadınıym."

Sözleri kalbimi rahatlatıyor.

Kafasını eğdi. "Sen ölçülemeyecek kadar seviliyorsun. Baban harika bir adam. En iyi anne ve baba bir arada. Ve kalbinin derinliklerinde bunun senin için fazlasıyla yeterli olduğunu biliyorsun."

Dikkatli olmazsa, yine ağlayacağım.

"Ve biliyorum ki, sen ve Violet birbiriniz için yaratılmışsanız, aşk bir yolunu bulacaktır." Bana göz kırpar. "Artık zombi gibi davranma." Zombi yüzü yapar gibi ağzını açık bırakır.

"Bu hiç de çekici bir yüz değil." Gülmeye çalışıyorum.

"Aynen öyle, ama sen geri döndüğünden beri bakmak zorunda kaldığımız şey bu.

Şimdi son birkaç haftadır neye katlandığımızı anladın. Hadi ye. Eve git. Uyuyun, sevgili oğlum, ve Pazartesi işe git. Her şey düzelecek. Söz veriyorum. Ama konuşmak istersen bana gel. Tamam mı? Tamam. Anlaştık. Ye." Başını yemeğime doğru eğiyor. "İskelet gibi görünüyorsun."

Öyle değil. Spor salonundan başka bir şey yapmadım; bu yüzden vücudum ağrıyor. Düzgün beslenmemek ve durmadan egzersiz yapmak pek akıllıca bir kombinasyon değil.

Pazartesi günü işime geri döneceğim. İşimi seviyorum.

İşimdeki sevgim değişmedi; sadece geri döndüğümünden beri bunun için enerjim yok.

İşim her zaman ilk aşkımdı. Violet'e kadar.

Ve düşünmek ne kadar acı verse de, umarım beni sevdiğimden daha çok seven birini bulur.

O hak daha benden ben Benden
kimse ve onu mutlu edebilecek biri.

Onun için savaşacak birini hak ediyor. Ama benim tüm savaşma gücüm kayboldu.

Depom boşaldı ve yaya ile konuşmam beni biraz rahatlattı ama yine de çok yorgunum.

Haftalar sonra ilk kez, bu gece uyuyabileceğimi hissediyorum, huzur bulduğumdan değil, çünkü artık hiçbir şeyim kalmadı.

BÖLÜM 26

VIOLET

"Hoşça kal, sevimli sahil evi." Boş alana bakınıyorum.

Pom-pom'u alıp kolumun altına sıkıştırıyorum. "Sen de veda etmek ister misin?" Pom-pom'un patisini tutup ona sallıyorum.

Lincoln yaklaşık bir ay önce Santa Monica'dan ayrıldığından beri hayatımı değiştirecek bazı önemli kararlar aldım. Bunların bazılarının doğru olup olmadığından hala emin değilim.

Evimden ayrılmak gibi. Tüm mobilyalarımı satmak gibi.

Ve en büyüğü, işimi değiştirmek.

Babamla oturup uzun uzun konuştuk. Beni anladı. Yeni bir meydan okumaya ihtiyacım olduğunu biliyordu, bu yüzden bana bir tane bulmamda yardımcı oldu.

Peki ya Viva?

Artık babamın hayatında yok. Neyse ki.

Lincoln'ün ailesi ayrıldıktan sonraki gün onu ziyaret etti, ama onun pek sıcak davranmadığını ve ilişkilerinin bittiğini bildiğini söyledi.

Babam hayatımda çoğu zaman biraz uzak olsa da, beni asla terk etmedi veya umursamadı, ve Viva'nın Lincoln'e konuşma şekli, babamın bunu asla unutamamasının sebebiydi. Babamın bir kalbi var.

Viva'da açıkça eksik olan bir şey.

Ve tahmin et ne oldu? Babam çoktan başka birine, sekizinci kız arkadaşına geçmişti.

Henüz tanışmadım ama eminim o doğru *kişi* olacak.

Hannah ve Ruby bana çok destek oldular ve her gün beni aradılar, özellikle kalbim kırık olduğunda yataktan çıkamadığım günlerde.

Ayrıca, hayallerimin peşinden gitmem için beni cesaretlendirenler de bu iki kız kardeş. İşte ben de bunu yapıyorum.

Lincoln'ü her dakika, her saat özledim.

Ona ulaşmak için can atıyordum ama yeni bir hayat planım olduğu için yapamadım.

"Hadi bakalım, küçük tüy yumağı, yeni maceramıza başlayalım."

Derin bir nefes alıyorum.

Umarım doğru şeyi yapıyorumdur.

Lincoln

"İyi günler." Esniyorum. Yaya'mı ziyaret edeli üç gece oldu ama hala uyku gelmiyor.

Başım dönüyor.

Her yerde mor renkli görüntüler görmeye devam ediyorum. Bu sabah resepsiyondaki taze çiçeklerden babamın şu anda taktığı kravata kadar.

Sadece bir renk, Linc. Bir anlamı yok.

Aklımı kaçıyorum, yemin ederim.

"Hala uyumadın mı?" diye soruyor babam, ben onun ofisine girerken.

"Hayır." Siyah deri koltuğuna oturup gözlerimi kapatıyorum.

Tanıdık bir koku burnuma çarptı.

"Kendine gel, çünkü öğleden sonra dörtte personel toplantısı var. Bir saat içinde tüm yönetim ekibi balo salonunda olacak."

"Öyle mi?" Bir gözümü açtım.

"Evet. Dün gece gönderdiğim e-postayı görmedin mi?" Masasına yaslanıp bacaklarını ayak bileklerinden çaprazlar. "Sen tam bir felaketsin."

Haklıydı ve ben zihnen işten çıkmıştım. Babam işe döndüğümde ilk başta bana destek olmuştu, ama artık sabrı taşmak üzereydi.

"İyiym. Sadece kahveye ihtiyacım var."

Ya da Violet adında bir Kaliforniyalı kızdan çift shot. Kanepeden bir yastık alıp kokluyorum. "Ne yapıyorsun?"

"Güzel bir koku geliyor." Taze, köpüklü armut ve Violet gibi. Kafayı yiyeceğim.

Yastığı yere bırakıp ağır bedenimi kanepeden kaldırıyorum. "Bir saat sonra görüşürüz."

"Kendine gel, Linc. Ve Tanrı aşkına, tıraş olur musun?"

Ellerimi yüzümde gezdiriyorum. Haklı. Uzun, dağınık sakal bana yakışmıyor ve neredeyse dört haftadır saçımı kestirip tıraş olmadım. "Toplantıdan önce gidip hallederim."

"İyi fikir, saçını da tarasana."

"Vincent toplantımızdan önce kesmeye vakti olur mu sence?" Her zaman şirketimizin berberine giderim. En iyisi o ama haftalar öncesinden randevu almak gerekiyor. Çok talep görüyor.

"Onu şimdi arayıp yolda olduğunu söyleyeceğim. Git."

"Teşekkürler

." "Linc?"

Arkamdan dönüp, "Evet?" diyorum.

"Her zaman bu kadar kötü olmayacak."

"Senin için söylemesi kolay. Senin ve Eva için her şey yolunda gitti."

“Her zaman kolay olmadı ama. Babası burnumu kırdığında hatırlıyor musun?”

"Nasıl unuturum?" O gece korkunçtu.

"Ama sonuçta halloldu. Her şeyin bir halloluşu vardır."

"Sürekli bunu söylüyorsun, ama benim kızım beş bin mil uzakta yaşıyor." Yani bu asla olmayacak. "Ve o artık benim kızım değil," diye mırıldandım.

"Git," babam bana gitmemi söylüyor.

Kravatımı düzeltip ceketimi düzeltiyorum. "İyi günler, Lincoln." Gözlerinin parıldayarak bana göz kırpmıyor. gözleri parıldayarak bana göz kırpmıyor.

Eva ile evlendiğinden beri sinir bozucu bir şekilde mutlu.

"Evet, neyse." Omuzlarımı silkiyorum ve Ofisinden çıkıyorum.

Toplantının ne hakkında olduğunu anlamak için bir süre dinledim.

E-postayı okumadığım için gündemi bilmiyorum.

Babam yeni personel işe alım yazılımı, çalışanların sorumlulukları, tatil rezervasyonları... falan filan hakkında saçmalıyor.

Güçlü kahvemın büyük bir yudumunu alıyorum. Tanrım, çok güzel. Bugün enerji toplamak için on tane falan içtim. Bir gece daha uykusuz kaldım ve kendimi çok bitkin hissediyorum. O tanıdık koku yine burnuma geliyor.

Kahretsin, uyumam lazım.

Uykusuz kalınca hayatta kalamadığımı keşfettim; çok duygusal oluyorum. Dün Thea ilk kez adımı söylediğinde yine ağlayacak gibi oldum. Daha çok *BİNC* gibi geldi ama olsun.

"O zaman lafı fazla uzatmayalım." Harika, toplantı bitti. Hayatım pahasına kahveme tutunarak ayağa kalkmaya hazırlanıyorum. "Size yeni operasyon müdürümüzü tanıtmak istiyorum." Babam odada etrafına bakınıyor.

Kulaklarım dikildi. Ne dedin?

Ne zaman bu iş için mülakata girdik ve ben operasyon müdürü oldum; nasıl olur da bu konudan haberdar değilim?

Ben yokken görüşmeleri o yapmış olmalı. Bu konuyu kısaca konuşmuştuk ama planları kesinleştirmedik.

Telefonumu çıkarıp e-postalarımı kontrol ediyorum, bugünkü toplantıyı bulup gündemi kontrol ediyorum ve işte orada. *Özel Duyuru.* Hepsi bu kadar.

Babam her şeyi bana danışır.

Belki bana söylemiştir ama kafam o kadar meşguldü ki dikkat etmemişimdir.

Babam devam ediyor. "Bu yeni pozisyona çok özel birini aldık. Pazarlama, sağlık ve güvenlik, politika ve prosedür alanlarında engin deneyime sahip biri."

Kahretsin, işimi elinden alacaklar. Daha iyi görebilmek için dik oturdum.

"Çok prestijli işlerini bırakıp ekibimize katıldılar ve otelimizin doğu tarafında inşa etmeyi planladığımız yeni uçurum kenarındaki restoran projesini yöneteceklerini söylemekten büyük mutluluk duyuyorum. Bu, şimdiye kadarki en büyük zorluğumuz olacak. Uçurumun üzerinde asılı durmak kolay bir iş değil, ama bu iş için en uygun kişiler bizde. Yenileme, inşaat ve müteahhit yönetimi alanlarında geniş deneyime sahipler."

Vay canına, gerçekten benim işimin peşinde.

Babam tanıtımını bitirir. "Umarım hepiniz ona..."

Ona?

"The Sanctuary'deki hepimizden büyük bir hoş geldin. Bayanlar ve baylar, size yeni operasyon müdürümüz Violet West'i takdim ediyorum."

Ayağa fırladım ve kalan kahveyi takım elbise pantolonuma döktüm. Isıktan tısladım ama kumaştan sızan sıcacık sıvıyı umursamadım.

Tek umursadığım, odanın önüne gelen ve hatırladığımdan daha güzel görünen kız. Sol göğüs cebinde altın logomuzun işlendiği siyah blazer ceket ve tüm kıvrımlarını vurgulayan siyah elbise giymiş. Çok kilo vermiş gibi görünüyor, bu hiç hoşuma gitmiyor.

Omuzları geriye doğru çekilmiş ve başı dik duran kız kendinden emin görünüyor, ancak sinirli bir şekilde dalgalı siyah saçlarının bir tutamını kulağının arkasına sıkıştırdığında kendini ele veriyor. Bunu sadece ben fark edebiliyorum.

Ne?

Kalbim deli gibi atıyor.

Çıldırıyorum.

Neden burada?

"Çünkü baban az önce onun yeni operasyon müdürü olduğunu söyledi." Spa müdürümüz Fredrick cevap veriyor ve ekipte alçak kahkahalar yayılıyor.

Bunu yüksek sesle sormak istememiştim.

Kafam babamla Violet arasında gidip geliyor. Babam bana göz kırpmıyor.

Göz kırpmıyor.

Benimle oynuyor.

Ve Violet henüz bana bakmadı.

"O çok seksi." Önümdeki yöneticilerden biri ona olan ilgisini belli ediyor. Eğer o Adam'sa, onu kovarım. Siktirip gidebilir. O benim.

Ama artık değil, Linc. Sen batırdın, unuttun mu?

Babam kısa bir teşekkürle toplantıyı kapatıyor ve doksanın üzerinde müdür, müdür yardımcısı ve süpervizör aynı anda ayağa kalkıyor. Mutlu bir şekilde sohbet eden çalışanlarımın arasından

çıkma girişimlerim, mutlu bir şekilde sohbet eden çalışanlarımın çıkışa doğru geçerken boşa çıkıyor. Nezaketen, hepsinin çıkmasını beklerken, Violet'i görebilmek için parmak uçlarına basarak onların başlarının üzerinden bakmaya çalışıyorum.

Kesinlikle rüya görüyor olmalıyım. Onun burada olmasının tek açıklaması bu.

Son gecikenler koridordan ilerlerken, odanın ön tarafına bakıyorum ama orada kimse yok.

Babam gitmiş, Violet de öyle.

Taze kesilmiş saçlarımı ellerimle tarıyorum.

Artık kim olduğumu bilmiyorum.

Ben dişlerimi gözlerimi gözlerimi ve ve aç onları tekrar Kesinlikle Kesinlikle uyanığım.

Ceketimin cebinden telefonumu çıkarıp babamın adını tuşlayıp onu aradım.

Ama sadece çalıyor. Tekrar deniyorum.

"Aç, aç, aç." Gözlerim boş alana bakınıyor.

Hala cevap yok, ben de odanın arkasına koşarken ona bir mesaj atıyorum.

Ben: Ne oluyor?

Otelin her yerine yerleştirdiğimiz gizli kapılardan girmiş olmalılar.

Gizli kapıyı açarak, gizli personel koridoruna kafamı soktum ve çılgınca sağa sola baktım. Hiçbir şey ve kimse yoktu.

"Kahretsin," diye tısladım.

Benimle dalga geçiyorlar.

Telefonuma bakıyorum. Mesajıma cevap gelmemiş, ekran bana parıldıyor.

Babamın takvimini açtım ve saat beş buçukta bir akşam yemeği randevusu var ve Eva ve çocuklarla Edith ve Charlie'nin evinde *akşam yemeği*

yazıyor. Bu akşam Eva'nın ailesinin evinde akşam yemeği yiyecekler.

Resepsiyon görevlilerinin de yardımcı olamadığı otel girişine koşuyorum. *Üzgünüm, babanızı kaçırdınız; Violet adında kimseyi görmedim,* sonra da asıl bomba... *bugün için ayrılmış.*

Resmi olarak delirdim. Cidden akıl hastanesine yatmayı düşünüyorum.

kendimi akıl hastanesine yatırmayı ciddi olarak düşünüyorum.

Gerçekten oldu mu? O buradaydı, değil mi?

Telefonumu avucumun içine tekrar tekrar vurarak, akıl sağlığımı sorgulayıp ne yapacağımı düşünürüm. Aklıma bir şey gelmez, Jacob ve Owen'a mesaj atarım.

Ben: O burada. Onu gördüm.

Owen: Kim?

Jacob: Kraliçe mi?

Owen: Lütfen JLo olduğunu söyle.

Jacob: Beyoncé.

Owen: Adele mi?

Jacob: O kraliçe.

Ben: Hayır! Violet.

Ve onlar da bana cevap vermiyorlar.

Ben: Merhaba?

Ses yok.

Herkes nerede?

Babam akşam yemeğine çıkmadan önce onu evinde yakalayabileceğimi düşünerek, arabamı almak için otelin koridorunda arka çıkışa doğru koşuyorum.

Sanırım vücudum duygusal bir aşırı yüklenme yaşıyor. Başa çıkamıyor ve kesinlikle bir sinir krizi geçiriyorum. Yorgunluk, hafıza kaybı, halüsinasyonlar, ruh hali değişimleri ve

vücudumdan kopmuş hissi, hepsi var.

Siyah Porsche'min kapısını sertçe kapatıp babamın evine bakıyorum. Karanlık. Hiçbir yaşam belirtisi yok, araba yok, sadece üzerimde yükselen dokuz yatak odalı büyük bir malikane var.

Arabamı evinin önüne bırakıp, mülkün arkasındaki evime doğru yürüyerek ilerliyorum.

Çakıllı yolda evime doğru her adımında kendimi daha iyi hissetmeye başlıyorum. Temiz havaya ihtiyacım vardı, hepsi bu.

Bu öğleden sonra bir halüsinasyondur. Anlık bir arıza. Her yerde mor görmek, onun kokusunu almak arasında... ve sonra onun daha önce balo salonunda olduğunu hayal ederek, yarın tekrar doktora randevu almam gerektiğini biliyorum. Bana uyumama yardımcı olacak bir şey verebilir. Sorunumun tek sebebi bu.

Sadece uyumam lazım.

Evime yaklaşıırken, sabah ışıkları açık bırakmış olmalıyım diye fark ediyorum. Mütevazı üç yatak odalı evim bir deniz feneri gibi aydınlık.

Anahtarı kapıya sokuyorum ama kapı zaten açık.

Kahretsin, bu sabah alarmı da kurmayı unutmuş olmalıyım.

Gerçekten daha dikkatli olmalıyım.

Kapıyı açtığımda, evimde birinin tırmalama sesi ve hafif bir uğultu duyuyorum.

Hırsız, tüm dünyevi mallarımı çalarken yakaladım mı? Yeni oyun konsolumu almamış olsalar iyi olur. O lanet şeyi almak için saatlerce kuyrukta bekledim.

Ve görünüşe göre artık gecelerimin çoğunu böyle geçiriyorum, benim gibi zavallı heriflere kulaklığımdan bağırarak

ve *ilk yardım alabilmek için bağıarak geçiriyorum.*

Kulağıma hafif bir müzik sesi geliyor, ardından küçük bir tıklama sesi, salonumun gri ahşap zemini üzerinde bana doğru koşan küçük beyaz tüylü bir topun varlığını haber veriyor.

Hayatımın en büyük korkusunu yaşayıp, bana sevimli bir şekilde bakıp havladığında zıplıyorum.

Pom-pom!

Başımı sallayıp ağzımı açık bırakıyorum.

"Oh, pardon. Sen eve gelmeden onu kafesine koymalıydım." Violet, hala siyah Sanctuary elbisesiyle ve ayakkabısız olarak oturma odasının kapısında belirir. Pom-pom'u kollarının arasına alır ve mutfağa kaybolur.

Uydurmadım. Delirmiyorum. *0* burada. "Ne..." I hold my hands up, frozen to the spot. I kelimeler kuramadığımı keşfediyorum.

Violet tekrar ortaya çıkar. "Yemeğin fırında. Yaya bizim için musakka getirmiş. Sana bir kadeh şarap doldurdum ve duşa giriyorum. Uzun bir gün oldu." Merdivenlerin ilk basamağına atlar. "Az önce mutfakta bir bardak kırdım ve tüm parçaları buldum sanırım, ama yine de dikkatli ol, belki bir şey kaçırmışımdır." Parmağını havaya kaldırır. "Ah, unuttum." En alt basamaktan atlar ve koridoru geçerek bana doğru koşar.

Beni dudaklarımdan öptüğünde beni şaşırttı. "Hoş geldin." Bir anda ortadan kayboldu ve merdivenlerden yukarı çıktı.

Banyo kapısının kapandığını duyuyorum ve ardından bir *tık sesi geliyor* sesini duyuyorum, bu da kapıyı arkadan kilitlediğini gösteriyor.

Sonra su sesleri duyuyorum ve ardından o mırıldanmaya başlıyor.

Sanki her şey normalmiş gibi mırıldanıyor.

Oysa saat dörtten beri hiçbir şey normal değil. Aslında Santa Monica'dan ayrıldığımdan beri hiçbir şey normal değil.

Başka bir boyuta girmişim gibi hissediyorum.

Ön kapıma ve sonra etrafıma bakarak buranın gerçekten benim evim olduğunu doğruluyorum.

Yavaşça salondan geçerek mutfığa bakıyorum ve fırından gelen sıcak ışık, akşam yemeğimin fırında olduğunu doğruluyor. Cam yemek masamda bir yer hazırlanmış, bir kadeh şarap doldurulmuş ve Pom-pom sıkı bir top haline gelmiş, çoktan uykuya dalmış.

Sersemlemiş bir halde merdivenleri çıkarken, arka planda Violet'in duş sesleri geliyor.

Yatak odama girdiğimde, çekmeceli dolabımın üstünde parfüm, iksir ve losyonlarla dolu bir şişe duvarı keşfediyorum. Yanında, bu sabah ya da *daha önce hiç* burada olmayan yeni bir şifonyer, küçük siyah makyaj kapları, rujlar, küçük leylak rengi deri mücevher kutusu ve taze mor çiçeklerle dolu bir vazo ile doludur.

O buraya taşınmış. Ne zaman?

O kadar şaşkınım ki, etrafıma bakmaktan başka bir şey yapamıyorum. Sanki kendime gelmek ve gözlerimi açmak için ellerimi yüzüme sürüyorum.

Hayır, eşyaları hala burada.

Komodinin üzerinde kalın, gökkuşağı desenli bir ajanda var ve üstünde pembe titreşimli vibratör duruyor.

Bu gerçek mi?

Taşınma durumunu tekrar kontrol ettikten sonra, giyinme odamın çift kapısını açıyorum. Takım elbiselerimin yarısı mor elbiselerle değiştirilmiş. Eskiden tasarımcı spor ayakkabı koleksiyonumun bulunduğu arka duvarda deri çantalar dizili.

Dolabın ortasındaki siyah deri koltuğa düşüp etrafa bakındım.

Sürgülü kapı anı yaşıyorum.

Bir süre burada oturup onun eşyalarına bakıyorum.

Hatta bir saklama kutusunda rengarenk ajandalar dizili duruyor.

Sonunda kalkıp birkaç çekmeceyi kontrol ediyorum. İç çamaşır çekmecelerinden birini açtığımda, boxer şortum yerine minicik pembe dantelli bir külot çıkınca irkiliyorum. Külotu başparmaklarımla tutarak yüzüme yaklaştırıyorum.

Orospu çocuğu!

"Oh, teşekkürler. Giyerim." Violet elinden alır.

O havluyu önüme düşürdüğünde ağzım kurur.

Güneşin öptüğü çıplak tenine, kullandığı o taze kokulu losyonu sürmeye başlar.

Kremayı göğüslerine sürerken inlerim, meme uçları sertleşir. Elleri karnına, kalçalarına doğru iner ve çıplak am dudaklarını nemlendirip ıslatarak beni dokunmaya davet ettiğinde, benimle dalga geçtiğini anlarım.

"Gösterinin tadını çıkarıyor musun?" diyor o bal gibi tatlı Kaliforniya aksanıyla baştan çıkarıcı bir şekilde.

Yemin ederim, biri kafamı pamuk şekerle doldurmuş ve haftalar sonra ilk kez, kış uykusundan uyanan sikim boxerimde seğirmeye başladı.

Violet dolabımdan çıkıp, tombul kıcını sallayarak yatak odama giriyor. O yatak odamda sallanırken, sikim bir anda taş gibi sertleşiyor.

Hareket edemiyor, gözlerimi ondan ayıramıyorum, kendimi destekleyecek bir şeye ihtiyacım var ve neler olduğunu anlayamadan kapı pervazına yaslanıyorum.

Dantelli külotunu ve bir çift kısa şortu giyiyor, sonra devasa beyaz bir tişörtü kafasından geçiriyor.

"Netflix izleyeceğim. Sen de geliyor musun?" Uzun ıslak saçlarını başının üstüne yığarak, yabani bir yuva gibi görünmesini sağlar.

Kafamdaki karışıklık ve Violet beni sinir etmeye başlıyor.

Bu lanet olası bir pusu.

Ellerimi saçlarımın arasından geçirip çektim. "Affedersin. Bir şeyi netleştirelim. Sen *benim* evimde, *benim* duşumu kullanıyorsun, *benim* evimde kendini evindeymiş gibi hissediyorsun ve *bana* Netflix'i birlikte izlemek *ister miyim diye* soruyorsun? *Benim* kullanıcı adı mı ve şifremi kullanarak mı?" Kafam karışık olmaktan öte bir şey hissediyordum. Daha çok hafif bir rahatsızlık ve tedirginlik karışımıydı. "Affedersin. Ama ne haltlar dönüyor burada?"

"Oh, İskoçya'ya taşındım ve seninle birlikte yaşamaya başladım," diyor sanki çok normal bir şey gibi.

Hadi oradan, Sherlock. Yatak odasından çıkıp merdivenlerden aşağı atlayarak iner.

O zaman fark ettim, garip bir şekilde düzenlenmiş, birkaç dekoratif yastık yatağımı süslüyordu.

İnanılmaz.

Onun peşinden koşarak aşağı inerim ve o çoktan kışını siyah deri koltuğuma oturtmuş, ayaklarını cam sehpaye uzatmış, uzaktan kumandayı televizyona doğrultmuş, menüde gezinmektedir.

"Bana katılıyor musun?" Yanındaki yastığı okşadı ama bana bakmadı. "*Vikings*'in yeni sezonu başlamış. Ne kadar sevdiğini biliyorum."

Tamam, bu kadar. Artık çekinmeyi bırakacağım. televizyona doğru fırladım ve fişini çektim.

Ellerimi belime koyup dev ekranın önünde duruyorum.

"Her şey yolunda mı?" Yaramaz bir gülümseme, baykuş gibi gözlerini yumuşatır.

"Ne!" diye bağırırım. "Her şey yolunda mı? Seni neredeyse bir aydır görmedim..."

"Çünkü beni terk ettin," diye sözümü keser.

"Çünkü ben seni terk ettim," diye tekrarlarım. Tanrım, hayır. Kendimi düzeltirim. "Hayır. Öyle olmadı." Havada bir çizgi çizerim. "Çünkü nasıl veda edeceğimi bilemedim

ve uzun mesafeli bir ilişkinin bizim için çok kötü bir fikir olduğunu söyleyemedim. Temiz bir şekilde ayrılmak daha kolaydı."

"Oh, notu kaçırdım mı? Ayrıldık mı? Hiç resmi olarak ayrılmadık ki. Bu yükü babana yüklemeye çalışman hoş bir hareket, bu arada." Göz kırıyor.

Sanki hayatımın en kötü kararını alkışlar gibi bana göz kırıyor, ama gözlerinde acıyı görebiliyorum.

Bana sözleriyle saldırmaya devam ediyor. "Anlıyorum. Uzun zamandır görmediğin, duygusal olarak uzak ve sorunlu annen kalbini kırdı ve onu o şekilde görmek senin için büyük bir şok oldu, sonra da istediğin sonucu alamadın. O gece, hayatının en berbat günlerinden biri haline geldi ve hayatının güzel yanlarını görmek yerine, diğer tüm güzel yanlarını mahvetmeye karar verdin. Böyle yapmanın doğru olduğunu düşündüğün için gittin. Bizim için. Anlıyorum; uzun mesafeli bir ilişki korkunç geliyordu. Ben de istemiyordum. Ama denemeye ve nasıl gideceğini görmek için *bizim için* yapmaya hazırdım. Çünkü bizim sahip olduğumuz şey eşsiz, özel ve çok güzel. Ama sen bunu denememize bile izin vermedin. Bu yüzden, sözde sevdiğin kızı terk ettin. Hayatında sevdiğin *tek* kızı, çünkü senin boktan, reddedilmiş kalbin olmadan daha iyi olacağını düşündün. Oysa onu iyileştirebilecek ve daha iyi hale getirebilecek tek kişi oydu. Ama bunu nasıl bilebilirdin ki, öğrenmek için yanında kalmadın.

Bana hazır olmadığım gerçeklerle saldırdığında karşı koymaya hazır olmadığım bombalarla saldırıyor.

Devam ediyor. "O zamandan beri, moralin bozuk. Kendini berbat hissediyorsun. Zombi gibi ortalıkta dolaşıyorsun. Ve şimdi daha da kötü hissediyorsun. Ama gitmeden önce benimle konuşmayı seçseydin, bu acıyı hissetmezdin."

Büyükannemle konuşmuş.

İçini çekiyor. "Ve şimdi kendini üzgün hissediyorsun. Acınası. Yalnız. Kalbin acıyor ve hayatında hiç yaşamadığın kadar üzgünsün."

Hiç hissetmedin, ama beni aramak ya da mesaj atmak için çok inatçıydın. Beni reddedeceğimden korktun. Çünkü herkes seni reddediyor. Beni annenle aynı kategoriye soktun. Ama haberin var mı, pislik, hepimiz aynı değiliz.

Kızgın ve buna hakkı var, ama beni anladı ve burada. Ben her şeyi mahvetmeme rağmen, yine de benim için geldi.

"Ama şimdi ben senin için buradayım." Kollarını göğsünde kavuşturdu.

"Kalacak mısın?" Bana pislik olduğumu söyledikten sonra mı?

"Oh, kalacağım." Meydan okurcasına. "Burada mı?"

"Evet. Burada."

"Benim evimde? Benimle?"

"*Bizim* evde. Birlikte. Çiftler böyle yapmaz mı?" Çiftler mi?

Kafasını sallar, kaşları çatılır. "Sen benden hiç ayrılmadın. Sen aksini söylemedikçe hâlâ birlikteyiz." Ayağa kalkar. "Fikrimi değiştirdim. Uzun bir gün oldu, jet lag'im var. Sanırım yatacağım. Geliyor musun?" Cevabımı beklemeden merdivenlerden yukarı çıkıyor. "Yukarı çıkmadan Pom-pom'u dışarı çıkarır mısın? Bir şeyler ye de. Berbat görünüyorsun," diye bağılıyor üst kattan.

Şaşkınlıkla gözlerimi kırıştıyorum.

O lanet olası bir havai fişek gibi, küçük ama çok güçlü.

Ama sinirden patlamak üzere olan benim. Tamamen çaresiz bir halde mutfağa geri dönüp

Pom-pom'un kafesinin kilidini açıp onu dışarıya işemeye çıkarırım.

Ne halt ediyorum ben? Daha şimdiden bana emirler yağıyor.

Babamla birlikte ortak bahçeye çıkıyorum ve Pom-pom'un kaybolmaması için onu yakından takip ediyorum.

kocaman bahçede kaybolmadığından emin olmak için onu yakından takip ediyorum. Babamın mutfağındaki ışıklar yanarak onun geri döndüğünü haber veriyor.

Pom-pom'u yakalayıp çimlerin üzerinden koşuyorum.

Pom-Pom'un kimlik etiketi sallanarak yeni siyah deri tasmaını fark etmemi sağlar.

Metal etiketi kontrol ediyorum. Bir tarafında *Pom-pom* diğer tarafında ev adresim yazıyor.

"Hay sıçayım," diyorum.

Bunu ne zamandır planlıyorlardı?

BÖLÜM 27

LINCOLN

Pom-pom'u koltuğumun altına futbol topu gibi sıkıştırarak, babam ve Eva'nın evinin yanındaki mutfak kapısından fırladım.

"Ne zaman geleceksin diye merak ediyordum." Babam beyaz mermer mutfak tezgahına rahatça yaslanıp kırmızı şarabından bir yudum aldı. Eminim başından beri buradaydı.

"Ne oyun oynuyorsun baba?"

"Ne demek istiyorsun?"

"Aptal numarası yapma. Onu buraya sen getirdin. Lanet olası evimde yaşıyor. Bütün eşyalarını buraya taşıdı, hatta kokulu mumlar bile yakıyor!" Şimdi düşününce, kokuları gerçekten çok güzeldi.

"Acıma ve yalnızlığın kokusunu gidermek için mi?" diyor, koyu renk gözleri eğlenceyle dolu.

"Oh, ne komik! Eminim bu büyük planı yapmak için gecelerce uyanık kalmışsındır."

"Hayır. Sadece bir gece." "Ne zaman?"

"Santa Monica'dan ayrıldığın ilk gece."

"İlk gece mi?"

"Evet. Ama Violet'in çalışma vizesi çıkması üç hafta sürdü ve o da

madde aciliyet aciliyet aciliyet ac İnsan
kaynaklar benim bunu benim için
hallediyorlar."

"O ayrıldı kendi işini işini mi bıraktı?"
Ben inanamıyorum bunu yapacağına
inanamıyorum.

"Evet. Senin için."

"Benim için mi?"

"Evet, Lincoln. Senin için. Bana kızgın mısın?"

"Evet, sana kızgıyım. Beni şımartman gerektiğini falan sanıyorsun galiba. Önce annem bizi terk ettiğinde beni tek başına büyüttün, beni yetiştirmek için hayatından fedakarlıklar yaptın, sonra otelde ortaklık verdin, sonra bahçenin dibine bana bir ev yaptın, şimdi de bu." Pom-Pom'u işaret ettim.

"Köpek mi?" O, yavaşça şarabından bir yudum daha aldı.

"Ama bu sadece bir köpek değil, değil mi? Köpeğin sahibi de var ve köpeğin tasmaına benim adresimi yazmış. Bak." Tasmayı ters çevirip köpeğin tasmaına yazılmış adresimi ona gösteririm.

"Tamam, sorunun ne olduğunu anlamıyorum." O gülümser. "O... sen..." Dişlerimi sıkıp hırlarım.

"Lincoln." Şarap kadehini mermer tezgahın üzerine koydu. "Sana baktım çünkü ebeveynlerin görevi budur. Bu bir angarya ya da yük değil. Seni büyüttüm çünkü sen benim oğlumsun, benim evladınsın. Ortaklığa gelince. O sana verilmedi, sen kazandın ve bunu biliyorsun. Ortaklık sözleşmesinde, ortaklık hakkı kazanmak için birkaç kriteri yerine getirmen gerektiği yazıyordu. Bahçedeki ev mi? Büyükbaban, sen daha bebekken senin için kurduğu bir tröst fonundan bana para verdi, tam da bu amaçla."

Bu bilgiyi sindirmem için bekledi. "Aile üyeleri birbirine bakar, Linc. Ben sana bakıyorum. Ben Archie, Hamish, Eva, Thea'ya bakıyorum, hatta Fraser ve Hunter turneye çıktıklarında Eden, Ella ve onların çocuklarına da bakıyorum. Biz birbirimiz için bunu yapıyoruz." Duraksadı. "Herkesi kendinden uzaklaştırmayı bırak."

"Ben itmiyorum."

“İtmiyorsun. Violet burada olmak istiyor. Senin için buraya geldi. Ona iki kez sormama gerek yoktu. Seni seviyor. Eva'nın bana yaptığı gibi, beni buldu ve peşimden geldi. Violet de aynısını yapıyor. Kalbinin sesini dinliyor.”

Beni takip etti.

“O benim için fazla iyi.”

“Senin için mükemmel. Güçlü, kendine güvenen ve ne istediğini bilen bir kız.”

Boynumu geriye doğru eğip tavana bakıyorum. "Yani o Sanctuary için mi çalışıyor?"

"Evet. Sen onun patronusun."

"Ben öyle biri değilim. O, evimi parfüm, pembe külotlar ve lanet olası pembe bir vibratörle doldurdu." Salon, yatak odası ve oturma odasında dağınık halde saydığım beş adet çerçeveli fotoğraflarımı saymıyorum bile.

Babamın ciğerlerinden derin bir kahkaha çıkıyor. "Siktir, son cümleyi duymamış ol." Hepsi beni köşeye sıkıştırmış durumda.

"Şimdi gidiyorum, ama senden memnun değilim. Yarın iş yerinde seninle konuşmayabilirim." Gözlerimi kısıyorum.

Yavaşça başını sallar, sırtarak. "Tamam. Violet'in vizesini iptal etmemi ister misin?"

"Hayır," diyorum huysuzca. Aslında bunu istemiyorum ama ona söylemiyorum. "Sen çok sinir bozucusun."

Ve sinsi ve zeki, ve bu zekice planı yüzünden onu daha çok hayranlık ve sevgiyle izleyebilirim.

"Farkındayım. İşimiz bitti mi? Karım yukarıda beni bekliyor." Göz kırpar. "Çocuklar bu gece Eva'nın anne babasında."

Tiksinti ile yüzümü buruşturup ayrılmak için hareket ettim.

"Köpek sana yakışmış. İlk gecенizin tadını çıkarın," diye bağırıyor evinden çıkarken.

Yedek odada uyuyorum lan.

Saatlerdir tavana bakıyorum. Uyku benim dostum değil ve yine bok gibi hissedeceğim uzun bir gün olacak.

Saat erken ve Violet'in koridorda dolaştığını duyabiliyorum.

Violet'in evinde birkaç hafta yaşamak dışında, daha önce hiç bir kadınla yaşamadım, evimde hiç bir kadın yaşamadı. Ve benim bir annem de yoktu.

Kızların burada bir geceden fazla kalmasına izin vermem. Bu, daha fazlasını istediğimi ima eder ve ben hiç istemedim.

Violet'e kadar.

Evime taşınan ve bu sabah duşumu kullanan sinir bozucu kadın, evin her yerinde şarkı söylüyor ve radyoyu son ses açmış durumda. O lanet şeyi kullanmayı öğrenmem bir ayımı aldı, ama ona göre hiçbir şey zor değil. Evi kokutan ve daha ev gibi gösteren bir kadının etrafımda olması garip. Kanepeme yastıklar koymuş, her yere mumlar koymuş ve lanet olası taze çiçekler bile koymuş, alt katta toplam dört demet var. Bütün bu saçmalıkları ne zaman satın aldı?

Violet, beni hazırlıksız yakaladı ve yedek yatak odasının kapısından içeri daldı.

Ellerini arkasına saklayarak hızla odanın ortasından geçip yatağımın yanına geldi. "Üzgünüm, acelem var. Babam bu sabah beni işe götürecektir. Araba almam lazım. Fermuarımı kapatır mısın lütfen?"

Arkasını döndüğünde ciğerlerindeki tüm havayı dışarı verir, bronzlaşmış ve çıplak sırtını sergiler. Ve dokunulmak için yalvarır.

Ona dokunmak istiyorum.

Omurganın dibindeki siyah dantelli tanga külotunun üçgeni, düşük fermuarlı elbisenin altında ne olduğunu görmemi sağlıyor.

Bir ayağımı yere koyuyorum, sonra diğerini, ve tam boyuma yükseliyorum ve fermuarın dişlerini yavaşça birbirine kaydırıyorum.

Uzun saçlarını yana doğru atarak, parlak buklelerine takılmamamı sağlıyor.

Parmak uçlarım yumuşak tenine dokunuyor ve elbisesinin yakasına ulaştığımda boynunun arkasında tüylerim diken diken oluyor.

Dürtüyle, vücudum kendi iradesiyle hareket ediyor. Eğilip, onu yalamayı sevdiği yere, ensesine öpücük konduruyorum.

Dilimin ucu cildine dokunur ve sanki sonsuza kadar sürmüş gibi hissettiğim ilk öpücüğümde, o da hafif bir inilti çıkarır. Rahatlamış bir şekilde derin bir nefes veririm.

Boynunu yana eğip, elini uzatarak tıraşlı boynumun arkasına parmak uçlarını gezdiriyor ve tüm vücudumu canlandırıyor. "Gitmem gerek." Benden uzaklaşıyor. Yumuşak vücudu aramızda soğuk bir boşluk bırakıyor ve ben sertleşiyorum. Kaya gibi sert.

Bu anın farkında değilmış gibi, yatak odasından çıkmadan önce arkasını dönüyor. "Pom-pom'u bazen işe götürebilir miyim?"

Gözleri benim aletime kayıyor ve tekrar yukarı dönüyor. Bana ne yaptığını biliyor.

Bu, tüm bu karşılaşma boyunca söylediğim ilk kelime. "Evet."

"Harika." Gülümsüyor. "Sonra görüşürüz."

Ve böylece, *puf*, yine gitmiş.

Duş alıp mastürbasyon yapmam lazım çünkü sikim artık niyetini belli etti ve tek düşündüğü o.

Sadece ona.

Violet

Kollarımı genişçe açıp omuzlarımı kamburlaştırarak, personel banyosundaki makyaj masasına tutunuyorum.

Aynada kendime bakarak uzun bir nefes veriyorum. "Tamam, Violet. Başarabilirsin."

Her şeyi bir arada tutmaya çalışıyorum; ancak, İskoçya'da bulunduğum şu anda kendimi acı tatlı bir durumda buluyorum.

Onunla birlikte olmak için binlerce kilometre uçmak tamamen aptalca bir fikirmiş gibi geliyor. Bu adımı attığım için çok mutluyum ve işim inanılmaz, ama Lincoln çok kırgın ve yorgun görünüyor. Kaybolmuş gibi görünüyor. Az önce koridorda beni izlerken yakaladığımda, beyninin yanlış çalıştığını neredeyse görebiliyordum. Benimle olmak istiyor, bunu içten içe biliyorum, ama Santa Monica'dan ayrılırken verdiği kararla mücadele ediyor, ikimizi de incittiğini biliyor ve benim burada olduğuma inanmıyor. Benim onun için bunu yapacağıma inanmakta zorlanıyor ve tekrar bana doğru adım atmak için kendisiyle savaşıyor.

Belki de Knox'un planları sonuç vermeyecek. Ve Lincoln bu sabah boynumu öptükten sonra bile... Hala mesafeli davranıyor. Bütün gün benden kaçtı. Kaçınmıyorsa bile, kaçınıyormuş gibi görünüyor.

Telefonumu çıkarıp Hannah ve Ruby'ye mesaj atıyorum.

Ben: Lütfen doğru şeyi yaptığımı söyle.

Hannah: Doğru yaptın. İstedğin şeyin peşindesin.

Ruby: Neden? Ne oldu, bebeğim?

Ben: Şüphelerim var. Planladığımdan daha erken eve gelebilirim.

Hannah: Böyle bir şey olamaz.

Ruby: Ona alışması için zaman ver.

Hannah: Bizi sonra ara, seni neşelendirelim.

Ben: Gece yarısı olacak.

Hannah: Umurumuzda değil.

Ruby: Beni tanırsın, ben hep uyanığım!

Hannah: Bir şekilde hallederiz.

Ruby: Unutma, seni seviyoruz, Lincoln da seviyor.

Umarım bu hala geçerlidir.

Dört uzun gün boyunca ders çalıştım, Lincoln benden kaçtı, araba aradık ve hala bu İskoçların söylediklerinin yarısını anlamıyorum. Bazen çok hızlı konuşuyorlar ve birkaç çalışanımdan yavaş konuşmalarını rica etmek zorunda kaldım.

Yavaşladıklarında çok iyi oluyor ama şaka yapmıyorum, konuşurken sanki şarkı söylüyorlar.

Onlarla birlikte bir el kitabı da veriyorlar mı?

Amerika'dan gelen birkaç kızla tanıştım; otelin ortak olduğu bir otel değişim programı kapsamında buradalar, bu yüzden çok güzel geçiyor. Ayrıca benim yaşlarımda birkaç yerel kızla da tanıştım, beni bir gece dışarı çıkarmak istediklerini söylediler. Anlaşılan kasabada tek bir gece kulübü var, adı The Vault, ve önümüzdeki hafta sonu Ladies' Night var. Eğlenceli olacak gibi.

Gece gökyüzüne bakıyorum. Ellerimi dua eder gibi yanağıma dayamışım.

Bu gece yine benimle yatmaya gelmedi. Onun yatağı.

Onun yerine, şu anda koridorun karşısındaki odada uyuyor. Yine.

Belki de tüm bunlar büyük bir hataydı.

İskoçya'ya taşınmak benim için kolay ama çok büyük bir karardı. Knox ve ben birkaç saat oturduk ve sonra bana reddedemeyeceğim bir teklifte bulundu. Mantıklıydı.

Ama şimdi o kadar emin değilim.

Lincoln da beni gördüğüne pek sevinmiş gibi görünmüyor.

Sanırım biri davetsizce benim evime taşınıyorsa, ben de aynı şeyi hissederdim. Pom-pom ile onun koridoruna girdiğimde gördüğüm dehşet dolu bakışını hatırlayarak dudaklarım gülümsedi.

En güzel an. Onu seviyorum.

Şimdi buradayım ve tek istediğim, onun sevgi dolu kollarıyla beni sarması ve beni de sevdiğini söylemesi.

Ama o kapılarını kapatmış.

Dikenli tel çiti çok yüksek ve inan bana, mesajı aldım. *Lütfen uzak dur.*

Eva, Eden ve Ella'nın taşınmama yardım etmesi Eve taşınmama yardım ettik. Gergindim ve planımızın işe yarayacağından ciddi şüphelerim vardı ama sinirlerim beni durdurmaya çalışsa da, pes etmedim.

Hunter ve Fraser benim için yeni bir şifonyer de monte ettiler.

Evimdeymiş gibi hissediyorum demek isterdim, ama değil.

Lincoln'ün evi benim sahil evime kıyasla çok daha ev gibi olsa da, yine de kendimi yalnız hissediyorum.

Evin en sevdiğim yeri oturma odasındaki kömür sobası. Kışın tüm gün o büyük beyaz mermer şöminenin etrafında otururken kendimi hayal edebiliyorum. Tabii hala burada olursam.

Lincoln'ün ilk randevumuzda bana gösterdiği fotoğraflar Castlevew Cove'un güzelliğini yansıtmıyordu.

Kasaba muhteşem, ama henüz kaleyi ve dondurmacıyı ziyaret etmedim. Pom-pom ile geniş kumsalda ve iskelede yürüyüş yapmak için can atıyorum, çünkü birkaç gün Lincoln'den saklandım, sonra da hemen işe atıldım. Hafta sonu bunu önceliğim yapacağım.

Ama Castlevew'da gördüklerim çok güzel ve yeşil. Her şey çok, *çok* canlı bir yeşil ve hava temiz ve berrak. Harika bir yer.

Lincoln, kilometrelerce uzanan babasının duvarlarla çevrili malikanesinde yaşıyor. Knox'un, Viktorya tarzındaki dokuz yatak odalı malikanesinin yanına inşa ettirdiği, süper arabalarla dolu özel yapım

on arabalık bir garajı var.

Şu anda yaşadığım sokağın adı Cherry Gardens Lane. Daha eski moda bir isim olamazdı.

Knox'un ayrıca Pom-pom'un hayran olduğu koi balıklarıyla dolu bir göleti var. Dün yirmi dakika boyunca çimlerin kenarında oturup başını ileri geri salladı; çok sevimliydi ve neyse ki içeri girip çıkmayı önleyen kalın bir güvenlik ağı var. Küçük Pomeranianlar ve çocukları uzak tutmak için mükemmel.

Geniş yeşil bahçe, rengarenk bitkiler, gizli yollar ve oturma alanlarıyla doludur. Bahçenin sonunda Archie ve Hamish'in çok zaman geçirdiği dev bir ağaç ev vardır. Onların yaramazlıkları ve kahkahaları, arazide yankılanarak kilometrelerce öteden duyulabilir.

Pom-pom, Knox ve Eva'nın iki siyah Labrador köpeği Coal ve Jet'e hala alışmadı. Pom-pom, onların yanında fare gibi görünüyor. Coal ve Jet, Pom-pom'un ne olduğunu henüz anlayamadı; onunla oynamak mı yoksa onu yemek mi karar veremiyorlar. Pom-pom her havladığında, ki bu daha çok bir ciyaklama gibi, ikisi de zıplıyor ve kaçıyor. Dün bahçede Coal neredeyse göle düşüyordu, çok komikti.

Baştan sona, Blacks'in duvarlarla çevrili arazisi kartpostal gibi.

Yazın sonu olması gerekirken, yazdan eser yok. Sanki kış gelmiş gibi ve yaklaşan soğuktan korkuyorum. Ancak, karı sadece birkaç kez gördüm ama Castlevew Cove'da her yıl, saat gibi, kar yağar, bu da beni heyecanlandırıyor. Daha önce hiç kardan adam yapmadım. Tabii Lincoln kalmamı isterse.

Geçen gün balo salonuna girdiğimde, sanki yüzüne tokat atılmış gibi görünüyordu, sonra Knox ve ben kaçıp gizli girişlerden birinden saklandık. Knox

, *Violet Operasyonu* adını verdiği planı hazırlarken çok eğlenmiş ve Knox'un eğlenceli bir tarafını da görmüş oldum.

Çok karizmatik biri. Lincoln'ün bu özelliğini kimden aldığını şimdi anladım.

Lincoln'le oynamak eğlenceliydi, ama şimdi yine yatakta yalnızım ve ne hissettiğimi bilmiyorum. Belki de beni gerçekten istemiyor. Belki de söylediği gibi beni sevmiyor.

Buraya gelirken hissettiğim özgüvenin biraz azaldığını hissediyorum ve bu beni çok korkutuyor.

Mükemmel bir duvarla çevrili bahçeli bir malikanede, mükemmel bir evde, mükemmel bir işte, mükemmel bir ailem var, ama hiçbir şey mükemmel *gelmiyor*.

küçük gözyaşı kaçıyor ve I bırakıyorum dışarı bir istemeden hıçkırık.

"Uyuyamıyor musun?" Lincoln'ün çok sevdiğim derin sesi karanlıkta bana soruyor.

Duygularımı gizlemek için hızla yüzümü siliyorum.

"Hayır."

"Sıcak çikolata yapayım. Hazır olunca oturma odasına gel."

"Tamam," diye fısıldıyorum.

Birkaç dakika sonra beyaz ahşap merdivenlerden aşağı iniyorum. Lincoln'ün evini çok seviyorum. Hem sıcak hem modern. Üst katta koyu gri halılar, alt katta ise aynı renkte ahşap zemin var. Benim evimden çok daha küçük ama her yeri beyaz ahşap ve beyaz shaker tarzı mutfadı sayesinde daha büyük görünüyor.

Lincoln, ben oturma odasına girerken ateşini yakmayı bitiriyor. Oturmamız için yere birkaç yastık koymuş.

"Geceleri evde daha soğuk oluyor. Taş evlerin sorunu bu. Gel, ateşin yanına otur." Bana yumuşacık gri bir battaniye uzatıyor ve ben de

rahat bir şekilde yanına oturuyorum. Elbise fermuarımı çekmesinden bu yana en yakın olduğumuz an ve tanıdık tıraş losyonu kokusu burnuma geliyor.

Bunu özlemişim.

Ateşin sıcak turuncu ışığı tüm odayı aydınlatıyor.

Lincoln'ün yakışıklı yüzünü aydınlatıyor ama gözlerinin altındaki derin torbaları da belirginleştiriyor. Yorgun görünüyor.

Bana sıcak çikolatalı bir bardak uzatıyor. "İyi misin?" Sesi endişeyle dolu. "Ağladın mı?" "Hala jet lag'im var. Uykusuz olunca kendimi iyi hissetmiyorum. Duygusal oluyorum," yalan söylüyorum, sonra sıcak çikolatamın üstüne üfleyip sonra bir yudum alıyorum. Oh, çok

güzel. "Ben de."

Babasına göre, haftalardır uyumamış.

Boğazını temizledi. "Demek buradasın?" Çatırdayan, dans eden alevlere bakarak sordu.

"Evet," diye fısıldadım.

"Babanın işini bıraktın mı?"

"Artık ayrılma zamanı gelmişti. Sürekli iş teklifleri alıyorum. Değişikliğe ihtiyacım vardı."

"Baban sana iyi bir teklif mi yaptı?"

"Evet." Askıya alınmış restorani yönetmek için sabırsızlanıyorum. Lincoln'ün annesinin yeniden ortaya çıktığı akşam, Lincoln ve babasının Castlevue Cove'un uçurumlarının üzerinde askıya alınmış bir restoran inşa etmek hakkında yaptıkları kısa konuşmanın, kariyerimin ve hayatımın gidişatını değiştireceğini kim bilebilirdi? "Baban, babamdan beni çalabilir mi diye sordu."

Lincoln şaşkınlıkla başını salladı. "O her zaman onurlu davranır."

"Sen de tıpkı onun gibisin."

"Değilim. O benden çok daha iyi bir adam. Seni terk etmezdi."

O günü düşünmek hala acı veriyor. Knox, üzüntüye kapılmama izin vermedi. Lincoln'ün bensiz hayatın nasıl olduğunu keşfetmek için zamana ihtiyacı olduğunu söyledi. Knox haklıydı.

Lincoln, Santa Monica'dan ayrıldığından beri kendini suçluyor. Arkadaşlarıyla dışarı çıkmıyor ve döndüğünden beri her gece evde bilgisayar oyunu oynuyor.

"Ne zaman geldin?" Ellerini fincanın etrafına doladı.

"Balo salonu toplantısından iki gün önce."

"Nerede kalıyordun?"

"Ella ve Fraser'ın evinde."

"Pom-pom ile mi?"

"Evet."

"Pom-pom'u buraya nasıl getirdin? Karantinaya girmesi gerekmedi mi?"

"Hayır. Mikroçipi var, evcil hayvan pasaportu var ve tüm aşıları yapılmış."

"Peki eşyalarınız?"

"İlk hafta ekspres kargo ile gönderdim. Ella ve Fraser'ın evindeler."

"Bu kadar basit

mi?" "Evet."

"Her şeyi halletmişsin." Evet,
senin için, aptal.

"Ne ne dersin ev ev O derin derin
şimdi hipnotik alevlere bakıyor.

"Babamın evini mi diyorsun? O sattı. Onun tarzı değil."

"Kız kardeşine mi?"

"Hayatta olmaz!"

Düşünüyor ve henüz bana bakmıyor.

"Üzgünüm," diye fısıldıyor.

Ağlamak istemiyorum. Bu konuşma için çok yorgun ve duygusalım. Aramızda dört haftadır hiç konuşmadık, söylenmemiş onca söz var, ama tek söyleyebildiğim "Önemli değil."

Derin bir nefes alıyor. "Önemli değil değil. Ben berbat durumdayım."

Öyle olduğunu biliyorum. Taşındığım ilk gün yaya uğradığında, geçen gece ağladığını söylemişti.

kollarım ve kalbim onun için yeniden parçalandı. Bana kırık kalbini onarabilir miyim diye sordu.

Umarım yapabilirim.

Sıcak ikolatamı beyaz mermer şöminenin üzerine koyup onun önünde diz çöktüm.

O kadar yakışıklı ki, bir aydan fazla süredir evde olmasına rağmen bronzluğu hala koyu; belki de onu daha koyu gösteren beyaz tişörtüdür ya da ateşin düşük sıcaklığından yayılan ılık ışıktır. Her neyse, Yunan kökenli olması da bronzluğunun uzun süre kalmasına yardımcı oluyordur herhalde. Her ne olursa olsun, o hala benim karanlık ve gizemli erkeğim.

Ellerimle yüzünü okşarken, gözlerimin derinliklerine bakmaktan başka seçeneği yok.

"Sen bir felaket değilsin." Yanağını okşadım. "Şu anda kalbin kırık olabilir, ama sen bir felaket değilsin. Hayatında seni seven insanlar var. Santa Monica'daki ailenle bunu gördüm, Linc. Hayatındaki insanlar, senin için en önemli insanlar." Gözleri duygudan doldu. "Sahip olduklarına odaklanmalısın, sahip olmadıklarına değil. Belki bir gün annen seninle iletişime geçmek isteyecek; belki kaybettiğini fark edecek ve senin için öldüğünü söylediğini biliyorum, ama seni tanıyorum. Eğer gelip seni ararsa, ona bir şans vereceksin çünkü sen her yönüyle tıpkı baban gibisin. Bundan asla şüphe etme." Ona güven verici bir gülümseme veriyorum. "Bence sen ondan çok daha yakışıklısın. Ama ona söyleme." Nazik kahkahası havada yankılanır. "Her şey yoluna girecek. Karşılaşmamızın kaderi ve tanışmamızın şekli, sana zaten her zaman öğrenmen gereken şeyi gösterdi. Olivia asla değişmeyecek ve seni seven insanlarla çevrilisin, Lincoln."

"O beni istemedi." Gözlerini kırıştırdı ve tek bir kalın gözyaşı yanağından süzüldü. "Çok acıyor."

Ona şefkatle başımı salladım. "Her şey düzelecek." "Çok yorgunum."

Onu öpmedim. Bunun yerine, onu ateşin önündeki kalın gri halının üzerine benimle birlikte uzanması için nazikçe ikna ettim. Bizim için geçici bir yatak yaptım ve ateşe dönük olarak yanıma uzandım, ona bana sarılmasını söyledim.

Bana sokulur ve neredeyse duyulmayacak kadar sessizce teşekkür eder.

Sıcak vücudu benimkine yapışmış, dev ayı kollarında, odunların çıtırtıları eşliğinde dakikalar içinde birlikte uykuya dalıyoruz. Ve bu, ikimiz için de haftalardır uyuduğumuz en iyi uyku oluyor.

BÖLÜM 28

LINCOLN

Bu sabah Violet bana sarılmış halde uyandım. Yumuşak eli göğsümün üzerinde yatarken hafifçe horluyordu. Kıpırdamak istemedim. İşe gitmek için kalkmadan önce yarım saat boyunca tavana baktım.

Haftalardır ilk kez sekiz saat aralıksız uyudum ve kendimi yeni bir adam gibi hissediyorum.

Onu hak etmiyorum. Ona çok kötü davrandım, veda bile etmeden terk ettim.

Ama o benim için geldi. O çok iyi ve nazik birisi.

Neden hayatını buraya taşıyın ki?

Benim evime bu şekilde taşınması çok çılgınca ve hala ne düşündüğünü anlayamıyorum.

Ofisime girdiğinde, daracık elbisesiyle bir hayalet gibi görünüyor. Çalışanlarımızın üniformalarının seksi olduğunu hiç düşünmemiştim, ama o her şeyi muhteşem gösteriyor.

"Bu akşam saat yedide Wee Oscars'ta Jacob, Owen ve Skye ile akşam yemeği için buluşacağız. Eve zamanında gel de üstünü değiştir. Görüşürüz." Küçük silueti dönüp gider.

Masamın arkasından fırlayarak peşinden koşuyorum.

"Jacob, Owen ve Skye ne demek?"

Ayak sesleri aniden durur. "Az önce söylediğim gibi. Akşam yemeğinde arkadaşlarınızla buluşacağız. Geç kalma."

Sonra koridorda kıvrılarak ilerler ve ben bir an durup kalçalarının nazik sallanışını takdir ederim. Esnek bir sıçrayışla bir sonraki köşeyi döner ve kaybolur.

"Güzel manzara." Babamın sesi beni ürküttü.

"Ne?" Dikkatlice sertleşmiş penisini düzeltmeye çalışır. Bu sabah Violet'in yanında uyandığından beri sertleşmiş durumda.

"Güneş körfeze vuruyor." Violet'in az önce yürüdüğü koridorun sonundaki pencereden dışarı bakıyor.

Sonra bana göz kırpar ve kaybolur.

Yemeğimizi neredeyse bitirdik.

Nasıl bilmiyorum ama Violet benim üç iyi arkadaşımı *tanıyor*. Baxter ve Bain'de şu anda üzerinde çalıştıkları projeleri biliyor. Jacob'un annesinin geçen ay grip olduğunu ve üstüne üstlük Skye ile birlikte Eva'nın dans okulunda dans derslerine başladıklarını biliyor — yeni başlayanlar için direk dansı. Anlaşılan *eğlenceli* olacak.

Kimin için? Benim için mi? Hayır, çünkü tek yapacağı şey sikimi çıldırtmak olur.

Violet'in direğin etrafında dönüyor olduğunu düşünmek bile beni sertleştiriyor.

Masada sikimi avuçlarım. Kendi iradesi var, tek bir şeye odaklanmış, Violet'e.

"Yarın erken kalkacağız." Violet elini iç bacağımdan yukarı doğru kaydırıyor ve nefesimi kesiyor.

"Biz de öyle. Skye ve ben, açılacak yeni bir restoran için bir marka önerisi sunacağız ve görünüşe göre yeni patron çok zorlu biri." Jacob, Violet'e göz kırpar.

"Çok heyecanlıyım." Skye ellerini cırpar. "Sana konseptlerimizi göstermek için sabırsızlanıyorum."

Sahte bir kahkaha atarım. Violet ellerini, boxerime çarpan sert sikime doğru yükseltirken konsantre olamıyorum.

"Oh, o benim. Ben zor biriyim." Testislerimi avuçlayıp sıkıyor.

Siktir, pantolonuma boşalacağım.

O masumca şarabını yudumlarken, ben şarap kadehimi sıkıca kavrarım, sonra elbise pantolonumun üzerinden nazikçe okşarım.

"İyi misin, Lincoln? Bu gece çok sessizsin." Owen başını eğdi.

"Evet, iyiyim. Gidelim mi?" Tüm kanım sikime hücum ederken konsantre olmaya çalışıyorum.

Sessizim çünkü ne haltlar döndüğünü bir türlü anlayamıyorum. Kafam ve kalbim milyonlarca farklı yöne çekiliyor.

Herkes tuvalete giderken, hesabı öder ve içimdeki çılgınlık sakinleşene kadar dışarı çıkıp sakinleşmeye çalışırım.

Bu kadın beni altüst etti.

"Umarım bu sefer onu elinde tutarsın." Jacob, kaldırım taşlı yola adım atarken ağzına bir sakız tikiştirir.

"Ya yine her şeyi mahvedersen?" diye iç çekiyorum.

"Mahvetmezsin, ama kendine acıma partisinde iyi eğlenceler." "O benim için fazla iyi." Bunu herkese söylüyorum;

Kırık plak gibi konuşuyorum.

"Evet, öyle," diye alay ediyor Owen. "Şaka yapıyorum." Omzuma hafifçe vuruyor. "Ama o senin için mükemmel kadın olduğunu düşünüyor."

"Senin için mükemmel kadın o. Çok cesur. Onunla nasıl başa çıkıyorsun, kimse bilemez." Jacob bana gülümsüyor.

"Ve çok da güzel." Owen beni sınıyor. "Güzel poposu var. Büyük..." Elleriyle bir kase şekli yapıp

önüne koyar.

"Bu kadar kaba olma, Owen." Jacob iç çekiyor. "Çok saygısızsın, Skye duyabilirdi."

Jacob'a Skye'ye olan hislerini söylemeyi hep unutuyorum. Onunla bu kadar yakın çalışmak onun için zor olmalı. Bir de onun en iyi arkadaşının kız arkadaşı olması meselesi var.

"İyi dedin, Jacob. Lütfen onun hakkında böyle konuşma, Owen. O benim..." Duruyorum.

"Ne, Lincoln, o ne? Söyle..." Owen o cümleyi tamamlamamı istiyor.

Yanımda beliren Violet, "Bu çok kolay. Ben onun kız arkadaşayım. Yoksa birlikte yaşayan sevgili daha mı iyi?" diyor. Violet parmaklarını benimkilerin arasına geçiriyor ve ona tekrar dokunmak çok hoşuma gidiyor.

Jacob ve Owen'a daha önce yedek odada uyuduğumu ve dün gece nasıl birlikte şöminenin önünde uyuyakaldığımı anlattım.

Eğer kafamı toparlamazsam onu geri dönüşü olmayan bir noktaya iteceğimi düşünüyorlar.

Ama o beni kendinden önce koydu, hayatı, işi, her şeyi benim için bıraktı. Ben o kadar özel biri değilim ve neden benim için her şeyden vazgeçtiğini anlamaya çalıştığımda beynim her seferinde karıştı.

"Selam, Linc. Döndüğünü bilmiyordum." Kahretsin. Çok iyi tanıdığım bir ses bize yaklaşıyor.

Özellikle sahte dolgulu dudaklarından çıkan ismimin tınısı. *Linc, oh, Linc, evet, tam orada.* Bunun gerçek olması imkansız. O tamamen gösteriş için, çok fazla porno izlemiş, bağırğan bir sürtük. Ama yıllar boyunca çok ihtiyacım olduğunda bana kendini sunmuştu.

"Selam, Harriet," diyorum kibarca.

Arkadaşlarım onun adını duyunca homurdanıyorlar. Hiçbiri onu sevmiyor, ama geçmişteki anlaşmamızı çok iyi biliyorlar.

"Ne zamandır döndün?" O dudaklarını büküyor.

Bu biraz garip bir durum.

"Bir aydır."

"Vay canına." Küçük beyni neden haber vermediğimi anlayamıyor. Sarı saçlarını omzunun üzerinden atıyor. Onunla bu kadar uzun süre yatmayı nasıl düşündüm bilmiyorum. Hiç benim tipim değil.

Yanımda duran gizemli kadına yan gözle bakıyorum. Zarif, canlı, eğlenceli, zeki ve beni önemsiyor.

Jacob ve Owen haklı. Kendimi toparlamazsam onu kaybedeceğim.

"Cumartesi gecesi dışarı çıkacak mısın?" Harriet umutla bana bakar. Violet'in elimi tuttuğunu fark etmemiştir.

Violet konuşuyor. "Oh hayır, maalesef çıkamayız. Planlarımız var."

Öyle mi? Elimi sıkıyor.

"Evet, üzgünüm," diye Violet'i destekliyorum.

"Bu kim?" Harriet Violet'i baştan aşağı süzer.

"Ben Violet. Lincoln'ün kız arkadaşı."

Kız arkadaşım demeye devam ediyor ve bu her seferinde kalbimi ısıtıyor.

"Kız arkadaş mı?" Harriet boğazında balık kılçığı kalmış gibi bir ses çıkarır. "Değişmişsin Lincoln. Lincoln'ün hiç *kız arkadaşı* olmamıştı."

Violet keskin bir şekilde karşılık verir: "Çünkü o daha önce kendi *tipinde* birini bulamadı ya da beni sevdiği gibi seven birini bulamadı. O bir kadına ihtiyaç duyuyordu, bir kıza değil."

O, herkese beni sevdiğini söyledi ve bu, o hayatıma geri döndüğünden beri hiç konuşmadığımız ya da birbirimize söylemediğimiz bir şey.

Sadece birkaç gün oldu ama sanki hiç buradan ayrılmamış gibi hissediyorum.

"Yani seyahat ederken tanıştınız, Lincoln?"

Violet araya girer. "Evet, tatlım, tanıştılar. Aksanım ele veriyor." Amerikan aksanıyla konuşur.

Violet kıskanç görünmüyor. Sanırım benim yatak arkadaşlarımdan biri olduğunu anlamış, ama bu kızın ona rakip olamayacağını çok iyi bildiği için güçlü duruyor.

Violet, tanıdığım tüm kadınlardan daha iyi. "Tamam. Ben gidiyorum. Tanıştığımıza memnun oldum, Violet. Ne zaman gidiyorsun?"

"Oh, gitmiyorum. Lincoln'ün babasının büyük bir projesinde operasyon müdürü olarak çalışıyorum. Görüşürüz." Harriet'in ağzı açık kalır.

"Burada kalacağım." Violet bana daha da yaklaşır ve neden bu anı onu öpmek için seçtiğimi bilmiyorum, ama içimden gelen bir dürtüyle onu öperim.

Burada kalacak ve hayatıma sorunsuz bir şekilde girmiş.

Buraya çok yaklaşıyor.

Şu anda kendimi ona kaptırmışken ay gökyüzünden düşebilir.

Yumuşak dudakları dudaklarımın üzerinde, boynumun arkasını tutuyor ve beni kendine çekiyor. Dilini kullanarak ağzımı açıyor ve dilini ağzıma sokuyor, ben de dilimi onun dilinin etrafında çekinerek döndürüyorum.

Daha önce hiç halka açık bir yerde öpüşmemiştim, arkadaşlarımdan önünde bir kızı öpmemişim. Ama umurumda değil. Beni deli eden derin öpücüğü ve dilini ağzımda gezdirmesiyle beni çıldırtan bu kadına aşkımı dökmek istiyorum.

Nefeslerimiz hızlanıyor ve herkesin görebileceği şekilde sokakta ne kadar süre öpüştüğümüzü bilmiyorum, ama umurumda değil; herkese onun benim olduğunu göstermek istiyorum.

Dili beni okşarken onun dudaklarını kendime çekiyorum ve artık pislik gibi davranmayı bırakıp, benimle olmak için hayatını feda eden bu iyi kalpli kadını takdir etmem gerektiğini biliyorum. Çünkü az önce herkese burada kalacağını söyledi.

Öpüşmeyi bıraktığımızda, onun büyük gözlerine bakıyorum. "Özür dilerim. Nerede olduğumuzu unuttum."

"Önemli değil."

Etrafımıza bakıyoruz ve herkes evine gitmiş.

"Herkesi göndermek için iyi bir yol." Violet elini göğsüne koyar. "Eğer evimizde sevmediğimiz biri varsa ama kibarlığımızdan gitmesini söyleyemiyorsak, öpüşmeyi unutmayalım."

Bizim evimiz.

"Harika fikir. Hadi eve gidelim."

Parmaklarımı onun parmaklarının arasına geçiriyorum.

Eve taksiyle gitmek için yola çıkarken yürüyüşüm bile birden neşeli bir hal alıyor.

Bu gece kendimi biraz daha insan gibi hissediyorum.

"İyi geceler, Petal." Yedek yatak odasının kapı pervazına yaslanıp Violet'e koridordan el sallıyorum.

"İyi geceler." Gülümserken yatak odamın kapısını nazikçe kapatıyor.

Yatağa atlıyorum ve telefonumu alıyorum.

Ben: Beni izliyor muydun?

Violet: Belki. ;)

Ben: Ben de seni izliyor olabilirdim.

Violet: Fark ettim. Karın kasların çok dikkatimi dağıtıyor.

Ben: Senin her şeyin dikkatimi dağıtır.

Violet: Ben de ve senin her şeyini seviyorum.

Ben: Poponu seviyorum. Harika bir popon var.

Violet: Her zamanki romantik.

Ben: Ve gülüşünü.

Ben: Ve belin. En sevdiğim yerin orası.

Ben: Ve nezaketin.

Ben: Ve hayatını feda etmiş olman. Arkadaşlarını. Aileni.

Violet: Güneş ışığı.

Ben: Sadece benimle olmak için.

Violet: Öncelikle bir değişikliğe ihtiyacım vardı. Bir üst seviyeye geçtim. Otelin, DÜNYANIN en iyi otellerinden biri. Ve asma restoran, parçası olmak için inanılmaz bir proje olacak. Gurur duyulacak bir şey.

Ben: Peki proje üç yıl sonra bittiğinde ne olacak?

Violet: Babanın başka planları var. Henüz ne olduğunu bilmiyorum.

Ben: Adım adım ilerleyelim.

Violet: Evet. Babam yeni bir şeye ihtiyacım olduğunu anlıyor. Onun kendi hayatı var, annem ve kız kardeşim artık benim hayatımda yer almıyor. Arkadaşlarıma gelince, Hannah New York'ta editörlük işine başladı ve Ruby de Ruby olmaya devam edecek. Diğer sosyetik arkadaşlarıyla çılgınca partiler yapacak ve babası çok zengin olduğu için özel jetiyle istediği zaman beni ziyaret edebilecek. Onlarla ayda bir veya iki kez çıkıyordum. Çok aktif bir sosyal hayatım yoktu.

Ben: Bu beni rahatlattı.

Violet: Ciddi bir konuya gelelim... Bu konuyu daha önce konuşmadık ama benim burada olmamın senin için sorun değil, değil mi?

Ben: Başka seçeneğim yoktu.

Violet: Üzgünüm.

Ben: Ne için?

Violet: Kendimi sana zorladığım için, ama aksi takdirde benimle konuşmayacağını ya da babamın beni Sanctuary ekibine katma fikrine ve vizyonuna katılacağını düşünmedik.

Ben: O haklıydı. O her zaman haklıdır.

Violet: Sen çok inatçısın.

Ben: Sen de çok ısrarcısın.

Violet: Burada olmamın başka bir nedeni daha var.

Ben: Ah evet, neymiş o?

Yatak odamın kapısı açılır.

"Çünkü seni seviyorum Lincoln ve seni özledim." Ağlıyor. Hemen yatak örtüsünü geri atıp ona gittim. "Bir daha senden ayrılmak istemiyorum.

O hissi sevmiyorum." Göğsünü tutuyor.

Onu daha önce hiç böyle görmemiştim.

Göğsüm, onun hissettiği acıyı yansıtarak sıkışıyor. "Buraya kadar geldim. Sadece ben, köpeğim ve birkaç Eşyalarımı. Hepinizin komik konuştuğu, yabancı ve tanıdık olmayan bir ülkeye. Bu hafta beş kez yağmur yağdı. Çok üşüyorum. Ve bu işi yapabileceğimi sanmıyorum. Ne yaptığımı bilmiyorum." Sesi titriyor.

"Petal," diye fısıldadım. Ne söyleyeceğimi bilemedim. *Ona onu sevdiğini söyle, Tanrı aşkına, adamım.*

"Burada kalmak isteyip istemediğini doğrudan sormaya çok korkuyorum çünkü gözlerinin arkasında neler olduğunu görüyorum; sanırım yarısı kalmamı istiyor, ama diğer yarısı benimle, bizimle ilgili her şeyi sorguluyor ve gitmem için yalvarıyor." Omuzları, içinde tuttuğu düşünceleri dökülürken yukarı aşağı sallanıyor.

"Ben orada uyuyorum, sen buradasın, ve ben her şeyi bir arada tutmaya ve güçlü olmaya çalışıyorum, ama buraya taşınmakla doğru şeyi yapıp yapmadığımı bilmem gerek, Linc."

"Ah, Violet." Kollarımı onun etrafına doladım ve onu sıkıca kendime bastırdım. "Şşş, şşş, şşş." Onu salladım.

Bencilce kendimi düşünüyordum, Violet'in yabancı bir ülkede, arkadaşları ve ailesi olmadan yaşadığını hiç düşünmüyordum.

O ağlayarak, "Eğlenceli olacaktı, seni bu bunalımdan çıkarmak için bir yol olacaktı, sana sürpriz yapıp taşınacaktım, ama beni evinde gördüğünde eğlenceli gelmedi. Beni burada istemediğini biliyordum." Bu doğru değil. Onu burada istiyorum.

Bir sonraki sözlerini söylemek için uğraşıyor. "Buradasın diye buradayım. Senin için her yere giderdim."

Seninle birlikte olmak için bu dünyaya geldim çünkü sen beni özel hissettiriyorsun ve sonunda bir yere ait olduğumu hissettiriyorsun. Santa Monica'da olduğum gibi, beni olduğum gibi mükemmel hissettirdin, ama son birkaç gündür, bir şekilde artık senin için yeterli olmadığımı hissediyorum ve eğer senin istediğin kişi değilsem burada kalmak istemiyorum." Nefesini toparlamaya çalışarak duraksıyor.

"Anneni, aşkı hayatına sokmamak için bahane olarak kullanıyorsun, o ise dışarıda dünyadan habersiz yeni hayatını yaşıyor. Senin üzülmen ya da incinmen umurunda değil, Lincoln. Ama benim umurumda. Bu yüzden buradayım. Sen bizim ilişkimizi durdurdun, ama ben bu konuda hiç söz hakkım olmadı ve durdurmak hiç istememiştim."

Sanki biri beynimdeki bir düğmeye basmış gibi, her şey zihnimde netleşti.

O haklı. Ben aptalın tekiymişim.

Onu sakinleştirmek için elimi sırtında yukarı aşağı gezdiriyorum. "Baban seni buraya getirmek için Seni seven kız, sana ciddi olduğunu kanıtlamak için." Sözlerini söylemeye çalışırken kekeliyor. "Bizim ilişkimiz konusunda ciddiyim, ama sen de bana karşı biraz anlayışlı olmalısın. Bana kalbini açmalı ve bana güvenmelisin. Onu asla kırmayacağıma güven. Annenin kırdığı parçaları birleştireceğime güven. Çünkü Santa Monica'dan ayrıldığında benim kalbimi kırdın ve birkaç hafta sonra geri dönüp Amerika'ya dönmemi söylersen kalbimin bunu tekrar kaldırabileceğinden emin değilim. Şimdi gitmeyi tercih ederim." Nefes nefese kalır.

Parmaklarımla saçlarını okşayarak onu göğsüme bastırıyorum. Kalbimin prestissimo ritminden daha hızlı attığını hissediyor olmalı.

"Seni özledim, Linc. Dokunuşunu özledim." Kendini bana daha da yaklaştırır. "*Bizi* özledim." Gözyaşları çıplak göğsümü ıslatır.

"Her şeyi özledim," diye fısıldadım.

Kızımı kırdım.

Dışarıdan çok güçlü görünüyordu, benim için her şeyi bir arada tutuyordu, ama içten içe parçalanıyordu ve ben kendime o kadar dalmıştım ki bunu göremedim.

Onun geldiği ilk gün söylemem gereken sözleri söylüyorum.

"Gitmeni istemiyorum Violet. Benimle kalmanı istiyorum." Bunu söylediğimde neredeyse kollarıma yığılıyor ve bir an için onu tutmak zorunda kalıyorum.

Onun şimdi gitmesi düşüncesi, içimi paslı bir çivi gibi deliyor.

Benim bencil düşüncelerimin tam tersine, o benim ona ihtiyacım olduğunu düşünüyordu, ama asıl ihtiyacı olan şey *benim*.

Yatağın kenarına geçip onu yanıma çekiyorum kucağıma oturtuyorum.

Yüzünü avuçlarımla kavradığımda, kırmızı çerçeveli gözleri bana bakıyor.

"Ne kadar aptalmışım," diyorum. "Özür dilerim."

Gözlerini kapatıp uzun bir nefes verir, taze armut kokusu etrafımı sarar.

Yüzü kabarık lekelerle kaplı ve onun üzüntüsüne neden olanın ben olduğumu bilmek içime sinmiyor. Ben böyle biri değilim. Onun yanında değilim.

"Ben çok çocukça davrandım."

Kafasını sallar. "Acı çekiyorsun." "Sen de." Fark etmemiştim.

"Beni kucakladığında o kadar acımıyor." Alnını alnıma yaslar. "Ya da beni öptüğünde." Bu kadın benim her şeyim. Beni seviyor ve ona yaşattığım onca şeye rağmen hala benim yanımda.

Başını yukarı kaldırıp dudaklarına öpücük konduruyorum.

Önce yumuşakça öpüyorum, sonra tüm karışık düşüncelerimden kurtulmak için dilimi ağzına sokuyorum. Bunu, hayatıma geri döndüğü anda yapmalıydım. Onun benim için ne kadar değerli olduğunu göstermeliydim. Hemen dışarı çıkıp

ona bir araba almalı, alışverişe çıkarmalı, arkadaşlarımla tanıştırmalı, her gün onunla sevişmeliydim. Hepsini yapmalıyım.

Onu yeniden konumlandırıp bacaklarını belime doladım. Sanki ilk öpüşmemiz gibi, birbirimize karşı pervasız ve arzu doluydum.

Violet başımın arkasını iterek ağzını sertçe ağzıma bastırıyor. Sonunda birbirimize ait olduğumuzu ve daha önce hiç kimseyle yaşamadığımız bir şekilde yeniden birleşmek üzere olduğumuzu bildiğimiz için, duyulan tek ses zevk dolu inlemeler. Çünkü biz buyuz.

"Sana ihtiyacım var, Linc," diye nefes nefese söylüyor.

Bana sürtünür ve ben hızla ayağa kalkarım, ellerimle kalçalarını kavrar ve koridordan geçerek yatak odama doğru yürürüm. Burası olmamız gereken yer, birlikte, benim yatağında, *bizim* yatağımızda.

Dudaklarımız birbirinden ayrılmadan yere düşerken... Yatak, ve biliyorum ki bu o an. Bu, bizi sonsuza dek değiştirecek an.

Violet

Lincoln'ün üstündeyim, sırtı yatağa yaslanmış.

Söylenecek her şeyi söyledik.

Kendimizi tutuyorduk. Ben de dahil.

Her şeyi bir arada tutmak çok ağır bir yük haline gelmişti ve artık dayanamıyordum.

Kalbim kelebek kanatları çıkardı ve göğsümde nazikçe çırpınıyor çünkü o, benim çaresizce duymak istediğim sözleri söyledi. Kalmamı istediğini söyledi.

Ben de istiyorum.

Onun için hissettiğim aşk asla değişmeyeceği için, başka hiçbir yerde olmak istemiyorum.

Lincoln, başımın üstünden büyük uyku gömleğini çıkarıyor. Gömlek dudaklarımdan çıkar çıkmaz, dudaklarımı tekrar onun dudaklarına yapıştırıyorum. Onu öpmeyi bırakmak istemiyorum.

Çaresizlik içinde, sertleşmiş penisini boxerinden çıkarır ve kendimi onun üzerine indiririm.

O yüksek sesle inler ve dudaklarıma mırıldanır. "Seni çok özledim."

Onun sikini yukarı aşağı kaydırıyorum, her hareketimde ağır ağır nefes alıyorum.

Kalçalarımı sıkıca tutarak, beni acı verici darbelerle içeri itiyor.

"Her zaman benim için bu kadar ıslaksın, Petal," diye inliyor.

Bu sevişmek değil; bu saf cinsel birleşme ve ikimizin de birbirimizi sağlamlaştırmak için ihtiyacı olan şey.

Lincoln bir kolunu belime dolarken beni sertçe sikmeye devam ediyor, diğer eliyle ise kalçamı tutup kalçalarımı sertçe kendine doğru itiyor.

"Sik beni, Linc. Beni senin yap."

Onu sikmek için başucuna yaslanıyorum.

Acımasız kalçalarıyla beni sonuna kadar doldururken, durmaksızın vücudumun içine girip çıkıyor. Kalın başı hassas noktamı buluyor; aynı anda klitorisimi pelvis kemiğine sürtüyorum.

"Benim için boşal. Adımı söyle, kime ait olduğunu söyle." Dilini ağzımın derinliklerine daldırıyor.

Onun kirli sözleri, bacaklarıma ve ıslak çekirdeğime yayılan, yakan bir zevk şokunu tetikliyor. Birkaç şiddetli itmeyle birlikte birlikte boşalıyoruz.

"Linc!" diye inliyorum.

Hiç utanmadan, yüksek sesle birlikte çığlık atıyoruz, çılgınca sevişirken birbirimize kalbimizi verdiğimizizi umursamadan. Orgazmlarımız iç içe geçerek tek bir orgazm haline geliyor. İçimdeki duvarlar onun etrafında nabız gibi atarken, o da hızla ve sertçe içime girip çıkıyor ve kendini derinlerime boşaltıyor.

Lincoln yavaşça içime girip çıkarken nefeslerimiz yavaşça sakinleşiyor, bizi ecstasy'den sevgiyle geri getiriyor. Kalçaları sanki durmak istemiyormuş gibi ileri geri hareket etmeye devam ediyor.

Yavaşça öpüşüyoruz. Lincoln kocaman elleriyle yüzümü kavıyor ve dudaklarını benim dudaklarıma yaklaştırıyor. "Seni seviyorum," diye fısıldıyor.

Bu, birlikte uzanırken, kalplerimiz mükemmel bir uyum içinde atarken duymayı özlediğim sözler.

Ellerimi göğsünde birleştirip çenemi ellerimin üzerine koyuyorum ve başını aşağı doğru eğiyorum.

"Hayatımın geri kalanında bu yüze bakmak istiyorum." Ona gülümsüyorum.

"Bu bir evlilik teklifi mi?" Saçımın bir tutamını kulağımın arkasına koyar.

"Hayır!" Kızarıyorum.

"Emin misin? Öyle geldi bana."

Onun derin gözlerine bakıyorum. "Öyle olmasını istiyor musun?" diye soruyorum gergin bir şekilde.

"Bu benim işim değil mi?"

"Yaptığımız hiçbir şey geleneksel değil ki?"

"Hayır. Bunu ilk, pardon, *Lucy*, ikinci gün tanıştığımızda, düştüğünde ve bana hoo-ha'nı gösterdiğinde fark ettim." Göz kırpar. "Ya da belki de '*Bayan Black, kocanızla yatıyorum*' dediğin o efsanevi an ya da bana acı biberli penis verip beni bayılttığın andı." Alnındaki oldukça iyi iyileşmiş ama küçük bir iz bırakacak olan yara izini gösterir. "Ya da benim haberim olmadan evime taşınmana ne demeliyim?" Boğazımdan kahkahalar kopar. "Bütün bu saçmalıklarla beni erken mezara göndereceksin. Ya da Santa Monica'da yaptığın gibi sikimi kanatana kadar sikmeye devam edersen, yine acil servise gitmek zorunda kalacağım. Sen bir seks manyağısın, Bayan West." Kaburgalarımı gıdıklar.

"Şimdiden çok daha iyi hissediyorum." Bu doğru ve günlerdir hissetmediğim kadar sıcak hissediyorum.

Lincoln bizi yan yatırıyor. "Böyle bir pislik olduğum için özür dilerim."

"Evet, ama sen benim pisliğimsin."

"Kariyerini ve hayatını bırakıp benimle olmak için beş bin mil uzağa taşındığına inanamıyorum. Ben bu kadar bencil bir pislikken, bir sonraki uçağa atlayıp gitmediğine şaşırıyorum. İyi misin? Burada mutlu musun?"

"Evet. Şimdi daha çok seviyorum." Penisine bakıyorum. "

gerçekten? Artık benim sorumluluğumdasın, Violet. Benim görevim senin mutlu olmanı sağlamak ve mutlu Violet'imi özledim."

"Sadece beni bir daha asla uzaklaştırmayacağına söz ver."

"Söz veriyorum." Bizi inanç atlayışından attığı zaman yaptığı gibi, küçük parmağını bana uzatıyor.

Ben de onun küçük parmağına parmağımı takıyorum. "Ve bana bahookie'nin ne anlama geldiğini açıklayacağına söz ver."

Lincoln gülümser. "Kıç demek. Neden sordun?"

"Michael, resepsiyondaki, dün bana güzel bir bahookie'nin olduğunu söyledi. Kızma."

Geniş bir gülümsemeyle, "Oh, kızacak bir şey yok çünkü Michael'ın erkek arkadaşı var."

"Oh."

"Ama haklı. Gerçekten harika." *Bahookie'mi* sıkıyor. "Ama doğru düzgün yemek yemiyorsun. Duş alalım, sonra sikimi mahvedebilirsin."

Gülerek başımı geriye attım.

"Yarın seni büyükanneme götüreceğim. Seni beslemekten çok hoşlanacak, sonra birlikte market alışverişine gideceğiz. Çiftlerin alışveriş yapmasını izlemeyi hep sevmişimdir. Bunu seninle yapmak ve Pom-pom'u da yanımıza alıp el ele sahilde yürüyüş yapmak istiyorum. Biz

Bütün işleri ben yapıyorum. Her şeyi istiyorum. Seni kırtasiyeye götüreceğim, orada washi bant alabilirsin. O ne lan? Cevap vermeme izin vermiyor. "Ayrıca sana bir araba almamız lazım. Oteldeki bir sonraki dans kampına kaydolmak istiyorum. Seninle düzgünce dans etmek istiyorum, Eva sana benden daha iyi öğretir." Çok heyecanlı. "Oh, ve ev için bir sürü şey almamız lazım.

—çiçekler, yastıklar, süs eşyaları ve özellikle daha fazla mum. Evleri güzel kokuturlar. Kendini evinde hissetmek için istediğin her şey.

"Bizimki gibi," diye karşılık verdim.

"Evet, *bizimki* gibi." Mutlulukla iç geçirir.

BÖLÜM 29

LINCOLN

Violet şu anda beni o kadar şefkatle öpüyor ki, sanki parçalanmış kalbimi parça parça elle dikiyormuş gibi.

"Seni seviyorum." Dudaklarını dudaklarımın üzerine hafifçe değdiriyor. "Hayatımı sana ne kadar çok sevdiğimi göstererek geçireceğim, Lincoln. Her zaman burada olacağım. Senin için ve seninle birlikte."

Onun başka hiçbir yerde olmasını istemiyorum. Onun yeri burası.

Güney yönünde ilerlerken, vücudumun her yerine nazik öpücükler bırakarak zarifçe aşağı doğru iner. Bu, seksten bile daha iyi hissettiriyor çünkü birbirimize tamamen teslim olarak, daha önce hiç olmadığımız kadar derin bir bağ kuruyoruz.

"Bu benim." Dudakları kalbimin üzerindeki cilde bastırıyor ve yeni dikilmiş kalbim göğsümde eriyor. Ona karşı koşulsuz sevgiyle doluyum.

Sabırlı ve şefkatli davrandı, beni her şeyin önüne koydu ve benim için gerçekten her şeyi yapacağını bilmek olağanüstü bir duygu.

Dudakları dudaklarıma bulur. Ellerim, tamamen takıntılı olduğum kum saati kıvrımlarını izler ve okşar.

Kollarımı ona dolayarak, yuvarlanıyorum, sırtı şimdi yatağa yaslanmış durumda ve ben onun her bir

illerini, yumuşak tenini, sıcaklığını ve kıvrımlarını yeniden keşfediyorum.

Onu ptğmde, karnı, göbeği, dekoltesi ve boynuna kadar cildinde dalgalar halinde tüylerim diken diken oluyor.

Saçlarını yana doğru çekip, kulağının arkasındaki tatlı noktayı öpüyorum ve kulağının içine fısıldıyorum, "Seni seviyorum."

Sanki orgazmın eşiğindeymiş gibi yumuşak bir inilti çıkar.

Bacaklarını bana doğru açıyor ve ben yavaşça ıslak amına giriyorum. Yine hafif bir inilti çıkartıyor ve eğer onu iyi tanı mıyorsam, o kadar az mış ki kedi yavrusu gibi mırıldanıyor.

Burnumu onun burnuna srtp, tüm varlığımla onu öpüyorum. Çünkü ben kaçan bir adam değilim; ben öyle biri değilim ve o anki beyin hatam için her gün ondan özür dileyeceğim. Arkama bakmadan gitmek korkunç bir karardı ve bir daha asla yapmayacağım. Bu hayatta değil.

Dersimi aldım.

Violet'in bana ihtiyaı var, tıpkı benim ona ihtiyaım olduğu gibi.

Onun bağımlılık yaratan seslerine ve kıvrımlarına kendimi kaptırırken, yavaşça içeri girip çıkarken, kalçalarımı nazikçe döndürerek ve yavaş dalgalar halinde hareket ettirirken, o inliyor.

Onu en hafif dokunuşlarla öpüyorum ve ağzının kenarını açarken dillerimiz kısa bir süre birbirine değiyor.

Kalbinin benimkiyle aynı ritimde attığını hissediyorum.

Orgazmının yaklaştığını hissettiğimde biraz daha hızlı hareket ediyorum.

Hafifçe geriye yaslanarak bana bakar ve bir kez, sonra iki kez gözlerini kırpar, sonra çenesi açılır ve anlarım ki bu o an; bizi sonsuza kadar birbirimize bağlayan an.

Hızımı artırarak içine giriyorum, kalçalarını kavrayarak kendimi daha derine itiyorum, tatlı noktasını okşuyorum.

Ağır nefeslerimiz ve hafif inlemelerimiz duyulan tek sesler.

Onun küçük inlemeleri beni mahvediyor ve kaslarım karnımdan ve uyluklarımdan testislerime doğru çekiliyor ve Violet penisimin etrafında parçalanırken, iç duvarını sıkıp titreterek beni de kendiyile birlikte coşkulu anıma götürürken artık kendimi tutamıyorum.

Bu, aşkımızı yeniden alevlendirmek ve geçen ayı hiç yaşanmamış gibi silmek için ihtiyacımız olan şeydi.

Yavaşça birlikte aşağı inerken, dudaklarına öpücük konduruyorum ve geriye yaslandığımda uykulu bir gülümsemeyle karşılık veriyor.

"Çok güzeldi."

"Sen güzelsin." Öyle. İçten dışa.

Dört gün sonra

Esniyorum.

"Hala uyumadın mı?" Babamın endişeli yüzü, benim için endişelendiğini gösteriyor.

"Hayır, uyumaya çalışıyorum ve uyuyabiliyorum, ama biri bana izin *vermiyor*." Son zamanlarda *Lincoln'ün Dick'ini mahvetme görevine* yeniden başlayan Violet'e bakıyorum.

I shouldn't complain; it' fucking epic. Every single bir dakikası bile efsanevi. El ele tutuşmak, köpeğı gezdirmek, sahilde yürüyüş yapmak, hatta alışveriş yapmak bile.

Büyük bir alışveriş çılgınlığı yaptık, ama satın almamız gereken en önemli şey Violet için düzinelerce sıcak yünlü sweatshirt'tü. İklime alışması biraz zaman alacak.

Şu anda mutfak zemininde Thea ve Pom-pom ile oynuyor. Thea, Pom-pom'u sevimli bir oyuncak sanıyor ve ona biraz fazla düşkün, bu yüzden onu şahin gibi gözetlemek gerekiyor. Sürekli onu ağzına almaya çalışıyor.

Archie ve Hamish, Thea'nın Pom-pom'u pamuk şeker sandığını düşünüyor.

Sessiz bir kahkaha babamın göğsünü titretir. "Her şey yolunda mı?"

"Her şey harika." Kemiklerime huzur doluyor. Henüz tam olarak alışamadığım garip bir sıcaklık hissi.

Violet ile Santa Monica'dayken, ayrılışım her an aklımdaydı ve üç yüz yıllık bir ağacın gıcırtısı gibi üzerimizde asılı duruyordu, ama şimdi ben buradayım, o da burada ve hiçbir yere gitmiyoruz.

"Artık bana kızgın değilsin, değil mi?"

"Tabii ki hayır." Hayallerimin kızı benim çatımın altında yaşıyor. Her şeyi daha parlak ve daha güzel kokuyor. Dört gece önce Violet yedek yatak odamın kapısında belirdiğinde, bütün gece konuşarak geçirdik. Paylaştık korkularımızı korkularımızı umutlarımızı umutlarımızı hedeflerimizi hedeflerimiz, ve daha da önemlisi, kendimizi düzelttik ve tüm yanlışlarımızı düzeltmek için elimden gelen gücümle tüm yanlışlarımızı düzeltmek için elimden geleni yapıyorum.

Gerçek şu ki, annemi olduğu gibi kabul etmek ve onu ya da geçmişi değiştiremeyeceğimi kabullenmek, son dört gün içinde yaşadığım en büyük aydınlanma oldu.

Kabul etmeyi engelliyordum.

"Yani onu buraya getirmekle iyi bir şey mi yaptım?"

Başımı sallayıp gülümsüyorum. O her zaman haklıdır. "Evet." Meyve kasesinden bir elma alıp parlak kırmızı meyveyi ısıırıyorum.

Salondan gelen sesler, eve birinin girdiğini haber veriyor. Ama sadece bir kişi değil, bir kalabalık. Şüphesiz, o renkli topluluk.

"Barbekü yapıyoruz," diyor babam. "Öyle mi?"

Kaşlarımı çatıyorum.

"Evet, Violet'i karşılamak için." Babam başını kısa bir hareketle salladı. Ona şüpheyle baktım. "Yine pusuya mı düşürüldüm?" Göz kırptı. "Belki."

Bunu söylerken Hunter ve Eden, üçüz oğullarıyla birlikte içeri girerler. Ardından Ella, Mason'ı kucağında taşıyan Fraser ile birlikte gelir.

kollarını. Jacob ve Owen ile birlikte.

Sonra yaya ve dedem gelir. Yarısı yenmiş elmamı tezgahın üzerine bırakıp, dedemleri karşılamak için hemen ayağa kalkarım.

Yaya alnıma bir öpücük kondurup saçlarımı karıştırıyor. "Aşk her zaman bir yolunu bulur. Gördün mü? Büyükannen her zaman haklıdır. Şimdi yemek yapmam lazım." Ve gidiyor.

Büyükbabam doğruca Thea'nın yanına gider. "Hadi, seni küçük yaramaz." Thea'yı kollarının arasına alır ve Thea mutluluktan çılgılık atar; o çok mutlu bir bebek. "Sen de, seni küçük tüy yumağı." Sonra Pom-pom'u kaldırır. "Belki Thea'nın kulaklarını temizlemek için seni kullanmalıyız." Bu işe yarayabilir; gerçekten pamuklu çubuk gibi görünüyor.

Violet ayağa kalkar ve her zamanki neşeli sesiyle herkesi selamlar, herkese sarılır ve hayatları hakkında sorduğu sorularla hepsini büyüler. Herkes hakkında her şeyi hatırlar ve her zaman insanları özel hissettirmeyi başarır.

Bundan ya da ondan asla
bıkmayacağım. Jacob ve Owen
el sallıyor.

"İçkiler bizden." Jacob, birdenbire ortaya çıkan şampanya şişelerini gösterir. Kendilerini evlerindeymiş gibi hissederler ve herkese içki doldururlar. İkisi de çocukluklarını burada geçirmiş ve bu evi kendi evleri gibi bilirler.

"İyi misin, Linc?" Fraser başını Violet'in yönüne çevirir.

"Daha iyi olamazdım." Gülümserim. "Bu arada, pusuda yardım ettiğiniz için teşekkürler. Gerçi sen ve Hunter mobilya monte etmekte berbatsınız. Tüm vidaları yeniden takmak ve sizin gelişigüzel monte ettiğiniz çekmeceleri yeniden ayarlamak zorunda kaldım."

O burun kıvrır. "Violet'i taşınması için sadece birkaç saatimiz vardı, bize biraz müsaade et."

Gülerek elimi uzatıp tokalaşmak için uzattım. "Teşekkürler dostum. Her şey için."

Jacob ve Owen herkese içecekleri dağtır.

Archie ve Hamish arka kapıdan içeri girerler.

"Linc!" Archie gülerek bağırır. "Zac ve Caz

imlerde *seks*

yapıyorlar!" Oh,

lanet olsun.

Bu normalde yalnız kaldığımızda yaptığımız bir konuşma. Archie ve ben bahçemizdeki kaplumbağalar biraz hareketlenince gülüp eğleniriz. Archie okulda cinsel eğitim dersini daha yeni aldı, ama bunu annesi ve babamla konuşmuyor. Bunu ağabeyi, yani benimle konuşuyor.

Kafamı sallayıp gözlerimi genişleterek ona "*şimdi değil*" demek için gizlice işaret ediyorum ama o gülmeye devam ediyor. "Zac düştü." Sanırım altını ıslatacak. "Sırt st düştü ve bacakları havada sallanıyordu." Küçük T. rex kolları yapıp ellerini çırpıyor.

"Neden bu kadar komik? Birlikte oynuyor gibiydiler. Zac'e yardım ettim," diyor Hamish tatlı sesiyle. Archie'den birkaç yaş küçük olan Hamish'in hâlâ öğrenecek çok şeyi var.

Archie'nin bulaşıcı kahkahaları herkesi güldürüyor.

"Tamam." Eva, uçuşan krem rengi yazlık elbisesiyle tam bir tanrıça gibi mutfağa girer. "Saçma sapan konuşmayı bırakın. Lastik çizmeleri çıkarın, ellerinizi yıkayın."

"Onlar *yapıyordu*, Linc." Archie gülmekten kendini alamıyor. "Yeter artık, Archie." Eva sesini yükseltiyor.

İşaret parmağımı dudaklarıma bastırarak ona sessiz olmasını ve *sonra* ağzıyla söylemesini işaret ediyorum.

"Tamam," diye bağırıyor. Çok ince, Archie, çok ince.

"Hep birlikte akşam yemeği yiyeceğiz," Eva ocuklara haber veriyor.

"Barbekü m?" Hamish'in gözleri parlıyor.

Eva başını sallıyor.

"Evet!" Hamish ve Archie havaya yumruk atıyor.

"Önce tuvalete gitmem lazım." Hamish botlarını çıkarır ve mutfaktan koşarak çıkar.

Eva burnunu çeker. "Ellerini yıkamayı unutma." Sinirli bir nefes verir. "Bir tatile daha ihtiyacım var. Knox..." Ayaklarının ucunda dönerek. "Artık bebek istemiyorum."

"Sen nasıl istersen, Güneş Işığı." Ona göz kırpar.

Sanırım babamın başka planları var.

Violet yanıma gelir ve ikimiz mutfak adasının etrafındaki beyaz deri sandalyelere atlarız. Onun sandalyesini kendime yaklaştırırm, metal ayakları mermer zeminde gıcırda.

O titrer. "Bu ses, tırnakların kara tahtada sürtünmesi gibi."

Ona yaklaşıp yanağına öpücük konduruyorum. "Hala üşüdüğün için titriyor değilsin, değil mi?"

"Hayır. Bugün üç kat giyindim. Eva'nın böyle bir günde kısa kollu elbise giyebilmesini anlayamıyorum." Elini bacağıma koyar.

"Bugün yılın en sıcak günü olması gerekiyordu." Hunter gülümser.

"Ne?" diye bağırır Violet. "Bu delilik. Zac ve Caz kış uykusuna yatarken ben de onlara katılabilirim."

"Ya da bütün kış kömür ateşinin önünde birlikte kış uykusuna yatabiliriz." Kaşlarımı oynatıyorum.

"Cennet gibi," der rüya gibi.

Mutfak adasının etrafındaki hareketler başımı çevirmeme neden olur.

Tüm yetişkinler mutfak adasının etrafında duruyor ve hepimizin elinde köpüren ve şampanya kokan birer kadeh var.

"Neyi kutluyoruz?" Aileme ve arkadaşlarıma bakıyorum.

Babam "Aile" der. Kadehini kaldırır. " 'ın her birimiz birbirimizi sevdiğimizi kutluyoruz. her zaman her birimiz

birbirimizin sırtını kollamak için. Yağmur çamur demeden birbirimize bakmak için. Bugün, ailenin damarlarımızda akan kanla tanımlanmadığını kutluyoruz. Aile, bugün bu mutfak adasının etrafında duran insanlardan oluşur. Aile, hayatın size ne getirse de yanınızda duran, sizi ayağa kaldıran ve destekleyen insanlardır. Buna, Amerikalı kız arkadaşınızın sizinle olmak için beş bin mil uçup, sizden habersiz evinize taşınması da dahildir. Aile, böyle zamanlarda sizin yanınızda olur.

Herkes gülümser.

Babam kadehini daha yükseğe kaldırır. "Aileye."

Ben mücadele zor yutmaya sıvıyı
sıvıyı yutmak duygular boğazımı tıkıyor.

Dünyada en çok ihtiyacım olan ve beni olduğum gibi kabul eden insanlar başından beri önümdeymiş.

Öksürerek kendimi tutmaya çalışıyorum.

Violet yumuşak elini koluma koyar. "İyi misin?" "Evet, evet, iyiyim." Başımı geriye atıp tavana bakarak gözyaşlarının akmasını engellemeye çalışıyorum. Herkesin bana baktığını hissediyorum.

Küçük bir çocukken ağlamamıştım ama son zamanlarda çok duygusalım, bir ayda birkaç kez ağladım.

"Kadeh kaldırmak ister misiniz?"

diye sorar Violet. "Tabii ki," der babam kendinden emin bir şekilde.

Omuzlarımı gevşetip nefes veriyorum. Kadehimi elime alıp büyük bir yudum alıyorum. "Ben iyiyim," diye kimseye özel olarak söylemeden söylüyorum. Jacob sırtıma vuruyor.

Violet kadehini kaldırır. "Olivia'yı terk ettiği için babama kadeh kaldırmak istiyorum, çünkü eğer terk etmeseydi ve evlenirlerse, Lincoln ve ben..."

"Kardeş olacaktık!" diye çok yüksek sesle bağıriyorum. Lanet olsun, bu hiç aklıma gelmemiştir.

Mutfak kahkahalar, kadehlerin çarpışması ve "*Aman Tanrım*" sesleriyle ınlar.

Mutfakta karışık aileme bakarken,
, tıpkı büyükannemin söylediğı gibi sevildiğimi hissediyorum.
Ölçülemeyecek kadar seviliyorum.

Ve hayatımda ihtiyacım olan her şeye sahibim.
Tam burada.

BÖLÜM 30

LINCOLN - DÖRT AY SONRA

"Jonathan, kışını bu balo salonundan kaldır ve işine dön," diye bağılıyor Violet odanın diğer ucundan. "Michael'a göre, yirmi dakika önce resepsiyonda olman gerekiyordu."

"Kahretsin, gitsen iyi olur," diyorum ağzımın kenarından. "Kızmış görünüyor."

Dönüyorum ve Violet odanın arkasında durmuş, bir eli belinde, diğerinde parlak pembe bir ajanda tutuyor.

Jonathan koşar, lanet olsun, koşar, odanın içinden geçer. "Üzgünüm, arabalar hakkında konuşuyorduk," diye gevezelik eder Jonathan.

"İş hakkında konuşmanız gerekirdi, araba hakkında değil." Violet gözlerini kısar. "Git."

Jonathan tahta kapıları ardına kadar açar ve ortadan kaybolur.

"Ve sen. Benimle gel." Beni işaret parmağıyla çağırır ve Jonathan'ın çıktığı kapıdan dışarı çıkar.

Kahretsin, başım belada.

Çıkışa doğru koşarım. Tanrım, neden koşuyorum? Neden koştuğumu çok iyi biliyorum. Beni köşeye sıkıştırdı.

Violet ayakta beni bekliyor.

"Orada olduğumu nasıl bildin?" Omzuma işaret ediyorum.

"CCTV."

"Güvenlikte ne yapıyordun?" "Seni arıyordum."

"Neden?"

"Çünkü aşağıda bir sorun var."

Koridorda yürüyor. Siyah-beyaz mermer koridorda hızla ilerlerken gözlerim kalçalarına takılıyor ve ona yetişmek için birkaç kez atlamak zorunda kalıyorum.

Her şey bir anda oluyor. Yürümeyi bırakıyor, çamaşır dolabının kilidini açıyor, kravatımdan tutup beni küçük odaya çekiyor, kapıyı arkamdan çarpıp kilitliyor, sonra beni düzinelerce beyaz havlunun bulunduğu rafa itiyor ve dudaklarını acı verecek şekilde dudaklarıma yapıştırıyor. Eminim kanatmıştır.

"Bir sorunumuz olduğunu söylemiştin," diyorum onun çılgın öpücükleri arasında.

"Evet. Sabah beri seni görmedim." Etek pantolonumun fermuarını açtı.

Henüz otelde hissesi olmadığını bilmediğini sanıyorum, bu yüzden beni öldürdüğünde otelden bir kuruş bile alamayacak; beni sikerek öldürecek.

Elbisesi beline kadar çekip, deri kemerimi çözerken bizi hareket ettiriyorum.

Sırtımız raflara dayalı, birbirimizi çılgınca soyunmaya çalışırken ellerimiz hızlı ve hareketlerimiz beceriksiz.

Uyluklarının arkasını tutuyorum ve o da ne yapacağını biliyor, bacaklarını bacaklarımdan etrafına dolayarak kilitliyor.

Dantelli külotunu yana kaydırıp kendimi onun içine soktum. Yaptığımız şeyde hiçbir gösteriş yoktu. Bu, en güzel haliyle sikişmekti. Birbirimizden ellerimizi çekemediğimiz için birlikte olma ihtiyacı. Kaybettiğimiz ayı telafi etmek için nasıl ve ne zaman sikiştiğimiz umurumuzda değildi; bunu sürekli yapıyorduk ve ben şikayet etmiyordum.

O inleyerek, arkamdaki rafın üzerine sertçe onu sikerken boynuma yapıyor.

Onu sertçe sikerek, boynumu ısıyor ve kulağıma iniyor. İnlemeleri sikimi çıldırtıyor.

Amcığı sert sikimi ıslatıyor ve ben onu daha da sert sikiyorum, kendimi ona acı verici darbelerle itiyorum. Vücudu titremeye başlıyor ve bu bana bilmem gereken her şeyi söylüyor; uçurumun kenarında, amcığının duvarları sikimi sıkarken düşmek üzere ve yüksek bir inilti çıkarıyor.

Nefesi ağırlaşıyor. Başını geriye atıyor ve ağzı *O* şeklinde açık kalıyor.

İnlemeleri bana onun tam orada olduğunu ve beni beni de yanına alıyor, orgazmıyla sikimi kaplıyor.

Seksten iş hayatına kadar her alanda birbirimizle uyum içinde çalışıyoruz.

Sadece çalışıyoruz.

Alnını omzuma yasladığında duyulan tek ses yumuşak pantolonun sesidir.

"Sorun çözüldü." Gülerек onu yere indiriyorum. Hâlâ nefes nefese, uzun saçlarını elleriyle kabartıyor.

"Ben daha daha İyi olacağım
olacağım daha konsantre"
diyor, elbisesini kalçalarının üzerine indirerek.

Bu akşama kadar.

Kemerimi bağlayıp kravatımı düzeltiyorum.

"Çamaşır dolabında seks yapmış gibi mi görünüyorum?" Elbisesi üzerinde ellerini gezdirerek kırıklıkları düzeltmeye çalışıyor.

"Sen her gün seks yapmış gibi görünüyorsun. Hiç farklı görünmüyorsun." Yüzünü avuçlarım ve dudaklarına nazikçe öperim.

"Gitmeliyiz. Önce tuvalete gidip temizlenmem lazım. Toplantı için babanın ofisinde buluşuruz."

"Yukarıda görüşürüz. Seni seviyorum."

Bana yaramaz bir gülümseme atar, kapının kilidini açar ve gider.

Hayatım daha mükemmel olamazdı.

"Bir daha söyle," diyorum.

Babamın ofisinde oturuyoruz.

Babam aynı şeyi tekrarlıyor. "Sen ve Violet önümüzdeki iki yıl boyunca oteli birlikte yöneteceksiniz. Sen, oğlum, benim yerime geçeceksin ve Violet de senin yerini alacak. Altı ay sonra, iki yıl boyunca izinli olacağım."

"Neden?"

"Çünkü Eva'nın bir bebeği daha olacak."

Violet heyecanla ellerini çırpıyor. "Bu harika bir haber, Knox."

"Ama ben daha önce hiç senin işini yapmadım." Paniklemeye başlıyorum.

"Yeryüzünden yok olmuyorum, Linc. Her gün olmasa da buralarda olacağım. Evde çocuk bakıcı babalık yapacağım." Cheshire kedisi gibi sırtıyor. "Siz ikiniz ise" parmağını ikimizin arasında ileri geri sallıyor.

—“Bu yeri sen yönet. Seni eğitmek için altı ayımız var, Linc, ve sen de Violet'i eğitmek için aynı süreye sahipsin. Bundan sonra her yönetim kurulu toplantısına ikiniz de katılacaksınız.”

“Yeniden bir kardeş olacaksın, Linc.” Violet elini bacağıma koydu.

"Ben genel müdür olacağım," diye fısıldadım. Babamın, sahip olduğumuz bu devasa şirketi yönetme yetkisini bana verdiği için inanamıyordum.

"Violet'le birlikte." Siyah deri koltuğa yaslanıp parmaklarını kol dayama yerine vuruyor.

“Çok heyecanlıyım,” diye neşeyle mırıldanır Violet.

Ve ben içinde lanet şok Violet nasıl nasıl hissettiğimi hissettiğimi anlar; her zaman bilir. Çenemi tutup bana bakmamı sağlar. "Başarabiliriz." Onun yüzünü görmek beni sakinleştiriyor. Elimi onun elinin üzerine koyuyorum. "Bu dev gemiyi seninle birlikte yöneteceğim, Linc. Batmasına izin vermeyeceğim batmasına izin vermeyeceğim."

Kalbim göğsümde çarpıyor. "Seni seviyorum, Violet." "Benimle evlenir misin, Linc?" Beklenmedik sözlerine gözlerim fal taşı gibi açılır.

"Tanrım, burada olmamalıyım," diye mırıldanır babam.

"Kal, Knox." Violet gülümser, gözleri benden hiç ayrılmaz. "Bizi yeniden bir araya getirdin." Gülümsemesi daha da genişler. "Evlenir misin?"

Kalbim bilinmeyene bir adım attı. "Evet." Kesin bir evet. "Ama tek bir şartla."

"Ne şartı?" Endişeli görünüyor.

"Yüzüğü benim almama izin vereceksin." Omuzları rahatlamış bir şekilde iç çekiyor.

"Evleniyor muyuz?" Kız gibi davranmaya başlar.

"Evet, evleniyoruz, Petal."

"Benim de bir şartım var." Kaşlarımı çattım.

"Pom-pom yüzük taşıyıcısı olabilir mi?"

"Sen ne istersen o olur. Ama beni bir daha kovmayacağına söz ver."

"Seni ne zaman kovdu?" Babam gülüyor.

"Santa Monica'da yaşarken." Gözlerine bakıyorum. Altın rengi gözleriyle beni büyülüyor.

"Sadece bir gün benim için çalıştı." "Sonra beni kovdu."

"Seyahat edip keşfetmek için izinliyken mi çalışıyordun?" diye babam dehşetle sorar. "İnanamıyorum. Pes ediyorum." Eğer pes etmeseydim, Violet'le asla tanışamazdım.

"Seni seviyorum Lincoln, *babanın soyadı berbat ve evlendiğimizde renk paleti gibi konuşacağım*, Black."

"Seni seviyorum Violet, *annen sana Susan adını vermemiş*, West."

Hayatta Amerika'ya seyahat etmenin önümdeki bu olağanüstü kadına götüreceğini hiç düşünmemiştim.

O benim can simidim. Beni sakinleştiriyor ve daha iyi bir insan yapıyor. Her şeyi daha iyi hale getiriyor.

Ona, dudaklarına, kalçalarına ve birlikte kurduğumuz bu hayata bağımlıyım.

Ona gülümsüyor ve öpüyorum, onun hayatımda attığım en büyük adım olduğunu bilerek.

SON

SON SÖZ

LINCOLN - ÜÇ YIL SONRA

"Oh, şükürler olsun ki seni buldum." Violet nefes nefese, hırıltıyla konuşuyor.

Siyah rugan ayakkabılarım mermer zeminde gıcırıyor.

"Burada olmamalısın. Bu uğursuzluk getirir, gitmelisin." Açık kapıyı işaret ediyorum.

O elini havada sallayarak, "Hokus pokus. Seni görmem gerekiyordu." der. Ellerini kalçalarına dayar ve nefes almak için başını geriye doğru eğirir. "Daha fazla egzersiz yapmalıyım. Çok formdan düşmüşüm."

O öyle değil. Haftada üç kez saat gibi spor yapıyor ve bence ne kadar çok squat yaparsa o kadar iyi. Poposu bu aralar her zamankinden daha da güzel görünüyor.

"Yaya seni 20 metre yakınına bile yakalarsa, sana artık tariflerini vermez." Ve biz onlara ihtiyacımız var. Onun meşhur musakka tarifine ihtiyacım var; en iyisini o yapar ama henüz Violet'e vermedi.

Her cumartesi sabahı Violet, büyükannemlerin evine gider ve yaya ona geleneksel Yunan tatlıları ve yemekleri yapmayı öğretir. Cumartesi günleri için yaşıyorum; akşam yemeği vakti en güzel vakittir.

Haftanın geri kalan günlerinin aksine, pazar günleri bizim için tartışmaya açık olmayan ortak izin günümüzdür. Tamamen kendimizi işten koparıyoruz ve yemek yemek, dinlenmek ve Castlevew Cove'da bir nevi yıldız haline gelen Pom-pom ile sahilde yürüyüş yapmak dışında hiçbir şey yapmadığımız rahatlatıcı bir gün geçiririz. Tabii ki en sevdiğim şey, yatak odasında oyun zamanıdır.

Ella, Violet'e onun için bir sosyal medya hesabı açmasını teşvik etti ve şimdi herkesin deli olduğu o aptal video platformunda bir milyondan fazla takipçisi var. O kendi başına bir yıldız ve eminim ne kadar özel olduğunu biliyor.

"Tamam, ben iyiyim." Elini yüzüne götürüp havalandırıyor. "Sana bir şey söylemem gerekiyor çünkü çok korkuyorum."

"Tamam."

"Bunu söylemenin kolay bir yolu yok." Boğazını temizledi. "Annem burada. Kız kardeşimle birlikte." Dişlerini göstererek endişeli bir ifadeyle baktı.

Geldi mi? "Vay canına."

"Evet. Vay canına. Sanırım kusacağım." Kendi eliyle boynunu tuttu. "Her şey hakkında şikayet edecek."

"Söylenmez." Söyleyebilir.

"Hava hakkında sızlanacak." Evet, muhtemelen öyle olacak.

"Bunu kontrol edemeyiz." Kıkırdamışım.

"Bugün yağmur yağdığı için beni suçlayacak." Onun gerçekten endişelendiğini biliyorum, ama telaşlanması gördüğüm en sevimli şey. Ciddi olmaya çalışıyorum ve kendi kahkahalarımı bastırarak onu teselli ediyorum.

"Bütün günümüz içeride geçecek. Önemli değil. Ayrıca Şubat ayındayız, hava daha soğuk."

"Mekanı hiç sevmeyecek, baş dönmesi var." Kraliyet ailesinin baş belası olmakla uğraşıyor, onun sorunu bu.

"30 milyon sterlinlik *uçurumun üzerinde asılı duran* mekanımız ona yetmedi diye üzgünüm," diye alaycı bir tonla cevap veriyorum, sanki mekanımızı beğenmeyecekmiş gibi öfkeyle ellerimi belime koyuyorum.

Annesinin mekanı beğenip beğenmemesi umurumda bile değil. Ancak bunun imkanı yok, çünkü mekan tüm mimari, yapı ve mühendislik dergilerinde yer aldı. Biz sadece bir mekan inşa etmedik. Muhteşem bir sanat eseri inşa ettik ve bugün onun ilk seferi.

Bugün, düğün günümüz, mekanın resmi açılışını işaret ediyor.

Ve onu sadece bir restoran değil, aynı zamanda bir etkinlik mekanı da yaptık.

The Cliffs iki bölüme ayrılmıştır. Her iki taraf da daha büyük partiler için açılabilir, ancak yapının ön kısmının tamamı yüz fit genişliğinde tavandan tabana pencerelerle kaplıdır. Kilometrelerce uzanan, tek görebileceğiniz şey, vahşi, mürekkep mavisi Kuzey Denizi. Nefes kesici bir manzara.

Buna en yakın gördüğüm yer, Violet ve benim Queenstown'daki Gondola'nın tepesinde yemek yediğimiz restoran.

Geçen yıl Yeni Zelanda'ya tatile gittik ve işten bir ay izin alıp hak ettiğimiz tatili yaptık. The Cliffs neredeyse tamamlanmıştı ve her şeyden uzaklaşıp dinlenmeye ihtiyacımız vardı. En güzel ayımızdı ve Violet'i bile benimle birlikte bir kez daha cesaretini toplayıp bungee jumping yapmaya ikna ettim. Sürekli çığlık attı ama sonunda yaptı ve ben onunla gurur duydum. Kendini sandığından çok daha cesurmuş.

"Francesca'nın nedime olmayacağına kesinlikle çok kızacak." Dudaklarını ısırıyor.

"Ama Hannah ve Ruby var ve onlar seni çok seviyorlar."

"Annem, Francesca ve Richard oturma planında yok. Nicola'dan herkesi yeniden yerleştirmesini istemek zorunda kaldım." Violet işaret parmaklarını havada döndürüyor. "Çok stresli."

"Umarım onu benim dadımdan olabildiğince uzağa yerleştirmişsindir." Yoksa ona tahta kaşığıyla saldırır, bunu görmek için para bile veririm. Bu düşünce beni güldürür. Büyükanmem, Violet'in annesinin düğüne gelmek istememesi ve düğün hazırlıklarına katılmaması nedeniyle çok kızgın.

Onun yerine Eva, Ella ve Eden, Violet'in düğünü için her şeyi organize etmeye yardım ettiler. Onlar Violet için gerçek kız kardeşi olduğundan daha fazla, kız kardeşi gibi oldular.

"Tırnağım kırıldı bile." Bana orta parmağını gösteriyor.

"Bu hiç hoş değil," diyorum gülümseyerek ve onu sakınleştirmek için ona yaklaşıyorum.

"Aman Tanrım, özür dilerim." Parmaklarını indirip diğer eliyle saklamak için üzerine kapatıyor.

Yüzünü buruşturdu. "Ya elbisemi beğenmezse?"

"Çok güzel görünüyorsun."

Başını eğip uzun fildişi rengi saten elbisesini şişirir.

"Beğendin mi?"

"Mükemmel."

Onu kucaklayarak sararım.

Elbisesi, yakasının boyunca düzinelerce minik kristalle kaplı. Kristaller, narin dantelli kollarından aşağıya doğru dağılmış ve ışık her vurduğunda, yanardöner kuzey ışıkları moruna dönüşüyor.

"Ben de çok beğendim." Megawatt gülümsemesi o kadar geniş ki, beni kör edebilir. "Gitmeliyim." Heyecanla omuzlarını kaldırarak kollarımdan kurtulur, yüzü mutlulukla parıltıyor. "Evleniyoruz."

"Biliyorum."

Gözleri fal taşı gibi açıldı. "Aman Tanrım, gitmem gerek. Burada kalmak bana uğursuzluk getirir."

"Ben dedim ki..." Dudaklarımla sözünü keser, sonra kapıdan fırlar ve koridorda topuk seslerinin kaybolduğunu duyarım, ama sesler tekrar yaklaşmaya başlar.

Yüzü kapı aralığından göründü, uzun saçları şelale gibi yana doğru dökülüyordu. "Sana söylemeyi unuttuğum bir şey var."

Kaşlarımı kaldırırım.

"Çok yakışıklısın. O kiltin altında bir şey giymemiş olsan iyi olur, koridorda vaftiz edilmeyi bekleyen bir dolap var." Cevap veremeden, bana bir öpücük gönderip koridorda topuk sesleri yankılanarak uzaklaşır.

Önümüzdeki yıllarda beni sürekli tetikte tutacak.

Gözlerimi kapatıp derin bir nefes alıyorum. Bugün onun için mükemmel bir gün olsun istiyorum. Umarım annesi bunu mahvetmez.

"Hazır mısın?"

Gözlerimi açıyorum ve kapının eşiğinde babam duruyor.

"Hazırdan da öte."

Baştan aşağı siyah giyinmiş, bana doğru büyük adımlarla yaklaşıyor.

Siyah kilt, ona uyan siyah deri brogues ve flaşlar, sporran, gömlek, yelek ve iki düğmeli ceketiyle odayı domine ediyor. Her şey, ailemizin soyadına uygun olarak siyah.

Mor kravatımı düzeltmeye başlar. Kravatlarımız dışında, odadaki tek renkli şey budur.

Bu bizim tamamımız: mor. Tabii ki.

"Violet burada mıydı?"

"Annesi geldi." Boynumu uzatarak kravatıma daha kolay ulaşmasını sağlıyorum.

"Gördüm. Bugün benim görevim onu Violet'ten olabildiğince uzak tutmak. *Violet'in ailesini meşgul edecek* bir ekip kurdum. Gününüzün mahvolmasına izin vermeyeceğiz."

Beni güldürdü. "Teşekkür ederim."

"Senin için ne yaparım ne yapmam. Hadi başlayalım." Elleri omuzlarıma koyuyor.

"Umarım konuşmanla beni utandırmamışsındır."

"Aynen senin bekarlığa veda partin gibi olacak."

İç çekiyorum. "Umarım olmaz."

"Sağdıç olarak seni utandırmak benim görevim." O gülüyor. Harika.

Babam omuzlarımdaki kumaşı düzeltir. "Hazır mısın?"

Son üç yıldır hazırım. "Kesinlikle. Hadi yapalım şunu."

Bugün her şey tıkırında gitti ve Violet ile ben, ailemiz ve arkadaşlarımızla birlikte muhteşem bir gün geçirdik. Bazıları düğünümüz için binlerce kilometre yol kat etti. Bazıları Kaliforniya'dan, bazıları Yunanistan'dan geldi ve hepsine geldiği için çok minnettarız. Günümüz eğlence, kahkaha ve yüzde yüz mutlulukla geçti.

Violet bütün gün gülümsedi, ama henüz annesi veya kız kardeşiyle konuşurken görmedim. Hatta kayınbiraderiyle bile.

Babamın planı işe yaradı.

"Hey, sen." Popomu çimdikledi.

"Merhaba, Bayan Black." Yeni evlendiği soyadını duyunca küçük bir çığlık attı.

"Pencereye gel." Elimi ona uzatıyorum. Uzun elbisesinin önünü kaldırıyor, narin kumaşın üzerine basıp takılmaması için. Violet'in bunu yapması çok muhtemel. Devasa odanın en uzak noktasına doğru yavaşça ilerliyoruz ve onu kollarıma alıyorum, sırtı göğsüme yaslanıyor. Bir dakikalığına bile huzur bulamadık ve tek istediğim onunla kısa bir an geçirmek, sonra da en iyi yaptığı şeye, yani sohbet etmeye, insanlarla kaynaşmaya ve konuştuğu herkese yılan oynatıcı yeteneklerini sergilemeye devam etmesine izin vermek.

Ayakta durup şiddetli dalgaları, gri gökyüzünü ve Castlevue Cove'un kayalıklarını izlerken onu kollarımda tutuyorum.

Onu kollarımda döndürüyorum.

"Sana aldığım düğün hediyesini beğendin mi?" O kıkırdamaya başlar.

"Şöminenin üstüne asılacak." Violet, sırtının alçı kalıbını yaptırıp bronz heykele dönüştürmüştü. Yıllar önce söylediğim şeyi hatırlamıştı. Hatta heykelin üzerine parlak mor boya bile yaptırmıştı.

"Bu sabah teslim edildiğinde çok hoş bir sürpriz oldu. En güzel düğün hediyesi." Boynunu öptüm. "Günün güzel geçti mi?"

"Ocht, sanırım fena değildi." Sırtışını saklamaya çalışıyor ve İskoç aksanı korkunç.

"Evet, elbisen daha güzel olabilirdi ve mekan da berbat." İkimiz de kahkahalara boğulduk.

Elini kaldırıp başparmağımla siyah fırçalanmış titanyum alyansını okşuyorum. Nişan yüzüğüyle mükemmel uyum içinde. O da siyah fırçalanmış titanyumdan yapılmış ve altı çatalın içine nadir bulunan mor bir elmas, diğer adıyla orkide elmas yerleştirilmiş. Daha mükemmel olamazdı. Siyah ve mor renkleriyle ikimizi tam olarak yansıtıyor.

"Yüzüğünün içine yazdırdığım yazıyı gördün mü?" Gözlerine bakıyorum.

"Hayır. Birlikte yapacağımıza karar vermiştik. Hadi şimdi yapalım. Sen önce." Heyecanlanıyor.

Metal içine küçük bir mor elmas işlenmiş, uyumlu siyah titanyum yüzüğümü çıkarıyorum.

Bantı ileri geri eğip parmaklarımın arasında hareket ettiriyorum. "Ben senin eksik parçanım." Birlikte geçirdiğimiz ilk gecede ona söylediğim içten sözleri okuyorum.

Elimi uzatıp yüzünü avuçlarım. "Öylesin. Sen benim her şeyimsin, Violet."

"Yine beni ağlatacaksın, Linc. Bütün gün yaptığım tek şey bu. Özellikle de Yaya bana çok sevdiği musakka tarifini verdiğinde."

"Bu bir hile olabilir; bir malzemeyi eksik bırakmış olabilir.

Fazla duygusal olma. O böyle sinsi biridir."

Violet kıkırdar. "Sıra bende."

Önce nişan yüzüğünü çıkarır, sonra evlilik yüzüğünü çıkarır ve sadece ona yazdığım gizli mesajı okumak için eğirir.

Sessizce okur ve gözleri buğulanır. "Sen beni tamamlıyorsun," diye kazınmış duyguyu tekrarlar.

"Sen tamamlıyorsun."

"Biz aşırı duygusal iki aptalız."

"Öyleyiz."

Ama ben başka türlü süni istemezdim.

Espri yaparak sorar, "Sevişmek ister misin?" Violet dudağını ısırır ve burnunu kırıstırır.

"Çok romantik."

"Sadece öp beni." Kravatımı tutup dudaklarını dudaklarıma yapıştırır.

Her zaman böyle olacak.

Bana patronluk taslıyor, şaka yapıyor, gülüyor, eğleniyor, ama en önemlisi, Violet'i bulduğumda büyük ikramiyeyi kazanmış gibi hissettiriyor.

O benim orkide elmasım.

Nadir, eşsiz ve tamamen benim.

Violet - iki yıl sonra

Kapının eşiğinde durmuş, *üstü çıplak* kocamı ve onun göğsüne kıvrılmış, pastel pembe bir top gibi duran dokuz aylık kızımızı hayranlıkla seyrediyorum.

Pom-pom yatak ayak ucunda horluyor. Sekiz yaşında, yaşlandıkça horlaması da kötüleşiyor.

Lincoln, yaya'nın bize verdiği siyah ahşap sallanan sandalyede kızımızı ileri geri sallıyor. Knox ve Lincoln bebekken onun kullandığı sandalye; gerçek bir aile yadigarı. Şimdi Melina için kullanılıyor.

Yunanca adı bal anlamına gelen küçük kızımız için mükemmel. Ona çok yakışıyor, çok tatlı.

Yumurtalıklarım patlarken zihnimde bir fotoğraf çekiyorum.

Lincoln'ün kızına olan sevgisi ve ilgisi her geçen gün kalbimi daha da ısıtıyor.

Melina'ya tamamen aşık ve onu çok koruyor. Melina'nın Lincoln'ün kollarında olmadığı bir an bile yok. Melina'nın bacaklarına hiç ihtiyacı olmayabilir, ama bunun nedeninin Lincoln'ün onun gününün hiçbir anını kaçırmak istememesi olduğundan eminim.

Ona yeni şeyler öğretmeyi, onu güldürmeyi ve kahve masasının etrafında kovalamayı çok seviyor. Kızımız sadece birkaç hafta önce emeklemeyi öğrendi ve Lincoln evi bebekler için güvenli hale getirmeyi kendine görev edindi. Aptalca ama gerekli olan mutfak dolabı güvenlik kilitlerine alışmak biraz zaman alacak ve onları açarken aşırı hevesli davranarak birkaç tırnağımı kırdım.

Bebegi uyandırmamaya dikkat ederek, kalın halı kaplı zeminde parmak uçlarında yürüyerek Lincoln'ün yanağına dokunuyorum. "Hey," diye fısıldıyorum.

Lincoln bir gözünü açıyor.

"Uyuyor. Yatağa dön." Lincoln, *sevimli* koyu saçlı kızına bakıyor.

"Uyduğundan emin misin?" Yorgun gözleriyle ona bakar. yorgun gözlerle.

Onu yere koymak istemiyor.

"Evet." Gülümsüyorum.

Eğer mecburumsa diye iç çekerek söylüyor.

Lincoln ayaklarını halının üzerine düz bir şekilde koyup hafifçe öne eğildiğinde sallanan sandalye hareket etmeyi bırakır. Eli neredeyse Melina'nın küçük sırtıyla aynı büyüklüktedir.

Kızın başının arkasını avuçlar, yavaşça ayağa kalkar ve Melina'nın beşiğine doğru yürür.

Onu nazikçe yatırır, ellerini havaya kaldırıp büyük bir esneme yapar, sonra birkaç saniye havayı emer ve başparmağını ağzına sokar.

"O çok tatlı." Lincoln uyuyan kızımıza bakar.

Ben tahta beşiğin kenarını sıkıca tutuyorum. "Öyle ama yarın büyük bir günümüz var ve uyumamız lazım."

"Öyle mi?"

"Yarın büyükannenler için musakka yapacağım."

"Oh, vay canına. Evet, yarın için dinlenip gevşemen lazım." Gülümsüyor ve kolunu belime doluyor, her seferinde vücudumu titretan basit bir hareket.

Lincoln, başımı omzuna yaslamadan önce şakağıma bir öpücük kondurur.

"Sanırım ben senin eksik parçan değildim." "Değil mi?"

Başımı geri çekip ona bakıyorum. "Hayır, bence o eksikti."

İkimiz de uyuyan meleğimize bakıyoruz. "O

bizi tamamlıyor," diye fısıldıyor.

Öyle.

Ama Lincoln için, ona koşulsuz sevginin gerçek anlamını öğretti. Melina onu sorgusuz sualsiz, koşulsuz seviyor.

Ben de öyle ve o da bizi daha da çok seviyor.

O beni gerçekten ölçülemeyecek kadar çok seviyor ve bu dünyadaki en güzel duygu.

Hayatım mükemmel bir şekilde tamamlandı.

JACOB - ÖN İZLEME - BÖLÜM 1 (DÜZENLENMEMİŞ)

Skye

Telefonumun ekranındaki müzik uygulamasının durdur düğmesine bastığımda müzik aniden kesildi.

Gürültü önleyici kulaklıklarımı ofis masamın üzerine bırakıp memnuniyet ve tatminle iç çekiyorum, Ariana Grande tarzı uzay topuzlarımı başımın iki yanından hızlıca sıkarak basıncı hafifletiyorum. Bütün gün kulaklık takmıştım. Eve gidip platin gümüş rengi buklelerimi açmam lazım.

Hayalet gibi bir ağrı başımın tepesinde zonkluyor.

Evet, bu daha sonra hiç iyi hissettirmeyecek.

Düşük, boğuk bir inilti beni dik oturmaya zorlar, ofis koltuğumda daha dik otururum. Kafamı çevirip boş, karanlık alanı gözlerim ve heykel gibi hareketsiz otururum.

Sadece dinliyorum.

Duyularımı

keskinleştiriyorum.

Hiçbir şey yok.

Hayal görmüş olmalıyım. Tabii ki burada kimse yok.

Cumartesi gecesi ve ofiste tek başıma.

Dikkatimi Baxter ve Bain Branding'de kullandığımız proje yönetim yazılımına çeviriyorum. Son teknoloji Mac bilgisayarımın ekranından parlak yeşil renkte bana bakıyor ve planlanandan dört gün önce bir reklam kampanyasını daha tamamladığımı gösteriyor.

Rahat kulübeme döner dönmez kendime kutlama için bir iki kadeh şarap dolduracağım.

Grafik tasarımcı olmak, lise yıllarında grafik iletişimi dersini aldığımdan ve renkler, yazı tipleri, reklamcılık ve logolarla ilgilenmeye başladığımdan beri hayalimdi. İskoçya'nın en prestijli sanat ve tasarım okullarından biri olan Scottish Art and Design Academy'ye gitmeye karar verdim ve şanslıydım ki okul, memleketim Castlevew Cove'dan sadece 20 mil uzaktaydı.

Her dersten sınıf birincisi olarak mezun oldum ve grafik tasarım bölümünden birincilikle mezun oldum. Şimdi otuz yaşına yaklaşmama rağmen mesleğime hala çok aşığım. Öyle ki, iş arkadaşlarımla benimle dalga geçmekten büyük keyif aldıkları sağlıklı bir yazı tipi fetişim var.

Ayrıca, ofis resmi olarak kapalı olduğu cumartesi gecesi çalışmayı seçtiğim için ne kadar acınası olduğumu söyleyerek benimle dalga geçmeyi de seviyorlar.

Keşke, onların dikkatimi dağıtmayacağı zamanlarda çalışmayı ve en iyi grafikleri yaratmayı tercih ettiğimi bilselerdi.

Sadece ben ve kulaklıklarımdan gelen müzik ritimleri varken, yaratmak için tam bir özgürlük hissediyorum. Yaratıcı kalbimin en mutlu olduğu anlar.

Ofis koridorunun sonundan yine aynı boğuk inilti geliyor, bu sefer daha yüksek.

Sesin geldiği yöne bakarken kalbim bir an durdu.

Bu gece burada tek başıma olduğumu sanıyordum. Sonuçta cumartesi akşamı ve hafta sonları benden başka kimse çalışmaz.

Ayaklarıma bembeyaz spor ayakkabılarımı giyip ofis koltuğumu masamdan uzaklaştırarak ayakkabılarımla bağcıklarını hızlıca bağlarım.

Baxter and Bain'de güvenlik çok sıkıdır. Bilgisayar ve sunucu ekipmanlarının değeri tek başına birkaç milyon sterlin ve bu yüzden özel bir güvenlik ekibi var.

Çalıştığım soluk gri renkli on katlı bina özel olarak inşa edilmiş ve bir geminin pruvası gibi tasarlanmış. Castlevew Cove'da eşsiz bir sanat eseri ve deniz kıyısına kusursuz bir şekilde uyum sağlıyor.

Her gün ofise girdiğimde kendimi gururlu hissediyorum ve en üst kattan Castlevew'in plajları ve iskelesinin en güzel manzarasını görebiliyorum. Şanslıyım ki grafik tasarım ekibi yönetim ekibinin yanında, onuncu katta çalışıyor. Dokuzuncu kat web geliştiricilere ayrılmış, sekizinci katta ise idari, finans, pazarlama ve insan kaynakları ekipleri bulunuyor. Diğer yedi kat ise çeşitli şirketlere kiralanmış.

Bir kadının ürpertici iç çekişini duyduğumda ayağa fırlıyorum ve kalbim göğsümde ping pong topu gibi zıplıyor.

Burası hayaletli bir yer ise, yeni bir iş bulacağım.

Ben çok korkak biriyim ve karanlık bir yerde çalışmayı tercih etsem de, bunu pek sevmiyorum. Ama o zaman yaratıcı yeteneğimi ortaya çıkarıyorum. Ekranın ışığı bana yansıtarak her şeyi silip süpürdüğünde ruhum sakinleşiyor. Sanki at gözlüğü takmışım gibi, odaklanmam keskinleşiyor. Sanki sihir gibi, renkler, düzen ve yazı tipleri ekranımda canlanıyor, soyut olanı somut hale getiriyor. Bu, daha önce hiç yaşamadığım bir adrenalin patlaması.

Ancak, gecenin zifiri karanlığını hiç sevmiyorum, korku filmlerini, doğaüstü olayları veya korkutucu şeyleri de sevmiyorum. *The X-Files* bile benim için fazla ve ev arkadaşım Kimmy, hikayelerin hayal gücü zengin biri tarafından yazıldığını kaç kez söylese de, bataklık kadını veya korkunç ritüelleri olan tarikat hakkında

gerçeklik payı olduğunu düşünmeden edemiyorum. Bunda bir parça gerçeklik olmalı, değil mi?

Yöneticilerin koridorundan başka bir inilti duyulur ve elime ilk gelen şeyi kaparım. İçimden kendime gözlerimi deviririm.

Renkli kartların olduğu bir deste kimseye zarar vermez, ama en azından karanlıkta gizlenen şeye bir kez vurmamı sağlar.

Sessizce sessizce sürünerek parmak uçlarımda
parmak uçlarımda yavaşça gürültüye
yürüdüm,

Yaklaştıkça sesler giderek yükseliyor.

Lise arkadaşım Jacob'un ofisinden sarı bir ışık parlıyordu,
bizim muhasebe müdürümüz hesapBaxter ve
Bain ve eski eski erkek

a r k a d a ş ımın en yakın arkadaşı, omuzlarımı rahatlatıyor.

Neyse, sadece Jacob. Ama cumartesi gecesi burada ne işi var?

Cumartesi gecesi burada ne işi var?

Yöneticilerin özel asansörünü kullanmış olmalı. Özel bir kartla çalışıyor ve sadece yönetici ekibi ve müşteriler tarafından kullanılıyor. Ben yaratıcı ekip lideri olmama rağmen, maaşım o kadar yüksek değil, bu yüzden o çok imrenilen VIP asansöre erişim iznim yok.

Şimdi sadece birkaç metre uzakta, tiz bir kadın inilti sesi daha belirgin hale geliyor.

Aman Tanrım, Jacob ofiste porno mu izliyor?

Isı güdümlü füze gibi, ayaklarım kararlı bir şekilde, şimdi daha hızlı, birbiri ardına hareket ediyor. Bir yanım yürümeyi bırakmak istiyor, ama merakım galip geliyor.

Jacob'ın ofisine vardığımda, ağzımı kapatmak zorunda kalıyorum. Ofisinin kapısı ardına kadar açık ve o, masasının üzerinde bir kızı arkadan sikiyor. Kızın buz gibi beyaz saçları, yanağına değen yüzünü örtüyor ve kim olduğunu anlayamıyorum. Castlevue Cove küçük bir yer ve herkesi tanıdığımı sanıyorum, ama benimkine benzeyen gümüş rengi saçlarını tanımıyorum.

Jacob beni fark etmedi ve bu da iyi oldu.

Kapının eşiğinde durmuş, o vahşi bir coşkuyla kendini ona verirken, o zevkle inlerken gözlerimi ondan ayıramıyorum.

Terden hafifçe parlayan kaslı göğsü, atletik vücudunu kaplıyor. Vücudunda daha önce hiç görmediğim yeni dövmeler var. Onun giydiği beyaz gömleklerin altında bu dövmelerin izlerini nasıl gözden kaçırdım?

Gözlerim, belirgin karın kaslarına ve aşağıya doğru uzanan keskin V şekline kayıyor, onun penisini görmek için beni cezbediyor, ama göremiyorum.

Görmek istiyorum.

Bir eliyle kızın omuzlarını sert yüzeye sıkıca bastırırken, diğer eliyle parmak uçlarını kızın solgun kalçalarına gömüyor.

"Ah, Jacob," diye inliyor kız.

"Sana söyledim. Konuşma," Jacob sıkı sıkı kapalı çenesinden onu azarlıyor.

Kısa saçları ve ona uyan sakal uzunluğu, onu gerçekte olduğundan daha asi gösterir. Ama yirmili yaşlarının başından beri bu şekilde saçlarını kesiyor.

Elimdeki renk kartelalarını daha sıkı tutuyorum.

Arkanı dönüp uzaklaşmalıyım, ama yapamıyorum.

İstemiyorum.

Yerimden

kıpırdayamıyorum.

İzlemek istiyorum.

Onu. Jacob'ı.

Yapmamalıyım. O, eski erkek arkadaşımın en yakın arkadaşı. Ama onun bu kadar yakışıklı olduğunu daha önce hiç fark etmemiştim.

Onu hiç romantik olarak düşünmemiştim ya da ondan hoşlanmamıştım. Hiç.

Sarışın, biraz plaj delikanlısı görünümlü erkekleri çok daha fazla seviyorum. Ayrıca daha önce dövmelere hiç ilgi duymamıştım, ama birdenbire vücut sanatına ilgi duymaya başladım.

Cehenneme gideceğim ve izlemeye tahammül edemediğim korku filmlerindeki gibi işkenceyle öleceğim.

Bacaklarımın arasında sıcaklık yayılıyor ve nefes almam zorlaşıyor. Çok tahrik oldum. Başkalarının sevişmesini izlemek

Seks daha önce hiç fantezim olmamıştı, ama izlemek istiyorum, ama herhangi birini değil, sadece Jacob'ı.

Onun sert sesi, şu anda unutulmaya yüz tutmuş bir şekilde sikilen kıza soruyor: "Boşalmayacaksın. Duydun mu?"

"Evet, efendim," diye cevaplar yüzü görünmeyen kız.

Vay canına, o çok seksi ve edepsiz, bu hiç beklemiyordum. Jacob'ı her zaman benim etrafımda nazik bir dev olarak tanıyordum. Sessiz ve düşünceli. Diğer kadınlara çok saygılı ve terbiyeli.

Aklı başında, güçlü bir iş adamı ve zeki, kendine güvenen dinamik bir lider.

Düşününce, yatak odasında da toplantı odasında olduğu gibi kendine güvenen biri olması mantıklı.

Ama o benim patronum.

Ve onu şimdiye kadar sadece bu şekilde gördüm.

İtiraf etmekten utanıyorum ama onun bu cinsel yönünü seviyorum.

Parmaklarım kısa beyaz süveter elbisenin etek ucunda seğiriyor.

Kendime dokunmak istiyorum.

Jacob, kendini daha şiddetle ona doğru iterek düşük bir inilti çıkarır. "Skye," diye inler, başını hafifçe eğerek.

Adımın dudaklarından çıkmasıyla nefesimi tutar ve elimdeki renk örneklerini düşürürüm.

Jacob başını kaldırıp gözlerimin içine bakar, artık kapıda durduğumu fark etmiştir.

Yerimde donakaldım.

"O ses neydi?" isimsiz kız nefes nefese sorar, yanağı hala masaya sıkıca bastırılmış, saçları yüzünü örtüyor.

"Masadan bir şey düştü," Jacob sırtarak yalan söyledi.

Hiç tereddüt etmeden ve hiç bozulmadan, bana bakarak onu sikmeye devam ediyor. "İzlemeyi seviyor musun?"

Evet, kız mırıldanır ve ben sadece başımı sallayabiliyorum.

"Kendine dokun." Gözleri bana kilitli.

Onun talimatıyla, altındaki kız bir elini masadan kaldırıp bacaklarının arasına koyar.

Gözlerini kırpmadan bana bakmaya devam ediyor. "Benim için yap." O kıza değil, bana konuşuyor.

Otomatik pilotta, elim siyah diz üstü çoraplarım ile diz ortasına kadar uzanan süveter elbisenin kenarı arasındaki deri şeridinde kayıyor. Ne olduğunu anlamadan, elim artık sıırılsıklam olan beyaz dantel külotumun içinde.

Çok ıslakım. Onun için.

"Şimdi benim için boşal, Skye." Gözleri kömürden daha koyu bir renge bürünüyor.

Parmak uçlarım şişmiş klitorisimin üzerinde dans ediyor ve neredeyse inleyecektim.

"Bana Skye deme," diye şikayet ediyor altındaki kız.

Neden ona Skye diyor?

Benden hoşlanıyor mu?

"Sessiz ol dedim." İtmeleri acımasızlaşır. "Göster bana." Gözlerini amıma indirir ve dediğini yapmamı emreder.

Tereddüt etmeden elbiseyi belime kadar çekip tutuyorum; diğer elimle külotumu yana çekerek ona istediğini veriyorum.

"Çıplak. Pürüzsüz," diye nefes nefese söylüyor. "Çok güzel."

Parmağımı tekrar am dudaklarımın arasına kaydırıp klitorisimi daha kararlı bir şekilde daireler çizerek okşuyorum. Göğüslerim iniltiyle dolup boşalırken, içimden bir inilti çıkmaya çalışıyor. Vücudum beklentiyle titriyor.

Daha sert ovuşturuyorum, yaklaşan orgazmumun vücudumu ele geçirmeye başladığını hissediyorum.

"Boşalmak ister misin?" diye homurdanıyor, kızı daha sert sikiyor.

Boyun eğerek başımı sallıyorum. "Benim için boşal, Skye."

Dişleri dolgun alt dudağına batarken, beni izlemeye devam ediyor, sonra kapalı gözlerle klitorisimi çimdikliyor, sonra da daireler çiziyor. Kızın inlemeleri onunki gibi gittikçe yükseliyor ve ben ıslak amımın içine parmağımı sokup başparmağımı şişmiş klitorisime bastırdığımda, boşalıyorum.

Dudaklarımı ağızıma çekip kendimi sessiz kalmaya zorluyorum.

Bu onu doruğa çıkarır ve o da boşalır.

Göz teması kurmadan, sanki ona aitmişim gibi sert ve kaba bir sesle adımı çağırıyor.

Ve o güzel güzel güzeldir kendini kendini gittiğinde Ben donakaldım.

Gözlerimiz kilitlenir, nefes nefese, nefesleri kesilene kadar inler ve neredeyse sessiz kalır.

Bizi büyümümüzden kurtaran o, az önce yaptığımıza inanamıyormuşçasına gözlerini kırıştırıyor.

Elbisemi sıkıca tutan ellerimi bırakıyorum, aynı anda bacaklarımın arasından da ellerimi çekiyorum.

Elimle ağızımı kapatıyorum ve gözlerim fal taşı gibi açılıyor. Ne halt ettim ben?

Ne yaptık?

Çok utanıyorum. Ben böyle biri değilim.

Ayaklarım, karanlık koridorda koşarken, karakterime uymayan davranışlarımın neden olduğu beyin karışıklığından daha hızlı hareket ediyor.

Bu benim hayalimdeki iş. Olamaz.

Şimdi ne yapacağım?

Jacob

Benim adım Jacob Baxter.

Otuz yaşındayım ve Skye McNair'e aşığım. Birlikte büyüdüğüm kız. Sahip olamadığım kadın.

Sadece bakabileceğim, dokunamayacağım kadın.

Şu anda ofisimin açık kapısından bana bakarken, masamda başka bir kızı köpek stili sikip onu hayal ederken, sağlıksız bir şekilde takıntılı olduğum, inanılmaz derecede dikkatimi dağıtan kadın.

Bu birçok açıdan felaket bir hata ama kendimi durduramıyorum.

Altımdaki kıza bağırıp çağırırken, Skye'la aramda olan en ufak bir şansı da mahvettiğime eminim, gerçi o bana hiç ilgi göstermedi. Beni sadece *arkadaş* olarak gördü, bu çok berbat.

Cumartesi gecesi burada ne işi var?

Verity'yi masamda becermeye devam ediyorum. Saç rengi Skye'ninkine benziyor, ama Skye'nin narin yüz hatlarına, soluk tenine ve her gün aklımı başımdan alan büyük mavi gözlerine yaklaşan başka bir kadın yok.

Eğer Skye'a bu kadar yaklaşılabileceğim tek an buysa, o zaman bu fırsatı kaçırmayacağım.

Skye, yere yapışmış gibi bizim karşılaşmamızı izliyor. Parmakları kısa, beyaz, ince örgülü elbisesinin etek ucunda kayarken, pembe alt dudagina dişlerini geçiriyor.

Gözleri, yeni dövme yaptırdığım vücudumda ve son zamanlarda şekillendirdiğim fiziksel yapımda dans ediyor. Onu sistemimden çıkarmak için spor salonunda giderek daha fazla akşam geçiriyorum, ama hiçbir şey işe yaramıyor.

Denedim her şeyi . Yüzme, bisiklet koşmak, içmek, kadınlar, daha fazla spor. Hepsi zaman kaybıydı. O, yirmi dört saat boyunca aklımı meşgul ediyor. Onun patronu olmam ve her gün saatlerce onun güzelliğiyle vakit geçirmem de işleri kolaylaştırmıyor. Toplantılarda, konferans görüşmelerinde, e-postalarda, telefon görüşmelerinde. Her Tek. Hafta. Bu korkunç

işkence gibi.

Gülümsemesinden ve tatlı kıkırdamasından, her gün taktığı sevimli topuzlarına, giydiği platform ayakkabılara ve minik renkli desenli elbiselerine kadar, ve diz üstü çoraplarından bahsetmeye bile başlamayayım, sikimi

sertleştiriyor, lanet olasıca sertleştiriyor, ofisimdeki özel banyom tek kişilik mastürbasyon odasına dönüştü.

Onun çalışan sözleşmesini, bunları giymesini yasaklayan bir madde ekleyerek yeniden yazmalıyım.

Dokunamayacağın, hatta nasıl hissettiğini söyleyemeyeceğin birine bu kadar yakın olmak çok acı verici. Bunu her gün hissediyorum ve onun benim varlığımdan bile haberi olmadığına eminim.

Bu dayanılmaz dayanılmaz ol işaret I daha ciddi olarak babamdan Baxter ve Bain Branding'den başka bir şirkete geçmemi istemeyi düşünüyorum. Babamın ilçede birkaç şirketi var. Sanırım tek seçenek bu. Gözlerim gözlerim kilitlendi Skye'ın masum masum okyanus maviliklerine Cildini okşayan beyaz bir elbise ve diz üstü siyah çoraplar giymiş. diz üstü çoraplar giymiş. O benim tüm fantezilerimin gerçeğe dönüşmüş hali.

Elini elbisesinin eteğine sıkıca tutuyor, nefes alışını hızlanıyor.

"İzlemeyi seviyor musun?" diye soruyorum Skye'ye.

Altımda, Verity cevap veriyor, ama ben ona sormuyorum. Skye başını sallıyor.

Belki de ilk düşündüğüm kadar tatlı değil.

Elbisesi daha sıkı tutuyor.

"Kendine dokun." . " Gözlerim gözlerim sabit sabit.

Ben eğer eğer itaat ederse boşalacağım.

Skye bir an tereddüt eder.

"Benim için yap," diye ikna ederim.

Çenem gevşerken, elbisesini hafifçe yukarı çekip beyaz dantelli külotunun içine elini soktu.

"Şimdi benim için boşal, Skye." Çabuk boşalması iyi olur, ben dayanamayacağım. Yıllardır onun hakkında kurduğum hayalleri gerçeğe dönüştürüyor.

Skye'yi, yani Verity'yi daha sert sikiyorum.

Skye, istediğimde bana çıplak ve pürüzsüz amını gösterir ve hayal edebileceğimden çok daha güzeldir — pembe, şişmiş ve benim için ıslak.

Parmaklarını dudaklarının arasına kaydırıyor, sonra narin parmaklarını klitorisinin üzerinde daireler çiziyor.

"Gel bana, Skye," diye ısrar ediyorum.

Skye parmağını amına sokup klitorisini okşarken, dişlerimi dudağıma geçirip neredeyse kanatıyorum. Sessizce boşalırken beni de yanında götürüyor ve ben de boşalıyorum.

Yanakları kızarmış Skye, yapmamamız gereken yasak bir sınırı aştığımızın farkına varır ve bir anda aşağı iner. Yüzünde pişmanlık yazıyor, gözleri büyür ve ne olduğunu anlamadan, yüzünde tiksinti dolu bir ifade belirir. Göz açıp kapayınca kadar ofisimin kapısından çıkar. Gitmiştir.

Kahretsin!

Ne halt ettim ben? Ben bir piçim.

Ve o benim için çalışıyor. Ben onun patronuyum.

Ve o benim en iyi arkadaşımın eski kız arkadaşı. Sadece dört hafta önce ayrılmışlar.

Kesinlikle şirketi değiştirmeliyim. Ve Castlevew Cove'dan taşınmalıyım. Cehenneme.

Cehennemden bile onu sevebilirim, değil mi?

'ı **buradan ön sipariş verin:** mybook.to/Jacob_VHNicolson

TEŞEKKÜR

Ah, Lincoln'ün hikayesi... Anlatılmak için can atıyordu. Unexpected Eva'yı bitirdikten sonra susmak bilmedi ve her zamanki gibi istediğini elde etti ve sonunda mutlu sona ulaştı. Sonuçta bunu hak etmişti ve biraz sert ve eğlenceli birine ihtiyacı vardı. Violet tam ona göre biriydi.

Bu kitap, çevremdeki destek ağı olmadan mümkün olamazdı.

Bana sonsuz cesaret veren sözleriyle beni beslemeye devam eden inanılmaz eşim Paul'e teşekkür ederim. Sen olmasan bunu başaramazdım, canım.

İngiliz İngilizcesini Amerikan İngilizcesine çevirirken tüm garip sorularıma sabırla cevap veren editörüm Kimberly'ye teşekkür ederim. Seni ekibimde görmekten çok mutluyum.

Özel yetenekli Cygnet Yazarları grubumuza rehberlikleri, tavsiyeleri, paylaşımları, destekleri ve sanal kucaklamaları için teşekkür ederim.

Süper yetenekli yazar arkadaşım Esme Taylor'a büyük bir teşekkür etmek istiyorum. Esme, geliştirici düzenlemelerin ve okumaların için çok minnettarım. Sen milyonda birisin.

Carolann'a... hevesli beta okuyucuma... yoğun günlerinde ve gecelerinde benim için zaman ayırdığın için teşekkür ederim. Yazarlık yolculuğumda çok büyük bir rol oynadın ve kitaplarıma olan heyecanlı enerjin beni devam ettiriyor.

Lizzy'ye - vay canına - okyanusun ötesinden gelen güzel alfa okuyucum - seni bulmamın kaderimde yazılmış olduğunu hissediyorum. Kaderin bizim tanışmamızda büyük bir rol oynadı, bunu biliyorum. Geliştirme önerilerinden karmaşık düzenlemelerine,

Lincoln'ün hikayesine olan tutkunuz beni çok etkiledi. Hayatımda olduğunuz için size ne kadar teşekkür etsem azdır. Sizi seviyorum, hanımefendi.

Güzel yazar arkadaşlarım Elle Nicoll ve Sadie Kincaid, bir kez daha, en çok ihtiyacım olduğunda her zaman yanımda olduğunuz için teşekkür ederim. Sizi seviyorum kızlar. Düzenli üçlü sohbetlerimizi seviyorum - yani mesajlaşma sohbetlerini ;)!

Tüm kitap blogcularına, bookstagrammer'lara ve booktoker'lara - tüm desteğiniz ve yarattığınız güzel grafikler ve videolar için çok teşekkür ederim, her gün beni hayran bırakıyorsunuz.

Ve siz, baharatlı kitap okuyucuları, yeni bir yazara güvenerek attığınız adım için teşekkür ederim, bunun benim için ne kadar önemli olduğunu bilemezsiniz, sonsuza kadar minnettarım. TEŞEKKÜR EDERİM! Mwah x

YAZAR HAKKINDA

Karantina sırasında ilk çağdaş aşk romanını yazan Vicki, artık mutlu sonla biten aşk hikayeleri yazmaya tamamen kapılmış durumda. VH Nicolson, İskoçya'nın kuzeydoğusundaki North East Fife'in nefes kesici sahil şeridinde doğdu ve büyüdü. Yirmi yılı aşkın bir süredir, Birleşik Krallık ve yurt dışında yaratıcı pazarlama ve tasarım sektöründe marka stratejisti ve stilist, dergi editörü ve gazete editör yardımcısı olarak çalışmıştır. Ruh ikiziyle evli olan Vicki'nin bir oğlu vardır. Çok sayıda ilginç ve parlak kazak satın almaya, Belçika çörekleri yemeye ve şu anda geri döndüğü güzel İskoç memleketini çevreleyen sonsuz kumsallarda yürüyüş yapmaya bayılır.

Web sitesi ve haber bülteni kaydı: vhnicolsonauthor.com

VH NICOLSON'IN DİĞER ESERLERİ

Hunting Eden - Üçlü Sorun Serisi (Kitap 1): mybook.to/huntingeden_VHNicolson

Kaçınılmaz Ella - Üçlü Sorun Serisi (Kitap 2): mybook.to/inevitableella_VHN

Beklenmedik Eva - Üçlü Sorun Serisi (Kitap 3): mybook.to/unexpectedeva

YAKINDA

Jacob - Castlevue Cove'un Çocukları (Kitap 2) (ön
sipariş için: mybook.to/Jacob_VHNicolson)

Owen - Castlevue Cove'un Çocukları (Kitap 3)

- Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
 - Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Sohbet Grubumuz
 - Çeviri Kitaplar Yorum + Öneri
- Çeviri Kitaplar Instagram Sayfamız

Not: Türkiye’de basılmamış kitapların ya da yarım kalmış serilerin yapay zeka çevirisini paylaşan bir topluluğuz. Kitaplarımız paylaşılacak içindir. Ama lütfen emeklerimizi hiçe sayarak kendi oluşumunuz gibi yansıtmayınız. PDF içindeki logo-imza sayfamızı silmeyiniz. Çok fazla zaman ve emek verilerek oluşturulmuş bir arşivimiz mevcut. Lütfen anlayışlı olunuz.

Dip not: Artık Çeviri Kitap isteği alınmayacaktır.

Sevgiler.

Çevirigiller Ekibi

